

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

עיריית באר שבע

לשכת מנכ"ל העירייה

פרוטוקול ישיבת מועצה
מן המניין מס' 23
מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

נכחו ה"ה:

רוביק דנילוביץ' – ראש העירייה

ד"ר חפצי זוהר – סגנית ומ"מ ראש העירייה

עו"ד יגאל אובשייביץ – סגן ומ"מ ראש העירייה

טל אל על – סגן ראש העירייה

אבי וורצמן – סגן ראש העירייה

עו"ד אליזה אבינועם

זכריה אוהב שלום

יעקב אוחיון

כדורי אורה

דוד בונפלד*

משה בורוכוב

אילנה גינבורג

יוסי דדוש

אורן דוד

יעקב דור

ד"ר ניצה היימן-נוימן*

משה ינאי

עופר כרדי

גדי מאזוז

ולרי מיגירוב

יצחק מרציאנו

יהודה ספקטור

זאב פריימן*

יוסי שלי – חברי מועצת העירייה

אבישג אבטובי – מנכ"ל העירייה

רו"ח תומר ביטון - גזבר העירייה

עו"ד חיים טורקל - היועץ המשפטי

דימיטרי פיגלאנסקי – מהנדס העירייה

אבי פוגל - מבקר העירייה וממונה על תלונות הציבור

צביקה כהן – ע/ראש העירייה

אמנון יוסף – דובר העירייה

איתן חורי – מנהל אגף משאבי אנוש

בני מגרלשווילי – מנהל אגף הפיקוח

אסתר עמר – מנהלת אגף הרווחה

דודי ליפשיץ – ראש מינהל החינוך

מלכה גל – מנהלת אגף רישוי עסקים

עמירם דרורי – ממונה על מינהל הכנסות ומנהל הארנונה

ד"ר רות פרנקל – מנהלת תחום חינוך

עמית ריינגולד – סגן מנהל אגף מינהל

עו"ס עדנה סבאג-קריבוי - יועצת למעמד האישה

עו"ד דניאל קינדלר – המפקח על התמיכות

אסתי מרקוביץ' – ע/מזכיר העירייה

* הגיעו באיחור.

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

ד"ר בני אילן – מנכ"ל החברה לניהול אזורי תעשייה בע"מ
ניסים ספורטס – מנכ"ל חברת "כיוונים"
שלומי ביטן - מנכ"ל החברה הכלכלית

קידושה רויטמן במנולקר
דוד בן אלישע
שמוליק יפרח – **מוזמנים**
מוזמנים נוספים

נעדרו ה"ה : דליה אהוד (מחלה)
עו"ס איציק זנבה (מילואים)
אליעזר חסידיאן (התנצל) – חברי מועצת העירייה

הענקת שי:

- * לגב' קידושה רויטמן במנולקר – על זכייתה בתואר "המורה של המדינה".
- * למר דוד בן אלישע – על זכייתו באליפות העולם לנכים באמנות לחימה טקוואנדו.
- * לתיאטרון באר שבע – על הזכיית בטקס פרסי התיאטרון הישראלי 2009.
- * לגב' אסתר עמר – על זכייתה בפרס הנרייטה סאלד בעבודה סוציאלית.

***מידע**

על סדר היום:

1. שאילתה שעניינה: "מצוקת החניה בכיכר רמב"ם" הוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון.
2. שאילתה שעניינה: "בנות שרות בעירייה/חברות הבת" הוגשה ע"י חבר המועצה, מר זכריה אוהב שלום.
3. שאילתה שעניינה: "מכרז מנכ"ל המשכן לאומנויות הבמה בכיוונים" הועלתה ע"י חבר המועצה, מר זכריה אוהב שלום.
4. שאילתה שעניינה: "מזנון מקיף ו" הועלתה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון.
5. הצעה לסדר שעניינה "שמירת הסטטוס קוו בעיר" הוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון
6. הצעה לסדר שעניינה "אי סגירת מוסדות חינוך" הוגשה ע"י חבר המועצה, מר זכריה אוהב שלום.
7. הצעה לסדר שעניינה "שיפור פני העיר" הוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון.
8. אישור התקשרות בין עיריית באר שבע לבין חב' וימאזור, בקרת תנועה וחניה בע"מ בהתאם למכרז זוטא מס' 3/2010, לאספקה, התקנה ואחזקה של מתקן שילוט אלקטרוני להצגת נתוני תפוסת מקומות חניה בחניונים וזאת בהתאם לסעיף 122א.ב(3) לפקודת העיריות (נוסח חדש) וכן אישור התקשרות בין עיריית באר שבע לבין חב' וימאזור, בקרת תנועה וחניה בע"מ בהתאם למכרז פומבי מס' 19/10, לביצוע עבודות אחזקה, התקנה ושינויים של מערכות רמזורים וגלים ירוקים בעיר באר שבע, וזאת בהתאם לסעיף 122א.ב(3) לפקודת העיריות (נוסח חדש).
9. אישור הקצאת מקרקעין – חלקה 1 בגוש 38375 רחוב משה פריבס שכונת רמות עמותת "רמות שלמה" עמותה רשומה 580378420 ואישור ההסכם בין העירייה לבין עמותת "רמות שלמה".

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:

- א. פרוטוקול ועדת ביטחון מס' 3/146 מיום 2.3.10 (תיקון)
- ב. פרוטוקול ועדה לעידוד ולטיפוח ההתנדבות מס' 5/183 מיום 28.4.10
- ג. פרוטוקול ועדה לבטיחות בדרכים מס' 6/184 מיום 3.5.10
- ד. פרוטוקול ועדת חינוך מס' 6/202 מיום 9.5.10
- ה. פרוטוקול ועדת כספים מס' 16/211 מיום 25.5.10
- ו. פרוטוקול ועדת משנה לוועדה מקצועית לתמיכות מס' 4/209 מיום 25.5.10
- ז. פרוטוקול ועדה מקצועית לתמיכות מס' 5/206 מיום 17.5.10
- ח. פרוטוקול ועדת משנה לוועדה מקצועית לתמיכות מס' 5/226 מיום 9.6.10
- ט. פרוטוקול ועדה מקצועית לתמיכות מס' 6/212 מיום 6.6.10
- י. פרוטוקול ועדת ספורט מס' 1/204 מיום 3.6.10
- יא. פרוטוקול ועדה לעיטור יקיר באר שבע מס' 2/219 מיום 13.6.10

11. אישור מענקים במסגרת התקציב השוטף.

12. אישור הרכב ועדות העירייה וגופים עירוניים.

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 22 מיום 5.5.10 (הופץ בנפרד)

לזימון צורפו פרוטוקולים של ועדת הנחות לפי סעיף 149ד(ה) לפקודת העיריות נוסח חדש החלטות הועדה אינן טעונות אישור המועצה אך יונחו על שולחנה:
פרוטוקול ועדת הנחות מס' 16/186 מיום 6.5.10 (שנים קודמות)
פרוטוקול ועדת הנחות מס' 16/186 מיום 6.5.10 (שוטף)
פרוטוקול ועדת הנחות מס' 17/213 מיום 1.6.10

לזימון צורף דו"ח היועצת למעמד האישה 2009 - 2010

על פי החוק, משלא נתקבלו לגבי הפרוטוקולים הערות, רואים אותם כמאושרים.

***מידע**

הענקת שי לגב' קידושה רויטמן במנולקר – על זכייתה בתואר "המורה של המדינה".

רוביק דנילוביץ':

ערב טוב לכולם, אנחנו מבקשים לציין את קידושה רויטמן במנולקר על זכייתה בתואר "המורה של המדינה" קידושה מורה במשך 26 שנה, מתוכם 22 שנים שהיא נראית רק בת 22 כולה, בבית ספר "גבים" ו-4 שנים ב"חפר" בירוחם. לועדת הפרס לתואר "המורה של המדינה" נשלחו כ-5,400 המלצות. לאחר אינספור ראיונות עם שופטים שכללו אנשי חינוך, אנשי ציבור, בתוכם פרופסורים, סופרים ואנשי תעשייה, הגיעו לשלב הסופי 15 ומהם נבחרו 6, ביניהם כמובן קידושה שלנו מבית ספר "גבים". הפרסים הוענקו בטקס רב רושם שהוקרן בערוץ הראשון, במעמד נדמה לי נשיא המדינה, ושר החינוך והרבה מאד אנשים מכובדים. קידושה, את נתת ככה המחשה עד כמה מורה לחיים הוא מורה שהוא מורה דרך, מכוון, מסייע, מעניק כל כך הרבה אופטימיות, ואמונה לתלמידות ולתלמידים, ועל אף שאת צעירה מאד את גידלת לא מעט אנשים טובים להיות קודם כל ולפני הכול בני אדם טובים ותורמים, לאחר מכן פורצי דרך ומחוללי שינוי בחברה הישראלית. בואי בבקשה. בבקשה.

קידושה רויטמן במנולקר:

אני מאד מתרגשת מהמעמד, הכבוד הוא שלי, כבוד ראש העיר מר רוביק דנילוביץ, וחפצי זוהר, סגנית ומ"מ ראש העירייה, יש פה המון המון מכובדים, מוזמנים ואורחים נכבדים. תודה רבה לכם על הכבוד שאתם רוחשים גם למערכת החינוך. במערכת החינוך יש כל כך הרבה מורים, סגנים, יועצים, פסיכולוגים ומנהלים מדהימים ומיוחדים, ואני מרגישה שהם המורים של המדינה בדיוק כמוני ואולי אפילו יותר. אני כל כך גאה להיות חלק ממערכת החינוך הזאת. בורכתי במשפחה תומכת, מפרגנת, מעודדת, ושהעשייה שלי היא גם חלק מהם. ובמהלך דרכי בהוראה נתמזל מזלי ועבדתי עם מנהלות מובילות וחדשניות, עם מדריכות משקיעות ותורמות, ועם צוות אכפתי שיוצר ללא הרף. זו לא אני לבד המצליחה, אלה כולנו, באמת. ולעירייה יש חלק בהצלחת מערכת החינוך. תודה לכם על העשייה, תודה לכם על שאתם מבקרים ומתבשמים ממה שאנחנו עושים, תודה דינה דוד שאתמול רק אתמול דיברה על הדברים שהיו ותודה תודה על הפירגונים.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה לקידושה אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולהגיד תודה ענקית למנהלת בית הספר "גבים", לליאורה פוס גלוסקא שגם הצמיחה דור של מחנכות ומחנכים לתפארת מדינת ישראל, תודה רבה.

יעקב אחיון:

אדוני ראש העיר, רק בקשה קטנה, יש אנשים שרוצים להיכנס פה לישיבת מועצה, ובלי שלטים, חוקי, האנשים רוצים להיכנס,

רוביק דנילוביץ':

האנשים נכנסים.

יעקב אחיון:

לא, לא נותנים להם להיכנס.

רוביק דנילוביץ':

לא, נכנסים.

יעקב אחיון:

אני עכשיו יש למטה אנשים,

רוביק דנילוביץ':

יש הנחיה כל מי שרוצה להיכנס,

יעקב אחיון:

הנה, אבל מציאות שלא.

רוביק דנילוביץ':

רגע, המציאות שיש פה כבר חצי אולם מלא ומי שירצה להיכנס ולשבת ולשמוע את ישיבת המועצה מוזמן בברכה.

יעקב אחיון:

אז הנה עכשיו חזרתי מלמטה, יש אנשים,

רוביק דנילוביץ':

יש הנחיה ברורה,

יעקב אחיון:

אז אפשר שמישהו ייתן את ההנחיה להכניס אותם?

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

רוביק דנילוביץ':

יש, ניתנה הנחיה. בגלל זה אנשים גם נכנסו. אנחנו לא,

יעקב אחיון:

אבל אני אומר, לא משנה,

רוביק דנילוביץ':

אנחנו לא מונעים,

יעקב אחיון:

אבל המציאות שלא נכנסו.

רוביק דנילוביץ':

המציאות שאנשים נכנסים.

יעקב אחיון:

אבל יש אנשים למטה.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה.

יעקב אחיון:

מה אנחנו עושים איתם?

רוביק דנילוביץ':

אנחנו ממשיכים,

יוסי דדוש:

אבל יעקב, הוא נתן עכשיו הוא נתן הנחיה.

יעקב אחיון:

אבל איפה? אני הלכתי להכניס אותם, אומרים לי לא.

רוביק דנילוביץ':

יעקב אחיון,

יעקב אוחיון:

לא רגע, אני שואל. יש מישהו שיכול, סמכות שיכולה להכניס אותם?

הענקת שי למר דוד בן אלישע על זכייתו באליפות העולם לנכים באמנות לחימה טקוואנדו.

רוביק דנילוביץ':

יעקב ניתנה הנחיה להכניס את האנשים. טוב. אני רוצה לקדם בברכה את מר דוד בן אלישע, על זכייתו באליפות העולם לנכים באמנות לחימת טאקוונדו. מר אלישע הוא יליד באר שבע ובשנת 2003 הוא נפצע קשה מאד בפיגוע ה"מייקס פלייס" בתל אביב, בפגיעה רב מערכתית שכללה חבלות ראש וברגליים, בבטן, והוא כמו שאתם רואים נאבק ונלחם בשביל לחיות וניצח את מלאך המוות אפילו. את דרכו באמנויות הלחימה החל כבר בגיל 10 והמשיך עד שירותו הצבאי בגולני. לאחר שחרורו מצה"ל הוא למד טבחות והפך לשף מוערך, אולי בפעם הבאה גם נעשה איזה ארוחת גורמה כאן, עד לאותו פיגוע נוראי. אחרי יותר משנה וחצי של ניתוחים ושיקום הוא חזר לאימוני כושר המתאימים למצבו הבריאותי, ולפני כשנה וחצי הגיע וגילה את הטאקוונדו. דוד בן אלישע הוא אלוף העולם בפרא-טקוונדו במשקל 80 פלוס קילוגרם בקטגוריית 6A וזה במדליית זהב. אנחנו רוצים דוד, בשם העיר באר שבע וחברי מועצת העיר באר שבע,

זכריה אוהב שלום:

לא, מה זה טאקוונדו, טאקוונדו?

רוביק דנילוביץ':

לזכור ולהוקיר את ההישג שלך, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

הסבר, מה זה טאקוונדו?

טל אל על:

אמנויות לחימה.

רוביק דנילוביץ':

בוא תאמר כמה מילים, שב איתנו.

דוד בן אלישע:

טוב, שלום לכולם. אני לא יודע להגיד במצבים כאלה, אף פעם לא הייתי אלוף העולם, אבל

אני רוצה להודות לעצמי, לדרור שלום, שלימד אותי שיטה שהיא סודית, אני לא יכול להגיד מה היא, אבל זה מזכיר את "עופרת יצוקה". אז שיהיה לכולם יום טוב, אין לי הרבה מה להגיד.

הענקת שי לתיאטרון באר שבע – על הזכויות בטקס פרסי התיאטרון הישראלי 2009.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה והרבה הצלחה, ובריאות טובה דוד. כפי שאתם רואים יש הרבה הוקרות וברכות והישגים לעיר באר שבע, אני מתכבד להזמין את המנכ"ל והמנהל האמנותי של תיאטרון באר שבע שמוליק יפרח, וגם מנהל בית הספר למשחק שהתיאטרון שלנו עשה היסטוריה. תיאטרון באר שבע, ועדת פרס התיאטרון הישראלי אישרה 9 מועמדויות לתיאטרון באר שבע, המספר מרשים ביותר, עבור ההצגות הבולטות שעלו במהלך שנת 2009: "הרוזן ממונטה כריסטו" "פיאף", "אפריל הקסום". הקטגוריות הזוכות של תיאטרון באר שבע הן: פרס שחקנית השנה בתפקיד הראשי ליונית טובי בהצגה "פיאף", פרס הבימאי של עידו ריקלין ל"הרוזן ממונטה כריסטו", פרס על עיבוד מקורי של מחזה, עידו ריקלין "הרוזן ממונטה כריסטו" פרס שחקן המשנה לאלון אופיר מ"הרוזן ממונטה כריסטו" ופרס על עיצוב התפאורה של נטע הקר ב"הרוזן ממונטה כריסטו". 5 פעמים במהלך הטקס נשמעו קריאות התלהבות ומחיאות כפיים. אני מתכבד להזמין את המנכ"ל והמנהל האמנותי של תיאטרון באר שבע, מר שמוליק יפרח.

שמוליק יפרח:

איזה כיף שיש גם נושאים תרבותיים בישיבה כזאת, ובעיקר נושאים, הלוואי ואלה יהיו הנושאים שנעלה כאן כל הזמן. באמת תודה רבה, תודה רבה לכם עיריית באר שבע, התיאטרון צועד בדרך חדשה, אנחנו למעלה מ-10,000 מנויים, זה שיא חדש בהיסטוריה של התיאטרון. 5 הפרסים האלה הם מקור לכוח וגאווה כדי להמשיך עשייה באמת גדולה. תיאטרון באר שבע היום יותר מתמיד מעורב בקהילה, לשמחתי הרבה אני מכיר פה כמעט את כל מנהלי האגפים בגלל המעורבות הגדולה שלנו בנעשה כאן גם בתחומי התרבות, גם בתחומי החינוך, גם בתחומי הרווחה. גם התיאטרון וגם בית הספר למשחק מחויב בראש ובראשונה לתושבים שלו, לעיר באר שבע, לנגב, ומתוך ההתחייבות הזאת אני לפחות יחד עם התיאטרון שההישג הזה הוא כולו של העובדים, של השחקנים, של היוצרים, מתחייבים להיות בראש ובראשונה התיאטרון של באר שבע וכמובן גם הנגב. תודה רבה לכם.

הענקת שי לגב' אסתר עמר – על זכייתה בפרס הנרייטה סאלד בעבודה סוציאלית.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה שמוליק. בהצלחה. והפרס האחרון הוא כאן ממש ממש מתוך הבית. גברת אסתר עמר, מנהלת אגף הרווחה זכתה בפרס הנרייטה סאלד בעבודה סוציאלית. הפרס על שם הנרייטה סאלד מוענק לעובד סוציאלי יחיד ולצוות בעבודה סוציאלית אשר גילו בפעילותם המקצועית חדשנות המתבטאת בפיתוח נושא או תחום מקצועי חדש שהפך לנחלת הכלל. השנה, הוועדה להענקת פרסי ההצטיינות בעבודה סוציאלית החליטה להעניק את הפרס על שם הנרייטה סאלד לחדשנות יחידים לעובדת הסוציאלית אסתר עמר, מנהלת האגף לשירותים חברתיים בעיריית באר שבע, עובדת באגף הרווחה, וואלה רגע, אני לא רואה טוב, זה 3 שנים או 30 שנה? כ-30 שנה ועומדת בראשו ב-15 השנים האחרונות. הוועדה קבעה כי בתקופת ניהולה פותח בעיר באר שבע מערך מפואר וחסר תקדים של שירותים קהילתיים לקשישים, לילדים ולנוער בעלי צרכים מיוחדים, שרבים מהם משרתים את כלל אוכלוסיית אזור הדרום. חלק מן השירותים החברתיים הללו אשר פותחו על ידי אסתר הפכו מודל לחיקוי בארץ ובכמה ממדינות העולם, כמו המרכז למניעת אלימות, מרכז הורים וילדים, מועדוניות, עוגן קהילתי לנוער במצוקה ועוד. התכנית הלאומית לילדים בסיכון המונחלת בימים אלה לרשויות רבות, ראשיתה בתכנית פיילוט בבאר שבע. על מנהיגותה, פעילותה וחדשנותה החליטה ועדת הפרסים להעניק את פרס הנרייטה סאלד לחדשנות לעובדת סוציאלית אסתר עמר משלנו. אסתר בואי תאמרי מספר מילים.

אסתר עמר:

תודה לכולם, אני מאד נרגשת במעמד הזה. לפני שבוע ריגשו אותי בכנס של איגוד העובדים הסוציאליים, ואני חושבת שהפרס הוא לא פרס אישי, זה פרס למערכת, זה פרס לכל עובד ועובד באגף הרווחה שרואה מחויבות אישית לשרף ולסייע למשפחות כאן ולקהילה בעיר באר שבע. אני מסתכלת פה על השולחן, ואני אומרת שיש פה כמה אנשים שליוו אותי במהלך התפקיד שלי, אני רוצה גם להם להגיד תודה, למר יצחק מרציאנו שהיה סגן ראש העיר, ממונה על תיק הרווחה, שבתקופה שלו קידמנו הרבה נושאים ואחריו מר עופר כראדי שגם הוא היה סגן ראש העיר ומגיע לו חלק מהתודות, ואחרון אחרון חביב אבי וורצמן, שמלווה גם אותי.

יעקב אוחיון:

גם זכריה.

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

אסתר עמר:

תודה לכם.

יעקב אוחיון:

זכריה גם היה.

אסתר עמר:

זה נכון, בודאי. הראשון הראשון. האמת היא שבמשך השנים זה באמת,

רוביק דנילוביץ':

יש לה מספר פרחים, היא יכולה אחר כך להתחלק עם מי שהיא רוצה. כן.

אסתר עמר:

האמת שאני אעשה את זה.

אבי וורצמן

איתי עוד 3 שנים.

אסתר עמר:

ואני אוסיף תודה לדליה אהוד שבעצם יזמה את הפנייה לקבלת הפרס, מגיע לה תודה. ואני רוצה למסור לך מר רוביק דנילוביץ' ראש העיר, לחברים בשולחן הנשיאות וכמובן לאבישג שבזכות התמיכה, הליווי, והמחויבות שלכם לאוכלוסייה של העיר, לאוכלוסייה החלשה, העיר באר שבע קיבלה את הפרס.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה אסתר, אנחנו גאים בך.

אסתר עמר:

תודה לכולם.

רוביק דנילוביץ':

תודה תודה. והפרס מחייב עכשיו, את יודעת? זה צריכים להמשיך להצטיין. תודה רבה.

יוסי שלי:

היום נסיים מהר, זכריה קיבל פרחים.

רוביק דנילוביץ':

טוב, אנחנו מתחילים בסדר היום. תודה לכולם. שנפתח את ישיבות המועצה שלנו בעזרת השם רק בברכות, איחולים והישגים.

***מידע**

רוביק דנילוביץ':

מידע קצר. אנחנו מבקשים להשתתף בצער משפחת הילמן על מותה של רות הילמן ז"ל. רות הילמן יקירת העיר באר שבע, מייסדת הקונסרבטוריון העירוני ומאושיות החינוך המוסיקלי לצערנו הלכה לעולמה. יהי זכרה ברוך. רס"מ שוקי סופר הי"ד איש באר שבע מהמשטרה נרצח השבוע בפיגוע בדרום הר חברון. יהי זכרו ברוך. אתנחתא קלה. לוח האירועים לחודש יוני ותחילת יולי יחולק על השולחנות שלכם, רק כדי לסבר את האוזן לחברי המועצה, עיריית באר שבע וחברת "כיוונים" יזמו במהלך חודשי הקיץ יולי-אוגוסט כ-100 אירועים, מופעים ופסטיבלים לכל הגילאים, לכל האוכלוסיות ברחבי העיר באר שבע. אני בטוח שתושבי העיר באר שבע יוכלו ליהנות. בחומר שנשלח אליכם צורף דו"ח של היועצת למעמד האישה לשנים 2009-2010, וזאת הזדמנות נהדרת להודות לעושות במלאכה, בראשן גברת אילנה גינזבורג, יושבת ראש הוועדה למעמד האישה, וליועצת ראש העיר למעמד האישה גברת עדנה קריבוי-סבאג, המשיכו לפעול בצורה נהדרת לקידומן של הנשים. מזל טוב, יש לנו החודש רק את יעקב דור, רשמו לי שזה ב-1/6 אז זה ה-9/6 י"ט בסיוון. אז כנראה שגם ה- י"ט לא נכון. אז אנחנו אומרים מזל טוב מקרב לב

יעקב דור:

תודה רבה.

רוביק דנילוביץ':

ליעקב דור ושיהיו רק שמחות. סדר היום, אנחנו מתחילים בשאילתות.

1. שאילתא שעניינה: "מצוקת החנייה בכיכר הרמב"ם"

הוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון.

רוביק דנילוביץ':

שאלתא שעניינה: "מצוקת החנייה בכיכר הרמב"ם" של יעקב אוחיון, התקבלה תשובה.

יעקב אוחיון:

רק אני שוב פעם מבקש, אדוני ראש העיר.

משה בורוכוב:

כבוד ראש העיר, אפשר הערה קטנה?

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

משה בורוכוב:

אני חושב שכמו גם לפני שנה, גם השנה גם אני וגם מר אבי וורצמן טוענים אותו דבר, שפסטיבל הבירה שנעשה על ידי חברת "כיוונים" לפי דעתנו זה לא בריא לעיר שלנו, וזה לא מוסיף או מה, זה ההיפך מלמד את הצעירים לשתות. אנחנו כמו גם שנה שעברה, מבקשים פשוט ללמוד את זה.

רוביק דנילוביץ':

אמרנו, לא כל האירועים מיועדים לצעירים. יש אירועים שמיועדים לאנשים מבוגרים יותר.

משה בורוכוב:

טוב, מבקש לקחת את זה בחשבון.

רוביק דנילוביץ':

ואנחנו נדע, בהחלט כן. נדע לעשות את ההפרדה ואת האבחנה. תודה על ההערה, משה. כן יעקב.

יעקב אוחיון:

שוב פעם אדוני ראש העיר, אני ירדתי למטה,

זכריה אוהב שלום:

רגע, יהיה פסטיבל או לא? יהיה פסטיבל או לא?

רוביק דנילוביץ':

טל, טל. כן יעקב, בבקשה.

יעקב אוחיון:

ירדתי למטה. אמרו לי שראש העיר אמר רק 5 אנשים להיכנס. מה קורה? למה? האולם ריק, אפשר להכניס. זה אנשים שרוצים פשוט להשתתף, לשמוע, לא רוצים לעשות בלגאן, הם רוצים רק לשמוע.

רוביק דנילוביץ':

חברים, שנייה אחת. יעקב אוחיון תראה. אנחנו התחלנו, אני מבקש מהקהל, תראו. יש לכם את הזכות להיות פה, ניתנה לכם הזכות הדמוקרטית למחות וזה בסדר גמור, אתם מנהלים מאבק לגיטימי. פה זה אולם מועצת העיר, ופה אתם יכולים רק להקשיב. אני רוצה, אנחנו שמחים שאתם נמצאים פה, תקשיבו, אנחנו גם תיכף נדון בסוגיה שלכם, ואנחנו ממשיכים. אנחנו גם ממשיכים לנהל הידברות גם עם המכללה, גם עם המורים, גם עם ההורים שהיו אצלנו השבוע ויקוימו דיונים בשבוע הבא, אבל מי שיתפרץ או ימחא כפיים מהקהל נאלץ להוציא אותו. אנחנו לא רוצים לעשות את זה, אנחנו רוצים שאתם תהיו כאן בדיון, תשמעו את הדברים, יש אנשים שישמיעו צד אחד, ישמיעו גם את הצד הנגדי, זה מאד מכובד שתשבו פה ותקשיבו, אני מבקש שנעשה את זה בצורה מאופקת ומכובדת. בבקשה.

יעקב אוחיון:

אבל שיתנו להם להיכנס.

זכריה אוהב שלום:

לא יתכן שלא נותנים לאנשים להיכנס.

יעקב אוחיון:

לא נותנים להם. לא נותנים לאנשים להיכנס, אני הייתי למטה.

זכריה אוהב שלום:

זה לא דמוקרטי.

רוביק דנילוביץ':

עמית, אתה יכול? בבקשה.

עמית ריינגולד:

ערב טוב. תנאי ההפגנה של משטרת ישראל למפגינים לאפשר להם להפגין עד השעה 18:30 בערב, והשטח שבו נאסר עליהם, כמו כן נאסר עליהם להגיע לבית העירייה.

יעקב אוחיון:

אבל למה?

עמית ריינגולד:

ובסיום ההפגנה, יש תנאי המשטרה, לא תנאים שלי.

רוביק דנילוביץ':

כשיסתיים,

יעקב אוחיון:

אבל יש אנשים עברו שמה, באו לעירייה, אמרו להם: הייתם בהפגנה.

רוביק דנילוביץ':

תקשיב עד הסוף, תקשיב.

עמית ריינגולד:

בסיום ההפגנה ב-18:30 כל האנשים האלה הופכים להיות אזרחים מן המניין ללא התאגדות, ואז אפשר יהיה להכניס אותם בצורה מסודרת ללא שלטים, על פי הנחיות ראש העיר.

זכריה אוהב שלום:

ללא שלטים זה נכון.

יעקב אוחיון:

אבל זה הם באים, לא שלטים ולא כלום.

רוביק דנילוביץ':

כפי שאתה רואה זה לא הנחיות שלנו, של המשטרה, שהאישור שלהם להפגנה יסתיים,

יעקב אוחיון:

אז תודיעו להם.

זכריה אוהב שלום:

עוד 5 דקות, עוד 5 דקות.

טל אל על:

אז תודיעו להם.

יעקב אוחיון:

נודיע, נודיע להם.

יוסי שלי:

תיכף יתקיים דיון, נכון? על העניין הזה? יש מצב שאנחנו נשמע נציגות שלהם שיגידו את הטענה?

רוביק דנילוביץ':

לא. לא.

יוסי שלי:

למה?

רוביק דנילוביץ':

זה ישיבת מועצת עיר, אני אגיד גם למה לא. כי אנחנו מדברים איתם, מדברים איתם. גם עם המורים, גם עם ההורים, גם עם הנהלת המכללה, אני אגיד את זה. אנחנו גם נגיד את זה והם ישמעו את הדברים.

יוסי שלי:

טוב, אני חושב ש,

רוביק דנילוביץ':

אנחנו נשמח מאד גם לשבת עם נציגות שלהם, אין שום בעיה.

יוסי שלי:

טוב.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה, לסדר היום.

יעקב אוחיון:

טוב, אני באמת קיבלתי תשובה ממש ממש הפתיעה אותי, זה אני חושב שהתשובה היא מזלזלת. באמת באופן בוטה. כי אני הבאתי את המכתבים של כל בעלי העסקים במתחם. אחד-אחד. ופה, העירייה כותבת שעדיין הפיתרון הוא ראוי, יעיל וטוב. אני שואל גם את מר טל אל על, שהוביל את הצוות בנושא. הפיתרון שבוצע היה בתיאום ובהתאם להסכמה בין העירייה לבין בעלי העסקים במתחם. כמה מתוך כמה בעלי עסקים שרשומים פה, נפגשת שקיבלת את האישור? איזה ייצוג היה לך עם בעלי העסקים? יש פה בעלי עסקים שהם נמצאים פה, שהצליחו להיכנס באיזה שהוא שלב, אבל מה? הפיתרון שמה לא רק שלא מצאנו פיתרון, גם הזקתם להם, הפרנסה יורדת מיום ליום. אנחנו חייבים למצוא להם פיתרון, אי אפשר להשאיר אותם ככה.

רוביק דנילוביץ':

טל, התייחסות קצרה. אני מזכיר, זה לא דיון, זה שאילתא. שאלת הבהרה, תשובה קצרה ואנחנו ממשיכים הלאה, בבקשה.

טל אל על:

ערב טוב לכולם, אני רק בקצרה מאד רוצה לתת לנו תקציר. מי שפנה למצוקה מלכתחילה היו בעלי העסקים, הייתה להם נציגות שלא בדקנו את מידת המהימנות שלה או את מידת הייצוג שלה,

יעקב אוחיון:

אז לא משנה,

טל אל על:

אל תפריע לי, אל תפריע לי.

רוביק דנילוביץ':

יעקב, עכשיו תקשיב. כן, בבקשה.

טל אל על:

והיו 3 נציגים, לא 15. היו 3 נציגים רק של מתחם ספיר. רק של מתחם ספיר כי הם פנו, להם הייתה את הבעיה, והם פנו בשם השורה של העסקים. זה הגיע לכאן למועצה, ראש העיר

מינה אותי יחד עם צוות מקצועי לבחון את כל הסוגיה, את כל הרעיונות, את כל הפתרונות שהועלו על ידם, על ידי חברי מועצה, על ידי אנשי מקצוע. יחד איתם 3 פגישות נערכו באופן מאד מאד מסודר ומקצועי. ברגע שהם גם ראו את הנתונים שאנחנו מודעים אליהם, ולמידע, הם הבינו את הדברים. יצא סיכום ב-15/2, יצא סיכום על דעתם,

יעקב אוחיון:

מי זה דעתם? אתה מדבר כאילו כל בעלי העסקים היו אצלך.

טל אל על:

יעקב, שיעור קצר, (מדברים ביחד)

יעקב אוחיון:

לא, אבל הוא אומר דברים מטעים.

רוביק דנילוביץ':

תן לו להשיב.

יעקב אוחיון:

אני חייב ל, (מדברים ביחד) אבל יש לי את האמת מוכחת, אני לא סתם נלחם על משהו שלא,

רוביק דנילוביץ':

תן לו להשיב. אני רוצה שנקיים פה דיון מסודר. בוא, תן לו. אתה דיברת, לא הפריעו לך. תן.

טל אל על:

כשאני אומר על דעתם, אז משתמע מהמשפט זה על דעתם של אותם נציגים שפנו מלכתחילה ואיתם ישבנו. לא הייתה שום פנייה מאף גורם אחר. או.קי? איתם ישבנו, עם 3 אנשים שהם הנציגים שלהם. לא קבענו אותם, הם קבעו את עצמם. איתם ישבנו, לא בדקנו בציציות שלהם, אם הם מייצגים אמת, לא אמת. לא בחנו את הנושא הזה.

יעקב אוחיון:

אז נכשלתם.

טל אל על:

כמו כל פנייה של תושבים, כמו כל פנייה של בעלי עסקים, התייחסנו לנושא הזה בצורה מאד מאד רצינית, מאד מאד מקצועית, ישבנו מספר פעמים ב-15/2 יצא סיכום, הסיכום הופץ

אליהם, הם הפיצו את הסיכום הזה לבעלי העסקים, זאת הייתה האחריות שלהם, מאז ועד תחילת ההתגלגלות החדשה של הסיפור הזה, או.קי. לא נשמעה טענה ותלונה אחת למעט "מתי אתם כבר מתחילים"? לקח לנו זמן, קיבלנו ביקורת על זה שלוקח יותר מידי זמן. כי צריך להעביר את זה בוועדת תנועה, כי היה צריך לקבל אישורים של משרד התחבורה, כי אגף גם הנדסה ומחלקת תנועה ואגף הפיקוח עם כל הנושא של הצביעה, סימונים, שילוט והמדחן שהוצב, כל הסוגיה הזו לקחה זמן. ולקחה אגב זמן יחסית הרבה פחות משבדרך כלל קורה,

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

טל אל על:

לאור החשיבות ובאמת הצורך.

רוביק דנילוביץ':

אני רוצה לומר משהו.

טל אל על:

רק עוד משפט אחד אחרון. אני רוצה להגיד את זה לחברי המועצה, לא לך. לחברי המועצה, ההתעוררות הזאת האחרונה היא התעוררות פוליטית. נקודה.

יעקב אוחיון:

אני מבקש מ,

רוביק דנילוביץ':

אני לא רוצה, רגע.

יעקב אוחיון:

רגע, רגע, לא, לא, רגע. אני חייב להגיד. אני מבקש ממנו לחזור בו,

רוביק דנילוביץ':

תן לי, תשמע אותי, אני רוצה שנייה,

יעקב אוחיון:

כי אני רוצה, אני רוצה, ואם לא שיבהיר מה זה מטרה פוליטית. מה? איזה מטרה פוליטית?

בבקשה, אני רוצה לשמוע ממנו. טל אל על.

רוביק דנילוביץ':

שנייה, שנייה, שנייה. טל, טל, אני חושב שלא צריך להשתמש בנושא הזה. זה שכנראה מר יעקב אוחיון עובד שם, נכון?

יעקב אוחיון:

לא, כבר לא.

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל עבד שם, זה לא אומר שאין בעיות לבעלי העסקים. זה לא אומר, אני מבקש לשים את הנושא,

יעקב אוחיון:

ודרך אגב דיברתי עם היועץ המשפטי,

רוביק דנילוביץ':

שנייה, שנייה, בסדר.

יעקב אוחיון:

גם כשהייתי עובד,

רוביק דנילוביץ':

בסדר, אבל אתה רואה שלא מנעתי ממך מלדבר, עזוב. אין פה עניין של קואליציה-אופוזיציה. אם יש אנשים שהם ממורמרים עדיין, אני מוכן לעשות עוד פעם בדיקה. תראו, הסיטואציה באזור שם היא סיטואציה שמראש נבנתה לא נכון. מאד בעייתית. אנחנו נעשה עוד פעם בחינה, ועוד פעם בדיקה, אני יודע, אני פונה למהנדס העיר, אני נוסע שם כל הזמן יש את האדום-לבן מהצד השני של הכביש. צריכים לבחון, לבדוק, יש גם עכשיו את ה"הולמס פלייס" שעכשיו התחיל לעבוד, אם אפשר בכל זאת אולי לייצר מפרצי חניה, או לאפשר להם כן עוד קצת מקומות חניה, וזה יכול לעזור ולסייע עוד קצת לבעלי העסקים, לבחון כל דרך יצירתית שתבוא ותסייע. אנחנו מסכמים,

טל אל על:

אדוני ראש העיר, אני רוצה,

יעקב אוחיון:

עשינו את זה 90 יום.

טל אל על:

ההחלטה, ההחלטה דוברה מההתחלה, ההחלטה הייתה של ניסיון לחצי שנה בכל מקרה.

רוביק דנילוביץ':

או.קי., נכון.

טל אל על:

זאת אומרת בכל מקרה אנחנו ניגשנו לנושא הזה גם בידיעה שאנחנו צריכים לבחון את עצמנו שוב ושוב, עוד לא בחנו, עוד לא עבר זמן. רק אתמול, שלשום, הוצב המדחן. בואו נבחן הניסיון הזה אפילו,

יעקב אוחיון:

אבל זה רק רע, זה יותר רע לתושבים.

רוביק דנילוביץ':

יעקב, שב.

יעקב אוחיון:

זה יותר רע, הייתה להם חניה.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו, אני מקבל את הדברים שנאמרו פה ואני רוצה להודות לטל כיו"ר הוועדה. הנושא הזה הוא לא נושא פשוט, הוא מאד מורכב. כל החלטה פה היא החלטה לא פשוטה, אנחנו בכל מקרה נעשה עוד התדיינות והתייעצות עם חלק מהסוחרים, ואם אפשר יהיה למצוא פיתרון יצירתי וטוב יותר מהקיים,

יעקב אוחיון:

אבל יש פיתרונות, ואין עם מי לשמוע.

רוביק דנילוביץ':

אין דיון, אין דיון.

יעקב אוחיון:

אבל את המענה מישהו ש... ,

רוביק דנילוביץ':

שאלתא שעניינה בנות שירות,

יעקב אוחיון:

אבל מה זה, זה עובר ככה?

רוביק דנילוביץ':

זה לא, זה לא הצעה לסדר.

יעקב אוחיון:

לא, אין בעיה. אבל זה לא הצעה אבל צריך לענות לי השאלה.

רוביק דנילוביץ':

אבל זה אין דיון. אני חושב שאני אמרתי את הדברים בצורה מאד ברורה,

יעקב אוחיון:

או.קי. אבל אני רק, אתה אמרת, תן לי לסיים.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. אני מסכם, לא אתה.

יעקב אוחיון:

לא, אבל אני רוצה,

רוביק דנילוביץ':

כשאתה תשב על הכיסא הזה אתה תסכם. כרגע אני מסכם. תודה.

יעקב אוחיון:

לא, אבל אני רוצה להגיד כמה מילים שנייה בעניין הזה.

רוביק דנילוביץ':

יעקב, זה לא הצעה לסדר,

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

יעקב אחיון:

לא קשור אבל שאילתא, אבל אנשים,

רוביק דנילוביץ':

אני סיכמתי את הדברים ברוח טובה, שכן נבחן עוד פעם. אז לא צריך להוסיף על זה,

יעקב אחיון:

לא, אבל אמרנו הרבה זמן נבחן, נבחן, נבחן. תקים פה ועדה,

2. שאילתה שעניינה: "בנות שרות בעירייה/חברות הבת"
הוגשה ע"י חבר המועצה, מר זכריה אוהב שלום.

רוביק דנילוביץ':

שאלתה שעניינה: "בנות שרות בעירייה ובחברות הבנות", זכריה אוהב שלום בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

לדעתי כל הנושא הזה של הבנות שירות זה שערורייה מאד מאד גדולה. לא יתכן, האמירה "בנות שירות", לא פקידה, לא פקידות, לא לבוא לחסוך כסף לעירייה או להחליף עובדות או עובדים בעירייה. בנות שרות באים, אפשר לשאול את הגברת אסתר עמר גם, שהן צריכות לבוא ולעזור לקהילה. לעזור לקשישים, לעזור לנכים, לעזור לילדים בסיכון, זה תפקידן. לא תפקידן של לעבוד בפקידות או למשל בפיקוח. שלושה עובדים.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, זה לא הצעה לסדר, זה שאילתא. יש לך שאלת הבהרה? שאלת הבהרה, יש?

זכריה אוהב שלום:

אני שואל. אני שואל.

רוביק דנילוביץ':

אז שאל, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

מה שאני שואל בדיוק דקה וחצי. מה השתנית? מה קרה עכשיו?

רוביק דנילוביץ':

תשאל בבקשה. דקה וחצי.

זכריה אוהב שלום:

אל תהיה קשוח יותר מידי, כי ... אחר כך נדבר עוד יותר.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, שמור על תרבות דיון.

זכריה אוהב שלום:

תרבות דיון, אז תתנהג כמו שצריך, כמו כרגיל.

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

רוביק דנילוביץ':

שאלת הבהרה, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

לא יתכן שבפיקוח יש עובדות. מה הן רושמות דוחות? אז אני מסיים במשפט אחד. רוב העובדות עובדות פקידות ולא משרתות את הקהילה. אני מבקש לתקן את זה ואם לא, אני אכתוב מכתב לשר הביטחון שלדעתי זו עבירה על החוק.

רוביק דנילוביץ':

תודה.

3. שאילתה שעניינה: "מכרז מנכ"ל המשכן לאומנויות הבמה בכיוונים" הועלתה ע"י חבר המועצה, מר זכריה אוהב שלום.

רוביק דנילוביץ':

שאלתא מס' 3 שעניינה "מכרז מנכ"ל המשכן לאומנויות הבמה בכיוונים" שהועלתה על ידי זכריה אוהב שלום, בבקשה. אם יש שאלת הבהרה?

זכריה אוהב שלום:

זה לא נכון, מה שאלת הבהרה? אתה לא עונה לי לתשובות, מה אני אעשה?

רוביק דנילוביץ':

אלה השאלות, קיבלת תשובה.

זכריה אוהב שלום:

לא, התשובה היא לא תשובה.

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

זכריה אוהב שלום:

אני שאלתי, ויש אוצר ומנהלת מוזיאון הנגב לאומנות. פי 6, על מנכ"ל המשכן לאומנויות הבמה, בעיתון אחד, עיתון ארצי. למה? אתם לא קיבלתי תשובה. אתם אמרתם גם מקומי. אין במקומי הפכתי את הכול.

רוביק דנילוביץ':

ניסים, אתה רוצה להתייחס בבקשה?

זכריה אוהב שלום:

רגע, רק שנייה. אני אסיים.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה. כן.

זכריה אוהב שלום:

עוד שאלה שתיים. איך יכול להיות מנהלי מחלקות מבקשים מהם תואר או שניים, ופה "יתרון בעל תואר ראשון בתחום הרלבנטי"? שלוש ואחרון אחרון חביב, אני רוצה לתהות, ואם אני טעיתי שלא זכה נ.י. אני אתנצל פה במועצה.

רוביק דנילוביץ':

א.ק.י. ניסים, אתה רוצה להתייחס? זה לא הצעה לסדר.

יוסי דדוש:

לא, לא. למי שהוא מתכוון אליו, אני מכיר אותו. זה בחור מוכשר, לא, למה ליצור,

רוביק דנילוביץ':

יוסי, זה לא רלבנטי.

יוסי דדוש:

למה לפסול בן אדם?

רוביק דנילוביץ':

אף אחד לא יהיה פסול, תיכף אנחנו נענה בצורה מסודרת.

יוסי דדוש:

למה לפסול אותו מלכתחילה כש,

רוביק דנילוביץ':

יש ועדה שקבע משרד הפנים, והוועדה הזאת תקבל החלטה. בבקשה, ניסים. רק על הנושא הרלבנטי. על המודעה.

ניסים סספורטס:

לגבי המודעה מופיע אצלכם בצילום, אתם יכולים לראות שעיריית באר שבע פרסמה מכרז למנהל אגף, בדיוק בעיתון הארצי, אותו עיתון שאנחנו פרסמנו גודל המודעה אפילו קטן יותר מהמודעה שאנחנו פרסמנו,

רוביק דנילוביץ':

אז זכריה, הוא עונה לך ניסים שהמודעה של חברת "כיוונים" הרבה יותר, יותר גדולה משל עיריית באר שבע אפילו בעיתונות הארצית. ויש פה,

ניסים סספורטס:

היא מופיעה ב, יש צילום של המודעה, גודל המודעה גדול יותר, והופיע בעיתונות הארצית פעמיים, כפי שמתחייב גם מהחוק.

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

רוביק דנילוביץ':

או.קי. תודה רבה. אנחנו עוברים,

זכריה אוהב שלום:

במציאות, הנה זה פה, הנה זה המודעה, הקטנה הזאת. איזה גדולה?

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל זה תסתכל לעומת עיריית באר שבע מה שמפרסמים. הרי לא מפרסמים, איך מפרסמים בכלל,

זכריה אוהב שלום:

פי 6.

רוביק דנילוביץ':

אבל זה בעיתונות ארצית.

זכריה אוהב שלום:

רוביק, רוביק, זה פי 6.

רוביק דנילוביץ':

מה זה פי 6? של עיריית באר שבע?

זכריה אוהב שלום:

כן.

רוביק דנילוביץ':

אני חושב ש,

זכריה אוהב שלום:

של מוזיאון הנגב,

ניסים ספורטס:

ברשותך ראש העיר אני אראה לו את ה,

זכריה אוהב שלום:

למה זה לא פורסם בעיתון מקומי? למה?

רוביק דנילוביץ':

זכריה, אנחנו את המודעות מפרסמים על פי חוק. מה שאומר החוק. זה משהו אחר, אבל רוב המכרזים מפורסמים כך. רוב המכרזים.

זכריה אוהב שלום:

לא, לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

אתה תלך אחורה, אני מוכן שיוציאו את כל המכרזים שפורסמו בעבר של מנהל משאבי אנוש,

זכריה אוהב שלום:

עובדות, עובדות. קיים, קיים.

רוביק דנילוביץ':

תראה, אנחנו עשינו הכול על פי חוק.

4. שאילתה שעניינה: "מזנון מקיף ו"י"
הועלתה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון.

רוביק דנילוביץ':

שאלתא רביעית שעניינה "מזנון מקיף ו", יעקב אוחיון בבקשה.

יעקב אוחיון:

כן, גם פה לא קיבלתי את התשובה. זה שיצא מכרז אני יודע, אני כל השאלה שלי שאלתי למה דווקא העירייה שבראשותך, הפסיקה את החוזה של בן אדם מעל 32 שנה, מקור פרנסה שלו, שרשום גם כן בחוק מפורש, בחוזה שעשתה איתו עיריית באר שבע, אני רוצה לצטט: "הואיל ואגף הרווחה המליץ על שיקומו של המשתמש בדרך של הקמת והפעלת המזנון, ולפיכך הסכם זה אינו טעון מכרז לאור תקנה 3.2.1" זה העורך דין בטח יודע. לא צריך מכרז. אז למה לבוא ביום בהיר אחד, ובן אדם שעבד שמה 32 שנה, מקור פרנסה שלו, לא הודיעו לו, לא כלום, לבוא להעיף את הבן אדם ככה?

רוביק דנילוביץ':

או.קי. היועץ המשפטי בבקשה.

עו"ד חיים טורקל:

אני מתייחס לשאלה,

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

עו"ד חיים טורקל:

אני אתייחס רק לעניין המשפטי שיעקב מעלה. אז קודם כל היציאה למכרז הייתה בגלל שהחוזה הסתיים, תקופת החוזה הסתיימה,

יעקב אוחיון:

כן, אבל לא כתוב,

רוביק דנילוביץ':

שנייה, יעקב. תקשיב.

עו"ד חיים טורקל:

לעניין הסעיף פטור, הסעיף פטור מדבר על מה שרשאית העירייה. העירייה רשאית אכן לפטור ממכרז כאשר מדובר באדם נזקק, אבל זה מדיניות של העירייה. כלומר אם העירייה מחליטה שעל פי המדיניות שלה ראוי לפטור במקרה הזה ממכרז, היא תחליט כך. היא לא

חייבת לעשות כך.

יעקב אוחיון:

או.קי. זה מה ששאלתי.

רוביק דנילוביץ':

רגע, אני רק רוצה עוד משפט מסוים, כי אבי מנסה בנושא הזה לסייע, אני גם לא, אני לא רוצה שנדבר גם בשמות כי נמצא פה האדם, ואני רוצה שנכבד גם אותו. אבי ניסה לעשות כמה מהלכים, בקצרה. אבל ממש בקצרה, ואני אגיד מה אנחנו עוד משתדלים לעשות. כן.

אבי ורצמן:

טוב, ערב טוב ראש העיר וחברי המועצה. אני זימנתי למעשה את עובד אליי, עובד ישב איתי כבר כמה וכמה פעמים. עובד ובני משפחתו. העלינו כמה, קודם כל אחרי הפגישה הראשונה עם עובד, שאני חייב לומר שבהחלט נגעה לליבי, פניתי לראש העירייה, אמרתי לראש העירייה: רוביק בוא נפעל לנסות לסייע. אמר לי ראש העיר: בשמחה, כל מה שנוכל נשתדל. נפגשתי גם עם החברה, עם שלומי ביטון, מנכ"ל החברה הכלכלית, גם העליתי אופציות אחרות, אני לא רוצה עכשיו להעלות את כל האופציות. כרגע האופציות שהעליתי הן לא התקבלו על ידי מר עובד כהן, ואני העליתי את הדברים חזרה לפני ראש העיר. ראש העיר תיכף יגיד שהוא בעצם רוצה להמשיך את הדיון, אז אני,

רוביק דנילוביץ':

או.קי. ולאחר שהתקבלה הפנייה גם בלשכתי, אנחנו נקיים בשבוע הבא דיון עם המשפחה, עם אבי, עם חיים טורקל, ונעשה ככל שביכולתנו,

יעקב אוחיון:

כן, השאלה אבל למה,

רוביק דנילוביץ':

כדי לפתוח דלת ולסייע.

יעקב אוחיון:

אומרים לבן אדם ללכת, ואחר כך מציעים לו פיתרון. למה לא מההתחלה נבוא, נמצא לו פיתרון. למה אומרים לו ללכת? הרי אפשר גם על פי חוק,

זכריה אוהב שלום:

זה טעות, אז הוא טעה. מה יש ראש העיר לא טועה? טועה לפעמים. אז הוא טעה, אז מה קרה.

רוביק דנילוביץ':

יעקב, ההסכם נגמר ועיריית באר שבע עובדת על פי חוק.

יעקב אוחיון:

מי אומר שהוא טעה, למה אתה אומר שהוא טעה?

זכריה אוהב שלום:

הוא טעה (מדברים ביחד)

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. אנחנו עוברים להצעות לסדר.

יעקב אוחיון:

רגע, לא הבנתי.

זכריה אוהב שלום:

הוא מנסה לתקן את הבעיה, מה אתה רוצה?

יעקב אוחיון:

רגע, אז מה עושים עם הבן אדם?

רוביק דנילוביץ':

אז אני אמרתי. אנחנו נדון איתו שבוע ונשתדל מאד לסייע.

5. הצעה לסדר שעניינה "שמירת הסטטוס קוו בעיר"

הוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון

רוביק דנילוביץ':

הצעה לסדר שעניינה "שמירת הסטטוס קוו בעיר" בבקשה. יעקב אוחיון.

זכריה אוהב שלום:

רגע, אתם הולכים עם עובד לטפל בעניין הזה?

רוביק דנילוביץ':

טוב, אין פה דיון. אין פה דיון. כן, יעקב בבקשה. הצעה לסדר. (קריאות מהקהל) אני אאלץ להוציא אותך, אני אאלץ להוציא אותך. אני מבקש לשבת פה בקהל בשקט. תודה. כן.

יעקב אוחיון:

נו, איפה אנחנו?

זכריה אוהב שלום:

הבקשה שלנו,

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

לטפל בנושא הזה הכי טוב.

רוביק דנילוביץ':

נרשם בפרוטוקול, בבקשה. סעיף 5.

יעקב אוחיון:

טוב, אז האמת פה העיר באר שבע, עיר האבות רעשה וגעשה לפני פחות משבועיים על מצעד התועבה,

עופר כרדי:

לא, לא היה מצעד. לתקן חייבים לפחות להגיד את האמת. לא היה מצעד.

יעקב אוחיון:

היה, היה, (מדברים ביחד)

משה ינאי:

יעקב, יעקב. מה זה משנה, לא היה מצעד.

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, תתנו לו לדבר.

משה ינאי:

... למה אתה מדבר סתם?

רוביק דנילוביץ':

משה, משה, לא. לא. לא. רגע, הוא ידבר.

משה ינאי:

אבל לא היה מצעד, שידייק.

רוביק דנילוביץ':

גם אם הוא אומר את זה, אז אנחנו,

יעקב אוחיון:

אני מדייק.

רוביק דנילוביץ':

אז אנחנו נשיב לו אחר כך. מותר,

טל אל על:

גם לא מצעד וזה גם לא תועבה.

רוביק דנילוביץ':

טל, טל.

יעקב אוחיון:

כן מצעד וכן תועבה. כן מצעד וכן תועבה.

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, חבר'ה.

יעקב אוחיון:

מצעד ותועבה.

רוביק דנילוביץ':

אתם ממש משחקים לידי. כל הכבוד לכם.

טל אל על:

אבל הוא לא יכול לשבת עם תועבה.

רוביק דנילוביץ':

מותר לו, אתה תשיב אם תרצה.

משה ינאי:

אבל אדוני ראש העיר, הוא לא יכול להגיד מה שהוא רוצה.

רוביק דנילוביץ':

מותר לו,

יעקב אוחיון:

אני יכול להגיד כמו שאתה יכול להגיד.

רוביק דנילוביץ':

משה.

יעקב אוחיון:

ואני עדיין עומד על דבריי.

רוביק דנילוביץ':

שנייה, יעקב. אני למרות שאני לא מסכים איתך, אני אשמור על זכותך לדבר. אל תדאג. מותר לו להגיד מה שהוא חושב, אנחנו נשיב לו. בבקשה.

יעקב אוחיון:

אז כמו שאמרתי, תוכנן להתקיים פה בעיר באר שבע מצעד גאווה, שאני קורא לזה מצעד התועבה ולפי דעתי גם כן היה מצעד. השאלה איך אנחנו מסתכלים על המצעד. האם מצעד זה דבר שצריך ללכת בריש גלי בראש חוצות, או שמהאוטו להגיע למקום של המצעד של

הכנס הזה ביחד, אם הולכים חבורות-חבורות, זה בשבילי גם נקרא מצעד, אפילו שהמצעד הוא קטן, זה רק 30 מטר עד שמגיעים למקום, אבל זה גם כן מעלה פה דברים לא טובים בעניין של העיר. לכן, וכיוון שהיו פה הרבה הרבה נציגי ציבור, ורבנים שהיו מאד מעורבים בנושא, ורק לאחר מאמצים ואפשר להגיד כמעט משבר קואליציוני, או כל מיני דברים כאלה, רק אז העירייה בסופו של דבר השתכנעה לבוא ולקבל את התנאים של רב העיר, אך לצערנו עם כל מה שקרה בעניין הזה של ההבטחות של העירייה, שבאמת אפשר לומר שהייתה השתדלות, אין מה לומר, לעמוד על הדברים. אני אומר שמעכשיו נעשה סייג להבא, מכאן ולהבא לא לתת, העיר באר שבע בחיים לא היה דברים כאלה, לא חשבו על דברים כאלה בעיר באר שבע, כמו בערים אחרות. יש ערים שכן מתאים להם לעשות את המצעדים האלה, מתאים להם לעשות, תל אביב, כמו שאמרנו באר שבע זה לא תל אביב. לא יתכן שבעיתונים למיניהם יהיה כתוב שעיריית באר שבע תממן לראשונה את מצעד הגאווה, כמו שפורסם בעיתון "הארץ", או כל מיני עיתונים שמחזקים את העניין הזה. אנחנו צריכים לעצור את זה בכל תוקף, לכך נבחרנו, ואני חושב ואני בטוח על פי הסקרים שמעל 90% מתושבי העיר באר שבע הם אנשים מסורתיים, שנגעלים מהדברים האלה, אז אני מבקש לכבד את הציבור ולשמור על הסטטוס קוו בעיר כמו שהבטחת, ומכאן ולהבא לא יהיו אירועים כאלה או בדומה להם בעתיד.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. תודה. יוסי דדוש בבקשה.

יוסי דדוש:

קודם כל, כל אדם שצועד גם לאוטו אתה תקרא לזה צעדה, זה בסדר. או מצעד, לא משנה. אני אדוני ראש העיר, אני באמת אני רוצה גם להודות לך, ויישר כוח על כך שזה היה ממש בצורה צנועה, במקום סגור, ואני אומר לכם, הלוואי, אם אתה כל כך חשוב לך, אוחיון, הלוואי בערים אחרות היו עושים את זה כמו שזה נעשה בבאר שבע. ויישר כוח, אדוני ראש העיר.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. עוד מישהו רוצה להתייחס? אז אני אסכם.

עופר כרדי:

אני, אני רוצה להגיד כמה מילים, אדוני ראש העיר.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

עופר כרדי:

אני חושב שהנציגים הדתיים התכנסו וגם אתה היית אצל הרב, ושמענו את דעת הרב,

זכריה אוהב שלום:

לא נציגים, חלק.

עופר כרדי:

קיבלנו את דעת הרב,

זכריה אוהב שלום:

חלק.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, תן לו בבקשה לדבר.

עופר כרדי:

קיבלנו את דעת הרב, הגענו למסמך הבנות מכובד, לא היו משברים. עובדה שהתגובות שלי לעיתונות שבוע לפני היו ברורות לגמרי. שהשכל הישר ניצח, ובוא נשמור על שפיות. יש גבול לפוליטיקה, לאן אתה רוצה להוביל את זה? לאן אתה רוצה להוביל את זה?

יעקב אוחיון:

לאן אתה רוצה? לאן אתה רוצה להוביל את זה? לאן אתה רוצה להוביל את זה? תסתכל על הציבור שבחר בד,

עופר כרדי:

אני רוצה ללכת על דעת תורה.

יעקב אוחיון:

תסתכל, בושה וחרפה, תתבייש.

עופר כרדי:

אני אתבייש?

יעקב אוחיון:

אתה מדבר ככה, בן אדם דתי?

רוביק דנילוביץ':

יעקב, יעקב, יעקב, הוא שמע

עופר כרדי:

יעקב, אני שומר על איפוק, עדיין אני שומר על איפוק.

יעקב אוחיון:

אתה יודע שהציבור מאוכזב ממך. תתבייש לך, אתה מפלגת ש"ס. אם הרב עובדיה היה שומע את זה אתה יודע איפה היית היום.

רוביק דנילוביץ':

יעקב אוחיון, יעקב אוחיון.

עופר כרדי:

הרב עובדיה יוסף שמע והרב פרי שמע, והם נתנו את דעתם,

גדי מאזוז:

עופר, עופר ויעקב, זה חילול השם.

עופר כרדי:

אתה לא שפוי, אתה לא שפוי.

רוביק דנילוביץ':

עופר, עופר,

גדי מאזוז:

עופר ויעקב, זה חילול השם.

רוביק דנילוביץ':

שנייה. יעקב אוחיון. אני מבקש, עופר כרדי, הבנו. עשיתם כל אחד את מה שהוא צריך לעשות, נרשם בפרוטוקול, הכול בסדר. זה הפרוטוקול גם בשביל זכריה, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

אנחנו לא מדברים לפרוטוקול, אנחנו מדברים פה לדיון, והדיון הוא כואב, וכל דבר גם לגופו, גם בנושאים אחרים. אז לא להגיד כל דבר לפרוטוקול. כי מי שלימד את הפרוטוקול זה

אתה. אתה אבי האבות של הפרוטוקולים וה,

רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

אז אל תעשה את זה, זה לא יפה.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

זה לא יפה. בוש וחרפה. מצעד, אירוע של הגאווה, לא היה מצעד. המילת גאווה היא מילה גרועה מאד. מילה גרועה, שקשה לי אפילו לדבר על זה, מילת הגאווה היא המילה שבפנים הגאווה, זה המידה הכי גרועה שיש בתורה. במידות האדם. לא יודע למה קראו לזה גאווה. באירוע עצמו, בין 200 ל-300 איש. כי לא היה אנשים, הביאו 3 אוטובוסים. אחד מחיפה, אחד מירושלים, ואחד מתל אביב. לא היו הרבה אנשים, הגיעו האוטובוסים כדי למלא את האנשים. אנחנו צריכים אנשים מחוץ לעיר, כדי לראות איך הם באים ועושים את האירוע. מה? העירייה לא בסדר. זה אירוע שהיה במתקן של עיריית באר שבע. זה הבעיה, אם היה במתקן פרטי לא היינו מדברים. יעשו מה שהם רוצים. אנחנו גם יש לנו את ההבנות ומבינים אחד את השני. לבוא לעשות את האירוע הזה במקום ציבורי, והעירייה, גם חברת "כיוונים" זה היינו הך, לבוא ולממן את הנושא הזה, זה היה גרוע. ואמר מי שאמר שם באירוע עצמו, שנאם, אמר: חג שמח לראובן דנילוביץ', ואמר שיש פעם ראשונה בארץ ישראל, שהחברה תומכת בקהילה שלנו. פעם ראשונה. מה שראינו בעיתונים, זה היה זוועה. יש הרבה אנשים שלא הכניסו את העיתונים הביתה. מה הם צריכים לראות את זה? למה הילדים שלנו צריכים לסבול ולראות את הדברים הגרועים, חמורים האלה? שילמדו. היה איזה מישהו רציני בעיר, אמר לי: זכריה, אני מפחד שישלחו לבן שלי אס.אמ.אס שלא יידבק. אני הייתי המום, לשמוע דבר כזה. אס.אמ.אס כי הבן שלי לא יידבק בזה. זה חמור. אדם, חבורה של חולי שפעת, חבורה של חולי רוח, גם עושים צעדה? גם עושים כנס? זה צריך כנס? זה כנס של רגשי נחיתות. אני מסכים ומבקש לקבל את ההצעה, ולהביא להצבעה שזה לא יקרה פעם שנייה בבאר שבע.

רוביק דנילוביץ':

תודה. אני רוצה,

יעקב אוחיון:

אני רוצה רק להבהיר משהו. אני,

רוביק דנילוביץ':

רגע, תן לאחרים. אליזה בבקשה.

עו"ד אליזה אבינועם:

רציתי להגיד לזכריה שזאת לא מחלה, זה לא מדבק.

רוביק דנילוביץ':

כן, תודה. כדורי בבקשה.

כדורי אורה:

אדוני ראש העיר, חברי המועצה. אני בהחלט חושב שהדיון עכשיו לאחר שהדבר הסתיים, אני חושב שאולי הוא מיותר, אין טעם לתת לזה עוד הפעם פומבי. אבל בהחלט אני חושב שראש העיר,

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

כדורי אורה:

אני בהחלט חושב ראש העיר, שכל נושא שהוא מעבר לסטטוס-קוו שהיה עד היום, וכל נושא שאנחנו יודעים שהוא יכול לגרום לחיכוך בציבור ואין עליו הסכמה בכל הציבור, יש צורך להביא אותו חודשיים לפני כן למועצה, לדון עליו, לקבל החלטה שתהיה החלטה גורפת של כל חברי המועצה. תודה.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. משה בורוכוב בבקשה.

משה בורוכוב:

כבוד ראש העיר, חברי מועצה. אני מתנצל שאני משתמש בזמן שלי כדי פשוט לתת הערה מסוימת ליעקב אוחיון. כי אני כרגע שמעתי איך שהוא פנה לכרדי ואמר לו: אם כך אתה דואג לאינטרס של אלה שבחרו בך. אז אני רציתי להזכיר פשוט ליעקב אוחיון מי בעצם בחר אותנו. מי בעצם בחר ברשימה שלו, והגיע הזמן שיתחיל לדאוג גם לאינטרסים אלו שבחרו אותנו בתוך הרשימה איפה שהיה מספר 4, אני לא חושב שהרבה אנשים דתיים בחרו ברשימה

הזאת. תודה.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה.

זכריה אוהב שלום:

כל הקריה בחרה בו.

יעקב אוחיון:

משה,

רוביק דנילוביץ':

אני אתן לך. אבי וורצמן. בבקשה. חבריה, אני מבקש שם למעלה, אני מבקש שם שקט. אני מבקש.

משה ינאי:

משה, איפה מצאת את זה? משה.

אבי וורצמן:

טוב, ערב טוב שוב, אני התלבטתי אם להגיב את האמת, אבל אולי ננצל רק את הבמה הזאת. תראו, הנושא הזה הגיע לפתחנו, ואין ספק בוא שלא ניתמם ולא נחשוב, שיעקב אוחיון הוא, או גם זכריה, הם הנציגים שמתנגדים שדבר כזה יהיה בבאר שבע, ואילו כל שאר הנציגים הדתיים מצידם שיהיו, והם לא נאמנים לשולחים ולא נאמנים וכל השטויות האלה.

זכריה אוהב שלום:

זה המציאות.

אבי וורצמן:

שנייה.

יעקב אוחיון:

לא, יש ויש. יש ויש, אבי.

רוביק דנילוביץ':

עופר, עופר, למה? אנחנו דנים דיון, תדברו בנחת,

אבי ורצמן:

טוב, סליחה.

יעקב אוחיון:

יש ויש. אתה יודע שאותך דווקא,

רוביק דנילוביץ':

יעקב, יעקב.

אבי ורצמן:

יעקב, שנייה. תן לי להגיב.

רוביק דנילוביץ':

תן לאבי, אני אתן לך. אני אתן לך.

אבי ורצמן:

זכריה תשמע, תשמע זכריה. אירועים כדוגמת האירוע הזה, מהנעשה בארץ בשנים האחרונות, ולידיעתכם שבוע לפני האירוע בבאר שבע הוא גם היה בכנסת ישראל, סתם לידיעתכם, ככל שהיו יותר ויכוחים, האירוע צבר יותר תאוצה. זאת עובדה. ככל שהיה יותר תקשורת, ככל שהנציגות הדתית עלתה יותר לתקשורת, ככל שהאנשים מחו יותר נגד האירועים כדוגמת האירועים האלה, מי שעלה לתקשורת סיפק לאנשים האלה את הדלק לאירוע. וזה דברים ידועים, דברים ידועים שהיו בירושלים, ודברים ידועים שהיו בתל אביב, ודברים ידועים שהיו בפתח תקווה, ובהרבה מקומות. הנושא עלה, ופה אני רוצה לשבח גם את ראש העיר וגם את הרב. וגם את הרב. רגע, רגע, אני אגיד. קודם כל אני חושב זכריה, אם רב העיר מזמין את הנציגים הדתיים, אתה יודע אולי אם היית מתנצל, לא יודע, אבל לא הגעת. כולם הגיעו חוץ ממך, לא יודע. לי זה קצת צרם, אני חייב להגיד לך. שנייה, אל תגיב עכשיו, שנייה. קצת צרם לי. אם רב העיר מזמין, ואני רוצה לומר לך שהיינו בדיון אצל ראש העיר, ואמרו, ראש העיר גם היה בדיון פורום סגנים והכול, ואז גם אנחנו אמרנו ואפרופו גם אתם אמרתם, גם אתם אמרתם, אם זה יהיה באולם, וזה נאמר לי עוד לפני כן, ודיברו אפילו על אולמות יותר גדולים ממרכז הצעירים, ואז עוד לא דיברו כן של עיריית באר שבע, לא של עיריית באר שבע וכל הסיפורים האלה, אם זה יהיה בתוך אולם סגור אין לנו כלום. אלא מה? יש הבדל. כי יעקב, מחילה חברי הטוב, איך אמרת? יש לי הזדמנות לעשות פוליטיקה. יש לי הזדמנות שהציבור,

עופר כרדי:

גם לך הוא אמר את זה?

יעקב אוחיון:

רגע, רגע, רגע.

רוביק דנילוביץ':

יעקב, אבי וורצמן מדבר. אתה תקבל את זכות הדיבור.

אבי וורצמן:

תן לי להתבטא. תן לי להתבטא. ויעקב, לא, לא, לא. יעקב, תגיב בסוף.

רוביק דנילוביץ':

אין בעיה, אני אתן לך. אני יודע שהנושא הזה חשוב לאנשים, תדברו.

אבי וורצמן:

הנושא, אני רוצה להגיד לך. אני רוצה להגיד לך ופה אני רוצה לומר, פה אני רוצה לומר

רוביק דנילוביץ':

בנחת, בנחת, חבר'ה.

אבי וורצמן:

גם, גם בשבחם. אני רוצה לומר, אני רוצה שתשמע דבר מעניין. גם בשבחה של הסיעה שלנו, של חבריי לסיעה, גם בשבחה של סיעת ש"ס כי היינו ביחד, גם אפילו ישראל ביתנו היו נגד העניין. היו נגד העניין. אבל מה, הלכנו עד ה,

משה ינאי:

אבי וורצמן, גם סיעת "אור" הייתה.

אבי וורצמן:

או.ק.י. כל הסיעה. פה אחד. כולם היו, עוד הרבה אנשים. היו נכון, גם היה, (קריאת ביניים) סליחה שנייה. ואני רוצה לומר, יוסי דדוש גם דיבר על העניין הזה, אבל בכל מקרה חשבנו שלתת פיתרון ולא לדבר על העניין זה מה שישרת את הבוחרים שלנו. זה מה שישרת את העיר שלנו. והייתי יכול אני להתראיין 30 פעם בתקשורת, וכולם ימחאו בראבו, אבי וורצמן נלחם נגד המצעדים או הכינוסים והכול, אבל זה לא מה שחשוב. מה שחשוב בסוף, שיהיה

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

דבר קטן, וצדדי, ולא משמעותי, והם יעשו את שלהם, תאמין לי לא שמעתי מזה כלום בבאר שבע, ושום דבר. אני לא יודע אם אתה היית, אני לא יודע מי שמע על זה בכלל, ונגמר הסיפור. אתה שואל אותי אם אני הייתי רוצה שזה לא יהיה? הייתי רוצה שזה לא יהיה בכלל. לא הייתי רוצה דבר כזה בבאר שבע.

זכריה אוהב שלום:

אני לא מאמין לך.

אבי וורצמן:

אז אל תאמין, או.קי. רגע, רגע, רגע.

רוביק דנילוביץ':

אני אומר אמונה זה דבר סובייקטיבי.

אבי וורצמן:

שנייה, שנייה. תודה רבה זכריה אוהב שלום מאמין לי. דבר אחרון, דבר אחרון שאני רוצה למחות. תראו, אני יחד עם כל מה שאמרתי, זכותם, זכריה תשמע, זה חשוב. זכריה. זכותם של כל נציג גם אם הוא חושב אחרת ממני, כי אנחנו אנשים סבלניים אבל גם אם אתם חושבים שדרך המחאה היא צריכה להיות אחרת, בהחלט זכותכם לעשות מחאה אחרת.

זכריה אוהב שלום:

בינתיים כיסחת אותנו.

אבי וורצמן:

לא, לא כיסחתי. (מדברים ביחד) סליחה, הבהרתי עובדה שגם הרב הראשי בסופו של דבר לא יודע אם חתם, אבל,

יעקב אוחיון:

אחרי הפסק דין. אחרי הפסק דין. אחרי הפסק דין. אם לא היה פסק דין לא הייתם,

אבי וורצמן:

לא, לא. אני רוצה,

עופר כרדי:

שבוע לפני כן זה היה כבר.

יעקב אוחיון

פסק דין, ... פסק דין. עזוב אותך. תגידו לציבור את הכול.

אבי ורצמן:

יעקב, תפסיק להיכנס בדברים שלנו. תכבד את מי שגדול ממך לפחות פי 2 בשנים. תדבר בנחת. כמעט פי 2. אני אומר דבר אחד פשוט. אני מכבד את הדיון, אבל זכריה אני רוצה לומר לך, אני רוצה לומר לך שאתה עלית לשידור ואתה דיברת דבר לא ענייני, שפגעת באופן אישי בראש העיר, ואני רוצה לומר לך שאני,

רוביק דנילוביץ':

אבי, אבי.

אבי ורצמן:

סליחה, זאת זכותי. רוביק, רוביק,

רוביק דנילוביץ':

תחשוב, אבל זה לא ראוי להתייחס. אני מבקש ממך.

אבי ורצמן:

טוב, או.קיי. אז אני רק רוצה לומר, אני רק רוצה לומר שגם אנחנו, או כל אחד מאיתנו כנציג, צריך לשמור על תרבות הדיון ולכבד ראש העיר הוא ראש עיר של כולנו וגם שלך.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה.

אבי ורצמן:

תודה רבה.

רוביק דנילוביץ':

טל על אל ואחר כך...

טל אל על:

אני מרגיש צורך לומר דברים בזכותם של אותם אנשים ששייכים לאותה קהילה. אלה אנשים הגונים, הם מועילים לחברה, הם ישרים, שומרי חוק, נאמנים למדינה, עושים צבא, אזרחים טובים של המדינה, של העיר, הם לא חולים בשום דבר, הם אנשים נורמטיביים

לחלוטין, הם לא מהווים שום סכנה לציבור, הם אנשים טובים שחיים את חייהם ב-ד' אמותיהם, אין להם שום כוונה ושום רצון להפוך אף אחד לשום דבר. לא להדביק אף אחד בשום דבר, הם באר שבעים בדיוק כמו כל אחד מאיתנו, האופי של האירוע היה מותאם לאופי הבאר שבעי. כמו שסטרייט באר שבעי הוא לא דומה לסטרייט תל אביבי בתפישת חיים שלו, באורח חיים שלו, ככה גם אנשים שהם חלק מהקהילה ההומו-לסבית בבאר שבע הם לא דומים לתל אביב. הם לא אותם האנשים, הם לא בעלי אותה מנטליות, זה שהם בעלי נטייה כזו או אחרת לא הופך אותם להיות מה שאנחנו אולי מכירים בתל אביב. אז האמירות האלה הן צורמות לי, הרגשתי צורך כי אף אחד לא אומר את זה, אנשים נורמטיביים לחלוטין, בריאים, בסדר גמור, והלוואי וכל התושבים היו נאמנים וטובים ומועילים לחברה כמו הקהילה הזאת. תודה.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. אילנה בבקשה.

אילנה גינזבורג:

אני חושבת שבסופו של דבר העיר שלנו כן גילתה סבלנות וסובלנות וזה מה שהכי חשוב, ואני תמיד אומרת שבתור נכדה של ניצולי שואה ז"ל אני בוחרת אנשים על פי מי שהם ומה שהם עושים ולא על פי השוני שלהם. ואני חושבת שזה חשוב.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. כן, יעקב. רגע, גדי לא דיבר ואחר כך אני אתן ליעקב ולזכריה ואני אסכם. תודה.

גדי מאזוז:

אני רוצה להעיר שתי הערות. אחת קודם כל לסיעות הדתיות. אני חושב שבדברים האלה כדאי, אני לא הייתי רוצה לומר את זה ברמקול אבל אני אומר את זה, לפעמים לעשות שיעורי בית, כדי לא ליצור חילול השם. כל התחרות הזאתי מי הביא ומי לא עשה וכן הלאה וכן הרב, עדיף פחות לדבר ויהיה כבוד שמיים. דבר שני לגבי סגן ראש העיר טל אל על, אף אחד לא אמר שהם לא בסדר. יכול להיות שהם רופאים, ותורמים, וקצינים ובכירים וכן הלאה. אף אחד לא אומר כלום. אבל עצם התופעה היא תופעה לא בריאה, מכל הבחינות. לא דיברנו בריאותית. שנייה אחת. ויש זכות לציבור רחב בעיר מסורתית להביע את דעתה. אני לא אומר, אני לא חושב שצריך לפגוע בהם, יכול להיות שהם תורמים, ותורמים יותר ממני או יותר מאחרים מכאן בתחומים אחרים, אבל בתחום הזה צריך, מי שמרגיש שצריך לזעוק בנושא שיזעק בנושא.

טל אל על:

גדי ידידי, אתה יודע שאומרים על אנשים בגלל, רק שנייה. בגלל שאומרים על אנשים בגלל נטייה מינית כזו או אחרת שהם חולים, אז אני חושב שראוי להגיד שיש גם הרבה מאד אנשים שחושבים שזה לא נכון.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. תודה. יעקב אוחיון, זכריה, יצחק מרצינו ולאחר מכן אני.

יעקב אוחיון:

שוב פעם, רציתי להבהיר פה באמת כמה דברים. קודם כל כמו שאמר חברי גדי מאזוז, רציתי לומר את זה. אני אישית אליהם אין לי שום בעיה איתם באופן אישי, אני מכבד כל אדם באשר הוא. אני דיברתי על ההשקפות והאורח חיים שלהם שהם מתנהלים גם כלפי חוץ, הרבה פעמים כלפי חוץ שרוב החברה נגעלת מהדברים האלה. האישיות, האופי שלהם, שהם עושים את הדברים האלה, המעשים שהם עושים בדברים האלה, אני מכבד אותם מפני שהם, אבל החברה בעיקרון נגעלת מהדברים האלה. דבר שני, לגבי מה שידדי היקר שבאמת אני מכבד אותו ומעריך והדיון הזה אני פותח אותו כי אני חייב להגיד את הדברים האלה, כדי להעביר גם לציבור שלא שמע מה היה אצל הרב, אני רוצה מספר דקות להגיד בדיוק מה היה. הרב דרעי כינס את כל חברי המועצה הדתיים, חלק הוא תפס, חלק הוא לא תפס. יש כאלה שהוא לא תפס אותם, ויכול להיות בגלל זה הם לא באו. אז קודם כל להבהיר. יש כאלה שהוא לא תפס בטלפון, אני אישית הוא ביקש ממני גם לתפוס כמה, שלא הצלחנו לתפוס אותם. דבר שני, הרב קרא כמה וכמה פעמים גם בדיון שהיינו, וכולם מסכימים שבדיון היה, לא יצאנו עם שום דברים ביד, המטרה הייתה ברורה איך אנחנו מצמצמים את הכנס הזה, כי בהתחלה הכוונה של העירייה, הכוונה של הגורמים לעשות את הכנס גדול, המוני, כמו בוא נאמר ירדו מהעניין של מצעד, אבל עדיין גדול בשעות לא סבירות, ואתם יודעים טוב, כל אלה שהיו, הרב דרעי הוציא פסק הלכה עם בית דין, הביא בית דין ואמר לכל חברי מועצה הדתיים וכל אחד קיבל מכתב לבית. מי שרוצה יראה את המכתב. שאסור להם להישאר שותפים להנהלת עיר שתומכת בדברים האלה. וזה עשה את הפיצוץ שהעבירו את השעה 10 לשעה 2 בצהריים. רק זה הדבר. אף אחד מכס, אף אחד מכס, מחברי המועצה הדתיים ובמיוחד גם ממך עופר, לא היה שש והיה נלחם אם לולא היה פסק דין הזה שפחדתם כי אתם יודעים מה זה פסק דין.

עופר כרדי:

...

רוביק דנילוביץ':

עופר, עופר. אני אשמור על כבודך. אני אשמור על כבודך.

אבי וורצמן:

זה לא נכון.

יעקב אוחיון:

רגע, בסדר לא נכון. תגידו אתם. אני אומר, מה יש לי, יש לי הכול הוכחות גם כן. אני לא אומר שתם דברים. אני עומד אחרי מה שאני אומר.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה, יעקב, בוא תסכם כי אחרים רוצים לדבר.

יעקב אוחיון:

הרב יהודה דרעי, רגע, אבל אפילו אתה 5 דקות אין לי את הזה, מכל הדיבור.

רוביק דנילוביץ':

נתתי לך סבב שני,

יעקב אוחיון:

רגע, יש לי פה, שנייה. רגע. אז שוב פעם אני חוזר ואומר: לולא הפסק הלכה, לולא הפסק הלכה שהרב דרעי הוציא שזה, אני רק כדי לסבר את האוזן למי שלא מבין מה זה פסק הלכה של בית דין, מתריעים בו פעם, פעמיים, בפעם השלישית כבר הוא מקבל נידוי על ידי בית דין.

יוסי דדוש:

אני חשבת יורים בו.

יעקב אוחיון:

נידוי זה דבר שאי אפשר לצרף אותו למניין.

רוביק דנילוביץ':

יעקב.

יעקב אוחיון:

אז אני רק רוצה לסבר את ה,

טל אל על:

זה מזעזע, זה מזעזע לשמוע את הדברים האלה, שעדיין יכולים לקרות במדינת ישראל.

יעקב אוחיון:

אתה דיברת, תן גם לכולם לדבר.

טל אל על:

מזעזע. נידוי? נידוי?

רוביק דנילוביץ':

בסדר, אמרת את הדברים. בסדר. אמרת, אני מאמין שחברינו,

יעקב אוחיון:

שנייה, אני רוצה להבהיר. אני רוצה להבהיר להם, מה יש בזה.

רוביק דנילוביץ':

חברינו הדתיים יודעים מה זה פסק הלכה.

יעקב אוחיון:

אבל אני רוצה להבהיר לאלה שלא יודעים.

רוביק דנילוביץ':

לא, אלה שלא יודעים לא צריך כי הם לא מחויבים לפי פסקי הלכה.

יעקב אוחיון:

הם לא חייבים לשמוע גם. אני יש לי את הרשות להגיד מה שאני חושב פה על הבמה.

רוביק דנילוביץ':

אז אמרת, אמרת כבר פעמיים.

יעקב אוחיון:

אבל בסדר, למה עוצרים אותי אבל?

רוביק דנילוביץ':

אמרת פעמיים. בוא. עוד מספר משפטים ותסיים בבקשה.

יעקב אחיון:

רגע, רגע. תן לי לסיים. קוטעים אותי. אבל זה לא עניין של פעם ראשונה פעם שנייה. יש לי את הזכות לדבר.

רוביק דנילוביץ':

לא, אתה חוזר על עצמך,

יעקב אחיון:

אני לא חוזר, אמרתי פעם את המילה,

רוביק דנילוביץ':

אז בבקשה, תחכים אותנו בדברים חדשים. כן.

יעקב אחיון:

שלא יעצרו אותי.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

יעקב אחיון:

כמו שאתה, ראית אני ניסיתי לעצור, אמרת לי,

רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

יעקב אחיון:

אוקי. אז שוב פעם, הפסק הלכה הזה הוא נותן עניין של אחרי פעם פעמיים שלא שומעים לבית דין,

רוביק דנילוביץ':

זה שמענו, הבנו.

יעקב אחיון:

רגע, אבל קטעו אותי רגע.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. כן.

יעקב אוחיון:

הנה עוד פעם קוטעים אותי. תנו לי, אני ממשיך, אני לא מתעכב על העניין הזה. אז מגיעים לפסק הלכה כזה שלא שומעים לבית דין, אז אוטומט הבית דין יש בכוחכם לעשות נידוי לבן אדם, ואמרנו את ההשלכות של הנידוי, לא ניכנס לזה. וזה הפחד היחיד שבסופו של דבר, ואתה יודע ראש העיר, שהייתה לך שיחת טלפון עם הרב דרעי ביום חמישי ערב לפני המצעד, והשיחה בערב שלפני זה בעניין של השעות, סליחה, יום רביעי בלילה, רביעי בלילה, סליחה. רביעי בלילה והשיחה לא הסתיימה, אתה התעקשת על שלך שזה יהיה ב-10,

רוביק דנילוביץ':

אני תיכף אסביר.

יעקב אוחיון:

בסדר, אני אגיד את מה שאני יודע, מישהו זה. והרב דרעי התעקש שזה יהיה ב-2 בצהריים, למה? יש תלמודי תורה, יש בתי ספר באזור העיר שהרב דרעי לא רצה שהם יראו, ילדים יראו את הדברים האלה. לכן ההצעה שלי פה, אמרתי ואני תמיד אמרתי גם בכלי התקשורת, אין לי בעיה שזה יהיה בכנס סגור, ועם תנאים שעות שלא מפריעים,

רוביק דנילוביץ':

אתה נותן היתר הלכתי אתה אומר.

טל אל על:

כן, הוא הרי מחנך מה מותר, מה אסור, מה מותרים, מה לא מותרים,

יעקב אוחיון:

לא, אני אמרתי, אני אומר כן, כן,

טל על אל:

מי שם אותו בכלל לזה?

יעקב אוחיון:

כן, כן. מי אתה בכלל? מי אתה בכלל?
(כולם צועקים)

טל אל על:

אולי אנחנו עושים פסק הלכה לדרך החיים שלך?

יעקב אוחיון:

תעשה מה שאתה רוצה.

יעקב דור:

טל, אבל זכותו להביע דעה, טל.

יעקב אוחיון:

מי אתה שאתה מתנפח ככה?

יעקב דור:

זכותו להביע דעה. זה מה שהוא חושב, זה זכותו המלאה.

זכריה אוהב שלום:

זה פופוליסטי, זה פופוליסטי מה שאתה עושה כאן.

רוביק דנילוביץ':

טל, טל. לא מכובד, שנייה.

יעקב אוחיון:

זה אתה עושה פוליטי עכשיו, נכון?

רוביק דנילוביץ':

כן, כן, יעקב. יעקב.

יעקב אוחיון:

כן, אתה עושה רעש פוליטי, מה?

טל אל על:

אתה נותן מספר לאנשים. אתה מחלק אישורי מוסר. תור למחלקת המוסר?

יעקב אוחיון:

אני אומר מה שיש לי בלב. אני אומר מה שיש לי בלב. זה הקואליציה,

רוביק דנילוביץ':

דבר.

יעקב אוחיון:

זה הקואליציה, זה לא עכשיו אנחנו.

יוסי דדוש:

ראש העיר תוציא את ינאי.

רוביק דנילוביץ':

סכם את דברך.

יעקב אוחיון:

אבל שאני עושה, למה סכם? אבל תנו לי לדבר.

רוביק דנילוביץ':

סכם כי אנשים אחרים רוצים לדבר,

יעקב אוחיון:

אבל עוד לא התחלתי, תראה. קוטעים אותי.

רוביק דנילוביץ':

אין כזה דבר. יעקב, אני מקציב לך עכשיו עוד 2 דקות לדבר, בבקשה. אני מבקש לא להפריע. בבקשה.

יעקב אוחיון:

טורקל, כמה מותר לי במועצה לדבר?

רוביק דנילוביץ':

בבקשה. דיברת במצטבר,

עו"ד חיים טורקל:

אתה כבר דיברת יותר ממה שאתה מותר לך.

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

יעקב אוחיון:

אני דיברתי יותר ממה שמותר?

רוביק דנילוביץ':

כן.

עו"ד חיים טורקל:

מותר לך 5 דקות.

זכריה אוהב שלום:

גם כן אתה יועץ משפטי?

יעקב אוחיון:

לא, לא. אתם יודעים מה, נעשה סטופר וזהו, יאללה, נעשה פה. מה?

זכריה אוהב שלום:

הוא לא דיבר מעל זה. הוא לא דיבר.

רוביק דנילוביץ':

אני מאמץ את ההצעה של יעקב אוחיון.

יעקב אוחיון:

למה לא, כן. כן.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו מהמועצה הבאה,

יעקב אוחיון:

אבל 10 דקות זה 10 דקות.

טל אל על:

סטופר.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו נביא סטופר, שעון גדול, זה מהמשחקים של מכבי תל אביב. זה מה שאנחנו נעשה פה

איזה משהו ככה. טוב, בבקשה. כן.

יעקב אחיון:

אז שוב פעם אני רוצה להבהיר שבאמת אין לי שום בעיה אם הכנס הזה יהיה כנס שקט במקום סגור, אני לא יודע עדיין את החוק אם מותר במקום ציבורי של העירייה, כי אני גם באותו יום התקשרתי ביום שישי למר ניסים סספורטס שיש באמת לציין פה את המקום שהוא באמת כל פנייה, אם זה מהרב, אם זה מהציבור הדתי שהיה אכפת לו, זה היה, הם שמו שמה שלטים על מרכז הצעירים, דגלים, שלטים שלהם, זה מקום ציבורי שאסור גם על פי חוק. אסור לשים שמה על פי חוק את השלטים וזה. לכן אני אומר מעכשיו, בואו נמנע את האסון הבא. הדבר הבא שזה יהיה בעיר, אומרים שכבר התחלנו עם זה, לצערנו, דבר שלא היה פה שנים, אף פעם לא היה פה בעיר, אבל נעשה הדבר הזה, איך אומרים? אז בוא ננסה ביחד לקבל החלטה שהישיבת מועצה דרך אגב, הייתה יומיים לפני המצעד. לא יודע למה דחו אותה, רצינו להעלות את זה דרך אגב,

רוביק דנילוביץ':

בגלל ועדת תמיכות.

יעקב אחיון:

לא, יודע, אני לא יודע אם זה זה.

רוביק דנילוביץ':

היה לנו בעיה שרוב, רוב הארגונים והעמותות בנושא התמיכות לא הגישו.

יעקב אחיון:

אז על כל מקרה ... שדיברו שצריך להעלות את זה, זה כבר מאוחר, זה לא מאוחר. כי גם אם זה היה בישיבת מועצה הקודמת היינו מעלים את זה, ואולי גם היינו מונעים את זה. כי על פי הסקרים שהיה גם אני יודע שהחברי מועצה המון פה מהחברי מועצה הם מתנגדים, רק הם לא יכולים כרגע לפתוח את הפה.

רוביק דנילוביץ':

תודה.

יעקב אחיון:

בעניין הזה. לכן אני מסכם ובאמת עכשיו, לגבי כנסים,

רוביק דנילוביץ':

אני רוצה להפיג קצת האווירה, חלק מהאנשים שרואים ועוקבים אחרי המונדיאל ישתוממו ויתפשו את ראשם כשישמעו ש,

זכריה אוהב שלום:

הפסידו, הפסידו.

רוביק דנילוביץ':

ששוויץ ניצחה את ספרד 0:1.

יעקב אוחיון:

מה, ניצחה? טוב שאתה מעדכן אותנו. האמת זכריה, זכריה אמר: שוויץ מנצחת.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה. כן, כן, חזרנו למסלול. כן.

יעקב אוחיון:

חזרנו למסלול, בקצרה. באמת, אני מבקש ממך אדוני ראש העיר במעמד הזה, מבקש ממך כנסים כאלה לעשות אותם במקום, מעכשיו נקבע החלטות, תקים פה אפילו איזה ועדה, נקבל את ההחלטה הזאתי קודם כל, שלא יהיו כנסים כמו שהיה ב"מרכז הצעירים". זה דבר כזה לא, לא צריך. וכל פעם להתחיל להתווכח על השעות, להתחיל להתווכח על הזה. כנס כזה, גם במצב שהוא מתקיים צריך לעבור ישיבת מועצה, צריך לעשות אותו שלא לפגוע ברגשות הציבור.

רוביק דנילוביץ':

תודה. זכריה אוהב שלום ולאחר מכן יצחק מרציאנו ואני אסכם. כן.

זכריה אוהב שלום:

לגבי הנקודה של הפגיעה האישית. אני לא ארחיב בזה, אבל אני אגיד מילה אחת. יש 200,000 תושבים בבאר שבע. בוא נאמר יש 150,000 תושבים שלא רצו את זה ונפגעו אישית. נפגעו אישית. ואני ביניהם, וילדיי ואשתי וכל מי שמסביבי, חילונים, דתיים, הרי היה גם שבמועצה שעשה סקר עיתון "שבע", היה רוב שזה לא יהיה. א'. ב', אני הרב לא דיבר איתי, הרב לא קרא לי, אל תצחק, אל תצחק.

יעקב אוחיון:

נכון, הוא לא הצליח לתפוש אותו, אני עד. (מדברים מהקהל) הוא התקשר אליי להשיג לו את זכריה, לא הצלחנו.

רוביק דנילוביץ':

אתה אמרת לו הוא לא לידי.

יעקב אוחיון:

מה?

רוביק דנילוביץ':

אמרת לו: הוא אמר שהוא לא כאן.

יעקב אוחיון:

כי לא ... לא הצליח לתפוש אותו. תכל'ס הוא לא דיבר איתו גם.

רוביק דנילוביץ':

אתה גם מפריע לזכריה לדבר עכשיו. שתי דקות, זכריה. בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

רשות הדיבור.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

אז זאת הפגיעה האישית. מצד שני הרב כשפנו אליי באותו יום שהרב דיבר איתכם, אחרי הצהריים, אמרתי לו: תשמע, ישנה בעיה עם הנציגים שהיו אצלך, ברובם. אומר לי: למה? כי דיברת, עכשיו אני מדבר. הם לא יחתמו לך על כלום. הוא אומר לי: למה? אמרתי לו: תנסה. מה הוא עשה, ראה שלא הולך לו, הלך לבית הדין. הרי אם הוא רב, עם פסק דין, נותן הלכה, נותן לך אז הוא יוצא מהקואליציה, נכון? אבל פה גברה הצביעות. הצביעות שלכם. אתם צבועים. אתם לא תגידו לנו: אתה מוכן למכור הכול, שבת, אתה יוצא. אתה הכול, אתה משרת את הציבור שלך? תתבייש לך. אתה בא להגיד לנו מה לעשות? אתה תגיד לרב? אתה שומע לרב? אתה לא שומע לא לרבנים, לא לכלום.

דובר:

...

זכריה אוהב שלום:

לא, לא. זה לא מצחיק.

רוביק דנילוביץ':

לאדמו"ר איווט. כן.

זכריה אוהב שלום:

ופה, אני לא ראיתי גם במועצה, אחת המועצות האחרונות, כשדיברתי על השבת, והיום, איך מוכר אותנו נציג דתי בשביל ראש העיר. הוא דיבר לטובת, נגדי, לטובת חילול השבת. וכשהייתה הצבעה הוא ברח החוצה. ועכשיו גם היום הוא מדבר לטובה. כל הכבוד ראש העיר. תתבייש לך. אתה צבוע.

רוביק דנילוביץ':

טוב, לא. זכריה, זכריה. אני חושב שזה לא מכובד.

אבי ורצמן:

תמשיך בדרכך, ובעזרת השם תמשיך (מדברים ביחד)

גדי מאזוז:

לא ככה מדברים, לא ככה מדברים.

רוביק דנילוביץ':

אני מציע למחוק מהפרוטוקול את המילה האחרונה. יצחק מרציאנו, בבקשה.

יצחק מרציאנו:

אדוני ראש העיר, חברי מועצה. אני מציע לחבריי הדתיים לא להיבהל. יש אנשים שתקשורת מעניינת אותם, עיתונות מעניינת אותם, אני וחבריי גם לנו פנו מהתקשורת וגם לנו פנו מהרדיו. ואנחנו פעלנו בשקט ולא צריכים תעודת כשרות מאף אחד.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. אני מסכם. יש לי תחושה שאני נוהג כאן כמבוגר האחראי. והאמת היא שאני מבין שהדיון הזה באמת עושה משהו לאנשים, והוא לא דיון שהוא מן השפה אל החוץ. ולכל

אדם יש את האמונה שלו. אני מוכרח לומר לכם, אני מאמין גדול באלוהים. אבל אני מאמין באלוהים. אני מאמין שכולנו ילדים של אלוהים באותה מידה בדיוק. באותה מידה בדיוק, כולנו ילדים של אלוהים.

משה ינאי:

זכריה יותר ממך.

רוביק דנילוביץ':

אני, לא הפרעתי לאף אחד.

משה ינאי:

אני אמרתי שזכריה יותר ממך, מה אמרתי?

רוביק דנילוביץ':

שנייה, אני באמת לא הפרעתי.

זכריה אוהב שלום:

הוא מעליל עליי עלילה, תראה מה זה.

רוביק דנילוביץ':

אני באמת לא הפרעתי לאף אחד. אני חושב שהסוגיה הזו היא סוגיה חשובה, היא סוגיה חשובה לעתיד של העיר של באר שבע הסובלנית, המכבדת, שיש בה כבוד בין כולם ויש בה הבנה לשונה, לא כולנו עשויים מקשה אחת. אני גם נגד הצביעות. צביעות באופן כללי אני אומר, לא חלילה ספציפי אני מדבר למישהו באופן. אני מחזיק בידי גיליון של עיתון "הזמן הוורוד". "זמן הוורוד" זה עיתון הקהילה ההומו-לסבית מיולי שנת 2001.

זכריה אוהב שלום:

השם ירחם.

רוביק דנילוביץ':

ובגיליון הזה יש כתבה, 2001. יש כתבה ססגונית, צבעונית, ובמרכזה ראש העיר לשעבר של העיר באר שבע, תחת הכותרת: "אז יש הומואים בבאר שבע"? ואז מספרים פה ש"ראש עיריית באר שבע יעקב טרנר היה אורח הכבוד בפתיחת סניף האגודה ההומו-לסבית בבאר שבע. בטקס נכחו גם יושב ראש האגודה איתי פנקס, מיכל זוילי, ד"ר ברק עטר, יו"ר הסניף הדרומי וליאורה אלוני. את המזוזה קבע הרב הקונסרבטיבי דוד אלעזר מירושלים. עוד נכחו

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

בטקס יו"ר הנהלת החברה הכלכלית של עיריית באר שבע, ויו"ר הקואליציה בעיריית באר שבע סימה נבון, וכן יושבת ראש אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת בן גוריון, גילה גמליאל, שהבטיחה שיתוף פעולה בין הסטודנטים לקהילה".

זכריה אוהב שלום:

של מי העיתון הזה?

רוביק דנילוביץ':

"טרנר אמר במעמד הפתיחה: אני שמח להיות כאן איתכם למרות שהיו מי שחשבו אחרת, ואני מאחל לכם הצלחה".

זכריה אוהב שלום:

של מי העיתון, העיתון שלהם, זה לא אמין. העיתון לא אמין.

רוביק דנילוביץ':

אז אני רואה את ועדת התמיכות של עיריית באר שבע, בשנים עברו, שנת 2003, שנת 2004, ו-2005, אני רואה שהוגשו בקשות, ועיריית באר שבע תמכה בקהילה ובעמותה שלהם. כמו שתומכים בעמותות אחרות. ואני רואה עוד דבר, על פי חוק, יש פה בקשה לפטור מהארנונה. מהאגודה לזכויות הפרט, הלא היא הקהילה ההומו-לסבית. ונותנים להם הנחה, הקלות בשווי של כ-9,000 ₪ בשנת 2005. אני אומר את הדברים האלה, כי אנחנו נמצאים במדינת חוק. אני חושב ש,

משה ינאי:

אדוני ראש העיר, מי היה בוועדה הזאת?

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. אני מבקש.

משה ינאי:

לא, שאלה, שאלה. אתה הבאת ניירות, נכון? מי היה בוועדה הזאת שאישרה את זה אבל? תגיד את זה גם כן.

רוביק דנילוביץ':

אפשר לראות אחר כך מי היה חבר בוועדה.

משה ינאי:

לא, תגיד את זה גם כן. למה לא להגיד את זה?

רוביק דנילוביץ':

אני מבקש לא להפריע לי.

משה ינאי:

אני מבקש להגיד את זה.

רוביק דנילוביץ':

אני מבקש. אני חושב, אני חושב, אני חושב שהשפיות ניצחה, ובאר שבע ההגיונית ניצחה. ואם יש פה אנשים סביב השולחן הזה שחושבים שכל אחד יכול להשתלח ולומר מה שהוא רוצה ואין היום חוק, ואין היום בית משפט ושאפשר לאסור אנשים ולהגיד: זה יעמוד כאן על הראש, וההוא יעמוד רק בתוך חדר סגור, אתם טועים. אני רוצה לספר סיפור קטן. לפני מספר חודשים, חודש וחצי חודשיים, הגיעה פנייה לניסים ספורטס מצד האגודה, והם ביקשו אבל בצורה מכובדת, לקיים מצעד ברחבי העיר. ניסים הפנה את הפנייה הזו אליי, ואני אמרתי שאני נגד מצעדים ותהלוכות בכלל. של כל אוכלוסיה, אני נגד מצעדים. אני חושב מצעדים, תהלוכות של אוכלוסייה כזו, דברים סקטוריאליים, אני חושב שכמה שפחות חיכוכים הרבה יותר טוב. זו עיר שיש בה סובלנות, זו עיר באמת מתפתחת, יש כבוד הדדי בין כולם? בואו לא נכעיס ונפגע ברגשות של אחד או של השני. ואמרתי לניסים: ניסים, אני חושב שזה לא נכון, נא דבר עם הנציגים שלהם. דיבר איתם, ובאמת ברוח מאד טובה, הם אמרו: אין לנו שום כוונה ושום מטרה לפגוע באף אחד. לנו חשוב לקיים את האירוע הזה, על אחת כמה וכמה בגלל המקרה הטראגי שקרה בתל אביב במהלך השנה שכולנו יודעים, שנרצחו ילדים במועדון הקהילה בתל אביב. תראו, אני אומר לכם כאן בצורה הכי ברורה. אם הם רצו לקיים מצעד ותהלוכה, יכלו לקיים. אף אחד לא יכול היה למנוע מהם. נקודה. זה להגיש בקשה כמו שהגישו עכשיו למשטרה, בזמן, מראש, להגיד: אנחנו רוצים לעשות תהלוכה בשד' רגר, תנו להם את השעות שלהם, עם תמיכה, בלי תמיכה, אם באמת רק זה מה שאתם רוצים, למנוע את זה ושלא יראו? אז אם הולכים ראש בראש יכלו לעשות ויכולים לעשות גם שנה הבאה. אני מאמין גדול בהידברות. אני מאמין ב"חיה ותן לחיות". גם אם אנחנו מנהלים אורח חיים שונה משלהם, צריכים לתת להם את האפשרות לחיות את חייהם. לעשות את זה בדרך שלהם. הם לא פגעו באף אחד, לא סתם הזכיר פה טל אל על והזכירו אחרים שיש ביניהם גם רופאים ואחרים, שאותם רופאים, היה סיפור מאד מעניין ואני לא אזכיר שמות, אותו רופא מכובד מאד, טיפל באדם חרדי מאד, שמתנגד מאד למצעדים. הוא לא ידע אם הוא כזה או ממין אחר. הוא גם שלח מצווה של הקדוש ברוך הוא לרפאות

אנשים ולעזור להם ולסייע להם. אז אני מציע לכולנו לא להתלהם, ואני אמרתי גם לך יעקב אוחיון, אני יודע שיש לך מרץ רב ואתה שליח של קהילה מסוימת, אבל תראו מה היה עלול לקרות. אם אנחנו הולכים ועושים, ואמרו פה נכון מאד חבריי הנציגים, אני מוכרח לשבח אתכם, כי אתם התנגדתם. צריך לומר את האמת. הנציגים בקואליציה של הסיעות הדתיות התנגדו. אבל הם ביקשו, הם ידעו שאם אנחנו נלך ראש בראש, ראש בקיר, יהיה מצעד. התבונה, השכל, החוכמה ניצחו. כמו שהרבנים בירושלים ניצחו בתבונתם לפני שנה, כאשר הם ראו שמדברים על זה ומדברים על זה ומדברים על זה, אז נחשפים לזה יותר. אם אתם כל כך פוחדים, אל תדברו. ואז יש אירוע שהוא אירוע לקהילה עצמה, מי שרוצה להגיע – יגיע, מי שלא רוצה להגיע, לא יגיע. מה צריכים כולם לעשות יותר מידי רעש? ומה היה קורה חס וחלילה אם היו מתחילים ללבות את היצרים, ומוציאים כל מיני פשקווילים, וכותבים כל מיני דברים ומסיתים? חס וחלילה. מספיק אדם אחד מופרע שאני בטוח לא יושב פה, אבל מישהו, מישהו. לא, אני מדבר ברצינות. אדם ששומע את כל הדברים האלה ואת ההסתוות האלה, אדם שאין לו שיקול דעת, יכול לעשות מעשה חמור ולפגוע חס וחלילה באיש אחר. זה מה שאנחנו רוצים? פגיעה בנפש? זה מה שאנחנו רוצים? זה לא מה שאנחנו רוצים! באמת לא מה שאנחנו. אז גם אם אנחנו לא מסכימים או חיים באורח חיים שונה, צריכים לתת לאחרים את האפשרות לחיות באורח חיים שלהם. אני חושב שבסופו של דבר המתווה שנוצר, ופה אני גם רוצה לברך את הרב הראשי הרב דרעי, שהיה לו קשה מאד הסיפור, באמת קשה. וישבתי איתו מספר פעמים, והיו כמה שיחות, ואני אומר לך יעקב, זה לא שאני התנגדתי או, אני חושב, שכשהגענו למצב מסוים שכל מה שניסים והצוות שלו דיברו עם הקהילה הזו, הם אמרו רק כן, והתפשרו, והתפשרו, והבינו כדי לא לריב, חשבתי שזה כבר לא מכובד, זה לא יפה. זה לא יפה, זה כבר הגיע למצב של, וגם כשניסים ביקש את הבקשה האחרונה, הם בשביל שלום בית, אמרו, ואתם יכולים אולי לגחך. שהם אמרו, חלק מהאנשים אמרו: אין לנו בעיה. שיעשו את זה יותר מאוחר, גם במחיר של חילול שבת. והם חלקם אמרו: אנחנו לא רוצים לחלל שבת. עד כמה שזה יישמע מצחיק לחלק מהאנשים. אני חושב, ואני חושב שצריך לכבד את הנושא הזה. אמר לי רב אחד שאני לא אציין את שמו, כי אני לא מוסמך ואני לא רוצה לגרום עוול. אמר לי: ראש העיר, אם תוכל להגיע למתווה כזה שכל שנה זה יהיה במתכונת הזו, העיר באר שבע ניצחה. לא רבים אחד עם השני, כל אחד עושה את הדברים במקום שלו, בצורה מסודרת ובצורה מכובדת, אין תהלוכות ואין מצעדים ואין מריבות, "חיה ותן לחיות". ולכן במקום המאבקים והצרמוניות שעושים בירושלים, ורבים, ועל אפס ועל חמתם של עיר שיש בה 40% חרדים, הם צועדים שמה. ברחובות הכי מרכזיים. ולא רק שהם צועדים, הם מביאים 10,000 ו-15,000 ו-20,000. אני אומר לכם, היה קטע מסוים ויעידו חבריי שאמרתי: אני, וואללה מבחינתי נוריד אנחנו את כל הסיוע הקטן שנתנו. אתם רוצים מצעד, בבקשה, שיהיה מצעד. זה מה שאתם רוצים? ואחר כך הייתי רוצה לראות מה אתם אומרים כולכם, האנשים הדתיים.

יעקב אוחיון:

אני אגיד לך את האמת,

רוביק דנילוביץ':

רגע אחד, תן לי לסיים. תן לי לסיים, תן לי. תן לי שנייה. לכן לפעמים, שנייה. לפעמים צריך להיות חכם לא צודק, יעקב. לא בכל דבר צריך להיות צודק, לא בכל דבר צריך לכופף את היד, לא בכל דבר צריך לנצח. לנצח את מי? יש אנשים ממגוון רחב של אוכלוסיות, מכל מיני סקטורים, צריכים לכבד האחד את השני. אין מה לעשות. ואם נמשיך לפעול בתבונה האמינו לי, כולנו ביחד נצא נשכרים. גם הציבור הדתי, וגם הציבור המסורתי, גם האנשים באוכלוסיות ובקהילות השונות, כי זאת באר שבע וזה היופי של באר שבע. כל אחד יחיה את החיים שלו, שאנחנו לא עושים להכעיס ואנחנו לא עושים דברים שאנשים אחרים זה יתגרה בהם או יכאיב להם או יפגע ברגשות שלהם. לכן, אני רוצה לבקש ממך להסיר את ההצעה שלך מסדר היום, ולהסתפק בדברים שאני אומר כאן ועכשיו. אני מבקש שכולם יקשיבו. אני חושב שזו המתכונת הטובה ביותר, לא לגרום לתסיסה בעיר הזו, לא לגרום למאבקים מיותרים בעיר הזו, לא לעשות דברים שאחד יפגע בשני, כי אמרתי: יש חוק במדינת ישראל, ומי שרוצה להפגין, או לעשות תהלוכות, או לעשות מצעדים, הוא יכול. הוא לא צריך אישור מעיריית באר שבע, עם כל הכבוד. ולכן התבונה צריכה וחייבת לנצח. ולכן אני חושב שנקבל החלטה, אחר כך אתה תחליט מה שאתה רוצה,

יעקב אוחיון:

אני רק רוצה לשאול שאלה קטנה.

רוביק דנילוביץ':

כן.

יעקב אוחיון:

ראש העיר דיבר מקודם על התמיכות שהיו מ-2001? מתי זה היה העיתון?

רוביק דנילוביץ':

לא, זה לא העיתון. אני הסתכלתי אחר כך,

יעקב אוחיון:

העיתון היה, מתי חנוכת מזוזה הייתה?

רוביק דנילוביץ':

ועדת התמיכות משנת 2003.

יעקב אוחיון:

החנוכת מזוזה הייתה ב-2001. מ-2001 עד 2010 אף אחד, גם קיבלו תמיכות, הכול היה שקט, לא דיברו על זה. למה דווקא השנה הם התעוררו? תגיד לי איך פתאום?

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל אני אגיד לך מה מוזר, אני אגיד לך מה מוזר לי בזה שהאנשים הדתיים שראו, הרי זה היה פומבי. זה לא איזה משהו שזה היה סוד.

יעקב אוחיון:

אף פעם לא דיברו על זה.

רוביק דנילוביץ':

הרי עיריית באר שבע, כי זה היה תמיד בספרים.

יעקב אוחיון:

בתמיכות, אין בעיה. זה היה תמיד בתמיכות. הם לא חשבו אפילו על ...

רוביק דנילוביץ':

אני עונה לשיטתך. הרי מה אמרו האנשים, רבנים מכובדים? אמרו: רק אל תתנו להם הכרה. הכרה יש כבר מזמן, הכרה יש מזמן. מה זה תמיכות? זה לא הכרה רשמית של עיריית באר שבע? מה זה הכרה? שאתה מתקצב אותם. אתה מתקצב אותם. מה היה קורה, יעקב אוחיון? אז הייתי, אז לא היינו מתקצבים אותם דרך "כיוונים", היינו נותנים להם דרך ועדת התמיכות. זה יותר טוב?

יעקב אוחיון:

לא, אין לי בעיה. תיתן להם מה שמגיע להם על פי חוק. אבל איפה הם היו עד היום? למה דווקא השנה הם נזכרו?

רוביק דנילוביץ':

אבל יעקב,

יעקב אוחיון:

לא, לא. לא. איפה הם, הם קיבלו, רגע. אם אתה אומר שהם קיבלו תמיכות סימן שהם היו קיימים. למה דווקא השנה הם החליטו שיאללה, אנחנו רוצים,

יוסי דדוש:

הוא הסביר לך, בגלל האירוע בתל אביב, הם רצו, הם הולכים לעשות את זה בכל הערים, אגב.

רוביק דנילוביץ':

אני מניח שגם בגלל האירוע בתל אביב, אבל עוד פעם אני אומר. אני הולך למהות, יעקב. אתה רוצה מבחינתך, כאיש שמאמין באמונה מסוימת, אתה אומר: אני לא רוצה שזה יהיה בפרהסיה, נכון? נכון?

יעקב אוחיון:

אם אפשר להתחייב,

רוביק דנילוביץ':

נכון אתה רוצה?

יעקב אוחיון:

בודאי.

רוביק דנילוביץ':

אז תדבר בצורה מכובדת גם. כי כשאתה מדבר, ששש, חבר'ה. חבר'ה, בואו. זה יותר מידי רציני, במיוחד בספסלים האחוריים. זכריה, זה לא מכובד. אם אתם באמת מאמינים במשהו ואתם לא רוצים שיהיה, על פי אמונתכם ושיטתכם, דברים כאלה בפרהסיה, תפעלו בתבונה. ולפעול בתבונה זה בהידברות. גם אם אתם לא מדברים איתם באופן ישיר, ויש אנשים שהם מתווכחים לצורך העניין. אז מדברים. כשמדברים איתם, הם גם יודעים להיות והם תמיד אנושיים ורגישים, והם לא רוצים להכאיב ולהכעיס לאף אחד. כשהולכים ראש בראש, אני חושב שהתוצאות לא יהיו טובות לאף אחד. ולא לעיר באר שבע קודם כל ולפני הכול. ולכן אני מציע לך להוריד את ההצעה הזו מסדר היום, שנקבל החלטה משותפת שעיריית באר שבע תמשיך לפעול בתבונה ובאחריות, על מנת למנוע חיכוכים מיותרים ופגיעה ברגשות של אוכלוסיות שונות בעיר. אני אומר, ואני אומר את זה. העירייה באופן עקרוני מתנגדת למצעדים ולתהלכות על בסיס סקטוריאלי ותמשיך לפעול בהתאם לחוק. אני חושב שזה מכבד את כולם. אני חושב שזה ראוי, ואם אנחנו נפעל ככה ולא נכופף ידיים אחד לשני, כולנו

נצא נשכרים. יעקב, אתה רוצה בכל זאת שנעלה את הנושא שלך להצבעה? אני מציע שתמשוך. אני רוצה להציע. אז אני מעלה את הנושא שלי להצבעה, אני יכול?

יעקב אוחיון:

להגיד לך את האמת, זה דבר שאני לא יכול. זה נוגע לי בלב. כאילו שאני,

רוביק דנילוביץ':

אתה תחליט. אני לא יכול,

יעקב אוחיון:

לתמוך אני אומר לך את האמת, לא יכול.

משה ינאי:

אדוני ראש העיר, יש שתי הצעות, שלך ושלו. תעלה את שניהם להצבעה.

רוביק דנילוביץ':

אז אני מעלה להצבעה את ההצעה שלי,

יעקב אוחיון:

אני אומר, לא.

רוביק דנילוביץ':

לא, אני מעלה את שלך אחר כך. אני מעלה להצבעה את ההצעה שלי כפי שפירטתי אותה. מי בעד?

זכריה אוהב שלום:

אי אפשר. הוא הציע את ההצעה, הוא צריך ראשון. הוא צריך ראשון.

רוביק דנילוביץ':

בסדר, אני תיכף אציע, אני אציע.

זכריה אוהב שלום:

זה החוק.

רוביק דנילוביץ':

אז אני מתנצל. אני מוריד את זה. יעקב, מי בעד הצעתו של יעקב אוחיון? 2. מי נגד? תודה. מי נמנע? תודה רבה.

הצעת יעקב אוחיון, כפי שהוצגה

2 בעד: זכריה אוהב שלום ויעקב אוחיון. 17 נגד. 3 נמנעו: אבי וורצמן, יעקב דור, גדי מאזוז. לכן הוחלט להוריד את הצעה לסדר שעניינה "שמירת הסטטוס קוו בעיר", כפי שהוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון. לא נכחו בעת ההצבעה: דוד בונפלד, זאב פריימן

זכריה אוהב שלום:

לא צריך עוד הצבעה, הם איתך.

רוביק דנילוביץ':

מי בעד ההצעה כפי שאני הצגתי אותה?

טל אל על:

מה ההצעה, מה ההצעה?

רוביק דנילוביץ':

כמו שהקראתי קודם. אתה פעם היית מקשיב לי. ברוח הסובלנות, התבונה, האחריות,

יעקב אוחיון:

כן, אבל אתה לא מדבר אבל ספציפי על זה. כללית.

רוביק דנילוביץ':

מי בעד? מי נגד? זכריה. מי נמנע? תודה רבה לכם חברים.

הצעת ראש העיר, כפי שהוצגה:

21 בעד 1 נגד : זכריה אוהב שלום

לכן הוחלט לקבל את הצעת ראש העיר.

לא נכחו בעת ההצבעה : דוד בונפלד, זאב פריימן

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

6. הצעה לסדר שעניינה "אי סגירת מוסדות חינוך"
הוגשה ע"י חבר המועצה, מר זכריה אוהב שלום.

רוביק דנילוביץ':

סעיף 6 הצעה לסדר שעניינה "אי סגירת מוסדות חינוך" בבקשה, זכריה. או.קי. כן.

זכריה אוהב שלום:

אני מצטער על כל מה שאמרתי וחשבתי על ההתנהלות של ההנהלה, במיוחד ראש העיר. אין דיונים,

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

והחלטות, שהן רציניות.

רוביק דנילוביץ':

כן, זכריה, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

רציניות, החלטות רציניות. הכול מתבצע בחדרי חדרים, ויש החלטות ש,

רוביק דנילוביץ':

חפצי, תהיי בהאזנה. כן.

זכריה אוהב שלום:

יש החלטות שאני מרגיש את זה ככה, אני מדבר עם חברי מועצה, שהן החלטה של ראש העיר. הוא מחליט, והוא בא, ומעבירים את הכול אחרי הביצוע. בכל עיר נורמאלית בונים בית ספר תיכון בכל 10 שנים. בית ספר תיכון, לבנות אותו זה בין 40 ל-50 מיליון ₪. נבין כמה קשה לפתוח בית ספר מקיף, בכל מקום בארץ. ראש העיר החליט, בלי ידיעת חברי המועצה ששאלתי את רובם, לסגור את המקיף. בזמנך כסגן ראש עיר ומחזיק תיק החינוך, וכראש עיר, אנחנו יודעים במקיף ד' שנסגר בזמנך. מקיף אחד כבר סגרת לנו. וכמה ועכשיו הכוונה, ואני מקווה שזה לא ייצא לפועל, וכולי תקווה שזה לא ייצא לפועל, ועוד כמה שקרוב ל-7 בתי ספר יסודיים, שנסגרו.

רוביק דנילוביץ':

סליחה שנייה, זכריה. עמית, יש יותר מידי רעש. לדעתי זה מהפקחים, או לא יודע. מדברים, או אולי בגן שם? אני מבקש, תודה רבה. בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

מה אתה איסטניס? מה רעש?

רוביק דנילוביץ':

לא, אני מושפע מהוּבוּזלות של המונדיאל. זה עושה לנו עד עכשיו את ה, אבל שמה הנמיכו את זה. כן.

זכריה אוהב שלום:

פה שלא יישמע כזה, אני מציע לך גם לפני שאני אמשך הלאה, שלא יצטייר סטיגמה של ראובן דנילוביץ' סוגר בתי ספר, סוגר מקיפים, זה לעתיד הרחוק, זה לא טוב. זה פגיעה בעיר, פגיעה בתושבים. מחקרים שיש בארץ ובעולם, מדברים על כל כיתה בין 25,

רוביק דנילוביץ':

כן?

זכריה אוהב שלום:

בין 25 ל-30 ילד. רוב חברי המועצה לא אכפת להם מסגירת בית ספר? כולם הלכו? באמת...

רוביק דנילוביץ':

זכריה,

זכריה אוהב שלום:

נו, אני באמת. זה דבר ש,

דובר:

...

זכריה אוהב שלום:

אתה צדיק, אבל השאר ירחם השם.

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

רבותינו אמרו: כל כיתה זה 25, סביר. בין 20 ל-25. המחקר אמר: בארץ ובעולם 25 ל-30. אני יודע שמחזיקת תיק החינוך תמיד היא אמרה פה במועצה שכמה, שמעתי אותה גם, היא

מחפשת איכות. לא כמות. ומחפשת מצוינות, איכות ולא כמות. ככה היא אמרה, כמה פעמים שמעתי ממנה את זה. והיא רוצה להצליח, ומעלה ומעלה. הבנתי אותה, אמרתי לה בלב שלי הלוואי שתצליח, וזה סוד ההצלחה. אבל אני לא מאמין שאת שותפה להחלטה. הלב שלך לא נותן. זו דעתי, ככה אני חושב. הלב שלך לא נותן. כי דעתך היא שונה. אבל מה לעשות שיש קביעה? שמענו דרך התקשורת, כמו הרבה החלטות שהיו בעירייה, והחלטה מוזרה, סוגרים את מקיף ח'. חברי מועצת העיר, חברי מועצת העיר פה כולם לא יודעים, שומעים דרך התקשורת. מקיף ח', מקיף ח' לפי הנתונים שקיבלנו, בין הבית ספר אחד הטובים בארץ. אתה, תמיד אני הערתי לראש העיר בקדנציה הראשונה שלו, מצוינות, מצוינות. אמרתי לו: מספיק עם מצוינות. וחזרתי על זה כמה פעמים. ועוד מצוינות, איפה המצוינות שלך? גם את נדבקת ממנו. איפה זה? יאללה, קדימה. מצוינות זה בית ספר אחד הטובים בארץ, צריך גם לטפח אותו. ולא להגיע למצב הזה של היום. אם הוא היה בית ספר למשל על אזורי, אני מאמין שלא היה מקום לרישום. הבית ספר ככה שמעתי, תקנו אותי, הוא לא על אזורי. חלק גדול מהתיכונים הם על אזוריים. פה זה לא על אזורי. אם זה היה על אזורי, זאת אומרת שאני לדעתי, לא היה מקום לרישום. איך אומרים בכדורגל, היית שחקן כדורגל, דיברת לא מזמן על זה. אומרים בכדורגל, אני יודע בעל פה. אומרים בכדורגל: הרכב מנצח לא מחליפים. ואם מחליפים, מפסידים. כשמפסידים, מה אומרים למאמן? לך הביתה, לא היית טוב. אז תיקח לתשומת ליבך, שזה הרכב מנצח. ולא לסגור שלא יהיה הרכב מפסיד.

יוסי שלי:

מי זה המאמן?

זכריה אוהב שלום:

מי זה המאמן? ראש העיר.

יוסי שלי:

חשבתי מנהל בית ספר.

זכריה אוהב שלום:

המנהל לא סוגר, המנהל הוא הרכב מנצח. ואנחנו לא צריכים לחשוש מתחרות. נכון שזה בית ספר עצמאי, בשיתוף עם העירייה, זה לא של העירייה נטו. אני מרגיש, אולי אני טועה, שיש פחד מתחרות מול המקיפים השניים. אדרבא, אנחנו צריכים לתת, אני יצא לי לדבר עם דב. אמר לי: זכריה, אני מוכן לתת הכול לעירייה. אני מוכן להתפטר, תראו איזה מסירות נפש של אדם שאכפת לו. רק שלא ייסגר. אני מוכן להתפטר, לעזוב את הכול, להעביר את הכול לעירייה. כמובן שיש להם ועד מנהל שיחליט, אבל הוא אמר בשמו האישי, בשמו, בהחלטה אישית שלו, לא בשם הוועד של הבית ספר. בן אדם עם מסירות נפש כזאת, אדם רציני,

משכמו ומעלה אומר דבר כזה? אני כאב לי הלב שהוא אמר את הדברים האלה. צריכים תחרות בבית הספר, שיהיה לילדים לבחור איזה בית ספר הם רוצים ללכת. העירייה מודיעה ככה עוד הפעם מהניירות שקיבלתי, מודיעה לבית הספר, לא בהודעה. ההודעה היא בישיבה אצל סגנית ראש העיר, ראש העיר, על סגירת בית ספר. ב-30/5. אני גם ניהלתי בתי ספר. 31/5 אם לא הודעת אחרי שימוע למורה או למורה, אתה משלם כל השנה כסף. זה החוק. אז מה? ב-30/5 בערב מודיעים להם שסוגרים. מתי שימוע? מתי יודיעו להם? זה חוסר אחריות, לדעתי זה דבר, לא רוצה להגיד חוצפה, זה חוסר ניסיון. זו החלטה לדעתי, לדעתי האישית, לא של חברי המועצה ולא של הסגנים. זו החלטה של ראש העיר. אני לגבי החוק, החברי מועצה, אני רוצה להגיד לכם שפה תהיה, אני מקווה שלא תיפגעו, ונוכיח את זה בהצבעה. בואו לא נהיה בובות כמו שבדיון הקודם. ראש העיר אומר, אומרים לו אמן. ראש העיר היום יגיד יום ראשון, נגיד אמן, נצביע אמן. זה לא ככה. היום יום רביעי. אדם צריך להבין, לא להיות בובה. אנחנו חברי מועצה, לא בובות.

ד"ר ניצה היימן-נוימן:

זכריה, אתה פעם היה לך גם בית ספר ברשותך? שסגרת אותו אולי לפני איזה 4 שנים או משהו כזה?

זכריה אוהב שלום:

נו? נו?

ד"ר ניצה היימן-נוימן:

ו? למה סגרת אותו אתה?

זכריה אוהב שלום:

אני אענה לך כשאני אסיים.

רוביק דנילוביץ':

או. טוב. זכריה, זה היה, האמת היא גם אותי הפתעת, ניצה. בבקשה זכריה.

יוסי שלי:

זה נקרא וולה, וולה.

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

תשמע, אם אין נתונים נכונים, אז זה בעיה. אני לא היה לי בית ספר.

רוביק דנילוביץ':

כי לא היו תלמידים.

זכריה אוהב שלום:

לא היה לי תלמידים ובית ספר.

רוביק דנילוביץ':

אז אנחנו, או, אתה רואה עכשיו אתה מתחיל לדבר,

זכריה אוהב שלום:

עזרתי. עזרתי למוסדות של בתי ספר, טיפלתי במוסדות בתי ספר וגני ילדים, אבל לא הייתי מנהל.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. בוא, תמשיך בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

ולא סגרתי ולא פתחתי.

ד"ר ניצה היימן-נוימן:

אבל עזרת בסגירה?

זכריה אוהב שלום:

עזרתי להרבה בתי ספר,

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

ד"ר ניצה היימן-נוימן:

לסגור גם? לסגור גם עזרת?

רוביק דנילוביץ':

את לא מדברת למיקרופון, ניצה. זה צריך להיות בפרוטוקול.

ד"ר ניצה היימן-נוימן:

שאלתי אם בתקופתך גם אחד הבתי ספר שעזרת להם גם נסגר ועזרת לסגור אותו?

זכריה אוהב שלום:

בואי, את מנסה, אבל בואי אני אענה לך בכל זאת על התשובה. מה שהחליטה ההנהלה, החליטה. אני לא החלטתי, אני נגד סגירת כל בית ספר כלשהו, ועוד שיש בית ספר מוצלח כזה. ההחלטה, אנחנו צריכים לבטל את הגזירה הזאת. כל מי שיש לו ניסיון גדול בילדים, בחינוך הילדים, מבין יודע, מה משמעות של סגירת בית ספר מן הטובים בארץ. באזור מתפתחת בנייה של בין 2,000-2,500 דירות, יחידות דיור, ועוד לי נראה באופק ה-1,000 הנוספים, ... נבנה חלק. בשדרות רגר 1,600 יחידות דיור. אביסרור יגיד לנו מהנדס העיר, שהוא בונה גם שמה. זה 1,200, ו-400, ועוד אביסרור. י.ח. דמרי,

דובר:

....

זכריה אוהב שלום:

לא. זה היה שם. לא, אני אלך מה שזה סגור, אבל בוועדה. גם י.ח. דמרי עבר בוועדה. י.ח. דמרי בסוקולוב, בסדר. 176 יחידות דיור. השק"ם, מעל השק"ם פה מול הרכבת, 81 יחידות דיור, ויש את ה-81 השניים, הנוספים, בבניין השני שהולכים לבצע. ברחוב בצלאל 276 יחידות דיור. זאת אומרת אנחנו מגיעים ל-2,500. אם ניקח את יהלומית פרץ, ואם ניקח את הפינוי-בינוי בוינגייט, זה 3,000 בערך, אם לא 4,000 יחידות דיור באזור. אנחנו צריכים עוד מקיף נוסף לבנות. לא את מה שיש הקיים, לבנות מקיף נוסף. "איזהו חכם? הרואה את הנולד". אסור לנו לעשות את המעשה, ומספר הילדים שהטעו ומטעים, ויש לי את המספר הזה של 90 ילד, רשומים או יירשמו עד מחר, קיבלנו חוברת על המקיף. הטיעונים נגד סגירת בית ספר, כל מי שקורא את החוברת, אין לי ספק שלא צריכים לסגור את בית הספר. יש בבית הספר הזה, שחיים לי את הלב, תפילות כל יום, הרצאות מידי פעם, יש לבית ספר הזה קבלות, הצלחות, שאין באף מקיף בבאר שבע אין דבר כזה. שאלה, נשאלת השאלה, משפט אחרון, שניים. איפה הילדים שחסרים? איפה?

רוביק דנילוביץ':

איפה הילדים?

זכריה אוהב שלום:

הילדים, איפה הילדים הלכו?

רוביק דנילוביץ':

חסרים, סליחה.

זכריה אוהב שלום:

חסרים. איפה הם הלכו? ניסיתי לבדוק, אני לא מדייק. אבל מסתמא ההיגיון אומר שההגירה שלילית, רצינית מאד. ועובדה, בית הספר הטכני רישום ענק, אני יודע גם שהרבה יוצאים לעומר, יוצאים לזה, למה? למה הגענו למצב,

ד"ר ניצה היימן-נוימן:

דווקא מעומר עכשיו רוצים לבוא ללמוד בבאר שבע.

זכריה אוהב שלום:

ניצה, אין דבר כזה.

רוביק דנילוביץ':

ניצה, ניצה בואי ניתן לו לסיים ברשותך, ולאחר מכן נשמע את דבריה המלומדים של ד"ר חפצי זוהר.

זכריה אוהב שלום:

אין דבר כזה.

רוביק דנילוביץ':

שהייתה גם היא מנהלת בית ספר.

זכריה אוהב שלום:

אני יודע שהרבה רצו לרשום, להירשם לעומר, ולא קיבלו אישור. מראש העיר, כשהיה סגן ראש העיר. הם באו לבקש ממנו אישור, לא נתן, הוא נתן רק לרופאים. לדוקטורים. בפרוטקציה.

(מדברים ברקע)

רוביק דנילוביץ':

כן?

דובר:

....

זכריה אוהב שלום:

אז סליחה, תודה שאתה מתקן אותי, תודה שאת מתקנת אותי,

רוביק דנילוביץ':

אתה יודע, אתה יודע שטל הוא דוקטורנט? עוד מעט טל הולך להיות דוקטור. אבל הוא לא יוכל לטפל בכס, כי הוא הולך להיות זה לגיאוגרפיה, לתכנון ערים.

דובר:

וטוב שזה ככה.

רוביק דנילוביץ':

אז הוא יטפל בנו בצורה אחרת.

יוסי שלי:

אולי בחניה סוף סוף.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, אמרת שאתה מסיים לפני 10 דקות. (מדברים ביחד) כן.

זכריה אוהב שלום:

אני, אתה מחדש לי חדש,

רוביק דנילוביץ':

כן. אתה רואה טל, שמו לנו מזגן.

זכריה אוהב שלום:

איך טל,

רוביק דנילוביץ':

כן?

זכריה אוהב שלום:

הולך ללמוד משהו כזה ולא פותר בעיה של חניה פשוטה,

רוביק דנילוביץ':

רגע, חכה, הוא עוד לא הגיע. בגלל שהוא עדיין לא דוקטור, לדעתי. זה הוא בדיוק צריך לעשות את הסטאז' שלו.

כדורי אורה:

אתה לא יודע שכמה אתה לומד יותר אתה מסבך את העניינים יותר?

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

אנחנו, אני מבקש שלא נחזור חזרה ולא נהרוס את מה שבנינו במו ידנו, ללכת קדימה. הבית ספר הטכנולוגי היחידי בעיר, אסור לסגור. אסור לנו לסגור. אני מבקש שבדיון, שיתייחס כל מי שיתייחס, מבקש מכל חברי המועצה ללמוד את הנושא, ולא לתת לסגור את הבית ספר הזה.

רוביק דנילוביץ':

תודה, זכריה. יוסי שלי בבקשה.

יוסי שלי:

טוב, ערב טוב לכולם, אני שמח להרים את קולי בעניין הזה. אני אגיד איך אני רואה את הדברים. סגירת בית ספר זה דבר שהוא תמיד מאורע עצוב, והייתי אומר דבר שעיר לא מתברכת בו. אני חושב שפה, אני בא באיזה שהיא טענה אליך אדוני ראש העיר, כי אני חושב שאתה מוביל את המערכת, ולדעתי יכול להיות שכל הנתונים וכל הדברים נעשו, אבל בעצם הנושא לא שווה כמו כל דבר בצורה הנכונה. אנחנו שומעים את זה דרך הרדיו, לא יודעים שום דבר, יושבים, לא יודעים נתונים. במקום שתעשה עבודת מטה מסודרת, יציגו בכלל לפני שמדברים איתנו, שיציגו להנהלת בית הספר, ישבו איתם, אם עשו את זה, אני אדע. אבל לפי מה ששמעתי מתוך הדברים, סגירת בית ספר זה כמו כל פרויקט. זה כמו להרים אירוע, זה

כמו לעשות כל דבר. זה לא דבר של מה בכך. אני מניח שהיו צריכות להיעשות התייעצויות מקדימות. אתה יודע מה, זה מזכיר לי, לאלפי הבדלות, בהבדלות גדולות גם את האירוע הזה של המשט. המטרה היא טובה, הלא מי שהחליט על המטרה, הביצוע כנראה לא תאם את מה שרצו האנשים, התוצאה לא הייתה טובה. לפחות כלפי חוץ. כלפי פנים, אני באופן אישי גאה על זה, על המקרה ההוא. וכשאני רואה שלא נעשתה, ואני אומר את זה שוב בזהירות, אתה יודע שאני לא אוהב סתם לתקוף, ולצעוק, ולחמם את הזה. לא נעשתה עבודת מטה יסודית,

טל אל על:

... לא, אבל...

יוסי שלי:

רגע, דקה, דקה, דקה. אני אגיד לך,

רוביק דנילוביץ':

... אבל מעוף הציפור... טל, טל, יוסי אמר אם ואם נעשה, הוא רוצה לשמוע.

יוסי שלי:

אני רוצה לשמוע. אני אגיד לך,

רוביק דנילוביץ':

תנו לו לסיים.

יוסי שלי:

אני אגיד לך כשזה מגיע, כשזה מגיע למצב כזה שאני, פה אני איך אומרים? כן אופוזיציה, לא, אני לא מאלה שלא שומעים. נכון שדיברה איתי מחזיקת התיק אחרי שהעסק זה, לא הרגשתי שהיה כאן איזה מצגת, או איזה מצג, אפילו אצלך בישיבת סגנים, לא ישיבה אני קורא לזה מקצועית. זה לא עניין רק מקצועי. אני יכול להעלות הרבה שאלות. למה בית הספר הטכני של חיל האוויר קולט המון תלמידים? לא שאני נגד החינוך הטכנולוגי. אבל כשאתה מאפשר דלת אחת פתוחה ולא סוגר את האחרות, יש הרבה הרבה דברים. אני לא מתיימר להבין בזה. אתה יודע מה? יותר קל לי לדבר על הנושא של ניקיון העיר או החניה. אני מודה, בזה אני גם מבין בפנים, גם עשיתי את זה. אני רק חושב שלא מוצו הפוטנציאלים הנכונים. אם המשבר הוא אמיתי, ויש חובה לסגור, זה לא מוצה בצורה ברורה. וזה פשוט לא נעשה כך. עכשיו, יש חלופות כלכליות. יש את הצד התורני, התורתי, הפדגוגי שבו אומרת מחזיקת התיק, מנהלת, ראש העיר, כל מי שעוסק בזה, זה המספרים, זה הסטטיסטיקה, צריך לסגור. עכשיו איפה נכנסים כל האנשים מהפיתוח העסקי? מה עושים עם הבית ספר

הפתוח? יש 130 מורים? מה איתם? זה עובדים של העיר באר שבע. זה פרנסה לאנשים. בוא נתעלם רגע מהילדים, בסדר? ייסעו לכאן, ייסעו לשם, בוא יש אנשים שנוסעים 50 ק"מ או 30 ק"מ לאשל הנשיא ללמוד, או מבקשים העברה לעומר. אני לא רואה את הבעיה הגדולה דווקא בעניין הזה. כל המכלול הזה לא טופל נכון. למה לא משווקים את זה לרשת עמל? למה לא, את כל הנדל"ן הזה שם, שזה "מונסטר", למה לא פותחים שמה בתי ספר אחרים? מביאים מגמה, לא יודע איזה מגמה. אתה אוהב מגמת תיאטרון? טיפחת כאן תיאטרון, השקעת בו עשרות מיליונים? לא יודע, אולי נגדיל את המגמה? תביאו חלופה שבו יהיה פיתרון, אני לא אומר 100%. שיהיה 70/30, 60/40, משהו שתצייד אותי כחבר מועצה, ותאמין לי החוברת הזו הגיעה אליי הביתה, אנשים תפסו אותי ברחוב. עכשיו מה להגיד להם? נורא פופולארי להגיד אתם צודקים. יכול להיות שהם גם צודקים. מישהו היה צריך לעשות עבודה יסודית ולהביא את הנתונים לפני שזה מגיע לפיצוץ. ועל זה בעצם אני מתרעם. כי יכול להיות שאין מנוס. למה? ואומרים לי, יש טיעונים לכאן ולכאן. בית הספר טוב, לפני 8 חודשים היה סיור של מחזיקת ה, מנהלת האגף, ונתנו שם תעודות, ואמרו לי שעוד שבועיים לא יודע, יש פה טייס בוגר שהוא בוגר המקיף, יש טלנטים. מה, אי אפשר היה טיפה לעשות מה שנקרא לעשות סדר? יכול להיות שהיו מעבירים את זה, עושים כאן מצגת יפה, בהנהלה, שואלים כל אחד ואחרי זה "יורים את הפצצה" הגדולה הזו. אני מציע אדוני ראש העיר, ואני מאד אשמח אם בסוף הדיון הזה, ואגב אני לא חושב שהטיעונים של מחזיקת התיק לא היו הגיוניים. שהיא דיברה איתי, לרגע אמרתי: תשמע, היא צודקת. אני שומע את ההורים, היא צודקת. זה אומר, לי חשוב שגם אם, אתה יודע גם אם אתה מקבל עונש, או אתה מקבל גזירה לא טובה, אנשים צריכים להבין מה היה. ואז אני חושב כולל פיתרון של בעיות של אנשים. של פרנסה, של ניווד אולי למשך התקופה הראשונה צריך, אני לא יודע, לממן הסעות שנפטרנו מהם לפני שנה. יכול להיות איזה מתווה שבו אנחנו לא נצטרך לדון בזה ולעמוד בעצם עם הידיים כמו אנשים ש, אני בטוח שאין פה אחד, אחד, בלי להכיר את הדעות, שרוצה סגירת בית ספר. אני לא מכיר. להיפך, רוצים להרבות חינוך, רוצים להרבות דעת, לעשות מגמות ייחודיות, אמרתי. אני יכול להגיד לכם מספר טיעונים בעד ונגד. לסיכום אדוני, אני חושב שגם אם מחליטים לסגור צריך למצוא לזה חלופה. כן פקולטה למשפטים, יש לך מבנה, מה הולכים לעשות בו? לתת אותו מה? למי? עוד פעם נתחיל, יבוא הזה וההוא, צריך להציג קונספט כללי. אם היה מוצג קונספט כללי, עם כל הבעייתיות שלו, לפחות ישאלו אותי: אתה בעד או נגד? אני אגיד: תשמע, הסבירו לי, ישבו עם ועד ההורים, ישבו עם ועד המורים, עם הסגל של האוניברסיטה. באמת, אגב, הם יכולים לא להסכים גם אם הנתונים נגדם, אבל לפחות שאני אדע שנעשתה העבודה. זה מה שיש לי להגיד.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. כדורי בבקשה. ואחר כך חפצי? כן.

כדורי אורה:

א' אני רוצה לציין, אני לא איש חינוך ואין לי ילדים במקיף ח',

רוביק דנילוביץ':

יש לך זיקה לחינוך.

כדורי אורה:

כל אחד והמקצוע שלו.

יוסי שלי:

יש לו בית ספר לכדורסל, אז הוא גם מנהל.

רוביק דנילוביץ':

לא, יש לו אישה שמנהלת בית ספר.

כדורי אורה:

תודה. אבל באמת, גם אין לי ילדים במקיף ח', אבל אני חייב לציין שכל האחיינים שלי, או רובם למדו במקיף ח', גמרו בהצטיינות, לצערי, ואני מבין גם לצערם של כולם, אחד מהם גם נהרג במלחמת לבנון וחדרי המחשבים שם זה על שמו. זה אחד מבתי הספר, באמת, בלי שום קשר לדברים שצינתי לפני כן רק בשביל השקיפות, אחד מבתי ספר הטובים שהיו בבאר שבע, גם מבחינה טכנולוגית, גם מבחינת אפס אלימות. יש שמה 1,000 ילדים, השכונה ב-א' גם רק הולכת ומתפתחת לפי התכניות של העירייה, ויהיו שם עדיין זוגות צעירים, יש בתי ספר תיכוניים שהם הרבה יותר קטנים מבחינת מספר התלמידים, ואין לי ספק בדבר אחד אדוני ראש העיר. שאם בית הספר הטכנולוגי הזה הוא היה על אזורי, היו שם 2,000 ילדים, ולא 1,000 ילדים. לכן אני לא מבין, אני הייתי מצפה, באמת, להקפיא את ההחלטה הזאת, להביא למועצת העיר, להביא למועצת העיר, ואני חושב שזה דבר מאד חשוב שצריך לבוא למועצה, את כל הגורמים, את כל הפרמטרים למה, כמה, מה היחס לבתי הספר האחרים, כמה ילדים יש בבתי הספר האחרים, האם זה רק עניין כלכלי? האם אולי זה עניין כלכלי אז אפשר לפתור את זה בדרך אחרת, כי חבל. זה דבר שברגע שאתה עושה אותו, אי אפשר לחזור בו. לכן אני מבקש,

רוביק דנילוביץ':

תודה.

כדורי אורה:

אם אפשר להקפיא את ההחלטה הזאתי, להביא את זה לדיון, עם כל הפרמטרים, עם ניירת, לא רק במילים, או.קי.?

רוביק דנילוביץ':

אני רוצה להציע הצעה. אני אתן לחפצי בכל מקרה לומר כמה מילים, לא, ואני גם אדבר בקצרה. בכל מקרה, ההנהלה שקיימנו השבוע תבוא לאישור במועצה הבאה. זה יגיע למועצה, נדבר, ואני תיכף אעדכן גם למה אנחנו רוצים גם לכבד את המוסד שמולו אנחנו, שאיתו אנחנו שותפים בבית הספר הזה, המכללה הטכנולוגית, אני תיכף אומר על זה מספר מילים. רק חפצי תאמר כי אני מניח שיהיה לנו עוד דיון על זה, תאמר רק את הקווים הכלליים כי ההחלטה באמת כואבת, קשה, אבל מקצועית. חפצי בבקשה.

ד"ר חפצי זוהר:

טוב, ערב טוב לכולם, לכל חברי המועצה, לכל המכובדים. תראו, אני רוצה לפתוח בראשית דבריי ולומר שההחלטה הזאתי, החלטה על סגירת מוסדות חינוך לקברניטי מערכת החינוך שאמונים על פיתוחה והצמחתה ושגשוגה של מערכת החינוך, היא החלטה לא קלה ולא פשוטה. וזה שיהיה ברור לכולם. קיבלנו אותה אחרי הרבה מאד עבודה, אחרי הרבה מאד חשיבה מבוססת נתונים, אחרי ששקלנו ובחנו ושמנו על השולחן הרבה מאד חלופות, והרבה מאד תסריטים והרבה מאד אופציות. וחשוב לי שכל אחד פה ידע שגם לנו קשה וכואב, אולי אפילו אני אומר, לא פחות אולי יותר גם מאחרים שבאו ואמרו שקשה להם וכואב להם. כי אנחנו תפקידנו וחובתנו להצמיח את מערכת החינוך. אבל כשאנחנו כמובילים וכקברניטים של מערכת החינוך, ואנחנו מסתכלים ובוחנים את התמונה הכוללת, ואנחנו עובדים באופן מקצועי, ארוך טווח ומבוסס נתונים. לא אמוציות, ולא תחושות בטן, אלא מבוסס נתונים ומסתכלים על כל מערכת החינוך של העיר באר שבע. וזה דבר ראשון שחשוב לי מאד לומר. ולגבי התיכון העירוני מקיף ח', אני רוצה לציין מספר עובדות כי אנשים פה ציינו נתונים ועובדות ואני רוצה גם שהדברים יהיו מאד ברורים. אני לא אכנס פה למספרים המדויקים, כדי שאף אחד לא יגיד שאנחנו מטים את הנתונים או אומרים נתונים אחרים, אבל מי שירצה אפשר לספק את הנתונים המדויקים עם הספרות המשמעותיות אחרי הנקודה. אבל לגבי מה שקרה במקיף ח', ופה אני חשה חובה,

רוביק דנילוביץ':

יוסי, נותנים פה תשובות לשאלות שלכם. אני חושב שמכובד שתקשיבו גם.

ד"ר חפצי זוהר:

אני חשה חובה לפתוח ולומר שההחלטה על סגירתו של מקיף ח', או על הכוונה לסגור את מקיף ח', לא באה חלילה ממקום של לשפוט אותו. ציינתם אתם את עבודתו החינוכית

הטובה שנעשתה, ואני רק מוסיפה ואומרת שמקיף ח' עשה עבודה ועושה עבודה חינוכית טובה מאד. אבל כשאתה בא לשקול לגבי עתידו של מוסד חינוכי כזה או אחר, ואני מזכירה לכולנו שלא רק מקיף ח' היה השנה על המדוכה, היו עוד מוסדות, אתה מסתכל על מספר גורמים. והסיבה המרכזית להחלטה על סגירתם של מוסדות חינוך היא נתונים מבוססים על דעיכה הולכת ויורדת וגוברת במספרם של תלמידים. ואני אומר פה משהו מאד חשוב, עם כל הכבוד למוסדות חינוך, אני תיכף אתייחס למה שאתה אמרת זכריה, כי אנחנו תמיד מדברים על איכות, תמיד מדברים על איכות, ותמיד מדברים על מצוינות, אבל רק חשוב שתדע זכריה ושכולם יידעו. שהגודל הוא לא ערובה לאיכות. ולא כל מה שקטן הוא איכותי, ולא כל מה שגדול הוא לא איכותי. קודם כל שנשים את הדברים האלה על השולחן. זה דבר ראשון. אבל כשאתה בא ומסתכל על מוסד חינוכי, ואני רוצה להסביר לחברי המועצה הנכבדים, שהיום השיטה הנהוגה במדינת ישראל ומי שהנהיג אותה אז, והוא היום מנכ"ל משרד החינוך, היא שיטת תקצוב פר תלמידים. זאת אומרת שמוסדות חינוכיים מקבלים תקציב על פי מספרי התלמידים שלומדים בהם. עכשיו שלא יתבלבל חלילה מישהו ויחשוב שהכול מסתכל דרך העיניים של הכסף, דרך החור של הגרוש. כי לתקציב יש משמעות פדגוגית, כשלמנהל בית ספר אין תלמידים, הוא לא מקבל שעות תקן, אז אין לו מספיק שעות כדי לתת חינוך טוב ופדגוגיה, וכשיש לו מספר קטן של תלמידים הוא גם מקבל סל ניהול עצמי קטן, ואז הוא לא יכול לתת שירותי חינוך טובים ואיכותיים לתלמידים שלו. אז כשבאים לשקול מוסד חינוכי, אני, דרך אגב, מזמינה אתכם לעיין בנתונים ולראות, שבהרבה ערים אחרות שהחליטו בהם על סגירת מוסדות חינוך, עשו את זה הרבה לפני המספרים שאנחנו הגענו אליהם. כי אנחנו חשבנו, ובדקנו, וניסינו, וכל אחד משלושת המוסדות שנסגרים השנה, הנושא לא צמח פתאום "אאוט-אוף-דה-בלו". הנושא נשקל, ונבדק, ונבחן כבר כמה שנים טובות. אבל כשהתיישבנו באומץ, במנהיגות, באחריות מול הנתונים, ובדקנו לא מחר בבוקר, כי כל תלמיד שנכנס למערכת החינוך יש לו 6 שנים במערכת היסודית ובמערכת העל יסודית. כשישבנו עם הנתונים שצפויים בשנה הקרובה וב-6 השנים הקרובות, ובדקנו מה צפוי לכל אחד מהמוסדות, הגענו להחלטה שלטובת הילדים ולטובת המוסד שלא ילך ויגווע, ויסתיים כשהוא נותן חינוך לא טוב לתלמידים, ראוי לעצור ולשקול. וקצת נתונים לתת על המוסדות בכלל, וגם על המוסד הזה, וחשוב לי גם על הדרך כי אתה אמרת משהו חשוב, זכריה. כשבאים לגבי הנתונים, יש ירידה הולכת וזוחלת. אני יכולה לתת מספרים מדויקים אם תרצו. בכל אחד מ-3 המוסדות. ירידה ירידה. אם הזכרתם פה את מקיף ח', מקיף ח' שהוא מקיף מצוין וזכה בפרס חינוך, לפני 3 שנים מנה 1,300 תלמידים. השנה למדו בו 937 תלמידים.

יעקב אוהיון:

אז תפתחו אותו לעל אזורי.

רוביק דנילוביץ':

שנייה, שנייה.

ד"ר חפצי זוהר:

והשנה, סליחה אל תפריע לי יעקב. בשנה הבאה אמורה לסיים שכבה י"ב שמונה כ-200 תלמידים, ואמורים להיכנס כ-100 תלמידים. חשבון פשוט מתמטיקה פשוטה, בטווח של 3-4 שנים בית ספר תיכון מקיף ח' ימנה 600 תלמידים. היום יש לנו בתי ספר יסודיים גדולים יותר. עכשיו, עוד פעם אני אומרת. יש גודל קריטי שמתחת לו אי אפשר להחזיק מוסד חינוכי שייתן מענה חינוכי איכותי וטוב לתלמידים שלו. ועוד משהו שאני רוצה שכולם ייקחו לתשומת ליבם. כשמספר התלמידים יורד, לא מקצצים רק בשעות תקן. מקצצים בתקנים, ומפטרים מורים, ומעבירים אותם למקומות אחרים ונותנים למוסד החינוכי לגסוס בשקט. אז אנחנו גילינו אחריות, גילינו מנהיגות, כן, כי אנחנו מאמינים באיכות, ומאמינים במצוינות, ולא רוצים שמוסד כל כך איכותי ומכובד ילך ויגווע. עכשיו עוד ככה למען הסדר הטוב ולמען הנתונים. כולכם פה משתמשים בנתונים וראוי לבדוק לפני שמתמשים. תיכון מקיף ח', שני דברים אני אומר על כך שהוא בבעלות המכללה הטכנולוגית. הזכרתם פה שלנו, לא שלנו. כל ילדי העיר באר שבע הם שלנו. וכשאנחנו יוצרים קשר ויוצרים חיבור עם בעלויות, ויש לנו קשר לא רק עם המכללה הטכנולוגית, אלא עם בעלויות נוספות, אנחנו תמיד יוצרים שותפות כדי שאחד ועוד אחד בשביל התלמידים יהיה 3 ולא 2. כדי שתמיד נוכל להעצים את המשאבים שנותנים להם. אז קודם כל מקיף ח' הוא שלנו. הוא בשותפות של המכללה, בעלות, אבל הוא שלנו. ויש לנו אחריות מלאה לכל התלמידים וגם לצוות החינוכי. כי הם מחנכים את הילדים שלנו. זה דבר ראשון. דבר שני, אמרתם פה מקיף ח' טכנולוגי. מקיף ח' הוא לא טכנולוגי. אין בו מגמות טכנולוגיות. והמגמות שנלמדות בו, נלמדות גם בתיכונים מקיפים אחרים בעיר, ויש לנו עוד ארבעה תיכונים מקיפים בעיר שמכשירים טכנאים והנדסאים י"ג-י"ד וגם טו"ב, מי שמכיר מגמה טו"ב שזה טכנאי ובגרות,

רוביק דנילוביץ':

לא הסיעה "טוב".

ד"ר חפצי זוהר:

לא הסיעה "טוב". זה טוב לחינוך. טוב.

רוביק דנילוביץ':

כן.

ד"ר חפצי זוהר:

טכנאי ובגרות, אז הם קיימים גם בתיכונים אחרים. לצערי אני אומרת, האופי והגוון של התיכון העירוני המקיף ח' לא נצבע בגוון טכנולוגי, נהפוך הוא. היללתם אותו ואני מצטרפת לכל שבת. אבל שכולם ידעו, הוא זכה בפרס חינוך על החינוך היהודי ההומניסטי, לא על החינוך הטכנולוגי. ולנו לעיר באר שבע יש הרבה מאד מה לומר על החינוך הטכנולוגי ואנחנו מתכוונים להוביל אותו ולהוביל אותו בגאון, במודלים מאד מאד מתקדמים.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. אני רוצה לסכם ולומר, כן.

יעקב אוחיון:

רציתי לשאול מספר שאלות על כל העניין של הסגירה של כל בתי הספר האלה, שבאמת אדוני ראש העיר אני יודע שהחינוך, החזקת בתיק החינוך והחינוך הוא מאד נוגע ללבך, ובגלל זה אנחנו מאד מתפלאים שדווקא עכשיו בתקופה כזאתי לסגור שלוש בתי ספר בעיר,

ד"ר חפצי זוהר:

שלושה.

יעקב אוחיון:

שלושה, שליחה. שלושה בתי ספר, אני רק רוצה לשאול מספר שאלות כמו שאמרתי. יש לי פה כתבה מערוץ 7, חדשות ערוץ 7. הכותרת היא שהעירייה הופכת בתי ספר לעסקאות נדל"ן. האם יש דברים בגו?

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

יעקב אוחיון:

רגע, שאלה אחת.

רוביק דנילוביץ':

אה, בסדר.

יעקב אוחיון:

האם יש דברים בגו שבגלל עסקאות נדל"ן שהשטח של בתי ספר מסוימים עלה, אז החליטו לסגור את בית הספר? יש לי פה את הציטוט מי שרוצה אחר כך יעיין. אם כבר אנחנו נוגעים, אחד מהבתי ספר קיבלנו פה, מקיף ח' למשל. נתונים שעלינו לדעת. 0% אלימות נתון רשמי

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

ממחלק הנוער, 65% בגרויות לאורך השנים, בית ספר זכה בפרס החינוך הארצי לשנת לימודים 2007-2008. בית ספר זכה באות למצוינות בחינוך היהודי-ציוני-אזרחי. בית ספר זכה בפרס ארצי במורשת תרבות ישראל מטעם משרד החינוך. בית ספר זכה בתעודת הוקרה והערכה מטעם ראש עיריית באר שבע הקודם, מר יעקב טרנר וסגנו מר רוביק דנילוביץ'. בית הספר נמנה על מועדון בתי ספר הניסויים בארץ, מועדון יוקרתי מאד. בית הספר הראשון בעיר והחלוץ בהנפקת מודל תעודת הבגרות החברתית,

(מדברים ביחד)

גדי מאזוז:

קראנו את זה, נו!

יעקב אוחיון:

כן, כן, בודאי. בודאי.

יעקב דור:

אבל למה אתה מפריע לו? אתה כל הזמן מפריע לו.

רוביק דנילוביץ':

כן, כן. שנייה, שנייה. רגע, שנייה. חבר'ה. כן. בבקשה, יעקב. כן.

יעקב אוחיון:

לא קטעתי אף אחד. בית הספר קיבל אות הוקרה מצה"ל ומספר המתגייסים לצה"ל ליחידות קרביות, וכתבה גם שפורסמה לפני כשבועיים, הבוגר הרביעי של מקיף ח' הוא קיבל תעודה של קורס טיס. 4 ממקיף ח'. עכשיו השאלות הן ככה. למשל, אחרי כל הנתונים שאנחנו יודעים, למה דווקא את מקיף ח' לא פותחים אותו לרישום על אזורי? כל הזמן מתלוננים שאי אפשר לבוא, שאין, יש ירידה בתלמידים, יש ירידה במספר תלמידים, אבל מה? אף פעם ופנו מספר פניות פה לעיריית באר שבע: תנו לנו את הצ'אנס, תנו לנו את האפשרות, יש הרבה רוצים לבוא למקיף הזה, ללמוד בו, תנו לנו, תפתחו אותו לעל אזורי. טוענים שהרישום נמוך? קודם כל יש בתי ספר כגון מקיף טוביהו, שהרישום בינו אם נשווה אותו לבתי ספר הוא יותר נמוך. למה את מקיף טוביהו לא סוגרים? למה לא רוצים לסגור את מקיף טוביהו? כרגע קיבלנו את הרישום רק לכיתה ז' של מקיף ח', קיבלנו ביד, יש לי פה רשימה של עם תעודות זהות, עם תאריכי לידה, עם שמות משפחה, פרטיים, הכול, 84 ילד כבר רשומים. תשעה תלמידים לא אושרה להם בקשת העברה. תשעה תלמידים. שבעה תלמידים שטרם ערכו רישום אך קבעו תאריך הגעה לרישום עם בית הספר, שאנשים פנו

בימים האחרונים לבית הספר ואמרו להם: סגור. ושאלה שלישיית. בית הספר מקיף ח' כפי שהסבירו לנו יש לו גב מאד חזק שנקרא "המכללה הטכנולוגית". לפי מה שאני יודע, שאני לא מבין בזה כל כך, אבל אין לעוד בית ספר כזה, בכל העיר, מכללה הטכנולוגית גב כזה חזק שעומד מאחוריו, עם כל ההישגים, שזה רואים שזה נותן הישגים בסופו של דבר. להוציא בית ספר בשכונה ותיקה, לא תוכל ליצור הגירה חיובית למקום. אם אנחנו עכשיו אומרים שהאוכלוסייה פה מזדקנת, האוכלוסייה מבוגרת, אנחנו מוציאים את הבית ספר עכשיו, אז מה? אנחנו מצפים עכשיו בפרויקטים שיש, ויש מספר פרויקטים ברחוב סוקולוב כבר החלה הבנייה. ברחוב בצלאל החלה הבנייה. שדרות רגר בדרך. רחוב רמב"ם בדרך. יהודה הלוי, אצטדיון, אוטוטו. דווקא הולך להיות פה המון המון יחידות דיור, אז מה? אנחנו אומרים לזוגות צעירים: אל תתקרבו לאזור. אין לכם בית ספר לילד. אם אנחנו חושבים הלאה, אנחנו צריכים להשאיר את הבית ספר הזה כדי לתת מענה לזוגות צעירים שיבואו לפה כדי שיוכלו להתקדם, שיהיה להם מקום לימודים. אני שמעתי וקראתי ציטוטים של בכירים בעירייה. בכירים בעירייה שמקיף ח' נולד בחטא. אני רוצה לדעת מה הפשרה? מה זה נולד בחטא? מה זה החטא הזה?

דובר:

תשאל את אותם בכירים.

יעקב אוחיון:

אני שואל את העירייה, מה?

רוביק דנילוביץ':

מי הם הבכירים?

יעקב אוחיון:

אני לא חושב להגיד שמות, אבל אני אתן לך את זה אישית.

יוסי שלי:

שכר, שכר בכירים.

יעקב אוחיון:

אני אתן לך את זה אישית. אני לא נוהג לפגוע באנשים, אולי יש להם הסבר, לכן אני אתן לך את זה אישית שיענו תשובה.

רוביק דנילוביץ':

טוב.

יעקב אוחיון:

העיתוי. רושמים רק את השאלות? אני אקבל תשובות על השאלות?

ד"ר חפצי זוהר:

תקבל תשובות על כל השאלות.

יעקב אוחיון:

תזכרו את הכול.

זכריה אוהב שלום:

את מכירה את זה שנולד בחטא, את מכירה את זה, מה?

יעקב אוחיון:

לא יודע, לא יודע. עזוב, זכריה. חכה.

זכריה אוהב שלום:

חדש לך?

יעקב אוחיון:

חכה, יענו לנו על זה, מה זה החטא הזה.

ד"ר חפצי זוהר:

אני אמרתי שאני לא מכירה, זכריה. אמרתי שאני אתן תשובות לכל השאלות.

זכריה אוהב שלום:

את מכירה את כל הדברים האלה, נולד בחטא וזה, את אלופה בזה.

רוביק דנילוביץ':

זאב ראיתי אותך. אני כואב לי על האצבע שאתה מחזיק ככה כל הזמן. הכול בסדר, אני כמו שאתה מורה, כמו שצריך, גם תלמיד ...

יעקב אוחיון:

עכשיו, גם אם רוצים לקבל החלטה, והדרג החינוכי בעיריית באר שבע חושב שהחלטה הזאת היא נכונה, מן הראוי לבוא, לשתף את כולם, לא אחרי ישיבות מועצה קבעו להם זימון ליום ראשון, ליום חמישי, לימים אחר כך, לפני שאנחנו זה. לפני ישיבת מועצה, לפני הכול, לפני שמקבלים החלטה לקרוא להם, זה אנשי חינוך מאד מקצועיים שתרמו רבות לעיר, ואף אחד לא יכול להכחיש את העניין הזה, אנשי חינוך שנתנו מעצמם, והם מרגישים מאד מאד פגועים,

רוביק דנילוביץ':

טוב, חבר'ה. תנו לו לסיים.

יעקב אוחיון:

מרגישים מאד מאד פגועים. דבר שישי או שביעי, מה היא עמדתו של משרד החינוך בנושא? הבנתי שהיו הרבה פניות למשרד החינוך? איפה משרד החינוך? איך אנחנו מתקדמים איתו? וכמו שאמרנו, אני רוצה לדעת תשובה גם למה אומרים מעכשיו בעירייה לתלמידים שרוצים להיכנס למקיף ח' שכבר סגור. הרי עוד לא התקבלה ההחלטה?

רוביק דנילוביץ':

זה היה בשאלה מספר 3,

יעקב אוחיון:

לא, לא. זה היה בקודם ציטוט,

רוביק דנילוביץ':

אתה רואה שאני עוקב אחריך?

יעקב אוחיון:

איזה 8, אנחנו כבר לפי זה 14.

רוביק דנילוביץ':

כן.

יעקב אוחיון:

עכשיו, אני רוצה לצטט שיחה שנערכה לי עם מנכ"ל המכללה הטכנולוגית, דב תמיר, איש יקר ומוערך, שביקשתי ממנו את הציטוט הזה לומר בישיבת מועצה וחשוב שחברי המועצה ישמעו. הוא אומר שהוא מוכן להחזיר את מקיף ח' לעירייה, זאת אומרת שלא יעברו

תקציבים למכללה.

רוביק דנילוביץ':

כן, זכריה אמר את זה, כן.

יעקב אוחיון:

העיקר שלא לסגור. זה מראה כמה האיש חינוך שבאמת אכפת לו ולא אכפת לו מהכבוד האישי או מזה, הוא מוכן הכול כדי לחשוב הלאה לטובת ילדי באר שבע. ומסקנה, מה אני חושב שאולי יהיה פיתרון יעיל לטובת כל הצדדים. להקים ועדה רצינית, עם גורמים ניטרליים, אבל אנשי חינוך, יש אנשי חינוך כמו אהרון ידלון, יולי תמיר, משה זילברמן, אנשי חינוך מוערכים, משה זילברמן הוא גם פה, מכיר את העיר, יודע מה היה פה בעיר, הוא איש חינוך ניטרלי. להקים ועדה. הוועדה תשמע את הצדדים, את שני הצדדים, והיא בסופו של דבר, הוועדה הזאתי תדאג מה שיהיה טוב לטובת ילדי העיר באר שבע. תודה רבה.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה. בבקשה, זאב.

זאב פריימן:

בעצם אני רציתי להבהיר כמה דברים. אני מבין שאנחנו עומדים איכשהו להצביע, ולכן ה, (מדברים ברקע) בסדר, בסדר, לא משנה. א' אני לא מטיל ספק בשום עובד עירייה מקצועי ואני 20 שנה מורה בבאר שבע, אני יודע כמה האנשים הם מקצועיים פה. אני לא מטיל שום ספק בזה ששקלתם את זה בכובד ראש, וברצינות ולא התקבלה ההחלטה בן לילה. מה שמאד מפריע לי, שחברי מועצת העיר מקואליציה קודם כל, בלי להעליב חברי מועצת העיר מהאופוזיציה, חברי מועצת העיר מהקואליציה, לא היו לא רק שותפים, אי אפשר כמובן להכניס את כולם ולעשות כל הזמן קהל כזה שדן ולכל אחד יש, ואין שיטה יותר טובה "למרוח" את העניין אלא להכניס הרבה אנשים שדנים בו. אבל בכל מקרה, לי גם כמורה וגם כחבר מועצת העיר, לא מתאים לשמוע על בעצם החלטה שהתקבלה, על עובדה, אני חושב שאנחנו צריכים היינו להיות מעורבים איכשהו, להביע את דעתנו, יכול להיות שיש כאלה שאין להם דעה. אני למשל היום לא יודע מה הדעה שלי על סגירת מקיף ח'. יכול להיות שאני אתמוך בזה, יכול להיות שאני אתנגד. אין לי דעה, כי מקבוצה של מורים ותלמידים של מקיף ח' קיבלתי חוברת, ומהעירייה קיבלתי הודעה שמקיף ח' נסגר. ומבחינתי זה אי שוויון הזה שלא ראוי,

משה ינאי:

אני חושב שבהנהלה אדוני קיבל הסבר, ואתה חוזר על עצמך מה שאמרת בהנהלה אדוני.

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

משה ינאי:

אתה סתם חוזר על עצמך.

זאב פריימן:

כן, אני חוזר על עצמי על מה שאמרתי בהנהלה (מדברים ביחד)

עו"ד יגאל אובשיביץ':

רוביק, שלא יתפרץ לדברים שלו, זה נמאס כבר ההתנהגות שלו. ההתנהגות שלו נמאס כבר.

משה ינאי:

למה אתה חוזר על זה?

עו"ד יגאל אובשיביץ':

רוביק, או שאתה תגיד לו שישתוק, שלא ידבר, כי הוא מתפרץ לכל הדברים. לא ייתכן שהוא יתפרץ, לא.

משה ינאי:

מה קורה?

עו"ד יגאל אובשיביץ':

לא, לא ייתן לו להתפרץ בכלל.

רוביק דנילוביץ':

יגאל, יגאל, אתה אני חושב שההתנהגות שלך היא לא במקומה. אני הייתי, שמרתי על זכותו של זאב לדבר, וזאב ימשיך לדבר. גם אם הוא דיבר בהנהלה וצודק משה ינאי אבל הוא רוצה לדבר גם פה, ידבר גם פה.

משה ינאי:

למה? כי יש עיתונאים פה? מה קרה? אמרת, די...

רוביק דנילוביץ':

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

רגע, משה. משה, משה, אני מבקש. משה, זה לא מכובד. מותר לו,

משה ינאי:

לא מכובד, אדוני, לפגוע בחבר אחר,

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא. לא, הוא לא פוגע. לא, לא, לא. שנייה, שנייה.

משה ינאי:

ולחגיד אני לא הבנתי כי הוא קיבל את כל ההסבר בהנהלה.

רוביק דנילוביץ':

נכון, נכון.

משה ינאי:

שלא יבוא לספר לי סיפורים.

עו"ד יגאל אובשיביץ':

רוביק, אני מבקש ממך, הפרוטוקול של ההנהלה לא דנים בישיבה הזו, ולא דובר, ולא ייתכן,

רוביק דנילוביץ':

אבל רגע, רגע. יגאל, יגאל.

עו"ד יגאל אובשיביץ':

שחבר המועצה הזה ייכנס לדברים של כולם. של כולם. של כל אחד ואחד, ועכשיו אני מדבר.

משה ינאי:

...כמה שבא לי. אם תרצה או לא תרצה. אוציא לך את זה מהאף אם אתה רוצה גם. שמעת?

כמה שבא לי.

רוביק דנילוביץ':

היי, משה, משה, משה, זה לא מכובד.

משה ינאי:

אתה לא תגיד לי מה להגיד, מה לא להגיד.

עו"ד יגאל אובשיביץ:

אני כן אגיד לך מה להגיד.

משה ינאי:

אתה גמד, אתה גמד. אתה גמד להגיד לי מה לא להגיד. אתה גמד. מי בחר אותך?

רוביק דנילוביץ':

משה, משה, אני מבקש. אני מבקש. יגאל, סליחה. אבל רגע, תרגיע רגע, תרגיע. שנייה, שנייה אחת. משה ינאי, אני מבקש.

זאב פריימן:

סליחה, רוביק.

דובר:

...

רוביק דנילוביץ':

רגע, לא שנייה. אתה, אני לא מחנך פה את אף אחד. שנייה אחת. אני חושב שנתת את ההערה, ההערה הייתה במקומה. לאחר מכן הפרזת גם בטון הדיבור שלך,

משה ינאי:

כמו שהפריזו כלפי בטון הדיבור, אדוני.

רוביק דנילוביץ':

רגע, שנייה, שנייה, שנייה. לא מכובד, לא יפה. בטח לא בטון הזה. לא, לא מקובל. מותר לחבר מועצה, אני אתן לך, האמן לי אני אתן לך. תדבר כמה שתרצה. זה נכון שזאב פריימן חבר בקואליציה, והוא היה בישיבת ההנהלה, אני מזכיר לך והזכיר את זה יגאל אובשיביץ, ההנהלה עדיין לא הגיעה לכאן. ולכן הוא מרגיש צורך לומר את הדברים. לא צריך כל דבר, אנחנו לא נלחמים פה אחד נגד השני, חבריה. אמרת את הדברים, נתת הערה, זה בסדר, הוא יכול להמשיך לדבר. הוא שמע את ההערה. רוצה להבין ולשמוע ולהגיד סיימתי בסדר.

משה ינאי:

התגובה שלי הייתה אדוני בגלל שמישהו אחר קפץ פה.

רוביק דנילוביץ':

משה, שנייה, שנייה. שנייה.

משה ינאי:

מותר לי להעיר הערות.

רוביק דנילוביץ':

מותר להעיר הערות,

משה ינאי:

אבל לא מותר לו להכפיש אותי להערות.

רוביק דנילוביץ':

רגע, אבל לא צריך להגיע לטונים כאלה.

יוסי דדוש:

ומשה, ואם הוא לא היה בהנהלה וזה, עזוב, די, גמרנו.

רוביק דנילוביץ':

יוסי, אני מבקש, אני מבקש.

יעקב דור:

אבל זו מגמה כבר, ישיבה שנייה ברצף שהוא מפוצץ את הישיבות, הדבר הזה לא יכול להימשך.

רוביק דנילוביץ':

יעקב, יעקב, לא נסתום פה לאף אחד. אל תדאגו.

כדורי אורה:

לא, אדוני ראש העיר, שמע.

רוביק דנילוביץ':

רגע, שנייה.

כדורי אורה:

לא, יש גם להנהלה יש גם יו"ר, אז אם יש מישהו שיעיר, שראש העיר יעיר. יו"ר ההנהלה, לא אחרים.

רוביק דנילוביץ':

שנייה, מותר גם,

כדורי אורה:

... חברי מועצה.

רוביק דנילוביץ':

כדורי, מותר להעיר הערת ביניים, לאחר מכן זה לא היה במקום. משה ינאי, אני לא מקבל את ההתפרצות, לא בטונים האלה. עם כל הכבוד. עם כל הכבוד. זאב פריימן ישלים את דבריו. בבקשה.

זאב פריימן:

תודה. כמו שחפצי חזרה ואמרה על מה שהיא חזרה ואמרה גם בהנהלת העיר, חשוב לנו להשמיע דברים, ולי חשוב להשמיע דברים, וממך מר משה ינאי, אני רוצה רק לדעת דבר אחד. מתי אתה שוב תתנצל בפנינו?

רוביק דנילוביץ':

או.קי. תודה רבה. עכשיו אנחנו ניתן, לגדי מאזוז בבקשה.

גדי מאזוז:

אני חושב שקודם כל ההידברות צריכה להיות קצת יותר רחבה, למרות שאני מאד סומך על ראש העיר, ואני סומך מאד על חפצי. אבל אפשר אולי להכניס מה שנקרא מגשר או משהו כזה? לחשוב קצת יצירתי. כי לסגור בית ספר זה לא דבר פשוט, ועץ שנותן פרי, ולכן צריך טיפה עומק ויצירתיות. יכול להיות שהעירייה יכולה לשאת את זה עם עוד לא יודע, כמו שאמרו פה "עמל" או כמו שרשת אמ"ת לקחה דברים וכן הלאה, לחשוב קצת יצירתיות, ולא להגיד: אני סוגר. ודבר שני גם יש מרחב. יש פה כמה מקיפים, ויהיה לא נעים אני חושב ככה שזה נסגר, וזה נפתח וכן הלאה. אז להסתכל במרחב יותר, בצורה הרבה יותר מרחבית מה עתידנו בשכונה ולפתוח את זה בחשיבה קצת לא רק של פוליטיקה ומועצה ומחלקה.

קצת אנשי מקצוע, ואולי אפילו אופוזיציה וקואליציה בקטע שכולם ירגישו שותפים להחלטה.

רוביק דנילוביץ':

תודה. תודה רבה. כדורי בבקשה.

כדורי אורה:

אני מבקש מה שדיברנו לגבי המועצה הבאה או במועצה שתביא את הנושא הזה לקבל נתונים לא רק של מקיף ח', לקבל נתונים של שאר בתי הספר התיכוניים. למה זה ולמה זה וכמה הם ב-6 שנותי, שנייה. כי גם מקיף א' לדוגמא, הוא בשכונה ותיקה, שאני בטוח שמשמה לא באים התלמידים, הם באים מנווה נוי בהסעות, הם באים ממקומות אחרים ואותם לא סוגרים, ולא מתכוונים לסגור. אבל יש בתי ספר שהם פחות טובים ממקיף ח', עם פחות תלמידים. עכשיו לקחת בית ספר טוב ולסגור אותו ולהעביר את הילדים לבתי ספר שהם פחות טובים, אולי ההיפך צריך לעשות. לכן צריך להביא את כל הנתונים האלה, שנייה, אני לא אומר, בדיון שנעשה נעשה אחרי שיתנו לנו את הנתונים. מה שאני אומר יוסי שלי היה פעם מנכ"ל העירייה, ואני הייתי יו"ר ועד העובדים, כל הזמן התווכחנו על כל מיני דברים שהוא הביא. אמרתי לו: יוסי, אתה רוצה להצליח? דבר אחד תבין. השכל לא תמיד בצד של ההנהלה.

ד"ר חפצי זוהר:

אני חייבת רק דבר אחד,

כדורי אורה:

הוא התמיד, בגלל זה הוא הצליח.

רוביק דנילוביץ':

כן. רגע, אליזה לא דיברה ואחר כך חפצי, את תהיי בסיכומים יחד איתי. זכריה, עדיין יש לך עוד? מה?

עו"ד אליזה אבינועם:

אני מאד מסכימה עם הדברים של חברי יוסי,

רוביק דנילוביץ':

כן.

עו"ד אליזה אבינועם:

אני מאד מסכימה עם כל מה שנאמר כאן, בפרט עם הדברים שהדברים צריכים באמת להיבדק. מדובר בהחלטה מאד קשה וכואבת, ולא שלא, אין פה, לא סומכים על הצוות המקצועי שבעיריית באר שבע, אבל אני חושבת שהדברים צריכים להיות מוצגים בצורה יותר מדויקת, לענות על כל השאלות, תוך התייחסות לדעתי, חפצי, גם לכל השאלות שהועלו כאן בתוך החוברת שהועברה אלינו, שאני חושבת שכאילו יש שם גם פיתרונות ותשובות יצירתיות שאולי צריכות להיבחן. אני חושבת שההחלטה צריכה להתקבל באמת לאחר שנבדקות ונשקלות כל החלופות וכל האפשרויות וכל הפיתרונות, כי באמת מדובר בבית ספר מצליח, ועל זה כאילו אין ויכוח בכלל. אז אני חושבת שאולי כדאי לפני המועצה הבאה שבעצם שם אנחנו נאשר את ההחלטה של ישיבת ההנהלה, להביא את כל הנתונים האלה בפני כולם.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. זכריה, בקצרה. וינאי ואז חפצי.

זכריה אוהב שלום:

בקצרה. אני שמעתי מ,

משה בורוכוב:

רוביק.

רוביק דנילוביץ':

אה, משה בורוכוב, סליחה. אני אתן לך, כן.

זכריה אוהב שלום:

מחזיק,

רוביק דנילוביץ':

כן.

יוסי דדוש:

אדוני ראש העיר, אני פשוט אמור ללכת ואני הבנתי, יש את סעיף 8. אם אפשר לדון עליו, אם אפשר להצביע עבור הסעיף הזה ושאני אלך? כי אימי מאושפזת עכשיו ואני רוצה לצאת.

רוביק דנילוביץ':

אז תיכף נבדוק אם זה אפשרי, אז רק, לא, אי אפשר להפסיק את הדיון באמצע.

זכריה אוהב שלום:

אני חבר, אני מציע את ההצעה, לעשות הפסקה. אם היא בבית החולים, אז אפשר לעשות,

רוביק דנילוביץ':

בהסכמת כולם נפסיק, (מדברים ביחד) אבל יש, בגלל מה? אין לי קוורום?

יוסי דדוש:

לא, אני אמור, כן, בגלל הקוורום.

רוביק דנילוביץ':

או.קי., בסדר. 100%. אז בהסכמת זכריה אוהב שלום? או.קי. בהסכמה. אם זה בהסכמה, הסכמת כולם?

זכריה אוהב שלום:

כן.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו עושים הפוגה קלה כי יש הרבה אנשים שיש להם גם אירועים וגם דברים נוספים, אז כדי שלא יקרה מצב שאנחנו דוחים את זה לעוד חודש והעבודה כאן בעירייה בחלק מהתוכנית שתיכף יציג אותה היועץ המשפטי, אז אנחנו קופצים רגע לסעיף מס' 8, אני מבקש מהיועץ המשפטי להציג את הסוגיה.

8. אישור התקשרות בין עיריית באר שבע לבין חב' וימאזור, בקרת תנועה וחניה בע"מ בהתאם למכרז זוטא מס' 3/2010, לאספקה, התקנה ואחזקה של מתקן שילוט אלקטרוני להצגת נתוני תפוסת מקומות חניה בחניונים וזאת בהתאם לסעיף 122א. (ב) (3) לפקודת העיריות (נוסח חדש) וכן אישור התקשרות בין עיריית באר שבע לבין חב' וימאזור, בקרת תנועה וחניה בע"מ בהתאם למכרז פומבי מס' 19/10, לביצוע עבודות אחזקה, התקנה ושינויים של מערכות רמזורים וגלים ירוקים בעיר באר שבע, וזאת בהתאם לסעיף 122א. (ב) (3) לפקודת העיריות (נוסח חדש). (מצ"ב)

עו"ד חיים טורקל:

הדיון הוא על פי סעיף 122א. לפקודת העיריות, על איסור התקשרות בחוזים. מדובר פה בשני מכרזים בהם השתתפה חברה שהמנכ"ל שלה זה יוסי שלי שהוא חבר מועצה, אני מזכיר לכם שבמועצה הקודמת או הלפני אחרונה, דיווח יוסי שלי למועצה והמועצה אישרה את הדיווח שהוא מונה כמנכ"ל של חברת וימאזור, חברת וימאזור השתתפה ב-2 מכרזים כפי שמפורט בדברי ההסבר לסעיף הזה, השתתפה ב-2 מכרזים וזכתה בהם, ועל פי הפקודה אמנם הכלל הוא שאסור לחבר המועצה להיות חבר,

אבי פוגל:

.....

רוביק דנילוביץ':

יוסי שלי, בבקשה צא מהדיון. תודה על ההערה, כבוד המבקר. אתה רואה, רק בשביל זה היה שווה שתהיה מבקר העירייה. איזה עין חדה יש לך, כל הכבוד. יש עוד מישהו שצריך לצאת? אני יכול גם להמליץ על כמה שייצאו? כן, בבקשה.

הערה: בשלב זה יוסי שלי יצא ולא השתתף בדיון.

עו"ד חיים טורקל:

טוב, אז על פי סעיף 122א. הכלל הוא שאסור לקשור, להתקשר בחוזה עם חברה שהמנכ"ל שלה הוא חבר מועצה, אלא אם כן וזה הסייג, אלא אם כן החוזה או העסקה שהמועצה ברוב של שני שלישים מחבריה ובאישור שר הפנים התירה ובתנאים שהתירה. אני לא רוצה להלאות יותר מידי את חברי המועצה, פירטתי די בהרחבה בחוות הדעת שצירפתי לסעיף למה אני חושב שבנסיבות העניין במקרה הזה המועצה רשאית ואין מניעה משפטית לפחות מבחינתי, כך אני רואה את זה, לאשר את ההתקשרות. קודם כל אני אשמח אם יש שאלות לגבי חוות הדעת ולגבי המסקנות שלה. בעיקרון מרגע שהמועצה תאשר וברוב המתאים, האישור הזה יעבור לאישור השר, מרגע שהוא יאשר ניתן יהיה להתקשר. צריך לשים לב שאנחנו כבר, כבר החתמנו את חבר המועצה על הסדר ניגוד עניינים, זה בהנחה שהמועצה תקבל את ההמלצה שהאישור יהיה בכפוף לאותו הסדר, כשההסדר הזה מבהיר בדיוק מה מותר ומה אסור לחבר המועצה לעשות.

רוביק דנילוביץ':

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

חיים רק ברשותך, אני רוצה לומר לחברי המועצה. עוד לפני שמר יוסי שלי עבד שם, החברה עבדה עם עיריית באר שבע,

עו"ד חיים טורקל:

זה מפורט הכול בחוות הדעת,

רוביק דנילוביץ':

פשוט חשוב שהם עובדים כמה שנים עם עיריית באר שבע.

עו"ד חיים טורקל:

נכון.

רוביק דנילוביץ':

בלי שום קשר. אז, חשוב שנדע את זה.

עו"ד אליזה אבינועם:

זה מצוין, זה מצוין.

עו"ד חיים טורקל:

זה מצוין בחוות הדעת, חוות הדעת הארכתי קצת בחוות הדעת אבל זה חשוב, כי באמת אנחנו מדברים פה על חריג. ולכן כשהמועצה באה לאשר חריג, ראוי שהיא תדע את כל הנתונים ואת כל הפרטים.

רוביק דנילוביץ':

טוב, אז אני, אנחנו מעלים להצבעה את סעיף 8, אני מבקש מכולם להיות ישובים במקומותיהם. אישור ההתקשרות בין עיריית באר שבע לבין חברת וימאזור,

עו"ד חיים טורקל:

כן.

רוביק דנילוביץ':

בקרת תנועה וחניה בע"מ, בהתאם למכרז זוטא מספר 3/2010 לאספקה, התקנה ואחזקה של מתקן שילוט אלקטרוני להצגת נתוני תפוסת מקומות חניה בחניונים וזאת בהתאם לסעיף 122א(ב)(3) לפקודת העיריות (נוסח חדש) וכן אישור התקשרות בין עיריית באר שבע לבין חב' וימאזור, בקרת תנועה וחניה בע"מ בהתאם למכרז פומבי מס' 19/10, לביצוע עבודות

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

אחזקה, התקנה ושינויים של מערכות רמזורים וגלים ירוקים בעיר באר שבע, וזאת בהתאם לסעיף 122א.ב(3) לפקודת העיריות (נוסח חדש) כפי שצורף וכפי שהוסבר לנו על ידי היועץ המשפטי של עיריית באר שבע. אני מעלה את זה לאישור, מי בעד? תישארו רגע עם הידיים למעלה כמו שזאב היה מנומס מקודם. או.קי. תודה רבה. מי נגד? אף אחד. מי נמנע? אף אחד. אושר פה אחד. ואני מודה לכם.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר את סעיף 8: אישור התקשרות בין עיריית באר שבע לבין חב' וימאזור, בקרת תנועה וחניה בע"מ בהתאם למכרז זוטא מס' 3/2010, לאספקה, התקנה ואחזקה של מתקן שילוט אלקטרוני להצגת נתוני תפוסת מקומות חניה בחניונים וזאת בהתאם לסעיף 122א.ב(3) לפקודת העיריות (נוסח חדש) וכן אישור התקשרות בין עיריית באר שבע לבין חב' וימאזור, בקרת תנועה וחניה בע"מ בהתאם למכרז פומבי מס' 19/10, לביצוע עבודות אחזקה, התקנה ושינויים של מערכות רמזורים וגלים ירוקים בעיר באר שבע, וזאת בהתאם לסעיף 122א.ב(3) לפקודת העיריות (נוסח חדש) כפי שצורף והוסבר על ידי היועץ המשפטי של עיריית באר שבע.

לא נכחו בדיון ובעת בהצבעה: יוסי שלי, דוד בונפלד.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו חוזרים לדון בסעיף מס' 6 והיה ברשות דיבור זכריה אוהב שלום. כן. ואחר כך משה בורוכוב. בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

נאמר פה שהייתה החלטה מאד מאד מאד קשה. אם הייתה מאד מאד קשה, אז היה צריך לשתף אותנו, אולי היינו גם מביעים דעה. כל הנושא הזה שנאמר פה, ש,

רוביק דנילוביץ':

אני מתנצל. אני כבר חוזר.

הערה: בשלב זה ד"ר חפצי זוהר ניהלה את הדיון.

זכריה אוהב שלום:

נעשה הפסקה. כל הנושא שנאמר פה, של החלטה קשה וזה, אני לא יודע, אני קשה לי עם זה. יש פה החלטה קשה, צריך לערב אותנו. לערב את ההנהלה. למה עכשיו ... קודם כל החלטנו לסגור, החלטתם לסגור, אחר כך העליתי הצעה לסדר, אם לא הייתי מעלה הצעה לסדר לא

היה דיון היום פה, אחר כך באים להנהלה, אתמול הייתה הנהלה, אני לא יודע מה היה. זה לא, זה לא לא טוב. עוד משפט אחד, לא נעכב. אם היה בית ספר, עכשיו נחליט שהוא על אזורי, אני מבטיח לך 1,200 ילדים.

ד"ר חפצי זוהר:

אני מבטיחה להתייחס לזה, זכריה.

זכריה אוהב שלום:

אני חותם.

ד"ר חפצי זוהר:

מבטיחה.

זכריה אוהב שלום:

להתייחס התייחסתי. קודם כל העובדות שיהיה על אזורי.

ד"ר חפצי זוהר:

אני אציג קודם כל את העובדות ואני גם אתייחס כדי שכולם יוכלו להבין את העובדות כלשונן.

זכריה אוהב שלום:

העובדות שיהיה על אזורי אנחנו נהיה יותר חכמים. אין תשובה. תשובה שמנסים.

ד"ר חפצי זוהר:

תודה.

זכריה אוהב שלום:

רגע,

ד"ר חפצי זוהר:

אה, סליחה. חשבתי שאמרת משפט אחרון.

זכריה אוהב שלום:

עכשיו אני הבנתי מראש העיר וממך, שיש דיונים. אז זאת אומרת הבית ספר לא, לא עומדים לסגור אותו. יש דיונים. אני רוצה תשובה לזה. אם אנחנו מדברים עכשיו שנעשה דיון בחודש

הבא, במועצה הקרובה הבאה, זאת אומרת אתם לא יכולים להחליט בית ספר נסגר. עם כל הכבוד. בית הספר הזה הוא היה במועצה והוא אושר במועצה, מתי זה היה? בשנת 91. זה עבר במועצה. מן החוק, מן הראוי, צריך לעבור גם במועצה אם רוצים לסגור. עכשיו אם באים עם החלטה מראש לסגור ולא באים לדיון, מה עשינו? עכשיו הבנתי, אני מבין עוד תקני אותי, או ראש העיר שיבוא ויתקן אותי גם, חשוב מאד שגם הוא יתקן אותי בזה, ברגע זה בית הספר לא סגור. יהיה דיון. אני רוצה תשובה. גם ראש העיר שייתן לי את זה.

ד"ר חפצי זוהר:

בסדר גמור. בורוכוב בבקשה, משה.

משה בורוכוב:

כן. חברי מועצה יקרים, אני מרשה לעצמי לדבר בלי להתייחס לגופו של עניין של נושא שדנים עליו, אבל בין תקרית שקרתה פה כרגע בין חברי מועצה. אני מרשה לעצמי כאחד מהוותיקים בעירייה, וגם כחבר אישי של כל אלה שהיו מעורבים. ואני חושב שחלק מאיתנו, לפחות מאלה שנכנסו פעם ראשונה בקדנציה לעיריית באר שבע, שכחו שהם בעצם נמצאים פה בשליחות ציבורית, והם כולם מבצעים איזה שהיא מלאכה מסוימת, וכל הדברים האישיים שקורים ביניהם רק מפריעים לעבודה התקינה. ובטח ובטח התפרצויות מסוג זה. אני גם חושב שתפקיד של ראש העיר, ברגע שיש הערות ביניים לעניין, בהחלט זה טוב. ברגע שיש הערות ביניים אישיות, ניסיון להאשים אחד את השני, לפי דעתי ראש העיר חייב להפסיק מייד את הדיון. עכשיו, למשה ינאי, לחברי היקר. אני חייב להגיד דבר אחד. כל אחד שנכנס לעירייה יש לו את המטרה המסוימת שלו, הוא בא גם לאיזה שהיא מטרה חוץ מהמטרה לשרת את הציבור, כמובן שזאת מטרה ראשונית ואם מישהו רוצה לדבר לפני התקשורת זו זכותו המלאה. יכול להיות שזה דרך שהוא בחר. יכול להיות שמישהו אחר הגיע מחפש מטרה אחרת וכך הלאה. ומשה, די, תירגע. מספיק מכל קריאות הביניים, אתה בן אדם כבר לא צעיר, חבל על הבריאות. שמור על הבריאות, שמור על עצמך, ושמור כמו שאומרים על יחס יפה וטוב כלפי כל החברים. תודה.

רוביק דנילוביץ':

איפה פרופ' איליה כשצריך אותו שייתן לנו את המצגת על הבריאות, ועצבים מה עושים לאדם. רגע, היו פה לפניך.

משה ינאי:

אני לא, אני הצבעתי לפני כן, אדוני לא התייחסת אליי.

רוביק דנילוביץ':

רגע. אה, הוא היה?

ד"ר חפצי זוהר:

כן, הוא היה.

רוביק דנילוביץ':

את בטוחה שזה נכון שהוא היה עכשיו?

משה ינאי:

כן, כן. הוא היה והיה.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה. אני אתן לך אחר כך יצחק. כן. חפצי אומרת שהיא ניהלה את הישיבה שהוא הצביע לפני.

יצחק מרציאנו:

אני משפט קצר.

רוביק דנילוביץ':

אתה מוכן לתת לו בבקשה?

יצחק מרצינו:

לא, לא. אני לא לוקח.

רוביק דנילוביץ':

לא, אנחנו נותנים לך.

יצחק מרציאנו:

לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

כן, בטח.

יצחק מרציאנו:

לא, לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

לא, אתה תאמין לי אתה תחכים אותנו עם התבונה שלך, אין לי ספק. אני עומד על כך שאתה תדבר עכשיו.

יצחק מרציאנו:

אבל אני לא רוצה.

רוביק דנילוביץ':

יצחק, אני אריב איתך עכשיו אם אתה לא תדבר. יצחק אני, בבקשה.

זאב פרימן:

אני אשמור עליך, נו?

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

יצחק מרציאנו:

חבל שיעקב לא פה, לא כל זה, חבר מועצה צריך קצת להיזהר בלשונו אפילו אם הוא מצטט מישהו אחר. נאמר פה ליד כולם,

יעקב אוחיון:

אני פה.

יצחק מרציאנו:

כן. שחברי, שהעירייה מטעמי נדל"ן רוצה לסגור בית ספר. זה רשע, וראוי להימחק מהפרוטוקול.

יעקב אוחיון:

אני אמרתי, אבל הייתי,

רוביק דנילוביץ':

הוא שאל שאלה.

יצחק מרציאנו:

לא, הוא לא אמר את זה. אתה ציטטת. תהיה חכם, אל תצטט כל מנוול.

יעקב אוחיון:

לא, לא. אני אמרתי, אני שאלתי שאלה,

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל יש לפעמים כששואלים שאלות, לא אמר,

יעקב אוחיון:

לא, חס ושלום. לא אמרתי.

יצחק מרציאנו:

לא, לא, לא.

יעקב אוחיון:

אתה יודע מה?

יצחק מרציאנו:

כשמצטטים הוא צריך להיות חכם, לא כל מנוול מצטטים אותו.

יעקב אוחיון:

לא, לא. ערוץ 7. זה של ערוץ 7, מנוולים ?

יצחק מרציאנו:

תורה מסיני.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. תודה. עכשיו משה ינאי ואחר כך,

זכריה אוהב שלום:

אני רוצה משפט אחד. שלא היית פה, משפט אחד. אני רוצה שאתה תשמע.

רוביק דנילוביץ':

מה אתה חושב, אתה חושב שאני לא קורא פרוטוקולים של המועצה אחר כך בדיעבד?

זכריה אוהב שלום:

לא, לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

אני יושב "והגית בו יומם ולילה".

זכריה אוהב שלום:

הלוואי היית עושה את זה, היית משנה את הדרך.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה. רצית שאני אשמע,

יצחק מרציאנו:

לא, לא, לא. אני לא רוצה,

רוביק דנילוביץ':

אה, משה. אחרי משה, כן. בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

הוא יצעק עליי אני מפחד.

רוביק דנילוביץ':

כן, משה.

יצחק מרציאנו:

לא מתאים לך.

משה ינאי:

משה, אנחנו באמת חברים ותיקים. גם כקואליציה אם אנחנו יושבים, ובינינו כתברים, יושבים בישיבת הנהלה ומקבלים תשובות, ומקבלים תשובות ענייניות, ובאמת אחד לאחד, לבוא ולהגיד בריש גלי במועצה, כשיש עיתונאים בסביבה משה, להגיד אני הבנתי את מה שאמרו בחוברת במקיף ח', ולא הבנתי את מה שאמרה לי, או שבמשך הישיבה בהנהלה אדון משה, סליחה תסתכל עליי רגע בבקשה, אותו אדם מבזה את ממלאת מקום ראש העיר, ואומר אה, ככה, בצורה כזאת. והיום הוא חוזר על עצמו ואומר: אני לא הבנתי שמא, היא מה? היא אומרת דברי פלסטר סתם?

רוביק דנילוביץ':

טוב.

משה ינאי:

רגע, אדוני. אל תפריע לי.

רוביק דנילוביץ':

לא, בסדר.

משה ינאי:

אל תפריע לי אדוני.

רוביק דנילוביץ':

כן, כן, כן. משה. באדיבות. ובאדיבות. באדיבות.

משה ינאי:

באדיבות רבה. היא אמרה את הדברים, והיא הסבירה את הדברים, שאם אני הייתי מורה, ותלמיד חכם כמו שהוא קורא לעצמו מורה בתיכון, הייתי מבין את זה כבר מזמן 20 פעם. אז אני לא למדתי בתיכון אולי, או לא הייתי מורה בתיכון, והספקתי להבין מה שהיא הסבירה לי. אז מה אתה מנסה לעשות? אז מילא אם אתה מאנשי האופוזיציה, לא שמעו, לא הבינו, שואלים שאלות, אני מבין אותם. אבל מאחר והוא קיבל תשובות, נו מה? להקניט באופן קבוע? לתת לה מכות באופן קבוע?

רוביק דנילוביץ':

טוב.

משה ינאי:

משה, לא לזה התכוון המשורר. אני כבר לא מדבר על זה שהרוטווילר תמיד קופץ.

רוביק דנילוביץ':

טוב.

משה בורוכוב:

משה, מה שאני התכוונתי,

רוביק דנילוביץ':

כו,

משה בורוכוב:

שברגע שחבר קואליציה, או אופוזיציה, (מדברים ביחד) מעלה, דקה. משה, סיימת.

משה ינאי:

סליחה רגע. סליחה, משה.

משה בורוכוב:

מעלה דברים ענייניים ששייכים לנושא בהחלט זה יפה ומכובד. ברגע שחבר זה או אחר, חבר מועצה, מעלה משהו אישית ומדבר ספציפי נגד אותו בן אדם שכרגע מדבר, זה מעשה נבזי. ולא מעשה כפי שאתה ציינת.

רוביק דנילוביץ':

משה, או.קי. אני עכשיו לפני שאני נותן לזכריה שיושב על, רגע.

משה ינאי:

אני לא סיימתי, אדוני.

רוביק דנילוביץ':

אני חושב ש,

משה ינאי:

אני לא סיימתי, אדוני.

רוביק דנילוביץ':

אתה עובר, חבל. משה. אני, תראה. אמרת, ואם הדברים נאמרים בנחת תאמין לי, אמרת דבר נכון. קואליציה זה מגיע להנהלה, זה נכון. אבל, אבל. ברגע שחבר מועצה הרגיש צורך לומר את הדברים, אנחנו הרי מדברים פה. יש לנו הרבה סוגיות שונות. מה שאמרת זה נכון. אבל ברגע שהוא הרגיש צורך, והוא מורה בתפקידו, הוא מרגיש צורך אתה יודע מה? שישמעו אותו. כי גם אם הוא מצביע, רגע. כי גם אם הוא מצביע אחר כך בעד החלטה מסוימת, הוא רוצה לומר שהנימוקים שעמדו לנגד עיניו הם א', ב', ג'. אני לא חושב שאנשים פה, וטוב שאנשים אין להם אצבע קלה על ההדק. זה טוב. אנשים שואלים את השאלות, אני גם תיכף אסביר. כי שאלו פה שאלות, אין פה אופוזיציה קואליציה בנושא של סגירת

מוסדות חינוך. באמת שאין פה. אנחנו יכולים על דברים מסוימים לראות איך דברים עוברים קצת יותר בקלות, בחיך, בעקיצות, זה בסדר. יש דברים שהם דברים מהותיים, מותר וצריך לשאול שאלות. מותר וצריך לשאול שאלות. אנחנו נדע גם לספק את התשובות. אבל מה, מה שאני חושב שלא צריך להגיע למצב שמרימים את הקול ואת הטונים עד כדי כך, זה לא מכובד.

משה ינאי:

אדוני, אדוני. תן לי להגיד שתי מילים.

משה בורוכוב:

כבוד ראש העיר, אתה פשוט לא היית. אני ציינתי בדבריי שבעצם אחד מהתפקידים לפי דעתי של ראש העיר, ברגע שמישהו רוצה לתת הערת ביניים, וההערה היא עניינית לנושא שאנחנו דנים בו, בהחלט מבורך. אבל ברגע שמישהו נותן הערה ביניים שהיא בעצם קשורה לאותו בן אדם שכרגע מדבר, לפי דעתי אתה חייב להפסיק את זה.

רוביק דנילוביץ':

טוב. כן,

משה ינאי:

אני, אני רוצה להבהיר דבר פשוט. שהנושא הוא כל כך חשוב, שנייה. הנושא הוא כל כך חשוב, הוא נושא שכולנו מתלבטים. גם אחרי הסבר כזה או אחר, וקיבלנו את החוברת מהצד השני, כולנו מתלבטים, אף אחד לא אומר לא. אני טוען אבל שאם אני בקואליציה קיבלתי אדוני הסבר, והכול היה ברור לי, להגיד לבוא להגיד היום, סליחה, ודנו בזה, לבוא להגיד היום ולחזור על זה שאני לא קיבלתי הסבר, אדוני זו השמצה.

רוביק דנילוביץ':

טוב.

משה ינאי:

אני מבקש, רגע אחד.

רוביק דנילוביץ':

בסדר.

משה ינאי:

אל תעצור אותי אדוני. אל תעצור אותי אדוני.

רוביק דנילוביץ':

אז בבקשה.

משה ינאי:

אל תעצור אותי אדוני, אני לא מדבר הרבה, השתדלתי כל הערב לשתוק.

רוביק דנילוביץ':

כן.

משה ינאי:

בסדר? לא יכול להיות, לא יכול להיות, לבוא ולהגיד: אני לא קיבלתי הסבר, אני לא הבנתי, קיבלתי רק חוברת. זו השמצה של ממלאת מקום ראש העיר, מחזיקת תיק החינוך. אז קודם כל הוא צריך לחזור בו בעניין הזה, כי הוא קיבל הסבר והוא יודע כל פרט ופרט. זה אחד.

יעקב דור:

משה, סליחה.

רוביק דנילוביץ':

שנייה, שנייה, שנייה. יעקב, אני אתן לך, יעקב, יעקב.

יעקב דור:

אבל כל חבר מועצה הוא לא בובה, הוא יכול לענות,

רוביק דנילוביץ':

יעקב, יעקב, אני אתן לך, עזוב. מותר לו להגיד. בסדר, עזוב. כן, בוא. אבל תסכם בבקשה, משה. כן.

משה ינאי:

שניים, המחיר שאמרת, הנושא חשוב. כולנו מתלבטים, לכולנו זה קשה, כולנו כואבים ודואבים את המצב של הסגירה. אני בין אלה שממליצים היום לחשוב 10 פעמים על הסגירה הזאת. לא שאני מת לסגור, אני מת שזה יישאר פתוח, כי לסגור זה קל. מחר אם צריך לפתוח, יהיה מאד קשה. תודה רבה אדוני.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה, תודה. יופי.

כדורי אורה:

שאלה אחת. האם לחבר הנהלה או לחבר קואליציה, אסור לו לדבר? רק לאופוזיציה?

רוביק דנילוביץ':

מותר בהחלט.

כדורי אורה:

אז מה,

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. הוא אמר, אבל בוא, עזוב. זה עכשיו באמת סוגיות שהן יותר קואליציוניות.

כדורי אורה:

לא, כל פעם, מה. מה אחד ידבר וכולם ישתקו?

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. אומר משה ינאי, יש סוגיות שעולות, שנייה. אתה גם יודע, יש קואליציה, יש אופוזיציה. יש סוגיות שעולות בהנהלה, אנשים מתבטאים, אנשים לפעמים יכולים בהנהלה להגיד: לא מקובל עליי, לא מסכים. מצביעים גם נגד בהנהלה פה יש משמעת. אתה בקואליציה? אתה אין מה לעשות. הרוב הכריע? לפעמים זה לטובתך, לפעמים זה נגדך, יש רוב. הדברים באמת נאמרו בישיבת ההנהלה, רק פרט אחד חסר. ישיבת ההנהלה עדיין לא הגיעה לכאן למועצה. אם מצא חבר המועצה שהוא רוצה להגיד, אז הדברים האלה אנחנו צריכים לתת לאנשים את האפשרות גם להתבטא. טוב, עכשיו תורי, נכון?

זכריה אוהב שלום:

לא, איפה אתה,

רוביק דנילוביץ':

אורן דוד? זכריה, עוד פעם אתה רוצה? כן, רגע. רגע, אורן דוד, ניצה היימן-נוימן, חפצי ואני. יאללה. כן. אורן, קח את, כן.

אורן דוד:

או.קי. ערב טוב. אני חושב ששמעתי פה את כל החברים המלומדים, אני חושב שאם נלמד גם לא רק לתת כבוד הדדי, אלא לתת גם קרדיט, יש פה אנשים,

כדורי אורה:

דבר עכשיו מהשני, עכשיו זה עובד.

רוביק דנילוביץ':

כן.

אורן דוד:

אני אומר אם נלמד לתת כבוד הדדי, וניתן גם קרדיט לאנשים שאמונים על משימות, אני מניח שהאנשים שנמצאים פה זה אנשים רציניים, אנשים שציבור לא טיפש שלח אותם לפה כדי לעשות את העבודה, ואני חושב שכל אחד מנסה בכל מאודו לעשות את המשימה בצורה הכי טובה. אני חושב שמה שראש העיר רוביק ומה שחפצי ממלאת המקום רואים מהמקום שהם נמצאים בו, אף אחד מאיתנו לא רואה. אפשר לבוא ולבקר, תמיד אפשר לבוא עם איזה שהוא רעיון והשני יבוא ובהינף יד יבוא וימחק אותו. זה הכי קל. הכי קל לבוא ולהגיד מה לא עושים, מה לא לעשות. החבר'ה האלה, זה חבר'ה שאני מאד מעריך אותם, כמו שאני מעריך כל אחד פה. ואני חושב שצריך קצת לתת קרדיט וכבוד הדדי. אנשים לא עושים פה דברים כדי להרע למישהו, יש פה אנשים שאמונים על המערכת הזאת, על מערכת החינוך. הם לא יעשו, הם לא יתנו לעצמם גול עצמי. הם לא יירו לעצמם ברגל. צריך להבין את זה. אז אנחנו יכולים לבוא ולשאול שאלות, לבקש הבהרות, ולחלק מהדברים גם אני שותף ואמרתי את מה שיש לי להגיד בהנהלה. אני חושב שאנחנו יכולים להתנהג בהגינות, החבר'ה האלה עשו עבודה טובה מאד, הם יכולים להציג אותה, ואני חושב שצריך לתת גם קרדיט, חברה. אנשים פה עושים ימים ולילות לעבוד ולעשות את העבודה כמו שצריך.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה.

אורן דוד:

לילות כימים אני מתכוון.

רוביק דנילוביץ':

תודה. ניצה? מסירה. תודה רבה. חפצי. ואני מסכם. כן.

זכריה אוהב שלום:

מה לסכם, נו? באמת?

רוביק דנילוביץ':

וזכריה.

זכריה אוהב שלום:

ביקשתי ממך שתעבור, משפט שניים. בהתחלה,

רוביק דנילוביץ':

שני סבבים, שלושה סבבים,

זכריה אוהב שלום:

לא שלושה סבבים, משפט אחד, שניים, לא יותר.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה. עוד דקה, עוד שני משפטים, בסדר. חפצי נא המתניני. בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

נאמר שני דברים קצר ולעניין.

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

אתה פה טענת אין קואליציה, אין אופוזיציה. לא מסכים עם משה. אם אין קואליציה ואין אופוזיציה מה זה צריך הנהלה, או לא הנהלה? באים לפה, צריך להביע דעה, מביעים דעה. אם זה אין קואליציה ואין אופוזיציה, צריכים להביע דעה.

רוביק דנילוביץ':

זכריה,

משה ינאי:

אני רוצה להגיב, אדוני.

זכריה אוהב שלום:

א'. ב'...

(מדברים ביחד).

משה ינאי:

אדוני, אני רוצה להגיב, אני רוצה להגיב. אולי זכריה לא הבין אותי, אדוני.

עו"ד אליזה אבינועם:

אבל ינאי, אתה שוב מתפרץ לדברים. אבל תן לו לסיים, זה בדיוק העניין.

רוביק דנילוביץ':

אני מבקש שתיתן לו לסיים.

זכריה אוהב שלום:

למה רציתי לדבר עוד הפעם? ראובן,

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

למה רציתי לדבר עוד הפעם?

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

כשלא היית פה. אני מבין מכל השיחה, הדיון שהיה פה, בשבוע, חודש, או במועצה הבאה, אני לא יודע מה, מתי היא תהיה ואם זה יהיה דיון או לא, לא סוגרים את בית הספר? מה זה אני אומר ככה. כי אם אין דיון, לא הוחלט, אז אני שואל, אז תענה לי. אם לא הוחלט, ויהיה דיון, בשביל, אם זהו סגור, בשביל מה דיון? אם החלטתם לסגור. אבל אם לא, זאת אומרת ברגע זה צריך להודיע בית הספר לא נסגר, עד לדיון הבא.

רוביק דנילוביץ':

אני אעדכן. תודה.

זכריה אוהב שלום:

עכשיו לא, לגבי הדיון. אני מסיים.

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

משפט אחד. וגם נאמרו פה הדברים. אי אפשר להחליט, ואנחנו צריכים להחליט פה, בהנהלה כמובן, זה הנהלה זה הנהלה ולהביא את זה למועצה. שתהיה החלטה גורפת.

רוביק דנילוביץ':

תודה. חפצי בבקשה.

יעקב אוחיון:

את עונה תשובות, חפצי?

רוביק דנילוביץ':

חפצי בבקשה, שנינו נגיב. גם חפצי גם אני, ניתן תשובות לגבי הכול.

ד"ר חפצי זוהר:

אני אגיב בקצרה ואני אאפשר לכבוד ראש העיר גם כן לומר. אני חייבת לפתוח במשהו אחד כי הרבה אנשים פה אמרו: למה לא סוגרים את המקיף ההוא, ולמה לא סוגרים את המקיף ההוא, וזה המקיף הכי טוב בעיר. לא נמצאים פה נציגי המקיפים האחרים אבל אנחנו פה, כל הנהלת החינוך יושבת פה וכל המקיפים שלנו בעיר באר שבע הם מקיפים טובים, ואם אתם רוצים לדעת כמה מהם לוקחים חלק בתכנית של בתי הספר הניסויים אז אני אתן לכם נתונים למי שנורא רוצה וחרוץ, ויודע לקבל אותם, וכמה זכו בפרסים וכמה נמצאים לא ב-65% זכאות לבגרות אלא הרבה יותר, עם אוכלוסיות קשות, אז אני מבקשת. גם כשרוצים לשבח את מקיף ח' ואני משבחת אותו מאד, לא צריך להנמיך קומתם של אחרים בשביל לשבח את מקיף ח'. אפשר להגיד שבחו של מקיף ח' בלי להשמיץ מקיפים אחרים. זאת חובה אחת, אני עונה לך עכשיו. זאת חובה אחת שהיה לי חשוב לומר אותה. ראשית. שנית, לגבי הנתונים שאתה הצגת והקראת מהחוברת, אנחנו כולנו יודעים שבעידן הידע וכולנו מוצפים בידע מכל התחומים, אפשר לכתוב מה שרוצים, איפה שרוצים, איך שרוצים. אני לא רוצה להיכנס פה למסכת של פינג-פונג, אני יכולה לומר לך באחריות מלאה ונמצאים איתנו כאן

גם ראש מינהל החינוך, וגם ד"ר רות פרנקל ראש תחום חינוך. מתוך שלושת הנושאים שאתה הזכרת לגבי הברריות ולגבי האלימות ולגבי הרישום, אף אחד מהם לא מדויק, ואם תרצה תוכל לקבל התייחסות מד"ר רות פרנקל, ולקבל ממנה את הנתונים המדויקים כי הם ברשותה, והיא אספה אותם והיא יכולה להציג אותם. זה דבר שני שאני רוצה לומר. דבר שלישי שחשוב לי לומר פה לחברי המועצה, כי אתם העליתם סוגיה שהיא נכונה וצודקת. לגבי איך אתם שמעתם. ופה אני הרגשתי חובה מהחלק הראשון שלא אמרתי ואני רוצה לומר. קודם כל, לגבי המורים, מישהו פה העלה לגבי המורים אם הם שלנו, לא שלנו, מי מתייחס אליהם. אנחנו מתייחסים כפי שאמרתי קודם לכל התלמידים ולמורים שהם שלנו. וכל מה שנוגע להליך של הסגירה ייעשה באופן מסודר ומקצועי, וחשוב לי להביא לידיעתם של חברי המועצה שהליך סגירת מוסד חינוך ולא חשוב מה הוא, הוא הליך מקצועי. לא שולפים מהשרוול. לא באים יום אחד בבוקר ומודיעים. יש סדר פעולות מאד ידוע. א' ראשית מזמינים את ההנהלה המצומצמת ומודיעים לה. בשלב הבא המעגל השני הוא חדר המורים. המעגל השלישי הוא הנהגת ההורים, ורק במעגל הבא מודיעים לתלמידים. וכשמודיעים לתלמידים, וכשמודיעים למורים, וכשמודיעים להורים, עושים את זה בליווי שפ"י שזה השירות הפסיכולוגי הייעוצי, ועושים את זה בליווי שפ"ח שזה השירות הפסיכולוגי החינוכי, ולמי ששאל על משרד החינוך, כל ההחלטות התקבלו בשיתוף מלא עם הנהלת משרד החינוך, בישיבה שבה הודענו להנהלת בית הספר ולמנכ"ל המכללה ישבה מפקחת המחוז, וכל ההחלטות האלה שהן החלטות מקצועיות התקבלו בשיתוף פעולה מלא. ולכל פורום שמגיעים ומודיעים את ההודעה, נמצאת נציגת הרשות, נציגת הפיקוח, נציגת הבעלות אם יש, וכל הגורמים המקצועיים נמצאים שם. עכשיו לגבי איך שזה קרה במקיף ח', סליחה, סליחה. תן ליל להשיב. אחר כך אם כבוד ראש העיר ייתן לך אז הוא ייתן לך.

רוביק דנילוביץ':

לא. כבוד ראש העיר מסכם אחר כך.

ד"ר חפצי זוהר:

אוקי. לגבי איך שזה הגיע לידיעת הציבור, אני מזכירה לכולנו, אתם הזכרתם קודם, אתה הזכרת יעקב אוחיון שהייתה צריכה להתקיים פה ישיבת מועצה. ולגבי העדכון אנחנו חשבנו לעדכן את חברי המועצה המכובדים. לצערי הרב, ביום שבו הודענו להנהלת המכללה, למחרת בבוקר, לפני שהודיעו באופן מסודר למי שצריך, הנושא יצא לתקשורת. אנחנו סירבנו להגיע לתקשורת, וסירבנו להגיב לתקשורת למרות שזה היה קשה מאד, כי אנחנו אמרנו שהאחריות המקצועית שלנו היא שמאיתנו לא ישמעו כולם מעל גלי האתר. יש מסלול מקצועי, יש דרך מקצועית, גם אנושית. אנחנו גם בני אדם כולנו. יש דרך מכובדת ונכונה, וראויה לעשות את זה, וכך רצינו לנהוג. לצערנו הרב, זה גלש מהמסלול הזה והלך למסלולים אחרים. אבל אני רוצה לומר דבר אחד לפני שאני אתן לראש העיר לסכם. אנחנו אמרנו כל

הזמן, אנחנו חוזרים ואומרים עכשיו שאנחנו בעד הידברות. כשמדברים, כשמסבירים, כשנותנים את הנתונים, כשמנמקים, כשבני אדם מעבירים אחד לשני מידע, הדברים הם הרבה יותר ברורים והרבה יותר נהירים, וכך צריך לנהוג.

רוביק דנילוביץ':

תודה. אני רוצה לסכם.

ד"ר חפצי זוהר:

תודה רבה.

יעקב אוחיון:

רק להגיד שלא קיבלתי את התשובות.

רוביק דנילוביץ':

אז רגע, חכה לתשובות שלי אולי.

יעקב אוחיון:

בסדר, השאלה אם זה אתה עונה.

רוביק דנילוביץ':

ראשית, אני רוצה קודם כל להביע הערכה מאוד גדולה, יש פה כמה אנשים שנוגעים בדבר ומתנהגים בצורה באמת מעוררת כבוד והערכה. אז גם לדיון שהיה כאן, והדיון הזה בא מתוך אכפתיות של חברי מועצת העיר. אלה הדיונים המהותיים באמת. לגבי איך העיר הזאת תיראה בשנים הבאות. אני רוצה לפתוח ולומר, כל עוד אני ראש עיריית באר שבע, ודברים שאנחנו צריכים לקבל החלטות, אין גורמים ניטרליים, ואין ועדות בלתי תלויות. החלטות יתקבלו כאן. אנחנו לא בורחים מהחלטות. החלטות נקבל כאן. כואבות, קשות, נשכנע אחד את השני, בסוף תתקבל פה החלטה. לא נעמיד שופט בדימוס, ולא נעמיד אדם ניטרלי. חבר'ה, כולכם הלכתם לבחירות. הלכנו לבחירות, נקבל פה החלטות. זה שיש לפעמים אנשים ביצע, ואיך הם יגידו ומה הם יפגינו, ואיזה שלטים הם יניפו, אני זוכר שאמרו עליי שאני רק פופולארי. מדבר לתקשורת, הוא עוד לא עמד בהחלטות, שהיה צריך לקבל החלטות קשות גם בקדנציה הקודמת וגם היום אנחנו גם יודעים לקבל החלטות לא פופולאריות. גם לא נעימות. הכול מתוך אחריות. ואני רוצה להצטרף לדברים שנאמרו פה על ידי חפצי. אף אחד לא אוהב לסגור מוסדות חינוך. אני רוצה להזכיר לכולנו שבמקביל נפתחים מוסדות חינוך בעיר באר שבע. פתחנו את "נאות אברהם" ב"נווה זאב", פתחנו את "רמות הרקס" בשכונת רמות, פתחנו גני ילדים ואנחנו תיכף נביא לאישור עוד 6 גני ילדים

עם כל המצוקה הכבדה שהייתה בשנה,

ד"ר חפצי זוהר:

8 כבוד ראש העיר.

רוביק דנילוביץ':

6 ועוד 2. אני מדבר על שכונת רמות. שכונת רמות הרכס, שכונה חדשה שלא צפו כמה היא תתפתח ולא דאגו מראש למספיק גני ילדים. ועכשיו במהלך משותף עם משרד החינוך ועיריית באר שבע סוף סוף לדאוג לתושבים שנמצאים שם, ולהקים במכה אחת 6 גני ילדים זה לא מוסדות חינוך? זה לא הילדים של העיר באר שבע? בודאי שכן. וגם במוסדות העצמאיים שאנחנו נותנים פיתרונות ומקומים עוד מוסדות. העיר הזו, מה לעשות, יש בה תופעה אורבאנית שמתחוללת בהרבה ערים ותיקות בארץ ובעולם. לסגור בית ספר זה לא נעים, זה לא סימפטי, זה נורא, זה כואב, זה אמוציונאלי מבפנים, אבל לפעמים צריך לקבל החלטה. קיבלו את ההחלטות האלה בבאר שבע, בתל אביב, בירושלים, בחיפה, ואני בטוח שגם במקומות אחרים בעולם כולו. למה? כי יש תהליך אורבאני. במיוחד בגלל שבשנים האחרונות מדינת ישראל שינתה את שיטת התקצוב. שינתה את שיטת התקצוב, אני מנסה לתת לכם, לאלה שלא כל כך מבינים בתחום את הדברים הפשוטים. ילד שווה כסף במשרד החינוך. פעם זה היה על פי מספר כיתות, היום זה על פי מספר התלמידים. לא עיריית באר שבע קבעה את זה. כל ילד שווה סכום מסוים. שכל"מ שלו עובר לבית ספר. בתי ספר קטנים לא יכולים להתקיים. (אבי, זה מפריע לי מאד). בתי ספר קטנים לא יכולים להתקיים, ומפה באה האחריות לאותם תלמידים קודם כל ולפני הכול. אני רוצה לומר בקשר לקבלת החלטות ולהיות מנהיג אחראי שיוודע גם לקבל החלטות לפעמים לא פשוטות. ראיתי פה קודם את צבי טל יוסף, אני מניח שהוא באחד הדיונים הבאים יהיה כאן ויצג פה בפנינו משהו, שהיה מהנדס העיר כאן של עיריית באר שבע. אני זוכר לפני 5 או 6 שנים, עיריית באר שבע קיבלה החלטה להתחיל תהליך של פינוי-בינוי בשכונה א'. משמע שלאט-לאט בתהליך של מספר שנים, הבתים הישנים של צמודי הקרקע לאט-לאט יזמים יוכלו לרכוש מתחמים ולהקים בניינים רבי קומות כדי להעשיר, לרענן, להכניס אוכלוסיה חדשה וצעירה לשכונה א'. ואז הזדעקו התושבים, וועד השכונה, וכינס אותם ראש העיר הקודם כאן באולם המועצה הזו, והם בסופו של דבר שינו את ההחלטה שלא יהיה פינוי ובינוי. יש לזה מחיר, להחלטות כאלה. להחלטות כאלה יש מחיר כי לא יבנו בתים לגובה, ולא יכניסו אוכלוסיות חדשות וצעירות, וזה אומר שאין ילדים. בשכונה א' כמעט ואין ילדים. ובשנה שעברה אני לא ראיתי שמישהו הניף פה את הדגל כשסגרנו את בית ספר רעות. מה? לא היה אכפת לאף אחד? לא הייתה ברירה. אין ילדים. אי אפשר להחזיק בית ספר עם 80 תלמידים. אין דבר כזה. לא קיים דבר כזה. אין מציאות כזו. כי ילד זה כסף, וכסף זה שעות הוראה, וזה כלים שנותנים לתלמידים, ומה לעשות, אם אנחנו לא מסתכלים למציאות בעיניים נפגע

בתלמידים. ולמען הגילוי הנאות, נושא מקיף ח' הוא ממש לא חדש. אני הייתי מחזיק תיק חינוך לפני 6 שנים. אני, הייתי אמור לקבל את ההחלטה בשנה הראשונה, אני לא באתי ונכנסתי לתפקיד ואמרתי: איזה בית ספר סוגרים היום? באו אליי נציגי המקצוע, אנשי אגף החינוך, ואנשי משרד החינוך ואמרו לי: תשמע, אם אתה רוצה באמת להסתכל לטווח הארוך ולעשות עבודה יסודית בעיר, תדע לך יש כמה בתי ספר מיותרים. מה שקורה זה שיש בתי ספר מסוימים שמסתובבים, אני נותן אז את ההגדרה המדויקת, הם כמו חיים-מתים. אנחנו מחיים אותם "החייאה מלאכותית". מספר התלמידים בהם קטן, אין להם כסף, מנהלת בית ספר לא יכולה לעשות כלום בשעה שזה מעמיק את הפערים החינוכיים. למה? כי בתי ספר אחרים מקימים מגמות חדשות, יש יותר שעות הוראה, תלמידים מתנסים ומקבלים הרבה מאד כלים, והילדים בבתי הספר הקטנים לא מקבלים. למה? אין כסף. אין כסף. משרד החינוך לא נותן, הרשות כמה שהיא נותנת, אין מה לעשות, זה לא מספיק. אין מספיק מורים כי אין מספיק שעות הוראה. ויש לדברים האלה מחיר. ואני כמחזיק תיק חינוך צריך לשבת אז ולקבל את אותם נתונים מול העיניים שלי ולקבל החלטה. אז. או מקיף ד' או מקיף ח'. אני בוגר של מקיף ד'. כל מי שגדל בבית ספר מסוים, יש לו משהו כאן בבטן. למורים שלו, לחברים שלו, איפה הוא גדל, השורשים שלו. מה? לא היה לי כואב להורות על סגירת בית הספר שאני התחנכתי בו? היה לי סופר כואב. סופר כואב. ובכיתי יחד עם התלמידים ואני לא אומר את זה כמליצה. ישבתי איתם אחד, דודי יכול להעיד ורותי, באחד הימים עד 02:00 לפנות בוקר ישבנו עם התלמידים ובכינו ביחד. תארו לכם, זה אנחנו מדברים היום אחרי שסגרנו את מקיף ג' ועוד יש לנו בעיות של מספר תלמידים. מה היה קורה, סליחה. מה היה קורה אם לא היינו סוגרים את מקיף ד'? מה היה קורה אם לא היינו סוגרים את מקיף ד'? ולכן, אני מדבר אל כולם לא אל הרגש, אל ההיגיון. בסופו של דבר נבחרי ציבור צריכים לדעת לקבל החלטות. ואנחנו מוצאים את עצמנו, ואמרה את הדברים האלה חפצי, בנתונים המאד קשים, והמאד כואבים, שמקיף ח' בשנת 2007 היו בו 1,300 תלמידים. אנחנו נפתח את 2010-2011 בערך עם כ-850 תלמידים, אולי אפילו פחות. אם המגמה הזאת תימשך, ואני אומר לכם כשאני נכנסתי לתפקיד הקודם לפני 6 שנים, דודי ורותי הביאו לי יחד עם איש מקצוע שהם נתנו לנו פריסה של מה הולך להיות צפי התלמידים בעיר ב-5 שנים הקרובות. זאת אומרת עכשיו. הם הגיעו אז, הם הציגו לי מה הולך להיות ב-2008-9. קלעו בול. קלעו בול. יש לנו עכשיו צפי מה הולך להיות בעיר בכלל בראייה, אנחנו מסתכלים על הראייה החינוכית של העיר כולה. אי אפשר להסתכל נקודתית. צריכים להסתכל על כל הילדים של העיר, על כל מערכת החינוך של העיר, על כל בתי הספר בעיר. והנתונים הם נתונים לא פשוטים, מה לעשות? הליבה של העיר מתרוקנת. השכונות הוותיקות מתרוקנות. העיר מתפתחת לפאתים שלה. לשוליים שלה. ואנחנו בונים בתי ספר ועוד מוסדות וגנים בשוליים של העיר. אנחנו מנסים לחזק את מרכז העיר, האמינו לי. סכומי הכסף, ואני אבקש מחפצי כן להביא את זה, כי למען הגילוי הנאות ותיכף אני אגע בדברים שצודק יוסי שלי מה שהוא אמר, הטענה גם שלו וגם של זאב, ואנחנו נגיד למה בעצם לא

הלכנו ולא פרסמנו את כל הדברים האלה. כי יש אנשים מאחורי המספרים. ואנחנו עשינו את הכול ב-6 שנים האלה, אחרי שסגרנו את מקיף ד'. לתת יותר שעות הוראה, להעביר בכוח חלק מהתלמידים, להגיד להם: זה אזור הרישום שלכם. למרות שחלקם רצו את מקיף ג', וחלקם רצו את מקיף א', מה להגיד לכם? על המריבות עם ועד ההורים של בית ספר "נתיבות יורם"? בית ספר "נתיבות יורם" שהוא בית ספר מזין של מקיף ח', זה בית ספר למוזיקה. ההורים, ועד ההורים במשך שנים נאבקים איתנו ואומרים: אנחנו לא רוצים להיות במקיף ח'. לא חלילה בגלל שמקיף ח' מקיף לא טוב. אנחנו הילדים שלנו לומדים מכיתה א' מוזיקה. אנחנו רוצים שימשיכו קו ישר למקיף א'. מקיף א' בית ספר למוזיקה, יש בו את כל התנאים ויש בו את כל הכלים ויש בו את המורים של הקונסרבטוריון, למה אתם מכריחים את הילדים שלנו ללכת למקיף ח'? כי אנחנו באמת באים בידיים נקיות, כי עשינו הכול, והשתדלנו, ובית ספר בארי גם אמרה חפצי, בית ספר בארי הרוב רוצים להירשם למקיף ו'. לא רוצים מקיף ח' כי יותר קרוב להם. אז אנחנו עשינו "החייאה מלאכותית". העברנו תלמידים, נתנו אפשרויות, אלה שרצו לעזוב, האצבע לא הייתה קלה על ההדק. כל מי שרצה לעזוב את מקיף ח', עשינו כל מה שאפשר כדי לשכנע שכן תישאר במקיף ח'. נאמרו פה הרבה דברים, ואני ישבתי עם התלמידים, כי התלמידים ביקשו להיפגש איתי ונפגשתי איתם ועשיתי את זה בחפץ לב. לצערי, מונעים מהמורים לשבת איתנו, אנחנו ניפגש איתם בשבוע הבא. תיכף אני אדבר משהו על אחריות. אנחנו לא עלינו עד עכשיו לכלי התקשורת לדבר, כי אמרה חפצי: יש תהליך מסודר שצריך לעשות אותו. אבל כל התהליך הזה אמנם לא החל היום, אבל יש איזה נקודת שבירה, זה נקודת שיא שמגיעים אליה. לפני כחודש וחצי פנה למשרדי דב תמיר. הוא אדם מאד יקר שהוזכר פה קודם, וביקש פגישה אישית. אני כמובן נעניתי בחפץ לב וביקשתי מחפצי להצטרף לפגישה. ובשיחה ב-6 עיניים אצלי במשרד, הוא אמר לי: אדוני ראש העיר, אתה מכיר את המכללה על כל יתרונותיה וחסרונותיה, היית חבר בוועד המנהל, אני מבקש רק דבר אחד. אתם רואים גם את הנתונים. אני מבקש שתעזרו לנו, הוא לא אמר: אנחנו רוצים לסגור את בית הספר, הוא לא אמר, למען ההגינות, אבל הוא אמר דבר אחר בסוף דבריו, תקבלו החלטה, או לכאן או לכאן. כי ככה אי אפשר להמשיך. ברגע שאומר לך מנכ"ל של מכללה שהיא הבעלים של בית הספר, זה נורה מה זה בוקת בצבע בורדו, ומישהו צריך לקבל אחריות, ומישהו צריך לדעת לעשות מעשה. וגם חפצי וגם דודי וגם רותי, לא בגיבוי של משרד החינוך ולא בתיאום עם משרד החינוך, בשיתוף מלא עם משרד החינוך. ומי שמכיר את משרד החינוך ויש פה מפקח לשעבר, האצבע שלו לא קלה על ההדק לסגור מוסדות חינוך כמו שלנו. הנתונים מראים דבר אחד פשוט. בתוך שנתיים בבית ספר תיכון, זה לא בית ספר יסודי. יש לנו היום בתי ספר יסודיים בשכונות החדשות שיש 4 כיתות א'. 4 כיתות א' בבתי הספר היסודיים. בעוד שנתיים מהיום מקיף ח' הוא עם כיתה אחת בשכבה. כיתה. בית ספר תיכון עם כיתה בשכבה. זה אסור שיקרה, זה לא בית ספר. בית ספר שאין בו תלמידים הוא לא בית ספר. וצריך לומר את האמת. ומי שמתחבא מהאמת הזו, לא נוהג באחריות כלפי אותם ילדים שהם היום בכיתה ה' ובכיתה ו'. וזה נכון שיש

הסכם עם המכללה. וההסכם עם המכללה אומר שאם אנחנו מחליטים לסגור צריכים לקבל החלטה תוך שנה. ואמרנו לחברים ולשותפים, ואני עדיין רואה בהם ידידים במכללה. ואני בטוח שכואב להם ולא פשוט להם. אמרנו להם: חברה, מה אתם אומרים לנו? אז הם אומרים לנו: אנחנו לפי ההסכם. על פי ההסכם תודיעו לנו עכשיו שאתם סוגרים שנה הבאה. אנחנו אומרים להם: אבל למה? להגיד לילדים תעלו לכיתה ז' וכיתה ח' תעביר אותם עוד פעם למקום אחר? למה? למה? זה אחד הדברים, כל פסיכולוג חינוכי יגיד לכם שזה אחד הדברים הכי חמורים, הכי קשים, אתם זוכרים את הממצאים של דו"ח דברת בנושא הזה בנושא המעברים. אמרנו: אם כבר מקבלים את ההחלטה, אחרי כל הרגשות והאמוציות, אחרי כל ההפגנות והמחאות והחברות והכול, חברה, בואו נשב. לא פשוט, לא קל. עצוב. בואו נשב. היינו מוכנים להגדיל ראש. הבוגרים של בית הספר, חטיבה עליונה, י, י"א, י"ב, שיסיימו כמו גדולים בבית ספר. התחילו? בואו ניתן להם את ההרגשה הכי טובה. עיריית באר שבע תעזור, תיתן עוד שעות הוראה. נשאר, הייתה להם שם להקה בית ספרית, נשאר אותם עד הסוף. בואו ניתן להם לסיים בראש מורם. הגדולים ימשיכו עד הסוף. אלה שעולים מ-ט' ל-י, י' ל-י"א, י"א ל-י"ב.

יעקב אוהיון:

מה עם ח'?

רוביק דנילוביץ':

בוא נעשה את הכול. נתחיל לבנות תכנית, ונגעת בזה גם כדורי וגם יוסי שלי, חברה, יש פה עניין גם של מורים. אני לא יודע אם אתם מבינים איזה השלכות. הרי מה יקרה עכשיו? הרי אני יכול להיות הכי אחלה, הילדים אוהבים אותי, איך הם כותבים לי? הצבענו בשבילך. אנחנו אוהבים אותך, זה מה שאתה עושה לנו? אני אומר להם שאני עושה את הכי טוב גם לאחים הקטנים שלהם. מה לעשות? ואנחנו עושים את מה שצריך לעשות מכיוון שיש גם מורים. כי במה ש, באותו הסכם עם המכללה, עיריית באר שבע פה תאמינו לי יש לה חיים קלים. אף מורה הוא לא שלה. המורים מתחלקים בין עובדי המכללה לבין עובדי משרד החינוך. אין עובדים של עיריית באר שבע. אנחנו יכולים לשחק אותה הכי פשוט, אין בעיה. בית ספר לאט-לאט יגווע? שנתיים, שלוש, ארבע? יתרוקן לבד, יסגרו, בכל שנה יפחיתו 5 מורים, 7 מורים, יפטרו את זה, יפטרו את ההיא, אין שעות הוראה, חלק ילמדו גם פה וגם שם, זה מה שיקרה. אנחנו יודעים איך התהליכים קורים. ואנחנו היינו סופר הוגנים. אמרנו למכללה: בואו. אנחנו לא מפקירים את המורים. אנחנו המורים האלה הם מורים שלנו, הם מורים של העיר באר שבע, הם התושבים של העיר באר שבע. בוא נשב ביחד, ונבנה תכנית תלת שנתית. שלא סוגרים את כל המקיף במכה אחת. בוא נבנה תוכנית שמשאירים את החטיבה העליונה פתוחה. נותנים לילדים את כל התנאים. משאירים את אותם מורים שילכו איתם ביחד. לגבי הקטנים יותר, בוא נראה כמו שעשינו במקיף ד', אם אפשר להעביר כיתה

כמו שהיא עם המחנך שלה. בוא נעזור, בוא נצא סופר גדולים. עם כל הכאב, ועם כל הרע, עם כל הקושי, בוא נמצה את המהלך הכי בסדר שאפשר. ושלא יקרה מצב שבעוד שנתיים או 3 שנים מישהו יצטרך להסתכל למורים בעיניים ויגיד להם: חבר'ה, אנחנו מצטערים, רק השארנו את בית ספר פתוח רק לשם להגיד: נאבקנו, ניצחנו. לנצח את מי? מה אנחנו באים פה לנצח מישהו? אנחנו באים פה לכופף את היד למכללה? אנחנו באים לכופף פה את היד להורים, למורים? אנחנו פה באים לעשות מעשה שהוא מתחייב מהמציאות. אין מה לעשות. גם אז כשקיבלו את ההחלטה להקים את מקיף ח', אני לא אוהב את המשפט הזה של מה שנאמר. אמר כאן, ולא חשוב מי אמר את מה שנאמר.

יעקב אוחיון:

אני אמרתי. אני.

רוביק דנילוביץ':

בית הספר הוקם בראשית שנות ה-90, כשהייתה עלייה גדולה, בעיקר ממדינות חבר העמים. יכול מאד להיות שהיה צורך מאד מאד גדול לנושא הזה. אין אני חושב באף עיר במדינת ישראל, וחלק מהדברים בדקנו בעבר, שבציר של כ-2 ק"מ יש 3 בתי ספר תיכון בשכונות הכי ותיקות והכי מזדקנות. אין. אין. שואלים אותנו למה "טוביהו" אז אמרה חפצי קודם, אני ישבנו עם מועצת התלמידים עם נציגי התלמידים 3.5 שעות לפני כשבוע. ושמחתי שהם דיברו יפה על בית הספר שלהם, באהבה גדולה, על המורים שלהם. באמת מורים לחיים. רק מילים טובות. אני שמח שזה ככה, כי יש הערכה ויש הוקרה. וחלק מהדברים אמרו: אין דברים כאלה בבתי ספר אחרים, וזה אני לא מוכן לקבל. יש לנו בתי ספר תיכוניים נהדרים. אותו "טוביהו" שמדברים עליו זכה אחד מ-10 בתי ספר הטובים ביותר, המצטיינים עם הקפיצה. גם באחוזי הבגרות, גם בנושא החברתי, בכל הפרמטרים.

יעקב אוחיון:

עם כמה תלמידים?

רוביק דנילוביץ':

בפסח האחרון. רגע, שנייה. אני אשיב על הכול, אני לא אברח משום שאלה, תאמין לי. לא סוגרים בית ספר ככה. אתה סוגר אחרי שאתה רואה את כל הנתונים. ובית ספר "טוביהו" הוא הבית ספר התיכון היחידי בכל שכונת נווה מנחם שאני מזכיר לכם, שכונת נווה מנחם המיקום שלה זה באזור שהולך להתפתח. אנחנו כבר אוטוטו מאשרים את ה-1,500 יחידות דיור של צמודי הקרקע, ואני מזכיר לכם שנווה מנחם שלב ג' ו-ד' בעתיד זה 30,000 יחידות דיור חדשות בעיר באר שבע. הם לא יהיו בשכונה א', לצערי הם לא יהיו בשכונה ג', ה-30,000 יחידות הולכות צפון-מערבית. ככה העיר מתפתחת, מה לעשות?

יעקב אוהיון:

גם פה יש פיתוח.

רוביק דנילוביץ':

שנייה אחת, שנייה, שנייה. אני כבר אדבר, אני אענה על הכול. אני אענה על הכול. יש פיתוח של שכונות שמתפתחות ויש בהן זוגות צעירים, ויש שכונות שמתפתחות שעושים בהן מעין פינוי-בינוי, ומנסים לחדש אותם אבל מגיעה אוכלוסייה אחרת ואני אתן דוגמאות. אנחנו היינו בטוחים וסליחה שאני מאריך, הנושא הזה הוא חשוב. אנחנו היינו בטוחים לפני מספר שנים שמתחם רמב"ם ייתן פיתרון לכמה שנים טובות לבית ספר "בארי". אמרנו: תראו איזה מאסה של בנייה, 1,000 ומשהו יחידות דיור, איזה יופי. מסתבר, תבדקו את הנתונים. (חבר'ה, זה מפריע לי מאד). מתחם רמב"ם בקושי השפיע על בית ספר "בארי". למה? חלק מאיתנו לא היו מופתעים. מכיוון שסוג הבנייה שהולך להיות בשדרות רגר, ובמתחם רמב"ם הוא בתים גדולים, זה כמו וילות על עמודים. איזה סוג חתך אוכלוסייה בדרך כלל גר שם? אנשים בדרך כלל בגילאי 45-50 פלוס, שעברו מווילה כי הילדים שלהם גדלו וצמחו ועזבו את הקן, הם מכרו את הווילה שלהם של ה-300 מטר, לרוב. תבדקו מי גר ברמב"ם. לרוב, אני אומר. אלה אנשים הרבה יותר מבוגרים, שמביאים איתם הרבה פחות אוכלוסייה צעירה. ואתם יודעים מה? אני הולך יתרה מכך. אבל בכל זאת יהיו ילדים. איפה מתחיל פרויקט רגר? פרויקט רגר מתחיל מביאליק עד המשכן. איזה בית ספר יותר קרוב? מה זה ביאליק? מיון החדש? זה בדיוק מקיף א'. זה בדיוק מקיף א'. אנחנו בסיטואציה הקיימת יש 3 תיכונים בקו אחד, צריכים לסגור תיכון אחד. אין לנו העדפה, אין לנו רגש שאנחנו אוהבים מנהלת כזו יותר או מורה כזה יותר, או ועד הורים, או את המכללה או את האחרים. אנחנו חייבים לעשות שיקול שהוא שיקול הכי נקי. הכי נקי. ויש אנשים שעבדו במשך שנים באכפתיות מאד מאד גדולה במקיף הזה. ובאמת עשו כל שלא ידם להצליח, לקדם. מורים טובים, הורים טובים, המכללה, אנחנו לא עושים את זה מרוע. אף אחד לא יוצא במצהלות ובתהלוכות כמו שדיברנו קודם. לא נעים. כואב מאד. בסוף צריכים לקבל החלטה היום. כי בעוד שנתיים-שלוש מישוהו יצטרך להסתכל בעיניים למורים שיתחילו להיות מפורטים, ולילדים שימצאו את עצמם בכיתה אחת בשכבה. ולא יכול להתקיים בית ספר תיכון שיש בו כיתה אחת בשכבה. לא יכול להתקיים. וזאת האמת והיא צריכה להיאמר. ולכן, אני רוצה לומר. אגב, לנושא הנדל"ן שאני באמת בז למעין מלחמה הפסיכולוגית הזו. כי אמרו את זה גם כשסגרנו את מקיף ד'. אמרו: הולכים לעשות, מה לא אמרו? מקיף ד', שנייה אחת. מקיף ד' בסופו של דבר, שנייה. מקיף ד' בסופו של דבר הפך להיות, הנה זאב מחייך ושמה, קריית חינוך ממלכתית-דתית, אחת המצליחות שיש לנו כאן בעיר באר שבע, אני כבר אומר לכם מראש וזה נרשם לפרוטוקול, לא יהיה שום פרויקט נדל"ני של בתים,

אבי ורצמן:

דרך אגב, גם המקיף הדתי הכי גדול בארץ.

רוביק דנילוביץ':

לבניינים לגובה, זה לא יהיה. כבר אני אומר. אם מישהו מנסה לשחק את הפסיכולוגיה. אני גם רוצה לפנות באמת לחברים ולשותפים שלנו במכללה. המכללה הזו חשובה לעיר באר שבע, היא הוקמה בשנות ה-50. באמת היא מוסד גם בבאר שבע וגם ברמה הלאומית. יש לה מקום, צריכים לראות איך מתאימים את המכללה גם לאתגרים הקרובים שעומדים בפנינו, יש איזה רעיון באמת רציני של ד"ר חפצי זוהר בנושא הזה של באמת חינוך טכנולוגי כמו שנאמר פה קודם, צריכים באמת לראות איך עושים את זה, איך לוקחים את הנושא הזה ובאמת מטפחים משהו ולא להחיות באופן מלאכותי אלא לעשות פרויקט שהוא ייחודי, שהוא נכון לעיר באר שבע. התחלנו להעלות את הנושא הזה, אבל אני רוצה לסכם ולומר, כי שאלו אותי מה אתה הולך להביא, זכריה, זה לעצם העניין של, אני ישבתי השבוע עם נציגות של ועד ההורים של בית הספר, שאני באמת מאד מעריך אותם. אני מכיר אותם הרבה מאד שנים, הורים טובים, באמת שהם באים ממקום טוב של אכפתיות. אנשים שתורמים מזמנם, ממרצם, מכספם, הם לא סתם באים, לא אוהבים להפגין. הם לא נגד העירייה סתם. אכפת להם. הם באים ממקום טוב. אני מוכן לכל סוג של הידברות. אני אמרתי להם בסוף הפגישה ואני אומר את זה כאן. כרגע מכיוון שההנהלה לא הגיעה למועצה, אנחנו רוצים לאפשר לכל הגורמים להידבר. אני חושב שזה הדבר הנכון. אני חושב שלא נכון, ופה אני פונה גם למכללה, לא נכון לדחוק את המורים ולהגיד להם לא לדבר איתנו. כי זה שהם לא ידברו איתנו, בסופו של דבר מישהו יצטרך ב-1/9 לספק הסברים לילדים, להורים ולמורים. לכן, אני חושב שהידברות פה היא טובה. אנחנו באים להידברות כהידברות. אנחנו מוכנים לשמוע כל דבר אבל אנחנו חייבים גם להשמיע. אני אומר במלוא ההגינות והיושר. אנחנו לא חזרנו בנו מכוונתנו, לצערי, אנחנו יותר רוצים לומר למזג בין בתי הספר, כי זה נשמע יותר טוב, אבל אין ספק שהקונוטציה, מה שהולך להיות בפועל זה ממש ממש לא נעים. אני חושב שאפשר לצאת מהמהלך הזה מחוזקים, אם הולכים ביחד. אם הולכים רק לכופף אחד לשני את הידיים, ולריב, ולמחות, ולהפגין כל יום, בסופו של דבר הזמן ממשיך לרוץ, יגיע ה-1/9, יקרו דברים. יקרו דברים, מישהו ישא באחריות. מי שלא מדבר. ולכן מכיוון שאנחנו, אני נתתי את מילתי לוועד ההורים, אני רוצה לסכם את העניין הזה ורוצה לבקש מחבר המועצה אוהב שלום שהנושא הזה ירד מסדר היום, יגיע פרוטוקול ישיבת ההנהלה למועצה הבאה. עד שהפרוטוקול מגיע לאישור למועצה הבאה, אנחנו מנהלים הידברות. ביום שלישי בעזרת השם, ביום ראשון חפצי תהיה, הוזמנה, תראו עד כמה כנות הכוונות שלנו. יש ועד מנהל של המכללה, לא של המקיף, ביקש פיני בדש שהוא היו"ר שם מחפצי להצטרף. אמרנו: אנחנו לא משחקים את הברוגז והנעלבים. אני, זה התחיל ככה. עם ועד ההורים סיכמנו שמחר, חמישי, הם אצלי. פנה אליי יו"ר ועד ההורים ואמר לי: אני מבקש מכיוון שביום ראשון יש

ועד מנהל של המכללה, אנחנו מבקשים לדחות את זה. אמרנו: אין בעיה. דיבר פניי בדש עם חפצי זוהר, אמר לה: אני מבקש שתצטרפי לישיבה. אמרנו: אנחנו לא משחקים את הנעלבים, תלכי לישיבה. כל דבר שייצור הידברות בין כל הגורמים, ייצא מזה רק טוב. אז ביום ראשון חפצי תהיה בישיבה של המכללה. ביום שלישי, בעזרת השם, ישבו, נשב לשולחן עגול, גם נציגי המכללה, גם נציגי ההורים, גם נציגי המורים. נשב ביחד, נדבר על הכול,

זכריה אוהב שלום:

על מה? על מה לשבת? לסגור או לפתוח או לדון?

רוביק דנילוביץ':

שנייה, שנייה. לא כל דבר צריך לצאת מפה,

זכריה אוהב שלום:

לא קיבלתי תשובה.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו רוצים לדבר. כולם רוצים לדבר.

זכריה אוהב שלום:

אין החלטה.

רוביק דנילוביץ':

כולם רוצים, אני אמרתי. אני, זכריה. אני אמרתי את הדברים בצורה ברורה, אתה,

זכריה אוהב שלום:

טוב, אם אין החלטה אפשר לדבר. אם יש החלטה בשביל מה לדבר?

רוביק דנילוביץ':

אני אמרתי את הדברים בצורה ברורה ואמרתי את זה גם להורים. הכוונות שלנו לסגור את מוסדות החינוך לא השתנו, נקודה. פרוטוקול ההנהלה יגיע לפה למועצה בעוד כ-3 שבועות. אני מציע לנצל את ה-3 שבועות האלה להידברות. לדבר. לדבר. לשבת לדבר עם המכללה, לשבת לדבר עם ההורים, לשבת לדבר עם המורים, לטכס עצה, לראות איזה תבונה תהיה מצד כזה, מצד אחר, צריכים לשבת ולדבר. לכן מתוך אחריות, אני מציע לקבל את ההמלצה שלי לשמור, אני דיברתי עם חלק מהאנשים פה, וקיבלו ברוח הדברים האלה, הפרוטוקול

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

יגיע למועצה הבאה, יש לנו 3 שבועות. אני מציע ב-3 שבועות האלה לתת את ההזדמנות להידברות לכל הגופים. להנהלת המכללה, למורים, להורים, לעיריית באר שבע ולמשרד החינוך. אני מאמין שב-3 שבועות האלה נצליח להגיע להסכמה. כולם אנשים נבונים, וכולם אנשים שרוצים את טובת מערכת החינוך, וכולם רואים קודם כל ולפני הכול את טובת העיר. אז אני,

יעקב אוחיון:

רגע, אבל יש עוד כמה שאלות שעוד לא ענית.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. אין יותר שאלות.

יעקב אוחיון:

לא, לא ענו לי תשובה.

רוביק דנילוביץ':

אין יותר שאלות.

יעקב אוחיון:

לא ענו לי תשובה.

רוביק דנילוביץ':

על מה לא קיבלת תשובה?

יעקב אוחיון:

אני אגיד לך, הנה. סימנתי. שאלתי למה מקיף ח' לא נפתח לרישום על אזורי?

רוביק דנילוביץ':

אין, רגע. כי הוא לא בית ספר על אזורי. קיבלת תשובה.

יעקב אוחיון:

מה זה לא בית ספר?

רוביק דנילוביץ':

הוא לא בית ספר על אזורי.

יעקב אוחיון:

עד עכשיו הוא לא היה גם?

רוביק דנילוביץ':

לא.

יעקב אוחיון:

למה לא פתחו אותו, למה לא נתנו?

רוביק דנילוביץ':

לא. לא כל בית ספר. אתה יודע, מקיף אי רצה להיות על אזורי. הרבה רוצים להיות על אזורי. בדרך כלל על אזורי יש 2 אצלנו אם אני זוכר נכון, הטכני, ובית הספר הממלכתי דתי.

ד"ר חפצי זוהר:

רק הטכני.

יעקב אוחיון:

זה נקרא על אזורי. טוב, האמת אני אמרתי,

רוביק דנילוביץ':

לא, על אזורי הוא לא יכול רק העירייה לאשר, לא רק העירייה יכולה לאשר אותו. זה חייב אישור של משרד החינוך. כי יש השלכות לבית ספר על אזורי. עכשיו, לא רק מקיף ח' רוצה להיות על אזורי. מקיף אי רצה להיות על אזורי, הרבה מאד בתי ספר. אנחנו, באיזור מה שנקרא, תמיד מנסים בתבונה לחלק בין התלמידים. אבל מה לעשות שבליבה של העיר, באמצע העיר, במרכז העיר, מספר התלמידים הולך וקטן, הולך ומתמעט,

יעקב אוחיון:

אבל לא, אבל הנתונים מראים אחרת. זה יכול להיות, אז לכן אני אומר.

רוביק דנילוביץ':

אז אמרתי חפצי תביא את הנתונים.

יעקב אוחיון:

להביא את הנתונים. זה, על זה אין לי בעיה. אתה אמרת שאתה בתכנית שלך להשאיר את יי, ייא, למה? כי לא לפגוע באלה שעולים עכשיו לכיתה ז' ואז להוציא אותם. אבל בוא

נסתכל עכשיו, יש לנו כלל שאומר אחרי רבים. בדרך כלל ההיגיון הסביר, הולכים אחרי רבים. יש לנו פה שלושה כיתות.

רוביק דנילוביץ':

שלוש. בסדר, זה בסדר.

יעקב אוחיון:

שלוש, שלושה, בסדר. לא משנה. שלוש כיתות. ז', ח', ט. ז' ו-ח', עכשיו ז' עולה ל-ח', ח' עולה ל-ט'. זאת אומרת שתי כיתות יש לנו מול אחד שייכנס. אם אתה עכשיו פוגע ב-2 כיתות לעומת כיתה אחת, עדיף עכשיו שהבית ספר יישאר,

רוביק דנילוביץ':

יעקב,

יעקב אוחיון:

להכניס את כיתה ז', ככה אתה לא פוגע ב-2 כיתות לעומת 1. עדיף לפגוע ב-1 מאשר לפגוע ב-2.

רוביק דנילוביץ':

יעקב, אנחנו לא מנהלים פה משא ומתן. יש אנשי מקצוע,

יוסי שלי:

מה זה סודוקו?

רוביק דנילוביץ':

אנשי מקצוע ישבו ביחד,

יעקב אוחיון:

לא, היגיון פשוט, אני לא יודע,

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, מדובר ברגשות של ילדים, שנייה אחת. אנשי המקצוע ישבו ביחד, יקבלו את ההחלטה הנכונה ביותר, נקודה. אז אני רוצה להציע להוריד את ההצעה,

יעקב אוחיון:

לא, אבל רגע.

רוביק דנילוביץ':

רגע, למיקרופון רק. תפתח לו את המיקרופון. לא, רגע אורן.

זכריה אוהב שלום:

לא, צריך שיהיה מוקלט.

אורן דוד:

שומעים אותי? אני חושב שמה שנאמר פה, אותי לפחות מאד מאד שכנע, גם שכנע בהנהלה אבל שכנע שוב פעם, ואני חושב שפספסנו פה את ההזדמנות שהיה פה קהל,

זכריה אוהב שלום:

מתי רוביק לא שכנע אותך?

אורן דוד:

שנייה רגע. ויכולנו לומר את הדברים האלה מול קהל שבא לפה, ואני חושב שזה היה יכול לתת לנו במה להסביר גם לתלמידים שהיו פה וגם להורים, מה בדיוק היה מאחורי כל ההחלטה הזאת. וחבל, כי הם כבר הספיקו ללכת.

יעקב אוחיון:

אבל תיתן להם הוראה שלא יגידו שהמקיף סגור.

רוביק דנילוביץ':

כן.

יוסי שלי:

אני רוצה הבהרה. אני מבין אם ככה שההחלטה בעצם נפלה? נשאר רק לסדר את האבנים. לאן יפלו האבן שמאלה ... לאן ייפול הזה,

רוביק דנילוביץ':

אני אמרתי, אנחנו,

יוסי שלי:

הקיר נפל. אין פה עניין של המשא ומתן,

רוביק דנילוביץ':

אנחנו לא חוזרים, יוסי.

יוסי שלי:

בסדר, לא. שיהיה ברור. כי אם ההחלטה היא נפלה, עכשיו זה אתה אומר איך למזער את הנזקים. אז אפשר לצאת מחר מבחינתי אני אומר, מבחינתי, החלטנו, כי הלא בסוף יצביעו. זה שמושכים את הזמן צריך לדעת, ההחלטה איך אמרת? צריך אומץ. ההחלטה התקבלה, טוב היה אם היה נעשה מה שנקרא קצת אולי יותר טחינה דקה יותר קודם, ועכשיו נשאר אולי להציל נקרא לזה את הבניין, את המבנה, לא בכלל בקטע הנדלייני, אני לא חשבת בכלל בכיוון. לאכלס, לשים אולי איזה מגמת אני לא יודע מה, משהו חיצוני, להפריט את זה, להביא משהו לימודי אחר, איזה מכללת משפטים, מכללת אני לא יודע מה בישול, יש מלא אופציות לדברים האלה. גם, כן, כן. יש גם מגמות כאלה. אז אם זה, רגע, מה? (מדברים ברקע)

יעקב אוחיון:

אבל הם יכולים להגיד,

יוסי שלי:

לא, עכשיו בדיון הזה אומר לך ראש העיר, לכן אני מחדד את זה.

רוביק דנילוביץ':

אני אומר,

יוסי שלי:

לא, מה זה המגמה? מה זה מגמה עיוני? הוא אמר לך: אין מנוס. בדקנו, ראינו, עשינו, בדקנו, ראינו, עשינו את הדיון בהנהלה. ההחלטה היא כן, בעצם אתה מצביע, אתה אומר: החלטנו לסגור, תנו לי לסדר את זה יפה שיהיה מינימום צעקות. בסדר, זה החלטה בעצם.

רוביק דנילוביץ':

אני אגיד, אני אסביר את הדברים.

יעקב אוחיון:

אומרים גם.

רוביק דנילוביץ':

אני אסביר שנייה את הדברים. אני אומר את הדברים בזהירות. אני קצת לא שבע רצון מההתנהלות של המכללה מאז שדיברנו איתם על הכוונות שלנו, מסיבה אחת פשוטה.

זכריה אוהב שלום:

אמרת הם טובים, מצוינים, מה עכשיו...

רוביק דנילוביץ':

אם תהיה הידברות בין הצדדים, כשיש נתק אי אפשר לשכנע גם אחד את השני. כשמונעים ממורים לדבר איתנו, ומונעים, שהמכללה מוזמנת אלינו לפגישה, ולא מגיעה, אני לא אומר, היא אומרת בנימוס אמנם, באדיבות, אנחנו קודם נקיים ועד מנהל ואחר כך, ברגע שעושים את הדברים האלה ומושכים זמן בצורה כזו או אחרת, קשה להשמיע גם את הטיעונים שלנו וקשה גם לשמוע את הדברים. לי אין איזה שפנים,

זכריה אוהב שלום:

אבל הם טוענים אחרת...

רוביק דנילוביץ':

לי אין שפנים בכובע. אין לי. אני לא יודע לייצר תלמידים חדשים. לא יודע. לא יודע לייצר תלמידים חדשים. לצערי, אנחנו בהחלטה שלנו מלפני 6 שנים לסגור, לצערי, אני אומר את זה, 7 מוסדות חינוך, אני לא יודע מה היה קורה לבתי ספר האחרים פה אם היינו עושים את הדברים האלה. היו 6 יסודיים ובית ספר תיכון אחד. לא יודע מה היה קורה. לא יודע. ולכן ההחלטה אז הייתה נכונה, ואני מאמין שגם ההחלטה היום נכונה. אבל אני בכל זאת אומר שאם יושבים ומדברים ולא רק מעיפים סיסמאות לאוויר, כי מחר צריכים לתרגם את זה. כי אם המכללה אומרת: אנחנו יכולים, ואנחנו מסוגלים, ואנחנו ואנחנו ואנחנו, שתגיד לי מאיפה אנחנו. אם ימציאו איזה משהו שהוא לא צפוי ואני לא מכיר אותו, אנחנו לא אנשים אטומים. אבל צריכים לשבת, ולא רק לזרוק לנו מספרים. מישהו צריך להסביר את זה. יוצאים עכשיו 200, ובמקרה הטוב נכנסים 80. אם אנחנו לא מאשרים את 25 בקשות ההעברה שיש. שיסבירו לי מאיפה מביאים את האנשים. אם יסבירו לי, ואם מסבירים לי איך מתקצבים ואיך עושים, ואיך יש שעות הוראה ואיך ואיך ואיך, אנחנו מוכנים לשמוע. כרגע אלה לא הנתונים. אז רק לזרוק חוברות ודיסאינפורמציות כמו הנדליין וכל הדברים האלה, ולהימנע מלשבת איתנו זה לא רציני ולא אחראי. לכן אני בכל זאת חושב שמדובר באנשים מבוגרים, ובאנשים אחראים, אני רוצה למצות את ה-3 שבועות האלה. הכוונה שלנו היא כן לסגור נקודה. אבל, וצריך להגיע לישיבת מועצת העיר. אני רוצה

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

שתיתנו לנו את ההזדמנות לשבת 3 שבועות ביחד, ולנסות להגיע להחלטה משותפת. אני חושב שזה ראוי. לא כל יום סוגרים מוסד חינוכי, אני חושב שראוי לעשות את הדברים האלה בצורה מכובדת לכל הצדדים.

יעקב אוחיון:

אבל מי שפונה שלא יגידו לו: סגור. סגור הרישום. אנשים פונים, סגור.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו כבר,

יעקב אוחיון:

אני יודע תרשום, תעשה איזה משהו,

רוביק דנילוביץ':

יש הנחייה, חפצי גם דיברה עם מי שצריך לדבר בנושא הזה.

ד"ר חפצי זוהר:

הנושא טופל, יעקב.

יעקב אוחיון:

שמה? שלא יהיה איזה זהו בעניין הזה.

ד"ר חפצי זוהר:

הנושא טופל.

יעקב אוחיון:

תן לה, אולי יש להם פיתרונות.

רוביק דנילוביץ':

הסבו את תשומת ליבנו מוועד ההורים על הנושא הזה,

זכריה אוהב שלום:

איך? ראש העיר אומר סוגרים, מה אתה עושה, מדבר שטויות בחייד.

רוביק דנילוביץ':

טוב, אני רוצה לבקש מחברי המועצה לנסות לפעול בהידברות מול כל הגורמים הרלבנטיים לקבל את הצעתי. אבל זכריה, אתה עדיין עומד שנעלה את הצעתך?

זכריה אוהב שלום:

אני פשוט, אני לא כתבתי מקיף ח' או מקיף לא יודע מה. ההחלטה - לא יסגרו מוסדות חינוך ללא דיון ואישור המועצה. זה מה שאמרתי. על זה, אם אתה,

רוביק דנילוביץ':

או.קי. יש זמן הרי עד שייסגרו גם.

זכריה אוהב שלום:

אם אתה אומר,

כדורי אורה:

באופן עקרוני, הרי אתה מביא את זה ממילא

זכריה אוהב שלום:

עקרוני, מה זה? אתה מביא את זה. אז בוא נעשה הצבעה, למה לא?

רוביק דנילוביץ':

רגע, שנייה. אני יודע מה אתה מנסה לאן אתה מנסה להגיע.

זכריה אוהב שלום:

לא מנסה.

רוביק דנילוביץ':

אני חושב שהייתי מספיק ברור באמירה שלי. ולכן אני מוכן להעלות להצבעה,

זכריה אוהב שלום:

לא היית ברור בהחלטה.

רוביק דנילוביץ':

הייתי ברור מאד.

זכריה אוהב שלום:

לא היית ברור.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, הייתי ברור מאד.

זכריה אוהב שלום:

כי אם החלטתם לבד בלי המועצה זה לא ברור.

רוביק דנילוביץ':

רגע, אז אני אומר עוד פעם לפרוטוקול, זה יגיע לישיבת מועצה,

זכריה אוהב שלום:

לא, אבל. החלטת ועכשיו אתה מביא את זה? אתה אומר שיהיה סגור.

רוביק דנילוביץ':

אז אני אמרתי שה-3 שבועות האלה הם נועדו להידברות בין כל הצדדים.

זכריה אוהב שלום:

אז זה יבוא למועצה. אז מה אכפת לך?

רוביק דנילוביץ':

בכל מקרה זה יבוא למועצה.

זכריה אוהב שלום:

אז מה אכפת לך שיצביעו כולם בעד?

רוביק דנילוביץ':

בכל מקרה זה יבוא למועצה. אני מבחינתי מה שאתה מעלה עכשיו הוא לא כל כך רלבנטי.

זכריה אוהב שלום:

למה?

רוביק דנילוביץ':

ככה, כי זה יגיע למועצה הבאה.

זכריה אוהב שלום:

אז אם זה יגיע,

רוביק דנילוביץ':

אז זה הכול.

כדורי אורה:

רוביק, באופן עקרוני, שנייה, סליחה זכריה. כל בית ספר שנסגר לא משנה, קטן, גדול, לא משנה מה ההחלטה, עזוב את הזה. נכון שזה בא למועצה?

ד"ר חפצי זוהר:

לא. לא.

דובר:

לא

רוביק דנילוביץ':

אנחנו בדרך כלל מביאים את זה לידיעה להנהלה.

ד"ר חפצי זוהר:

זה לידיעה. לידיעה.

רוביק דנילוביץ':

אני זוכר שפעם שעברה,

כדורי אורה:

אז זה משהו אחר, מה שאתה רוצה.

רוביק דנילוביץ':

כן, כן, כדורי.

כדורי אורה:

פעם שעברה הבאנו.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו הבאנו כי אנחנו חושבים שדברים כאלה, תראה למשל את "רעות" שנה שעברה לא הבאנו.

ד"ר חפצי זוהר:

לא הבאנו. "רעות" שנה שעברה נסגר.

רוביק דנילוביץ':

רק כשיש מאסה של סגירה, כשמדובר בבית ספר תיכון, כי זה לא דבר שגרתי לסגור בית ספר תיכון, אני מסכים,

זכריה אוהב שלום:

גם תיכון ח' לא הבאתם. אם לא היינו מביאים לא הייתם מביאים.

רוביק דנילוביץ':

אז אני עוד פעם אומר, עשינו ישיבת הנהלה, בגלל שהתייחסנו לזה ברצינות.

זכריה אוהב שלום:

ראובן, ראובן, אתה אמרת: הציבור אמר את דברו. אתה צודק. הציבור אמר את דברו כלפיך, הציבור אמר את דברו גם לגבינו. אנחנו אחראים. אז אני אומר, דברים של חינוך, בתי ספר, אפילו יסודי, זה דבר רציני, והמועצה צריכה להחליט. זו דעתי ואני מבקש,

רוביק דנילוביץ':

המועצה לא צריכה להחליט, המועצה צריכה לקבל את הנושא הזה לידיעה כי יש אנשי מקצוע.

זכריה אוהב שלום:

המועצה יכולה,

רוביק דנילוביץ':

אבל, אנחנו,

זכריה אוהב שלום:

זכותה להחליט,

רוביק דנילוביץ':

כו,

זכריה אוהב שלום:

המועצה זכותה להחליט מה שהיא רוצה. אני מבקש שהמועצה תחליט, מה יש? למה לא לשתף? למה לא לשתף את חברי המועצה?

רוביק דנילוביץ':

אז אני עוד פעם רוצה לומר דברים ברורים. מכיוון שמדובר בהרבה גופים ובהרבה גורמים וסגירת בית ספר זה לא כיפוף ידיים. זה צריך לעשות את הדברים בהבנה ובהידברות. ופה אני יודע שיש איזה כוונות אולי קצת לחמס גורם כזה או אחר, אבל זה לא לנהוג באחריות בצורה כזאת.

זכריה אוהב שלום:

למה חשדות? אל תהיה, אל תהיה כזה.

רוביק דנילוביץ':

זה לא לנהוג באחריות בצורה כזו. לכן אני מציע את ההצעה ההגיונית, השפויה והנכונה. בלי לשחק ברגשות לא של הילדים ולא של המורים ולא של ההורים. כלומר, עיריית באר שבע, אני לא אסתתר, אני אסתכל לאנשים בעיניים. אני לא עכשיו אגיד כי אני רוצה לסיים את הסבב הזה מהר מהר מהר, יאללה תבוא המלצה, נביא את זה מועצה הבאה,

טל אל על:

אדוני ראש העיר, אבל למה?

רוביק דנילוביץ':

שנייה, שנייה, טל, טל, תן לי. אני רוצה להיות הוגן עם כולם. הכוונה שלנו היא לסגור. אבל אנחנו בגלל שלא היו ישיבות עד היום כי רק, עד לרגע זה היו הרבה אמוציות, רגשות, אני מקווה ואני מאמין באמת,

זכריה אוהב שלום:

היו ישיבות, למה לא היו ישיבות?

רוביק דנילוביץ':

היו ישיבות אמוציונאלית. מה זה אמוציונאלית, שנייה, תן לי. אתה לא היית בישיבה.

זכריה אוהב שלום:

סליחה, סליחה.

רוביק דנילוביץ':

אתה לא היית. בישיבות בעיקר היו השאלות כמו למה, ואיך ולא היו שאלות, לא היו הנתונים, זה היה די דו שיח של חרשים. כל אחד תופס בעמדה שלו. לא רוצים להקשיב אחד לשני. ולכן אני חושב שהדבר הנכון מתחיל ביום ראשון, עם הישיבה של ההנהלה של המכללה הטכנולוגית, לאחר מכן ביום שלישי, בעזרת השם, אצלי במשרד שולחן עגול בין כל הגופים והגורמים, ובין לבין אני מאמין שאני אשב גם עם המורים. נשב ביחד. אנחנו לא אנשים אטומים. אנחנו לא אנשים אטומים. אבל בוא ניתן הזדמנות להידברות. בכל מקרה, אם אנחנו נעמוד על שלנו על פי החלטת ההנהלה, זה יבוא בעוד 3 שבועות, תוכלו להגיד מה שאתם רוצים. כשאני מזכיר לכולם, פתיחת שנת הלימודים זה ב-1/9. או.קי? ולכן אני מציע עוד פעם ברוח טובה לקבל את הצעתי.

זכריה אוהב שלום:

אני מבקש להביא את זה להצבעה.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. מי בעד הצעתו של זכריה אוהב שלום? 2. תודה. מי נגד?

זכריה אוהב שלום:

כמה נגד? רגע. אני רוצה לספור.

רוביק דנילוביץ':

מי נגד?

זכריה אוהב שלום:

כמה?

טל אל על:

למה, כי מה ההבדל בין חינוך לרווחה לדוגמא? אז גם מוסדות רווחה נביא אותם לפה,

זכריה אוהב שלום:

יש הצבעה, אל תפריע.

טל אל על:

מועדניות, מועדונים.

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, מי נגד?

טל אל על:

הוא שאל למה נגד.

רוביק דנילוביץ':

טוב, מי לא משתתף בהצבעה? לא משתתף. יש אנשים מטעמים שמה שאמרתי לא משתתפים. 4 לא משתתפים. תודה רבה. (מדברים ביחד)

יוסי שלי:

מה עם נמנעים? לא,

זכריה אוהב שלום:

יש נמנע, לא אמרת נמנע.

רוביק דנילוביץ':

אני לא סתם אמרתי. יש אנשים שנוגעים לנושא פה,

זכריה אוהב שלום:

לא, לא. נמנע.

רוביק דנילוביץ':

לפחות 2 אנשים שנוגעים לנושא. מי לא משתתף בהצבעה?

יוסי שלי:

נמנע, נמנע.

עו"ד יגאל אובשיביץ':

שנייה, שנייה. שנייה, זאב. רוביק, אנחנו פשוט מאחר ו-2 חברים שלנו יש להם ניגוד עניינים אנחנו החלטנו כולנו לא להשתתף בהצבעה.

רוביק דנילוביץ':

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

לא להשתתף. תודה רבה. קיבלתי. אז מי נמנע? אין נמנעים. אה, נמנע אחד, סליחה. יוסי שלי. תודה רבה.

זכריה אוהב שלום:

אז כמה נגד? כמה נגד?

יוסי שלי:

אז כמה? מה התוצאה?

טל אל על:

11 נגד.

רוביק דנילוביץ':

11 נגד, 5 לא משתתפים בהצבעה, 2 בעד ו-1 נמנע. תודה רבה.

הצעת זכריה אוהב שלום, כפי שהוצגה:

2 בעד – זכריה אוהב שלום ויעקב אוחיון. 11 נגד. 1 נמנע: יוסי שלי.

5 לא השתתפו בהצבעה: עו"ד יגאל אובשייביץ, יעקב דור, משה בורוכוב, ולרי מיגירוב, זאב פריימן.

לכן הוחלט להוריד את ההצעה לסדר שעניינה "אי סגירת מוסדות חינוך", כפי שהוגשה ע"י חבר המועצה, מר זכריה אוהב שלום

לא נכחו בהצבעה: דוד בונפלד, ד"ר ניצה היימן נוימן, גדי מאזוז, יוסי דדוש, כדורי אורה.

7. הצעה לסדר שעניינה "שיפור פני העיר"

הוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו עוברים להצעה לסדר שעניינה "שיפור פני העיר" שהוגשה על ידי חבר המועצה יעקב אוחיון, רגע לפני שאני אבקש מחפצי להחליף אותי לדקה, אני רק אומר שהצעתו של יעקב אוחיון, שנייה,

זכריה אוהב שלום:

ראובן, ראובן, תעשה הפסקה. אתה יש לך מחליף, לנו אין מחליפים. גם אנחנו רוצים ללכת ל,

רוביק דנילוביץ':

לא, אני חוזר, אני חוזר.

זכריה אוהב שלום:

גם אני חוזר.

רוביק דנילוביץ':

לא צריך הפסקה. חבר'ה,

זכריה אוהב שלום:

לעשות הפסקה של 10 דקות.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. אין צורך בהפסקה כי יש לנו עוד הרבה מאד,

זכריה אוהב שלום:

אבל אתה עושה עם מחליף, לנו אין מחליפים.

רוביק דנילוביץ':

אתה יכול לצאת רגע, מה?

זכריה אוהב שלום:

מה? לא, לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

אתה יודע לצאת כשאתה רוצה לצאת.

טל אל על:

רוביק, לא עשית הצבעה על ההצעה שלך, אומרת אסתי.

רוביק דנילוביץ':

אין צורך. זה ירד מסדר היום ואמרתי את הדברים לפרוטוקול, אני חושב שזה היה בסדר. אני רק אומר שהצעתו של חבר המועצה יעקב אוחיון לגבי נושא הניקיון, 33% הוא מסתמך פה על איזה סקר, הסקר הוא משנת 2008 ועכשיו תתחילו את הדיון, בתקופת קודמי בתפקיד, תודה.

יעקב אוחיון:

רגע, אז תשמע אותנו גם. אז מישהו ידבר, בכבוד. (מדברים ביחד) רגע, אני אדבר פעמיים.

ד"ר חפצי זוהר:

אפשר להתחיל, בבקשה.

יעקב אוחיון:

אני צריך אבל זה, צריך להגיב לו, הוא אמר משהו.

זכריה אוהב שלום:

בגלל זה אמרתי הפסקה. אפשר לעשות הצבעה על הפסקה?

יעקב אוחיון:

לא, רגע, רגע.

עו"ד יגאל אובשיביץ':

אני אענה לך.

יעקב אוחיון:

הוא אמר משהו.

זכריה אוהב שלום:

לא, בוא נעשה הצבעה על הפסקה.

יעקב אוחיון:

לא, אבל בסדר,

טל אל על:

יש לו ממלאת מקום,

ד"ר חפצי זוהר:

קדימה יעקב, בבקשה.

יעקב אוחיון:

לא, אבל הוא אמר, אם הוא לא היה אומר הייתי,

ד"ר חפצי זוהר:

אז אתה תגיד את מה שאתה רוצה להגיד וכשהוא יחזור אז תגיב למה שהוא אמר. בוא נשנה את הסדר, קדימה.

זכריה אוהב שלום:

עוד הפעם? ואו, וואו, וואו.

ד"ר חפצי זוהר:

יעקב, אתה רוצה בבקשה?

טל אל על:

גברתי היושבת ראש,

ד"ר חפצי זוהר:

להתייחס?

טל אל על:

אפשר אולי לגשת ישר להצבעה.

ד"ר חפצי זוהר:

או.קי. אם אין לך מה לומר יעקב, אז אנחנו ניגש ישירות להצבעה?

דובר:

אין קוורום.

טל אל על:

לא צריך קוורום לזה. רק לפתיחה של ישיבה.

זכריה אוהב שלום:

היועץ המשפטי יגיד שלא, מה? תבררו.

ד"ר חפצי זוהר:

או.קי. אנחנו נעלה את ההצעה להצבעה בבקשה. מי בעד הצעתו לסדר שעניינה "שיפור פני העיר"?

זכריה אוהב שלום:

מי בעד לא הבנתי, לא הבנתי.

טל אל על:

מי בעד ההצעה.

ד"ר חפצי זוהר:

מי בעד ההצעה? 2.

זכריה אוהב שלום:

אז דבר, מה אתה עכשיו,

יעקב אוחיון:

מה אני אעשה, מחכה לו, מה אני אעשה.

ד"ר חפצי זוהר:

סליחה, יעקב. נמצאת פה ממלאת מקום, יש לך הזדמנות להשמיע את דברך,

יעקב אוחיון:

לא, אני מכבד אותך, לא, לא. אני אסביר לך, אני רציתי להתחיל דיון איתך.

ד"ר חפצי זוהר:

אל תסביר לי, אל תסביר לי.

יעקב אוחיון:

אבל הוא אמר משהו שאני לא יכול, וגם חברי מועצה שמעו. הוא אמר משהו, אני חייב להגיב לו.

ד"ר חפצי זוהר:

או.קי. הלאה. ההצעה, ההצעה ירדה, נעבור לסעיף 9.

יעקב אוחיון:

מה זה ירדה? מי בעד? מי נגד? מי רגע, לא. מה זה ירדה? מי בעד? מי נגד?

ד"ר חפצי זוהר:

סליחה, סליחה. הצבעתם בעד שניכם, נגד הצביעו מי שהצביע נגד,

יעקב אוחיון:

כן, לא שאלת מי נמנע, מי בעד?

ד"ר חפצי זוהר:

שאלתי. מי נמנע?

יעקב אוחיון:

לא, רגע. אז מי נגד, שנייה.

ד"ר חפצי זוהר:

בוא נחזור בבקשה על ההצבעה למען חבר המועצה יעקב אוחיון.

יעקב אוחיון:

יופי, נחזור. אז רגע. אז בואי אם כבר אנחנו,

ד"ר חפצי זוהר:

מי בעד ההצעה?

יעקב אוחיון:

רגע, שנייה רגע. שנייה רגע.

ד"ר חפצי זוהר:

לא, לא. סליחה. סליחה. סליחה, יעקב. הייתה לך הזדמנות, לא דיברת. בשבילך אני חוזרת על ההצבעה. מי בעד? יעקב בעד, יעקב וזכריה מי נגד? כל היתר. מי נמנע? אף אחד לא נמנע. בבקשה.

ההצעה של יעקב אוחיון:

2 בעד: יעקב אוחיון וזכריה אוהב שלום. 10 נגד.

לכן הוחלט להוריד את ההצעה לסדר שעניינה "שיפור פני העיר", כפי שהוגשה ע"י חבר המועצה, מר יעקב אוחיון.

לא נכחו בעת ההצבעה: רוביק דנילוביץ', משה בורוכוב, יעקב דור, ולרי מיגירוב, זאב פריימן, גדי מאזוז, כדורי אורה, יוסי דדוש, דוד בונפלד, משה ינאי, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן,

9. אישור הקצאת מקרקעין – חלקה 1 בגוש 38375 רחוב משה פריבס שכונת רמות. עמותת "רמות שלמה" עמותת רשומה 580378420 ואישור ההסכם בין העירייה לבין עמותת "רמות שלמה". (מצ"ב)

ד"ר חפצי זוהר:

אנחנו רוצים לעבור בבקשה לסעיף מס' 9, אישור הקצאת מקרקעין – חלקה 1 בגוש 38375 רחוב משה פריבס שכונת רמות עמותת "רמות שלמה" עמותה רשומה 580378420

טל אל על:

חפצי, חפצי דקה.

ד"ר חפצי זוהר:

עמותה רשומה מס' 580378420 ואישור ההסכם בין העירייה לבין עמותת "רמות שלמה". מצ"ב, היועץ המשפטי בבקשה.

עו"ד חיים טורקל:

טוב, בהתאם לנוהל ההקצאות, מפורט לכם כל ההליכים שהתנהלו פה במסגרת ועדת הקצאות, ועדת משנה להקצאות במועצה. בסופו של דבר אושרה על ידי ועדת ההקצאות וועדת המשנה הקצאת קרקע לעמותת "רמות" לצורך הקמת בית כנסת. גם ההסכם שאמור להיחתם עם העמותה מצורף לסדר היום, והמועצה מתבקשת לאשר בהתאם לנוהל ההקצאות ובהתאם לסעיף 188 לפקודה את ההתקשרות עם העמותה,

אבי וורצמן:

אני רוצה לומר משהו בעניין.

ד"ר חפצי זוהר:

תיכף, בבקשה.

אבי וורצמן:

אני קודם כל כמובן שאני מברך ובעד העניין,

ד"ר חפצי זוהר:

חברים, חברי המועצה יוסי שלי וגדי מאזוז, אנא בבקשה. כן.

אבי וורצמן:

אני רוצה לומר שהקמת בתי כנסת באופן מינהלי בשכונות חדשות באופן תיאורטי, זה אחריותה של העירייה. העירייה כמו שנבנית שכונה חדשה מוסדות ציבור זה האחריות של העירייה בסופו של דבר. זה שהעמותה באה ומתאגדת ופועלת, ובודאי שזה דבר מבורך, זה

בסך הכול רצון טוב של האנשים לקדם דבר שהוא חובתה של העירייה. אני רוצה לומר, קודם כל אני מאד מברך שסוף סוף בית הכנסת הזה הגיע, כי לקח לו הרבה זמן להגיע, שנייה, ברמות. אבל אבל שנייה. אבל, יש פה עוד בתי כנסת שנמצאים בתהליכים, בתהליכים שונים מול העירייה, ואני קורא לפקידות בעירייה, אני יודע שבודאי זה אף אחד לא מתוך רצון רע, וזה רצון טוב של כולם, אבל לתת קדימות שבת כנסת יוכלו להיבנות כי יש פה בתי כנסת שנמצאים שנים שנים בתהליכים. שנים בתהליכים, ואנחנו מתפקידנו לדאוג לקצר את התהליכים כדי שבת הכנסת האלה יוכלו להיבנות, כי זה איכות חיים של התושבים. תודה.

הערה: בשלב זה רוביק דנילוביץ' חזר לדיון.

זכריה אוהב שלום:

אפשר לדבר, ראש העיר? מה שאומר מר וורצמן לגבי הנושא הזה של ההליכים, אני יודע שהעלינו את זה בעבר וגם פה בעירייה, ודיברתי גם עם ראש העיר על הנושא הזה, הבעיה היא אלי ישי. אלי ישי הוא הבעיה. אם הוא יקצר תהליכים יהיה בסדר. לא יקצר, הוא הבעיה האמיתית.

עו"ד חיים טורקל:

אפשר? ראש העיר אפשר?

רוביק דנילוביץ':

כן, כן. בבקשה, חיים.

עו"ד חיים טורקל:

לא, אני אתייחס למה שאבי וורצמן אמר. קודם כל ההליכים שנקבעו לוועדת ההקצאות נקבעו על ידי משרד הפנים בחוזר מנכ"ל,

אבי וורצמן:

לא, לא. גם בתוך ההליכים.

עו"ד חיים טורקל:

שנייה. וועדת ההקצאות,

אבי וורצמן:

גם בתוך ההליכים.

עו"ד חיים טורקל:

שנייה. וועדת ההקצאות פועלת בדיוק בהתאם להליכים שדיברו בחוזר המנכ"ל. אני חייב לציין אבל ש-99%, אני מנסה להיות אולי זהיר, אם לא 100%, 99% מהבקשות שמגיעות לוועדת הקצאות הן בקשות להקמת בתי כנסת. לצערנו. כי הנוהל מאפשר גם הקמת מוסדות ציבור אחרים כמו אולי לנוער, לחינוך, לרווחה. רובן של הבקשות, רובן ככולן לבתי כנסת. ולצד, עוד יותר, ההליכים בדרך כלל נמשכים הרבה זמן לא בגלל הפקידות הבכירה או בגלל הוועדה המקצועית, אלא בגלל האופן שבו מגישים את הבקשות,

אבי וורצמן:

סליחה, אני לא אמרתי שזה בגלל. אני אמרתי, יש לפעמים תשמע, גם בשולחן שלי היו אנשים, וגם לפעמים כינסתי את האנשים, והיה לי שיחות עם ראש העיר,

רוביק דנילוביץ':

הנוהל הוקשח. הנוהל השתנה.

אבי וורצמן:

הנוהל הוא רע מאוד, זה התחיל בזמנו של פורז, מי שזוכר ש,

רוביק דנילוביץ':

אבל זה לא נוהל של העירייה, אבי.

רוביק דנילוביץ':

פורז התחיל את זה במשרד הפנים,

עו"ד חיים טורקל:

לא, לא. זה גם טעות. כל הזמן אומרים, אני חייב לתקן משהו. כל פעם אומרים: פורז התחיל בנוהל הזה. הנוהל הזה חוקק, הוכן, בעקבות פסק דין שניתן בנושא של הקצאות מקרקעין, כי הדבר הזה היה פרוץ ופשוט,

אבי וורצמן:

אוקי. אני עוד פעם אני אומר. אני לא חושב שאנחנו, אנחנו לא מחליפים את הממשלה. והממשלה אם מישהו יכול ללחוץ כדי לשנות, הלוואי. זה לא בקטע שלנו.

עופר כרדי:

לוחצים ומשנים, לוחצים ומשנים, לאט לאט בעדינות.

אבי ורצמן:

או.קי. מצוין, מי שיכול ללחוץ שילחץ. אבל בקטע שלנו, יש גם מה לעשות. אני לא אומר גם בעמותות יש מה לשפר, אבל צריך לזכור בסופו של דבר בית כנסת ליד הבית זה שירות בסיסי לאנשים. זה דבר פשוט, תודה.

זכריה אוהב שלום:

אבל היועץ המשפטי וראש העיר, הבטחתם שאתם תנסו ללחוץ על משרד הפנים,

רוביק דנילוביץ':

ששש, חבר'ה.

זכריה אוהב שלום:

הבטחתם שתנסו ללחוץ על משרד הפנים כדי להקל.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, זה לא נוח, לנו זה לא נעים כל הסיפור הזה. אתה חושב שנוח לנו?

עו"ד חיים טורקל:

לא, לא, זכריה, זה דרך אגב,

זכריה אוהב שלום:

אני מסכים איתכם, אני מסכים. אבל ללחוץ עליהם.

עו"ד חיים טורקל:

דרך אגב, זה אכן קרה. אבל אני אומר עוד פעם שבשבועות, אני לא רוצה להתחייב בשם משרד הפנים אבל לפחות ממה שאני יודע, ממה שהעבירו לי, שבעוד כמה שבועות יפורסם תיקון לחוזר, שבאמת,

עופר כרדי:

עובדים, עובדים מאחורי הקלעים. עובדים יפה, ברוך השם. עובדים.

רוביק דנילוביץ':

טוב, אז אני מעלה להצבעה את סעיף 9, אישור הקצאת מקרקעין – חלקה 1 בגוש 38375 רחוב משה פריבס שכונת רמות. עמותת "רמות שלמה" עמותה רשומה 580378420 ואישור

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

ההסכם בין העירייה לבין עמותת "רמות שלמה" כפי שצורף ועודכן על ידי היועץ המשפטי.
מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר פה אחד, תודה רבה.

**החלטה: אושר (18 בעד) סעיף 9 - אישור הקצאת מקרקעין – חלקה 1 בגוש 38375 רחוב
משה פריבס שכונת רמות עמותת "רמות שלמה" עמותה רשומה 580378420 ואישור
ההסכם בין העירייה לבין עמותת "רמות שלמה".
לא נכחו בעת ההצבעה: כדורי אורה, דוד בונפלד, אילנה גינזבורג, יוסי דדוש, ד"ר ניצה
היימן נוימן, ולרי מיגירוב.**

יעקב אוחיון:

רגע, אמרת לי שתשמע אותי על ה,

רוביק דנילוביץ':

לא, לא.

יעקב אוחיון:

לא, רק תשמע אותי, אתה אמרת שתשמע אותי.

עופר כרדי:

מחר. מחר.

רוביק דנילוביץ':

אתה תביא את זה פעם הבאה. עוד 3 חודשים אתה יכול להביא את זה עוד פעם. לא, רק
אחרי,

יעקב אוחיון:

3? לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

אתה יכול להביא את זה עוד פעם.

יעקב אוחיון:

אבל מן ה, לא, היגיון.

רוביק דנילוביץ':

תראה, אני לא יצאתי חלילה בגלל שאני לא מכבד,

יעקב אוחיון:

לא, זה היה חשוב להבהיר כי היה נקודה שבאמת לא באתי עכשיו להגיד שאתה ספציפית, העיר.

רוביק דנילוביץ':

הנושא ירד. הנושא ירד מסדר היום.

יעקב אוחיון:

לא, אבל למה ירד? לא. אתה תשמע את ה, זה לא עניין שירד. זה לא בדיוק, לא, אבל שוב פעם,

רוביק דנילוביץ':

יעקב, אתה לא מכבד את הכללים.

יעקב אוחיון:

חס ושלום. תאמין לי ש,

רוביק דנילוביץ':

באמת, ניתנה לך אפשרות לדבר, אני הרי חזרתי אחרי 2 דקות,

יעקב אוחיון:

לא, אז מה אני אומר לך? אל תעלה את זה להצבעה, אבל תשמע אותי.

רוביק דנילוביץ':

לא, עכשיו לא.

יעקב אוחיון:

כמו שאמרת.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא. זה לא, אין. זה נוהל לא נכון, לא תקין, הצביעו. ירד מסדר היום. תרצה להביא

את זה עוד 3 חודשים תביא.

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:
א. פרוטוקול ועדת ביטחון מס' 3/146 מיום 2.3.10 (תיקון)

רוביק דנילוביץ':

סעיף 10, אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה. א. פרוטוקול ועדת ביטחון מס', 3/147,

משה ינאי:

אדוני ראש העיר, סליחה. בסעיף 8 אם אפשר לחזור עוד טיפה,

רוביק דנילוביץ':

לא.

משה ינאי:

אני רוצה להסביר, לא, אני רוצה להסביר.

רוביק דנילוביץ':

לגבי מה?

משה ינאי:

אז אני אסביר, כי אני חושב ש,

רוביק דנילוביץ':

לא, סעיף 8? דנו, לא.

משה ינאי:

דנו בו, אני אעיר הערה קטנה.

רוביק דנילוביץ':

מה, הערה שמה?

משה ינאי:

הערה קטנה. אנחנו דנו בסעיף 8, בנושא של ה,

יעקב אוחיון:

לא, הערה, רגע, רגע, סליחה. הערה אם אתה אומר גם אני אומר הערה. באמת.

רוביק דנילוביץ':

משה, אני אצטרך להחזיר גם,

יעקב אוחיון:

באמת, לא. היגיון.

משה ינאי:

היה עוד משהו פה,

יעקב אוחיון:

יגיד גם אני אגיד.

רוביק דנילוביץ':

רגע, אם יש משהו לא תקין נא לדבר עם היועץ המשפטי. אם יש משהו שנצטרך לחזור אליו, נחזור בו. לא קשור. או.קי. פרוטוקול ועדת ביטחון מספר 3/146 מיום 2/3/2010. כן, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

אני ראיתי איזה עבודה יפה היו"ר עשה עבודה, אם ייתן איזה הסבר קצר, אבל בלי צעקות. ככה בנחת.

רוביק דנילוביץ':

יגאל, בבקשה. הוא רוצה שנסביר לו על ועדת ביטחון, לא?

עו"ד יגאל אובשייביץ':

כן, כן. זה אתה מדבר על העיר ללא אלימות?

זכריה אוהב שלום:

כן, על כל ה,

רוביק דנילוביץ':

על כל מה שכתוב שם.

עו"ד יגאל אובשיביץ:

גם במועצה ללא אלימות. טוב, באר שבע, באר שבע הצטרפה לתכנית "עיר ללא אלימות" שמי שמוביל אותו זה המשרד לביטחון פנים. כן, השר אהרונוביץ מוביל את הפרויקט. במסגרת, זכריה, מה אתה רוצה שאני אסביר לך בדיוק מתוך הפרויקט, כי זה פרויקט ענק.

זכריה אוהב שלום:

אתה בגדול, לא ב, ב,

עו"ד יגאל אובשיביץ:

או.קי.

(קריאת ביניים)

אבישג אבטובי:

אולי עמית...

עו"ד יגאל אובשיביץ:

הכי טוב, כן, כן. עמית, עמית בוא תסביר בכמה, יותר טוב מבחינה מקצועית, כן.

רוביק דנילוביץ':

לא, אני רואה פה,

אבי וורצמן:

לא תהיה אלימות יותר.

זכריה אוהב שלום:

חצי דף ותמונות. מה? מה יש שם, לא הבנתי?

רוביק דנילוביץ':

התמונות בשחור-לבן או בצבע?

זכריה אוהב שלום:

לא, הוועדה עבדה דקה, מה? דקה של ועדה?

(מדברים ביחד)

עו"ד יגאל אובשיביץ:

לא, הוועדה, סליחה, עמית, עמית, לא. הוועדה לא הייתה דקה, עמית בדיוק בוועדה הסביר את כל הפרויקט את כל המצגת, ונתן הסברים.

זכריה אוהב שלום:

אבל זה לא כתוב, איפה המצגת?

עו"ד יגאל אובשיביץ:

לא, זה כתוב. הוצגה, כתוב לך.

זכריה אוהב שלום:

אנחנו רוצים מצגת, מה התמונות האלה?

עו"ד יגאל אובשיביץ:

סקירה, כתוב לך. סקירה על כל ההיבטים של הפרויקט.

זכריה אוהב שלום:

מצגת זה במצגת, לא ב,

עו"ד יגאל אובשיביץ:

לא, אבל עבר על כל דף ודף. אז בוא, עמית ייתן לך סקירה קצרה, אם יהיו שאלות הוא יענה לך, גם אני אוכל לענות לך על כמה דברים.

רוביק דנילוביץ':

או.קי. כן, עמית.

עמית ריינגולד:

מדובר בפרויקט ארצי שבאר שבע נכנסה אליו לאחר שנה ראשונה שהייתה, שהיו בה 12 רשויות, השנה מצטרפות ובסף הכול יש 84 רשויות בישראל, שהפרויקט עובד בהן. מדובר על הקצבה משותפת של המשרד לביטחון פנים ועיריית באר שבע, שלשנה היא בסך 1.9 מיליון ש"ח, למשך 3 שנים. הפרויקט בא להחדיר את מניעת האלימות בכלל העיר, על ידי חלוקה ועבודה של 5 ועדות, ועדת רווחה, ועדת תרבות הפנאי, ועדת חינוך, ועדת אכיפה, ועדת הקשר רחב של כל התחומים. בראש הוועדות האלה קיימת ועדת היגוי בראשותו של ראש העיר. ההסכם מול משרד הביטחון פנים ייחתם בימים הקרובים, לאחר מכן יתחילו כל

הוועדות לפעול, לאחר שוועדת ההיגוי תקבל את התכנית, איך אנחנו הולכים להתמודד ב-3 שנים הקרובות בכל התחומים, כשעיקר הפעילות היא מצד אחד אכיפה, אבל מצד שני מתן פיתרונות במיוחד לבני הנוער, ואחד הפיתרונות הראשונים שאנחנו נותנים זה באמצעות הפעילות בתקופת הקיץ הקרוב, ופתיחת מועדונים ומתנ"סים בשעות הלילה והערב על מנת לתת מענה לנוער ולתושבים.

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה.

זכריה אוהב שלום:

אם היה כתוב חלק מהדברים, אני גם לא שמעתי את הכול, אבל לא רוצה שיחזור על זה, אבל אם היה כתוב את הכול, על הנושא של נוער ואלימות, זה נושא מאד חשוב. צריך דיון מקיף, לא ככה, על רגל אחת.

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

זכריה אוהב שלום:

זה הסיבה שאני,

רוביק דנילוביץ':

תודה. אנחנו מביאים את האישור בסעיף א' להצבעה. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר, תודה רבה.

החלטה: הוחלט לאשר (19 בעד) את פרוטוקול ועדת ביטחון מס' 3/146 מיום 2.3.10 (תיקון)
לא נכחו בעת ההצבעה: יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן,
גדי מאזוז, ולרי מיגרוב

. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:

ב. פרוטוקול ועדה לעידוד ולטיפוח ההתנדבות מס' 5/183 מיום 28.4.10.

רוביק דנילוביץ':

סעיף ב', פרוטוקול ועדה לעידוד ולטיפוח ההתנדבות מס' 5/183 מיום 28.4.10. מי בעד? מי

נגד? מי נמנע? אושר, תודה רבה.

**החלטה: הוחלט לאשר (19 בעד) את פרוטוקול ועדה לעידוד ולטיפוח ההתנדבות מס' 5/183 מיום 28.4.10.
לא נכחו בעת ההצבעה: יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן, גדי מאזוז, ולרי מיגירוב**

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:
ג. פרוטוקול ועדה לבטיחות בדרכים מס' 6/184 מיום 3.5.10

רוביק דנילוביץ':

סעיף ג', פרוטוקול ועדה לבטיחות בדרכים מס' 6/184 מיום 3.5.10, מי בעד? מי נגד?

זכריה אוהב שלום:

רגע, רגע, מה?

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה. כן, סליחה.

זכריה אוהב שלום:

מה רוצים, איפה חפצי? לא פה?

רוביק דנילוביץ':

חפצי? בוא, תתחיל לשאול. אנחנו נרשום לה. נא לקרוא לחפצי זוהר.

זכריה אוהב שלום:

טוב, נו. אחר כך אני אשאל אותה. נו, אני אשאל אותה. תעשה הצבעה, יאללה.

רוביק דנילוביץ':

מה? בסדר? מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר, תודה רבה.

זכריה אוהב שלום:

נגד, נגד, אחד.

רוביק דנילוביץ':

זכריה נגד, בסדר.

**החלטה: הוחלט לאשר (18-בעד 1-נגד זכריה אוהב שלום) את פרוטוקול ועדה לבטיחות בדרכים מס' 6/184 מיום 3.5.10.
לא נכחו בעת ההצבעה: יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן, גדי מאזוז, ולרי מיגרוב**

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:

ד. פרוטוקול ועדת חינוך מס' 6/202 מיום 9.5.10

רוביק דנילוביץ':

פרוטוקול ועדת חינוך מס' 6/202 מיום 9.5.10. מי בעד? מי נגד? זכריה נגד. מי נמנע? תודה רבה, אושר.

**החלטה: הוחלט לאשר (18-בעד 1-נגד זכריה אוהב שלום) את פרוטוקול ועדת חינוך מס' 6/202 מיום 9.5.10.
לא נכחו בעת ההצבעה: יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן, גדי מאזוז, ולרי מיגרוב**

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:

ה. פרוטוקול ועדת כספים מס' 16/211 מיום 25.5.10

רוביק דנילוביץ':

סעיף ה', פרוטוקול ועדת כספים מס' 16/211 מיום 25.5.10. מי בעד? אני ניסיתי עכשיו. בסדר, דמוקרטיה, אם הצלחתי, הצלחתי. לא הצלחתי,

זכריה אוהב שלום:

30 מיליון ₪ הלוואה.

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

אז בזמנו הכנת את ה-30 מיליון, וכתבת. מה? לאן זה הולך?

רוביק דנילוביץ':

תומר, הגזבר, בבקשה.

רו"ח תומר ביטון:

במסגרת התכנית פיתוח שאישרנו בסוף 2009, תכנית הפיתוח לשנים 2010 עד 2012, אישרנו הלוואה בסך 30 מיליון ש"ח לצרכי פיתוח של העיר. רוב הפרויקטים מדובר בפרויקטים שמתבצעים בשכונות, ופרויקטים נוספים לטובת חזות העיר.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, זה תכנית העבודה שהגשנו, סליחה. זה תכנית הפיתוח ותכנית העבודה שדיברנו עליה באישור התקציב בסוף שנת 2009, שאנחנו רוצים לתת לשכונה א', ולשכונה ג', ולשכונה ה'. ורוצים לתת, לשפר את חזות העיר,

זכריה אוהב שלום:

רגע, אנחנו מדברים על שכונה א', ושכונה ה', ושכונה ד',

רוביק דנילוביץ':

נו?

זכריה אוהב שלום:

30 מיליון?

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא. אני אומר, בין היתר אנחנו,

זכריה אוהב שלום:

אם זה 30 מיליון לשכונות ותיקות, אני,

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. אני אומר: תכנית הפיתוח,

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא, לא כל ה-30 מיליון.

רוביק דנילוביץ':

סליחה שנייה, תומר. תכנית הפיתוח הורכבה מהבקשות של כל האגפים. איכות סביבה, רווחה, חינוך, הנדסה, גם מפגעי בטיחות, גם טיפוח העיר, כל מיני דברים.

רו"ח תומר ביטון:

אבל הרוב... הרוב, החלק העיקרי הולך לנושא של חזות העיר ולנושא של השכונות.

רוביק דנילוביץ':

של השכונות הוותיקות. לשקם אותן.

זכריה אוהב שלום:

ולא היה, אין לנו מספיק כסף מתקציבי פיתוח לקבל? מה? איפה אנחנו, מה?

רוביק דנילוביץ':

שיתחילו להיות הכנסות, אנחנו,

זכריה אוהב שלום:

לא יודעים לגבות?

רוביק דנילוביץ':

אנחנו נשמח שתהיה תיכף גבייה אני מקווה של הקניון החדש שייבנה ועוד כמה פרויקטים של מגורים.

יעקב דור:

מה עם שכונה ה' שם למעלה בגשר, כל האזור הזה שמה?

רוביק דנילוביץ':

אז אנחנו תיכף בכסף שאישרנו אנחנו נציג גם תכנית מה אנחנו הולכים לעשות. כן.

זכריה אוהב שלום:

אני לא הבנתי ב-ד' הגדלת הרכב חוזה? מה זה, מה זה בדיוק? מספר ד', ד'.

רו"ח תומר ביטון:

כן.

זכריה אוהב שלום:

הסבר, מה זה?

רו"ח תומר ביטון:

יש חוזה לאחזקת מתקני משחק עם חברת אלו את ניצן. החוזה עם השנים נוספו מתקני משחק ואנחנו מביאים להגדלה במסגרת התקציב. אנחנו תקצבנו את זה, כרגע נוצל כל היקף החוזה, ומאחר ויש מתקני משחק נוספים,

זכריה אוהב שלום:

מה זה מתקני משחק? זאת אומרת הריהוט שהורדתם, הספסלים, והכול זה? זה לא,

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא. מתקני המשחק בגנים הציבוריים מתקני המשחק, הנדנדות, המגלשות, וכל יתר מתקני המשחק שמשמשים את הילדים בגנים הציבוריים.

זכריה אוהב שלום:

עכשיו אני לא מבין, ראש העיר. מצד אחד אנחנו באים, רוצים להשקיע ולתת לילדים ולתת לציבור, אבל אני כשאמרתי כמה ... הוא אומר: תשמע, זכריה אני הולך בדרך אילת, אני זה, מורידים לי את הספסלים, מורידים את כל ה,

רוביק דנילוביץ':

לא, כל ספסל שהורד החלפנו לספסל חדש. זאת הייתה ההנחיה. אם אתה תאמר לי איפה הורידו ולא שמו אני אשמח מאד לתקן את המעוות.

זכריה אוהב שלום:

כל הריהוט, הריהוט, ריהוט, ריהוט. ריהוט רחוב.

רוביק דנילוביץ':

כן?

זכריה אוהב שלום:

איפה הם?

רוביק דנילוביץ':

יש מיפוי. יש מיפוי של סגן מהנדס העיר,

זכריה אוהב שלום:

אבל הוא הוריד אותם, הורדנו אותם, איפה הם?

רוביק דנילוביץ':

מה, אתה לא רואה ספסלים חדשים ברחבי ה,

יעקב אוחיון:

לא, איפה הישנים, איפה הישנים? אפשר לקנות אותם?

זכריה אוהב שלום:

לא ישנים, חדשים. אתה... ישנים.

יעקב אוחיון:

כן, לא. אם אפשר לקנות אותם, אולי זכריה, לבית ספר.

רוביק דנילוביץ':

בוא, בבקשה, מהנדס העיר.

זכריה אוהב שלום:

אנחנו בגיל 70, עוד מעט, ישנים. אבל זה חדש, שנה.

טל אל על:

פה מדובר על מתקני משחק, לא ספסלי רחוב.

דימיטרי פיגלאנסקי:

אתה שואל על ספסלים שפירקנו..

זכריה אוהב שלום:

לא, מצד אחד אתה משקיע כסף, מצד שני אתה מוריד, אבל למה?

דימיטרי פיגלאנסקי:

הספסלים ישנים אם הם במצב שאי אפשר להשתמש, אז זורקים את זה.

זכריה אוהב שלום:

בוא, תן לי לכבד אותך, מספיק. חדשים חדשים היו. אבל לא מספיק.

דימיטרי פיגלאנסקי:

לא הורדנו חדשים, סליחה. לא הורדנו,

זכריה אוהב שלום:

אל תגזים.

רוביק דנילוביץ':

איפה הורידו ספסלים חדשים? אני אשמח,

זכריה אוהב שלום:

כולם היו חדשים. כולם.

יעקב אוחיון:

כן, מה יש להם? שנתיים.

זכריה אוהב שלום:

כולם היו חדשים. שנה, שנה וחצי.

יעקב אוחיון:

ב-2008, מתי שמו אותם?

רוביק דנילוביץ':

קודם כל, תשימו לב בחלק,

זכריה אוהב שלום:

איפה הם? הורדו עשרות, איפה הם?

יעקב אוחיון:

התפוחים, אגסים,

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. זה משהו אחר. פירות וירקות זה בצד,

יעקב אוחיון:

לא, רק איפה הם? איפה הם?

רוביק דנילוביץ':

אני לא מדבר על הפירות והירקות.

זכריה אוהב שלום:

זה אותו מנגנון, זה אותו מנגנון.

יעקב אוחיון:

הוא מתכוון על הכול,

טל אל על:

הכול בשוק, בשוק. העברנו אותם,

(מדברים ביחד)

יעקב אוחיון:

לא, וואלה, ניקח אותם.

יוסי שלי:

איפה כל הפירות? איפה שמתם את הפירות של הסלט?

יעקב אוחיון:

הם לא היו מעושרים.

רוביק דנילוביץ':

חלק מהם ריכזנו בפארקים הציבוריים, חלק מהם היו כפי שאתם רואים שבורים, נהרסו עוד במקום שהם היו,

גדי מאזוז:

פארק ד', שמה.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו מרכזים את הכול בפארקים העירוניים. לא זורקים שום דבר. בבקשה.

גדי מאזוז:

איזה מטרה יש למהנדס לזרוק? מה? הוא לא זורק.

רוביק דנילוביץ':

לא זורקים.

טל אל על:

רק מה שנרקב.

יעקב אוחיון:

לא, זכריה רוצה לקנות.

זכריה אוהב שלום:

הוא אמר לי זורקים,

יעקב אוחיון:

אתה רוצה בבית שלך לשים?

רוביק דנילוביץ':

כן, זכריה. (מדברים ביחד) זכריה, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

לא, הוא אמר לא זורקים, ולא מזניחים, הוא אמר את זה, נרשם בפרוטוקול.

רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

המבין יבין.

דובר:

רק מה שרקוב.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, בבקשה.

זכריה אוהב שלום:

לגבי הנושא הזה של התקציב הרבעון הרביעי, זה שייך לוועדת הכספים או שזה נפרד?

רו"ח תומר ביטון:

מה? מה השאלה, זכריה?

רוביק דנילוביץ':

כן, מתוך הוועדת כספים. זה פה? כן.

זכריה אוהב שלום:

הרבעון הרביעי,

רו"ח תומר ביטון:

כן.

זכריה אוהב שלום:

ועדת כספים?

רו"ח תומר ביטון:

סעיף ה'.

זכריה אוהב שלום:

כן. בנושא של הארנונה, הגבייה שמה שהגענו ל-468 מיליון ₪. זה כולל בתוכו הגבייה של חברת מלגס? שעשו עליהם על הציבור ושלחו דוחות,

רו"ח תומר ביטון:

זה כולל את כל הגבייה וכל הכספים שנכנסו לעירייה בגין חובות הארנונה כולל חובות שנים קודמות.

זכריה אוהב שלום:

כולל חובות שזה. זאת אומרת זה ... קרוב, רק מזה 30 מיליון ₪, הערכה שלי, אתם לא מבינים למה אתם ...

רו"ח תומר ביטון:

אני אתקן אותך. 50 מיליון ₪.

זכריה אוהב שלום:

הגבייה?

רו"ח תומר ביטון:

כן. בשנים קודמות זה היה 40 מיליון, השנה זה 50 מיליון.

זכריה אוהב שלום:

איך שנים קודמות 40? שנה .. אחרונה, מה?

רו"ח תומר ביטון:

אני אומר בשנים קודמות הגבייה, גביית חובות עבר בשנים קודמות, בשנת 2008 לדוגמא הייתה סביב ה-40 מיליון ₪.

זכריה אוהב שלום:

לא היה, לא היה עליהם כזה. מה קרה לך? על מה אתה מדבר?

רו"ח תומר ביטון:

אני לא יודע מה זה עליהם. אני מציין את העובדות מבחינת המספרים. מבחינת המספרים, בשנת 2008 הגבייה, גביית חובות עבר של ארנונה, חובות שנים קודמות, הייתה סביב ה-40 מיליון ₪. בשנת 2009 היא הגיעה לכ-50 מיליון ₪. אנחנו משתדלים לאט-לאט לסיים עם כל הגיבנת של חובות העבר.

זכריה אוהב שלום:

טוב, העלינו בגבייה פה, לפי החשבון שלי, לפחות, בהנחה שאתה אומר מה שאתה אומר, קרוב ל-18 מיליון ₪ נוספים, גבינו בארנונה.

רו"ח תומר ביטון:

לעומת מה?

זכריה אוהב שלום:

לעומת שנה, לעומת הצפי.

רו"ח תומר ביטון:

לא, 8 מיליון ₪. כמעט 9 מיליון ₪ לעומת הצפי.

זכריה אוהב שלום:

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

כמעט 9 ועוד 10. והיה אמרת 40 ועוד 10,

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא. זה כולל, זה בפנים. אמרתי לך שזה כולל את כל הגבייה מ...,

זכריה אוהב שלום:

אם לא היית גובה, אם לא היית גובה את זה, אז היה פחות 10? נכון?

רו"ח תומר ביטון:

אם לא הייתי גובה את זה, היה פחות 10 מיליון ש, כן.

זכריה אוהב שלום:

אז זהו, זה עוד 8,

רו"ח תומר ביטון:

גם את ה-10 וגם את ה-8 פלוס וגם את ה-10 מינוס.

זכריה אוהב שלום:

עד ה-18 מיליון. מה עם,

רו"ח תומר ביטון:

אחד מקוז את השני.

זכריה אוהב שלום:

מענקים מיועדים, 5.510 מיליון. למה?

רו"ח תומר ביטון:

מה זאת אומרת?

זכריה אוהב שלום:

במקום הצפי 8.200 מיליון, יצא 2.693 מיליון?

רו"ח תומר ביטון:

מענקים מיועדים להזכירכם, אנחנו דיברנו על מענק משרד הפנים לאיזון מענק מותנה שהיה, שכנגדו הייתה התניה גם בתקציב הפעולות. אם אתה שם לב, בתקציב הפעולות יש

גם הפחתה לעומת התקציב, ונכלל בתוך הסכום של ה-8,200 המענק המותנה של משרד הפנים. זה היה מותנה בתקציב,

זכריה אוהב שלום:

אבל זה לא היה, שאלנו אז בתקציב.

רו"ח תומר ביטון:

בסופו של דבר מענק האיזון, רק שנייה. בסופו של דבר מענק האיזון לא התקבל, ולכן הוא לא מופיע כחלק מהביצוע. הוא היה מותנה כנגד הוצאה מותנית.

זכריה אוהב שלום:

אני במועצה שהייתה כשדיברנו על התקציב, על מענק האיזון ביקשתי שלא יהיה מענק איזון כי משרד הפנים ביקש את זה. אסור לך להכניס את זה. והכנסתם את זה בדרך האחורית, ונקרא מענקים מיועדים. למה לא מענק איזון? למה הסתירה הזאת?

רו"ח תומר ביטון:

פעלנו בצורה מדויקת על פי הנחיות משרד הפנים. הנחיית משרד הפנים הייתה,

זכריה אוהב שלום:

משרד הפנים אמר לך מענק איזון?

רו"ח תומר ביטון:

אני יכול להראות לך את הנחיות משרד הפנים בתקציב שנת 2009. ההנחיות היו שמי שקיבל מענק איזון בשנת 2008, ומאשר את תקציב שנת 2009, ובמועד שאישרנו את תקציב שנת 2009 לא היה ברור האם נקבל או שלא נקבל את מענק האיזון,

זכריה אוהב שלום:

לא היה ברור. היה ברור מאד.

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא. לא היה ברור.

זכריה אוהב שלום:

גם אם לא היה ברור, אתה תביא דברים לא ברורים?

רו"ח תומר ביטון:

לא היה ברור ואני יכול להראות לך תכתובת גם עם משרד הפנים בהזדמנות הרב זכריה, אתה מוזמן לבוא ולראות את התכתובת, לא היה ברור אם יהיה או לא יהיה מענק איזון, ולכן כללנו בתקציב את מענק האיזון כמענק מותנה בדיוק בהתאם להנחיות משרד הפנים.

זכריה אוהב שלום:

הכנסות ממכירת מים. ירדנו מ-2.250 מליון למה? אני רוצה להבין את כל הנושא הזה, הצפי ואנחנו פה, לא עומדים בצפי.

רו"ח תומר ביטון:

כפי שציינתי, תראה, בסך הכול אם אנחנו מסתכלים על סה"כ התקציב, תקציב ההכנסות, אז אנחנו עומדים בצפי, אנחנו אפילו עולים על הצפי ב-7.8 מיליון ש"ח מעל תקציב ההכנסות כפי שחזינו אותו מלכתחילה.

זכריה אוהב שלום:

איפה?

רו"ח תומר ביטון:

התקציב אינו מדע מדויק. בסך הכול אנחנו משתדלים לשמור על המסגרת ולראות שבסופו של דבר אנחנו נעמוד במסגרות. וזה מה שחשוב.

זכריה אוהב שלום:

רגע, מה זה לא מדויק?

רו"ח תומר ביטון:

לגבי, זה לא מדע מדויק. אנחנו נותנים תחזיות, עושים תכנון תקציבי, משתדלים לשמור על המסגרות, בסופו של דבר מה שקובע זה השורה התחתונה.

זכריה אוהב שלום:

אף על פי ש... שזה יש כמה דברים שפה הערתי, שהם יצאו אמת.

רו"ח תומר ביטון:

אני אומר, בשורה התחתונה, בשורה התחתונה תקציב ההכנסות של העירייה, הביצוע שלו עלה על התקציב הצפוי. ולכן אני חושב שאנחנו השגנו את היעדים שלנו בתחום ההכנסות.

זכריה אוהב שלום:

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

לא יכול להיות. כי אם יש 7 מיליון גירעון, ולקחנו, ואם יש את ה-18 מיליון ש' של ה-10 מיליון שעליהם עשינו עליהם, תמיד אני מזכיר את זה כי זה עוול מה שנעשה, ועוד 8 מיליון ש' נוספות, זה לא בדיוק ככה כמו שאתה אומר.

רו"ח תומר ביטון:

מה לא בדיוק ככה?

זכריה אוהב שלום:

מה עם ה-2.250 מיליון?

רו"ח תומר ביטון:

אני אומר ש,

זכריה אוהב שלום:

מה עם ה-2.250 מיליון? למה זה,

רו"ח תומר ביטון:

2.250 מיליון של מה?

זכריה אוהב שלום:

של מכירת מים.

רו"ח תומר ביטון:

2.250 מיליון ביצוע חסר במכירת מים, אנחנו מה שאנחנו עושים כרגע זה גובים את חובות המים שהם חובות העבר שהיו בעת שמשק המים והביוב של העירייה היה בתוך העירייה, לפני שהוצאנו אותו לתאגיד. אותם חובות מים אנחנו גובים אותם, הגבייה על פי הצפי היה אמור להיות כ-7 מיליון ש', בפועל גבינו רק 4.750 מיליון.

זכריה אוהב שלום:

ולא הצלחנו בצפי שבחינוך לגבות 1.777 מיליון. זה לא הרבה? אנחנו לא יודעים, בחינוך, פחות או יותר,

רו"ח תומר ביטון:

על העצמיות חינוך?

זכריה אוהב שלום:

כן.

רו"ח תומר ביטון:

בסדר, זה. אני שוב אני מסביר עוד הפעם. אנחנו, יש דברים שהם לא צפויים. יש עצמיות חינוך, לדוגמא אני אסביר מה בדיוק היה בנושא העצמיות חינוך. אם אתה זוכר, אני לא רוצה להעלות את זה שוב, אבל אם אתה זוכר, לא נכנסנו לפרויקט מסוים, הנושא של, של ההזנה. (מדבר לא למיקרופון)

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, זכריה, לא מכובד.

זכריה אוהב שלום:

אבל מה אני אעשה שהוא לא ענה?

רוביק דנילוביץ':

כן, הוא נותן תשובות, ואתה מדבר עם המהנדס העיר לשעבר.

זכריה אוהב שלום:

אבל הוא שואל.

רוביק דנילוביץ':

תאמין לי אני מוציא לו כרטיס צהוב למהנדס לשעבר.

זכריה אוהב שלום:

בזמן שאני רואה אותו, אני מהופנט.

רוביק דנילוביץ':

צבי, אתה יודע מה אומר שני כרטיסים צהובים?

רו"ח תומר ביטון:

יש פרויקט שאנחנו בסופו של דבר לא ביצענו אותו בחינוך. אז זה מצד אחד בא לידי ביטוי בפעולות חינוך ומצד שני אנחנו לא גבינו את ההכנסות האלה מאותם הורים שהילדים שלהם היו אמורים להשתתף באותו פרויקט.

זכריה אוהב שלום:

טוב, עוד שאלה, שתיים. איך עלה בהוצאות שכר, 8.5 מיליון?

רו"ח תומר ביטון:

הוצאות השכר, הוצאות השכר הכללי נוספו שמה הוצאות נוספות כתוצאה מזה שיש נושא של פיצויים 3.5 מיליון ₪, שלא תוקצבו. שלא תוקצבו בשכר, זה פיצוי לעובדים שפרשו או שסיימו את עבודתם, וכן יש שמה כ-5 מיליון,

זכריה אוהב שלום:

הייתה עזיבה של עובדים?

רו"ח תומר ביטון:

יש 5 מיליון ₪ של הסכם הפנסיה שנחתם במהלך השנה ושהוא לא היה כחלק מהתכנון התקציבי שלנו לשנת 2009.

זכריה אוהב שלום:

איזה הסכם? עם מי הסכם?

רו"ח תומר ביטון:

היה הסכם בין ההסתדרות לבין המדינה, וכן מרכז השלטון המקומי לגבי הגדלת תשלומי הפנסיה לפנסיונרים, נוספו מספר רכיבים, והגדילו להם את שכר הפנסיה. ולכן הדבר הזה לא בא לידי ביטוי, והמשמעות שלו כ-5 מיליון ₪ נוספים בביצוע של השכר.

זכריה אוהב שלום:

עכשיו פעולות רווחה, פה באחרון, פעולות רווחה 7.5 מיליון ₪ פחות. למה? מה?

רו"ח תומר ביטון:

אנחנו תקצבנו,

זכריה אוהב שלום:

לא היו פעולות?

רו"ח תומר ביטון:

אנחנו תקצבנו כולל צפי לקבלת תקציבים נוספים מהמדינה. בסופו של דבר אנחנו ביצענו את כל התקציב כפי שהמדינה נתנה לנו, התקציב היה פחות ממה שתקצבנו מלכתחילה, ובהתאם לכך היה הביצוע.

זכריה אוהב שלום:

ברבעון השלישי, היה 3.600 מיליון. ברבעון הרביעי 7.5. זאת אומרת הרבעון אחד פי 2 מכל ה-3 רבעים האלה?

רו"ח תומר ביטון:

לא הבנתי.

זכריה אוהב שלום:

רבעון השלישי פעולות רווחה,

רוביק דנילוביץ':

זכריה, אולי איזה מילה טובה לגזבר? היו כאלה שצפו שיהיה גירעון של 50 מיליון מתקציב עירייה של כמעט מיליארד שקל כ-7 מיליון, זה עומד בכל הסטנדרטים בלי שעשינו לא תכנית הבראה ולא תכנית התייעלות, גם מילה טובה לגזבר, לצוות הגזברות, לכל מנהלי האגפים ומחזיקי התיקים. חלק מהצפי היה טוב יותר, חלק פחות טוב, אבל בסך הכול נתונים מאד יפים. ככה קריאת,

זכריה אוהב שלום:

היה צפי, היה הכול טוב ויפה, אני לא רוצה להיכנס הרבה, אני מעדיף

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

זכריה אוהב שלום:

אני מצמצם בדיבור. תאמין לי שאני מצמצם.

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

יעקב אוחיון:

זהו? רגע. עכשיו אני.

זכריה אוהב שלום:

לא. אז עלה הרבעון האחרון, הרבעון האחרון, ל-3, כמעט קרוב ל-4 מיליון ₪.

רו"ח תומר ביטון:

מה 4 מיליון ש"ח? על מה אתה מדבר?

זכריה אוהב שלום:

בפעולות רווחה.

רו"ח תומר ביטון:

פעולות רווחה?

זכריה אוהב שלום:

המינוס, המינוס. היה מינוס,

רו"ח תומר ביטון:

נו?

זכריה אוהב שלום:

3.675, עכשיו 7.5 מיליון. 4 מיליון ש"ח ברבעון אחד פעולות רווחה?

רו"ח תומר ביטון:

ביטוח חסר אתה מדבר?

זכריה אוהב שלום:

כן. סך הכול רווחה,

רו"ח תומר ביטון:

נו?

זכריה אוהב שלום:

7.570.

רו"ח תומר ביטון:

כן?

זכריה אוהב שלום:

הגבייה.

רו"ח תומר ביטון:

לא הגבייה.

זכריה אוהב שלום:

ההוצאה.

רו"ח תומר ביטון:

ההוצאה, כן.

זכריה אוהב שלום:

כן. ברבעון השלישי היה 3.5 מיליון ₪. 3.5 מיליון ₪.

רו"ח תומר ביטון:

נכון.

זכריה אוהב שלום:

קפץ ברבעון אחד 4 מיליון ₪ בערך.

רו"ח תומר ביטון:

אני אומר עוד הפעם. אנחנו מבצעים בהתאם,

זכריה אוהב שלום:

אז ברווחה, שזה חשוב מאד, ברבעון אחד 4 מיליון ₪ מה שב-3 רבעים 3 מיליון ₪?

רו"ח תומר ביטון:

אז אני אומר, בחודש ספטמבר, זה כלל בתוכו גם פעולות שאמורות להתבצע ופעולות שאנחנו על בסיס התקציב של משרד הרווחה. בסופו של דבר תקציב משרד הרווחה, את רוב הדברים אנחנו מגישים לקראת סוף השנה. רוב הפעולות מתבצעות לקראת סוף השנה, כל הדיווחים וכל יתר ההשלמות. בסופו של דבר, הדיווחים וההשלמות הם היו פחות ממה שצפינו.

זכריה אוהב שלום:

אבל הוצאתם פחות.

רו"ח תומר ביטון:

הוצאנו פחות, נכון. נכנס פחות והוצאנו פחות.

זכריה אוהב שלום:

עכשיו אני זוכר שבשנת 2008 נתנו לנו סכום מסוים, הוספנו 7 מיליון, כמעט 7 מיליון, ואמרתי להם, אמרתי לכם: זה לא יתכן, זה לא יכול להיות שיהיה עוד 7 מיליון, לא שמעתם. עכשיו דבר אחרון, אחרון. יש פה טופס 8 בעל שכר גבוה.

רו"ח תומר ביטון:

כן.

זכריה אוהב שלום:

יש פה תעודת זהות, שכר משולם, החזר הוצאות, יש תיאור התפקיד. אין תיאור התפקיד וגם את השמות.

רו"ח תומר ביטון:

סליחה?

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

אין תיאור תפקיד ואין שמות.

רו"ח תומר ביטון:

איפה אין תיאור תפקיד?

רוביק דנילוביץ':

זכריה, אני מבקש שתמצת כי על פי הנוהל, מותר לך 5 דקות, ואנחנו, אתה יודע נותנים כפול.

זכריה אוהב שלום:

ראובן,

רוביק דנילוביץ':

באווירה טובה. מכיוון שאין לי עדיין סטופר שיעקב אוחיון הציע, אז אנחנו הולכים לקולא ולא לחומרה.

זכריה אוהב שלום:

אין לי 5 דקות, א' בכל סעיף יש לי 10 דקות, כי אני סיעת יחיד. אני סיעת יחיד, א'. ו-ב', בכל סעיף פה כמה סעיפים. אז כל סעיף יכול לדבר 10 דקות.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. לדעתי, כל נושא. בסדר, אבל,

זכריה אוהב שלום:

זה נושא, מה זה? מה?

רוביק דנילוביץ':

אני רואה שיעקב אוחיון תיכף ככה יוצא מגדרו כדי לשאול שאלות.

זכריה אוהב שלום:

אני בנושא של ועדת הכספים,

רו"ח תומר ביטון:

נכון, אתה צודק. אין פה תיאור תפקיד.

זכריה אוהב שלום:

אני גמרתני.

רו"ח תומר ביטון:

אין פה תיאור תפקיד,

זכריה אוהב שלום:

אז אני מבקש תיאור תפקיד ושמות.

רו"ח תומר ביטון:

כי מטעמי צנעת הפרט אנחנו לא מפרסמים פה תיאור תפקיד,

זכריה אוהב שלום:

לא. כשאתה מבקש מהעמותות,

רו"ח תומר ביטון:

בטופס שאנחנו מעבירים, בטופס שאנחנו מעבירים למשרד הפנים הוא כולל בתוכו גם את תיאור התפקיד.

זכריה אוהב שלום:

סליחה, אין צנעת הפרט לחברי מועצה פה. צנעת הפרט של חברי מועצה לא צריכים להוציא את זה החוצה, כן. יש פסיקת בג"צ,

רו"ח תומר ביטון:

אם יגידו לי להביא גם את תיאור התפקיד, נביא גם את תיאור התפקיד.

זכריה אוהב שלום:

חייבים להביא, לא. שמות ותיאור התפקיד, שני דברים.

רוביק דנילוביץ':

כן. מה שצריך נעשה. אם צריך,

זכריה אוהב שלום:

ואני מבקש,

רוביק דנילוביץ':

אם צריך לחשוף, נחשוף.

זכריה אוהב שלום:

אני מבקש לקבל את זה מחר, יום ראשון, שני.

רוביק דנילוביץ':

אם מותר על פי חוק וזאת ההנחיה של היועץ המשפטי תקבל. או.קי.

זכריה אוהב שלום:

בסדר.

רוביק דנילוביץ':

בסדר, תודה. יעקב. מה, הוא ביקש יעקב. זה לא,

כדורי אורה:

אני יש לי הערה קלה, יעקב שנייה. (מדברים ביחד) לא, בנושא הזה של צנעת הפרט ועובדים זה מאד חשוב לי, וזה. כי אם זה אסור, וחיים יבדוק את זה, אז גם תעודת זהות זה אסור, כי תעודת זהות כל אחד יכול לבדוק במחשב ולקבל את השם ואת הכול.

רוביק דנילוביץ':

אתה צודק ב-100%.

כדורי אורה:

אז למחוק לגמרי. או בכלל או הכול.

רוביק דנילוביץ':

צודק, תודה. תודה על ההערה. יעקב אוחיון ואחר כך, קטן?

משה ינאי:

לא, בדרך, קצר. (מדברים ביחד) בנושא של צנעת הפרט באמת אדוני ראש העיר,

רוביק דנילוביץ':

כן. (מדברים ביחד)

משה ינאי:

אם באמת, מאחר והדבר הזה בסופו של דבר כל הפרוטוקולים האלה מחוברים לאינטרנט, ורואים את כל הפרוטוקולים האלה, אני חושב שבאמת יש פה צנעת הפרט מכלל הציבור. אני חושב שאם כל כך חברי מועצה כלשהם רוצים את הדבר הזה, אני חושב שהם יכולים לקבל אותו כמו כל דבר שאתה יכול כל מכתב או כל מסמך בעירייה אתה יכול לקבל אותו, זכריה.

רוביק דנילוביץ':

הוא אמר, הוא אמר, אין בעיה. בסדר. תודה.

זכריה אוהב שלום:

זה נרשם בפרוטוקול.

רוביק דנילוביץ':

נרשם. יעקב, בבקשה.

יעקב אחיון:

רציתי רק קודם כל בסעיף א', לאבי וורצמן על הצוותא הזה. הארגון הזה "בצוותא"? מועדון? מועדון "צוותא", כן. איפה, איפה זה נמצא?

רוביק דנילוביץ':

"צוותא" לא, למה אתה שואל את אבי? זה במקיף א'.

יעקב אחיון:

אבל זה קשור ל,

רוביק דנילוביץ':

לא, זה אפילו אחרי נוער, זה צרכים מיוחדים, נכון.

אבי וורצמן:

זה שיתוף פעולה בין רווחה וחינוך.

רוביק דנילוביץ':

שיתוף בין חינוך ורווחה, נכון. כן.

יעקב אחיון:

איפה זה נמצא?

רוביק דנילוביץ':

זה במקיף א'. במתחם מקיף א' בנינו שם.

יעקב אחיון:

רגע, וזה, זה לא קשור למקיף, שהם צריכים לעשות את זה?

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא. זה ילדים שהם מעל לגיל 20, זה מעין מועדון פרטי כזה.

אבי וורצמן:

מקיף א' נתן מקום.

יעקב אוחיון:

לא, לא. בעד דווקא. לחזק את ידיהם שעושים דברים טובים בעניין הזה.

רוביק דנילוביץ':

כל הכבוד, תודה.

יעקב אוחיון:

עכשיו, תומר, קודם כל אני רוצה באמת, אני רוצה באמת במעמד הזה לשבח את הגזבר שלנו, מגיע לו באמת הרבה יישר כוח, הוא תמיד נחבא אל הכלים,

רוביק דנילוביץ':

כל הכבוד.

יעקב אוחיון:

עושה עבודה מקצועית, איך שאני רואה את זה, אני לא יודע, אני אתה יודע, אבל אני מאמין שכולם ברוך השם, (קריאת ביניים) אני יודע, וברוך השם, אם אין לי הרבה שאלות סימן שיש לו עבודה מקצועית וטובה,

רוביק דנילוביץ':

תודה.

יעקב אוחיון:

מחזקים את ידיך, תמשיך ככה, ותשתדל כמה שפחות גירעונות.

זכריה אוהב שלום:

תומר, תן לו צ'ק. תומר, תן לו צ'ק.

יעקב אוחיון:

עכשיו רק תומר, שאלות אתה יודע, לימודיות. אתה יודע, יש לנו עוד הרבה שנים במועצה, רוצים ללמוד.

רוביק דנילוביץ':

כן.

יעקב אוחיון:

ככה, לגבי האישור לקבלת הלוואה לפיתוח.

רו"ח תומר ביטון:

כן.

יעקב אוחיון:

אני רואה פה שלצרכי פיתוח על סך 30 מיליון במסגרת תכנית שהפיתוח שאושרה לשנת 2010. אם אני לא טועה לפני כמה מועצות גם לקחנו איזה הלוואה. גם לפיתוח. תזכיר לי, תתקן אותי אם אני טועה. אמרנו משהו על פיתוח, הלוואה. כאילו עוד הלוואה? עוד פיתוח? כאילו,

רו"ח תומר ביטון:

לא, לקחנו בשנת, אתה לא זוכר טוב אבל בשנת 2009 לקחנו 10 מיליון שם הלוואה לפיתוח, וחוץ מזה לקחנו עוד 30 מיליון שם הלוואה שהיא הלוואת מחזור. זאת אומרת פרענו, החלפנו כסף בכסף וזה לא איזה משהו שהשפיע,

רוביק דנילוביץ':

בתנאים יותר טובים.

רו"ח תומר ביטון:

זה לא איזה משהו שהשפיע על ה,

משה ינאי:

שבעקבות זה הרווחנו 5 מיליון.

רו"ח תומר ביטון:

על ההלוואות של העירייה.

יעקב אוחיון:

שאלה. הבנתי. עכשיו בעניין של סעיף ד', אישור להגדלת חוזה. אז באמת ראש העיר לפי איך שאני מבין פה הוא רוצה לשמור את החוק והוא אמר להביא את ההסכם. ההסכם לא מצורף אמרת פה.

רוביק דנילוביץ':

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

איזה?

יעקב אוחיון:

תסתכל שמה, בסעיף ד', אתה רואה יש את תומר,

זכריה אוהב שלום:

30-50%.

יעקב אוחיון:

צריך להביא את ההסכם. זה מסתמא שהיינו צריכים לראות מה ההסכם, מה מו? אפילו ראש העיר, העיר את זה, לא אני.

רו"ח תומר ביטון:

ראש העיר ציין שההסכם לא מצורף. הוא לא העיר.

יעקב אוחיון:

כן, למה אבל? הוא בטח שאל,

רו"ח תומר ביטון:

אין צורך להביא את ההסכם.

יעקב אוחיון:

אני יודע שראש העיר הוא איש ישר והגון, אז הוא בטח,

רוביק דנילוביץ':

אה, אתה מעלה ... יעקב, שמע...

יעקב אוחיון:

לא, צריך להביא את ההסכם, למה ההסכם לא הובא לפה?

דובר:

קיבלת גושפנקא...

יעקב אוחיון:

ועוד ראש העיר ביקש?

רו"ח תומר ביטון:

לא, הוא ציין שההסכם לא מצורף. ואני הסברתי שהוא ציין ש,

יעקב אוחיון:

הוא לא, הוא לא אומר סתם. צריך לצרף את ההסכם.

רו"ח תומר ביטון:

לא, אין צורך לצרף.

רוביק דנילוביץ':

כתבתי, אמרתי,

יעקב אוחיון:

שקיפות והכול.

רוביק דנילוביץ':

אין בעיה רק להבא צריך להביא יותר פרטים לגבי החוזה, על מנת שיהיו פחות שאלות. להבא.

יעקב אוחיון:

איפה?

רו"ח תומר ביטון:

בסוף. בסוף, בסוף.

רוביק דנילוביץ':

בסוף. תקרא את הסיפא של הדברים.

זכריה אוהב שלום:

הנושא הזה צריך חצי שנה לבוא ולעשות הארכה, באמת. להאריך 50%? זה נראה לא טוב. אם זה אחרי ממש לקראת הסוף להאריך, מילא. אז זאת אומרת התכנית, זה לא היה טוב.

נכון? מר תומר?

יעקב אוחיון:

או.קי. אז שאלה אחרונה לתומר,

רוביק דנילוביץ':

כן.

יעקב אוחיון:

יש פה בקשה שלי. בסוף, בסוף, לשנות חשבונות. מה,

רו"ח תומר ביטון:

לשנות מה?

יעקב אוחיון:

כתוב בקשה שלי, כאילו אתה מבקש אישית משהו, לשנות חשבונות, כאילו בלעדיך זה לא היה קורה, מה? מה צריך לשנות חשבונות, מה? לא, באמת שאלת הבהרה, לא. מה זה בקשה שלי. כאילו זה לא העירייה?

רו"ח תומר ביטון:

בקשה כגזבר שאני מבקש מוועדת הכספים שתאשר שינוי במורשי החתימה ושינוי בחשבונות.

יעקב אוחיון:

מה זה חשבונות? איזה חשבונות? תסביר לי, אני רואה פה הרבה שמות.

רו"ח תומר ביטון:

חשבונות בתי הספר.

יעקב אוחיון:

מה זה קשור לכל השמות האלה שהביאו לנו? מה זה?

רו"ח תומר ביטון:

חשבונות בתי הספר וגני הילדים הם חשבונות שאמורים להיות על שם הרשות, ולא חשבונות שמנוהלים, כל גננת בעבר, וכל בית ספר היה פותח חשבון כחשבון פרטי, והיה נרשם על שם

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

בית הספר. אבל מבחינת הבעלות זה לא הייתה הבעלות על החשבון הייתה של עיריית באר שבע. החשבון צריך להיות על שם עיריית באר שבע, מכיוון שמתנהלים שמה כספים של עיריית באר שבע.

רוביק דנילוביץ':

...באר שבע היא הבעלות.

רו"ח תומר ביטון:

אוקי. בהתאם לתקנות של משרד החינוך, החשבונות צריכים להיות, זה בהתאם לחוק החשבונות צריכים להיות של העירייה. אנחנו משנים את החשבונות האלה מהבעלות הפרטית לכאורה שלהן, של אותן גנות, לבעלות על שם העירייה,

יעקב אוחיון:

מה זה, איפה זה היה עד עכשיו?

רו"ח תומר ביטון:

ומעניקים להם זכויות חתימה בחשבון.

רוביק דנילוביץ':

תודה.

יעקב אוחיון:

ובלעדי העירייה?

רו"ח תומר ביטון:

סליחה.

יעקב אוחיון:

אז מה ההבדל, מה עשית בזה? לא הבנתי. גננת יכולה אחר כך ללכת לחתום צ'ק לבד?

זכריה אוהב שלום:

חדר שבוע הבא.

רו"ח תומר ביטון:

החשבונות האלה עברו על שם העירייה.

זכריה אוהב שלום:

מחר, מחר.

יעקב אוחיון:

אני לא שומע, לא. אני לא שומע את הדברים של תומר.

רו"ח תומר ביטון:

החשבונות האלה עברו על שם העירייה. חשבונות של הגנים עברו על שם העירייה.

יעקב אוחיון:

או.קי. עברו על שם העירייה. עכשיו הגנת הזאת צריכה אישור של העירייה כל פעם שהיא מוציאה כסף?

רו"ח תומר ביטון:

לא, אמרתי שאנחנו מעניקים לה זכויות חתימה.

יעקב אוחיון:

נו, אז מה ההבדל בין זה לבין זה? היית משאיר את זה ככה.

רו"ח תומר ביטון:

ההבדל הוא שהחשבון היה על שמה האישי.

רוביק דנילוביץ':

זה לא אסור, זה לא תקין. על שם של גנת, חשבון בנק?

יעקב אוחיון:

אז שנים זה ככה ורק עכשיו גילינו שזה לא תקין?

רוביק דנילוביץ':

מתקנים, מתקנים (מדברים ביחד) או.קי.

יצחק מרציאנו:

משרד החינוך.

כדורי אורה:

זה ההוראות של משרד החינוך, זה לא הוא.

רוביק דנילוביץ':

בסדר, יעקב?

יעקב אוחיון:

לא, בקשה שלי ראיתי. לא ראיתי משרד החינוך. איפה אתה רואה משרד החינוך?

דובר:

...

יעקב אוחיון:

לא, אני אין לי בעיה, אמרתי שהוא בסדר.

יצחק מרציאנו:

אבל תומר מסביר לך שזה ההוראה של משרד החינוך, לא שלו.

רוביק דנילוביץ':

כן, אבי וורצמן ביקש איזה הערה קצרה, תודה.

יעקב אוחיון:

ישר כוח.

אבי וורצמן:

רק להגיד, יש פה בשורה מאד גדולה בפרוטוקול, שזה השלמה כבר שבונים עכשיו 8 כיתות גן בבת אחת בבאר שבע, זה דבר מאד יפה, מאד חשוב, במיוחד ברמות ובנווה זאב. רציתי להגיד ישר כוח לראש העיר, לחפצי זוהר ולכל צוות אגף החינוך.

רוביק דנילוביץ':

תודה. ולכם חברי מועצת העיר. אני מביא לאישור את פרוטוקול ועדת כספים מס' 16/212 מיום 25.5.10. מי בעד? מי נגד? זכריה נגד? מי נמנע? תודה רבה, אושר.

החלטה: הוחלט לאשר (16- בעד 1- נגד זכריה אוהב שלום) את פרוטוקול ועדת כספים מס'

16/211 מיום 25.5.10.

לא נכחו בעת ההצבעה: גדי מאזוז, ולרי מיגירוב, עו"ד אליזה אבינועם, יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן, אורן דוד

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, השעה 22:00 ואני מבקש שכן נישאר כי יש את נושא תמיכות אחר כך, ואני מביא להצבעה את המשך הישיבה. מי בעד להמשיך את הישיבה?

זכריה אוהב שלום:

רק לתמיכות?

רוביק דנילוביץ':

בוא נתחיל, לפחות נסיים את המועצה. מי נגד? מי נמנע? תודה רבה, אושר פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד להמשיך את ישיבת המועצה לאחר השעה 22:00

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:

ו. פרוטוקול ועדת משנה לוועדה מקצועית לתמיכות מס' 4/209 מיום 25.5.10

שדנה בפרוטוקול ועדה מקצועית לתמיכות מס' 5/206 מיום 17.5.10

ז. פרוטוקול ועדת משנה לוועדה מקצועית לתמיכות מס' 5/226 מיום 9.6.10

שדנה בפרוטוקול ועדה מקצועית לתמיכות מס' 6/212 מיום 6.6.10

רוביק דנילוביץ':

פרוטוקול ועדת משנה לוועדה מקצועית לתמיכות מס' 4/209 מיום 25.5.10 שדנה בפרוטוקול ועדה מקצועית לתמיכות מס' 5/206 מיום 17.5.10. אפשר לעשות גם את ו' וגם את ז'? חיים טורקל! זה שני הדברים עוסקים בתמיכות. (מדברים ביחד) לא, אבל זה ו' ו-ז'. אז סעיפים ו' ו-ז' אנחנו מאחדים.

כדורי אורה:

אני רק רוצה להודיע שאני לא משתתף.

(הערה: מר כדורי אורה יצא מהדיון).

רוביק דנילוביץ':

או.קי. כדורי לא משתתף. עוד מישהו רוצה להודיע שהוא לא משתתף? תודה, כן. יוסי שלי בבקשה.

יוסי שלי:

טוב, כמו שאני רואה את ועדת, אני רוצה להעיר באמת הערות, ואני מבקש שיהיה התייחסות, לפחות הצהרת כוונות. כמו שאתם זוכרים בדיון האחרון התווכחנו על ה, נקרא לזה איך מקבלים את התקציב, ולמה יותר לזה או לאחר, למה הספורט, כן. ואמרנו: אין ברירה עכשיו, אם לא נחלק היום לא יגיע מחר. אני אבל חייב לציין משהו שבלט לעיניי. מצד אחד ראיתי את החלוקה בין ה, זה היה פשוט באיזה קובייה ככה מדגישה, התקציב שניתן לתחום האמנות משהו כמו 8, כמעט 9 מיליון ₪, והתקציב שניתן לתחום הספורט, 4 מיליון. 3.885

משה ינאי:

אדוני ראש העיר, ביקשתי לתקן את זה.

רוביק דנילוביץ':

נכון. אתה לא היית בדיון, נכון? אז לכן,

יוסי שלי:

לא, אני לא בוועדת תמיכות.

רוביק דנילוביץ':

העלה את זה חבר המועצה משה ינאי, אתה רוצה, תומר יסביר.

משה ינאי:

אמרתי לך שזה יבוא לך.

רוביק דנילוביץ':

הערה במקומה אבל תשמע את ההסבר. כן.

יוסי שלי:

מה ההסבר, זה המספרים לא טובים?

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא.

רו"ח תומר ביטון:

לא, לא.

משה ינאי:

המספרים בסדר, יוסי. פשוט יש ברוטו ויש נטו.

רוביק דנילוביץ':

כן.

רו"ח תומר ביטון:

בוועדה שהתקיימה, בוועדת המשנה שהתקיימה ביקש משה ינאי לציין גם את ההשקעות של העירייה כפי שהם מצוינים בהשקעות של העירייה בתמיכות לגופי האמנות, שזה כולל בתוכו גם את דמי השימוש וכולל בתוכו גם את הארנונה שמשולמת, למעשה אחזקת המבנה של המשכן ועוד כל מיני דברים אחרים, גם את כל האחזקה של מתקני הספורט למיניהם וכל יתר הדברים.

יוסי שלי:

אז זה מקטין את זה.

רו"ח תומר ביטון:

שאלה, שאלה לא נכללים בתקציב התמיכות. אבל אם אנחנו סוכמים לתוך זה את כל האחזקה של המתקנים ואת כל יתר פעילות הספורט הנוספת שנעשית עם האגודות אנחנו מדברים בעוד כ-3.4 מיליון ש"ח נוספים שהם בתקציב הספורט ושהולך לטובת האגודות.

יוסי שלי:

וגם את הארנונה של המוסדות, של היכל התרבות, גם בפנים?

רו"ח תומר ביטון:

סליחה?

יוסי שלי:

ואיפה כל ההשקעות בהיכל התרבות,

רו"ח תומר ביטון:

זה משוקלל בתוך, בתוך תקציב התמיכה.

יוסי שלי:

ב-8 מיליון?

רו"ח תומר ביטון:

כן.

יוסי שלי:

אז בכל מקרה אני מסתכל על איך אומרים? מה שמגיע בסוף לספורטאי, מה שמגיע לשטח. אני לא חושב שעיריית באר שבע צריכה לתת פחות מ-0.5% לנושא הספורט. אתה מסתכל על התקציב ככה בגס, אין דבר כזה. הספורט לא יכול להיות, יותר מזה. אני מקבל אחרי זה את הפרוטוקול של ועדת ספורט, שאני מברך עליו ובזמן שזה יגיע אני אגיד גם על זה מילה, אני סופר את הספורטאים הפעילים, אני רואה פה אלפים. אני יכול לתת לך דוגמאות, יש פה פירוט ממש של מר ספורטס וצוותו שם, 300 פה, ו-700 פה, וכאן וכאן וזה ועשיתי ככה מהר מהר, ראיתי שהגענו לאלפים של אנשים שפעילים. זה פעם אחת. אז אני אומר: מה? חצי אחוז זה הספורט? זו עיר שמתברכת בספורט? בוא ניתן גם הלימה לייצוג. יש אלפי ילדים שפעילים בספורט, ומבוגרים, וקבוצות, ותחרות, זה אין מי שיעזור לאנשים האלה. עכשיו אני כמובן לא נגד להוריד לתיאטרון או משהו, תן. אין בעיה. זה תרבות הפנאי. חלק הולכים לפה, וחלק הולכים לשם. איפה שהולכים הרבה לשם, תן יותר. עכשיו אתה מסתכל אחרי זה גם בחלוקה הפנימית. מה, הכדורגל צריך לקחת את כל הכסף? הליגה הלאומית צריכה לקחת 2 מיליון? מתוך ה-3.5? איפה היתר? מה, ליגת העל? אז מה? ליגת העל. מה, זה לא אנשים, ליגה, או תסתכל גם במספרים, אז בסדר, אומרים: פרטי, פרטי. קונים שחקן ב-400 אלף דולר. מה? איפה זה? אדוני ראש העיר, כשקונים שחקן ב-300 ו-400 אלף דולר, איפה אנחנו כאן במשחק הזה? מה זה, מראית עין? תן יותר לספורט. אני רוצה שתצא הצהרה ממני, אני מקווה שיתמכו בזה האנשים האחרים כאן, שתצא הצהרה שבשנה הבאה, עכשיו אין מה לעשות, זה נגמר, חולק, צריך לחלק. תיתן הצהרה שיהיה כאן איזה שדרוג משמעותי. תקבע אחוז מהתקציב. מה זה פחות מ-0.4, פרומיל? לתקציב של ספורט של עיר שעיקר הפעילות כאן? מה היא תרבות הפנאי כאן? בוא תספר לי. ספורט, אמנות, זהו. מה, יש איזה פארקים גדולים? יוצאים לעשות טריאתלונים?

טל אל על:

תנועות נוער, אל תשכח תנועות נוער ש... גם כן, הרבה מאד תקציב.

יוסי שלי:

בסדר, זה גם, בסדר, אני לא ראיתי את המספרים כאן בתמיכה, אבל אני מסתכל ואגב, זה קרוב לליבי. ואני יודע גם, אני אומר לך, תסתכל על המספרים של העוסקים בספורט, גם זה צריך איך אומרים? את הלחם, תחלק אותו להמונים. ואני לא מתכוון שיורידו, אני רוצה שתגדיל את תקציב הספורט. זה לא משהו שכאן מישוהו מתנגד. ונמצא את הזה, ואת עצי הזית, וזה בסדר. גם לספורט צריך לתת את זה. המשוואה פה לא טובה. אני מסתכל גם, אני רואה שכל הזמן יש גיזוז, מהמילה קיזוז, אני לא אדבר על כדורסל, אני מדבר על כדורגל, שאיך אומרים? אני בכלל לא שם, ואני רואה את המספרים. אתה מסתכל על הספורט לפני עמותת מכבי, כן? הייתה לה תמיכה מאושרת ב, מה? כשעלתה ליגה. כשהיא עלתה ליגה מליגה לליגה, קיבלו אני יודע, כמה קיבלו השנה? 600,000? ב-2008-275? תסתכל, מה?

עו"ד יגאל אובשיביץ:

לא, הם לא עלו ליגה.

יוסי שלי:

לא, כשהם עלו, לפני שנתיים. עכשיו כשאתה מסתכל שהפועל עלתה ליגה, אתה מסתכל שהפועל עלתה, איפה זה המספרים,

משה ינאי:

אבל אז לא היו תבחינים, עכשיו סידרו את זה בתור תבחינים.

יוסי שלי:

רגע. האגודה א.א. לקידום הספורט, היה תמיכה מאושרת ב-2009 1.200 מיליון. תמיכה מוצעת ב-2010-2 מיליון. למה? למה הגידול? מה?

עו"ד יגאל אובשיביץ:

עלו ליגה.

יוסי שלי:

בסדר, עלו ליגה. כשאחרים עלו ליגה, קיבלו פרוטות. זה אותו ניקוד היסטורי שאני, אני התרעמתי עליו באותה ישיבה. אני אומר לאנשים שאכפת להם מתרבות הפנאי. זה לא העניין, אני לא פעיל בספורט, באף גוף.

רו"ח תומר ביטון:

יוסי, יוסי, אני רק רוצה לתת

יוסי שלי:

זה לא אליך, אגב.

רו"ח תומר ביטון:

לא, אני רק רוצה לתת

יוסי שלי:

זה לא אגב, סליחה, תרשה לי לקטוע אותך, זה לא אליך.

רו"ח תומר ביטון:

לא, אבל אני רוצה לתת מידע נוסף.

רוביק דנילוביץ':

תומר, תומר.

יוסי שלי:

לא אליך, תומר.

רוביק דנילוביץ':

לא, זה מדיניות. הוא מדבר על מדיניות.

יוסי שלי:

תומר, אני רק אדבר, גם אם לא הצגתם נכון,

רוביק דנילוביץ':

אבל תן לו.

יוסי שלי:

לא, לא. אם לא הצגתם נכון, תציגו פעם הבאה.

רוביק דנילוביץ':

100%,

יוסי שלי:

תגיד לי זה לא 6, זה 18.

רוביק דנילוביץ':

100%.

יוסי שלי:

אני רוצה לתת לך דוגמא, ואני מודה שמישהו סייע לי בזה, ואני רואה שאתה תמיד גם אני לוקח ממך, מותר לי לקחת דוגמא פעם ממך? אתה אומר לי אני מגיע לחיפה, תל אביב, עיר מחוז, עיר זה זה זה זה, בסדר, הולכים לחולון – 12 מיליון. הולכים לתל אביב, בכלל אני לא מדבר על תל אביב ירושלים, רק על הערים "סו-קולד" ראשון לציון, 15 מיליון. ספורט.

דובר:

אשדוד?

יוסי שלי:

אשדוד, אני לא זוכר את המספר אבל זה מספרים כבדים ביותר. 10 ומעלה. ותעשה בדיקה, מר ספורטס. אייכה? כמה נותנים לספורט? אגב, רוב התקציבים באינטרנט, תיכנס, תיקח את הספר. אני אומר, אתה יודע מה? אתה תמיד אומר: אני רוצה להשוות את עצמי למרכז. תשווה אותי חולון, פתח תקווה, נתניה, תיקח את ה-4 האלה, שים אותנו. עם הארנונה עשית את זה יפה, נכון? אמרת הנה אנחנו מקום זה,

רוביק דנילוביץ':

אבל לא השווינו את זה ל,

יוסי שלי:

לא, הסתכלנו. אמרתם שהארנונה גבוהה, רגע,

רוביק דנילוביץ':

אנחנו לא קרובים לא לתל אביב, ולא לירושלים, בגבהים של הארנונה.

יוסי שלי:

לא, בארנונה, אני אומר, אני אומר קוראים לזה גזירה שווה. בארנונה אמרת: תסתכלו, אתם טוענים שהארנונה גבוהה? הנה ה-60 רשויות, אנחנו מקום אני יודע 29 באמצע בממוצע. אז אני אומר, שוב זה לא, אגב,

רו"ח תומר ביטון:

אולי אנחנו 29 בספורט?

יוסי שלי:

לא אני אומר שבספורט תהיה, אתה שואף כל הזמן ל-4 הגדולות, ל-5 המקבילות לנו? אל תשווה אותי לדימונה, או לאני יודע, לנצרת, לצורך העניין מבחינת גדלי אוכלוסייה או מיקום גיאוגרפי. עכשיו ככל שאתה רחוק מהמרכז, אתה צריך יותר להשקיע. אתה אומר את זה. אין לנו תיאטרון, ואין לנו זה. תשקיע, מה? לא, אין מספיק. אתה אומר: צריך שיפוץ, 12 מיליון, חשוב. אני אומר: חשוב. אצטדיון, חשוב. זה לא, ופה אי אפשר תמיד להסתכל על ה, צריך לכולם. כי כשזה, אתה יודע, את אמות משפט צריך להשתמש פעם לזה פעם לזה. צריך לכולם. חולון, תקבע. תגייד אדוני, בת ים זה זה, הממוצע ביניהם. ניקח את הכי זול מהגדולים. ואם הנתונים, ושוב זה לא הערה פקידותית, זה הערה של מדיניות. אני מסתכל על האנשים האלה. אין לי עניין איך אתם מציגים את זה. יכול להיות שתציגו לי האצטדיון עוד 10 מיליון דשא, מים, זה. לא יודע. אני רואה שבערים אחרות זה אותו דבר. עכשיו מי שרוצה להיות מקצוען, ולנהל קבוצה על בסיס כלכלי, ולהביא מאמנים ולהביא שחקנים, למה אתה מדביק לי אותו לילד מהטניס או הילדה מהבריכה? למה? למה זה 2 מיליון? רוב התקציב מה-4 הלך לכדורגל. ואני לא נגד כדורגל. אני בעד רוב האנשים. ואני מבטא כאן רחש כבד מאד של חברי מועצה שאתה יודע, גם איך אומרים? בקואליציה לא נעים לצעוק, אני מודה. פונים גם אליי. לא בשביל חלילה להגייד, או לזה. הצעקה שלי לא צעקה יתומה. ואני מבקש מאדוני ראש העיר בעניין הזה, אפילו הצהרה לשנה הבאה. כי כבר אמרנו שנעשה את השדרוג לא 200 נקודות, 70. תתנו איזה משהו, שנה הבאה נילחם על זה. אבל לא ניפול על קרקע בורה. זהו, תודה.

רוביק דנילוביץ':

תודה, יוסי. משה ינאי, בבקשה.

משה ינאי:

יוסי אולי, אני הערתי את זה גם בוועדת,

יוסי שלי:

נכון, ואתה הערת בפרוטוקול, ראיתי את זה.

משה ינאי:

אבל הערתי את זה. פשוט הייתה טעות קטנה. אילו היית רואה בעצם את המספרים האמיתיים של מה שמקבל הספורט, שאתה רואה את זה למעשה בתיאטרון, אתה רואה את זה בתיאטרון את האמיתי, אם היית רואה את זה בספורט אז בעצם אנחנו שווים לו ...

יוסי שלי:

מחייבים אותם ארנונה, את התיאטרון? את היכל התרבות? הם פטורים.

משה ינאי:

לא, אבל הכול,

יוסי שלי:

אז מה? מה?

משה ינאי:

לא, רגע, רגע. אנחנו מדברים, אנחנו בסך הכול הכספי,

רוביק דנילוביץ':

יוסי, יש ...

משה ינאי:

אדוני, אדוני, סליחה.

יוסי שלי:

בסדר, אז תביאו את זה בצורה הכי ... יכול להיות שאני עושה עוול, והם 18 מיליון אז לא אמרתי כולם,

משה ינאי:

בדיוק.

רוביק דנילוביץ':

אתה יודע כשצריך להביא את הנתונים,

משה ינאי:

היה צריך להביא את הנתונים שדיברנו עליהם,

רוביק דנילוביץ':

נכון.

משה ינאי:

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

אם היה מביא את הנתונים של הספורט כמו שבתאיטרון, סליחה יעקב. אם היה מביא לך את אותם הנתונים, בעצם היית רואה שבאר שבע גם נותנת 10% מן התקציב שלה. מה אתה אומר עכשיו?

יוסי שלי:

10% זה הרבה, זה 80 מיליון.

משה ינאי:

סליחה, 1%.

יוסי שלי:

1%. וואלה, גם 1% זה לא הרבה. עיניים שלי.

רוביק דנילוביץ':

טוב, טוב.

משה ינאי:

זה לא מעט. הרי אין מאיפה להביא עוד כסף מאין. זה עוד הלוואות.

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, עד שדוד בונפלד מבקש לדבר לא ניתן לו ונשמע אותו בנועם? בבקשה, דוד.

יוסי שלי:

הרמקול לא עובד אצלך שנה, אתה רואה? עכשיו,

רוביק דנילוביץ':

מיקרופון.

דוד בונפלד:

יוסי,

יוסי שלי:

כן.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

דוד בונפלד:

אני מכבד אותך, אתה יודע, אתה באופוזיציה,

יוסי שלי:

כבוד, כבוד. לא, אני לא, דווקא לא, אני בקואליציה.

רוביק דנילוביץ':

אני שומר על זכותו של דוד לדבר. כן.

דוד בונפלד:

טוב. לפני שאני אתחיל לגבי התמיכות, אני באמת רוצה להצטרף לברכות לגבי הדו"ח הכספי. רוביק בסיפא של הפרוטוקול שיבח את הגזבר ואת העושים במלאכה, יישר כוח. שנה לא קלה הייתה 2009, יישר כוח על ההישג, וכשתומר שומר על הקופה אני מאד רגוע. לעניין התמיכות, יש לי בעיה עם השינויים שנעשו עם התבחינים, רוביק השנה. אתה יודע, כשעושים מבחן הכנסה רוביק, יאמרו לך כל אנשי הרווחה, מבחן הכנסה עושים למי שאין. ואני בכוונה, אני 10 שנים לא יכולתי לדבר על הפועל באר שבע כי הבן שלי שיחק שם, אז אבל, לצערי, הוא כבר לא משחק שם, אז אני יכול לדבר על זה. אני מציע שנשים את הפועל באר שבע בצד. הפועל באר שבע היא אגודה, היא סמל, היא מעמד בעיר, היא הדגל של העיר בתחום הספורט. ואני דווקא חושב ששם היה צריך בכלל לעשות כיוון חשיבה אחר ולהצמיד אותם אפילו לתקציב של התיאטרון, כי גוף כזה שמביא 10,000 צופים, 15,000 צופים, 4,000 צופים, לא זאת היא הבעיה רוביק. נוצר מין מצב שהשינוי בתבחינים יצר מין דבר כזה שהיינו צריכים לאגום מין כסף כזה שלקחנו מהקטנים, ומכל האגודות הקטנות, כי אני כששאלתי את חברי הוועדה את משה ינאי, את אני חושב גם את הרב זכריה, לפני 3-4 שבועות בפרוטוקול הראשון, כשראיתי את הניקוד, ראיתי הפועל באר שבע 450 נקודות, ראיתי מכבי 350 נקודות,

משה ינאי:

אני הערתי על זה פה,

דוד בונפלד:

דקה, דקה, דקה. ישבנו במזנון, שאלתי מה זה? אמרו לי: דוד, בערך 3,000 ₪ נקודה. אחר כך הצבענו על זה, על הניקוד, והכול היה בסדר, והבנו שרצים לדרך. אחר כך כששאלתי נודע לי שלא. שהסכומים הם הרבה יותר נמוכים לגבי האגודות הקטנות, ולמה? אמרו:

ניקח 50% לגבי הניקוד כפי שהיה כל השנים, ו-50% על היקף פעילות. לא הצלחתי להבין את זה. אני מאד ניסיתי, אבל מה שאני רואה, שלקחו בערך 500,000-600,000 ₪, שקיזזו מכל האגודות. ואנחנו צריכים להבין זה אגודות, חלקם מקבלות פה עשרות אלפי שקלים להיפך. למי שעושים מבחן הכנסה זה דווקא לגוף שנוזק. כי בעצם מה אנחנו אומרים לאותן אגודות? ישנן אגודות שלא שולחות את קבוצות הנוער למשחקים בשבת. אין להן הכנסות. אין מי שיממן אותן. אז גם את המעט שנתנו בשנים האחרונות, הלכנו והמעטנו השנה. אני חושב שהיית צריך לקבל החלטה אמיצה רוביק, ולהביא תוספת לתקציב התמיכות. לא היה צריך לקזז לקטנים. אני בעד לתת להפועל באר שבע, אני חושב שצריך לתת לה יותר. אין קשר בכלל. בוא נשים את הפועל באר שבע בצד. אבל כל האגודות האחרות, היה צריך לקחת 500, 600, 700,000 ₪, ואני מצטרף לקריאה של יוסי שלי לגבי השנה הבאה. שצריך להגדיל את תקציב הספורט כי היום מצבה של העירייה הוא לא כמו שהיה לפני 4-5 שנים. היום אפשר להקצות כספים לדברים האלה, וזה לא פחות חשוב מהרבה דברים אחרים שנעשים, ועל כך מגיעות לך כל הברכות. אבל היה צריך באומץ לא להכניס את הסעיף הזה, כי אני אומר לך שאם אני הייתי יודע אותו באישור של התבחינים, אני לא קראתי את החומר. אני נודע לי רק כשקיבלנו את המספרים. רק אז נודע לי ששיניתם את התבחינים בצורה מאד מאד דרסטית. ובעצם במי פגענו? פגענו בחלשים.

יוסי שלי:

אני צעקתי על זה שמה בישיבה.

דוד בונפלד:

צריך לקחת באומץ, לאשר היום את מה שיש כרגע, לקחת את כל מה שנלקח מהאגודות הקטנות, לכנס עוד פעם את הוועדה לקראת המועצה הבאה, וליישר קווים. אי אפשר, אין זכות קיום לאגודות האלה. תודה.

רוביק דנילוביץ':

תודה. אני רוצה רק ברשותך דוד להתייחס, כי אתה באמת לא מרבה להתייחס לדברים, ואתה החזקת בתיק הכספים הרבה מאד שנים, עשית את זה בצורה מאד טובה, וידעת לגלות אחריות. כי אנחנו כולנו והיו לנו הרבה שיחות בינינו אני כמחזיק תיק, החינוך ודברים נוספים ואתה כמחזיק תיק כספים. תמיד הצרכים הם צרכים גדולים. לפעמים הקופה יכולה להכיל לא את הכול, אבל משתדלים לעשות את המקסימום. תראו, אתה דיברת קודם על הנושא של להצמיד את התיאטרון להפועל באר שבע. הפועל באר שבע מקבלת יותר מתיאטרון באר שבע. בפועל באר שבע מקבל משהו כמו,

דוד בונפלד:

אני בכוונה לא רציתי שחלילה יאמרו שבגלל שהפועל באר שבע גדל תקציבה כמעט ב-700,000 ₪ מהעונה שעברה, יש לי איזה, אין לי שום בעיה עם זה. צריך להוסיף להם.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, ברור לי, ברור לי.

דוד בונפלד:

צריך להוסיף להם, אבל זה לא צריך להיות

רוביק דנילוביץ':

אני מחזק אותך.

דוד בונפלד:

כי מה שקרה בפועל, רוביק, שבפועל לקחנו את אותו כסף מאגודות אחרות, זה הכול.

רוביק דנילוביץ':

לא, אני מה שאני אומר בנושא הזה, ואמרתי את זה לדעתי גם כשאשרנו את התבחינים. אני רוצה לומר פה בצורה הכי ברורה. לא חשוב איזה סוג של תבחינים נביא, אף פעם זה לא יהיה פה מקיר לקיר. תמיד יהיו כאלה ובצדק, אני עוד פעם אומר, לא כי אנשים מקטרגים סתם ומתלוננים סתם. כי כל שיטה שאתה תביא, תמיד יגידו: אתה פגעת בענף הזה, למה עשית לענף הזה, למה זה יותר חשוב, זה פחות חשוב, מה שעשה הצוות המקצועי והאמינו לי, אני לא זוכר שנבחרו הציבור התערבו פה. אנשי מקצוע הלכו, בחנו איך זה מתבצע ברשויות שונות, איך עושה ההתאחדות, איך עושים זה, איך מנקדים פה, איך עושים שם, והוציאו משהו הכי טוב שאפשר. מה שאתם אומרים, גם דוד וגם יוסי, שבהחלט זה דבר שאנחנו נצטרך לדון על זה לקראת אישור תקציב 2011, האם אנחנו מעלים את התקציב לספורט, ואם כן מעלים, על חשבון מה זה יבוא. זה בהחלט דבר, אני לא אטום לדברים שנאמרו פה. בהחלט לפעמים אגודות קטנות, ענפים קטנים, אתה נותן להם עוד 15,000, 20,000, 30,000 ₪, זה בשבילם דבר שחבל על הזמן. לא אטומים. אנחנו בהחלט ניקח את הנושא הזה בחשבון ונעשה את זה באחריות. אני מאד מעריך את ההתייחסות העניינית לנושא הזה. נצטרך לראות איך עושים את זה הכי טוב שאפשר.

דובר:

...

רוביק דנילוביץ':

כן, אני כבר אתן לך. מה שעומד לפתחנו כרגע, ואמרת את זה אתה, דוד, אנחנו צריכים כבר לאשר. אנחנו נמצאים חלק מהאגודות כבר הסתיימה העונה, ולא קיבלו שקל אחד. לכן אני ארצה כבר שסוף סוף נאשר להם את זה. אני ביקשתי שנביא, בעזרת השם, בספטמבר או באוקטובר את התבחינים,

משה ינאי:

באוגוסט יש לנו ישיבה על זה.

רוביק דנילוביץ':

ונעשה את הכול שבעזרת השם בשליש הראשון, ברבע הראשון של השנה הבאה כבר נחלק להם את התמיכה. כי זה נראה כבר לא מכובד. אבל אני בהחלט לוקח את הדברים שהעליתם פה בצורה רצינית, בוא נראה איך נוכל באמת לעשות את זה יותר טוב בתקציב 2011 מאשר בתקציב 2010. ביקש להעיר הערה היועץ המשפטי, בבקשה.

עו"ד חיים טורקל:

אתה כבר אמרת מה שרציתי להגיד, שהכוונה היא כמו שאמרנו כבר במועצה הקודמת כשאישרנו את התבחינים שיש כוונה שהשנה אנחנו נעשה את התבחינים החדשים בסביבות אוגוסט-ספטמבר ולכן חשוב גם שחברי המועצה שיש להם איזה שהם רעיונות, או תיקונים שכבר יגידו לנו לפני, שאולי כבר נוכל להטמיע ולהביא הצעה על זה. לגבי העניין של התבחינים ההיסטוריים כשאתה מדבר על ניקוד, דרך אגב, הניקוד הזה נקבע לפני 3 חודשים בתבחינים שאישרנו, ולמיטב זכרוני ואני עכשיו סימסתי רק לעשות בדיקה, הסיפור הזה של החלוקה של 50% ניקוד עבור מקצועיות ו-50% בגין הכנסה, הוא היה קיים גם בשנים קודמות. כלומר זה לא השתנה. אבל אני אהיה בטוח, אני אבדוק את זה.

רוביק דנילוביץ':

אוקי. טוב, אני מציע להעלות להצבעה. כן, משהו? קצר?

משה ינאי:

אני הערתי אז בזמנו דוד שתשים לב,

רוביק דנילוביץ':

כן.

משה ינאי:

אמרתי את זה גם בוועדה.

רו"ח תומר ביטון:

הוא לא היה בספורט, הוא היה ב...

משה ינאי:

אני נרדמתי בשמירה באופן עצמאי,

דוד בונפלד:

הוא לא היה בספורט, חיים, חיים, חיים.

רו"ח תומר ביטון:

בספורט הוא לא היה, כן.

דוד בונפלד:

חיים, 50% לא היה. לא היה בספורט, חיים.

עו"ד חיים טורקל:

אז אני קיבלתי עכשיו 3 תשובות מ-3 אנשים ששלחתי אליהם את זה, ושלושתם אמרו לי את אותו דבר. שבשנה שעברה זה היה רק בכדורגל, והשנה קבענו בכל תחומי הספורט.

רוביק דנילוביץ':

טוב, בסדר. כן, בואו חבר'ה, אני רוצה שנעלה את זה כבר להצבעה. (מדברים ביחד) איפה הלכת?

זכריה אוהב שלום:

הלכתי להביא מים.

רוביק דנילוביץ':

כן, משה ינאי.

זכריה אוהב שלום:

אתה יודע מה הבעיה שלי? לך יש מחליף, לי אין מחליף.

רוביק דנילוביץ':

אה, זה אומר משהו עליך, זכריה. כן.

משה ינאי:

אני, פשוט היינו עסוקים בדברים אחרים ואני הבנתי את התבחינים כמו ש,

רוביק דנילוביץ':

משה, דבר בבקשה למיקרופון. תודה.

משה ינאי:

הלו?

רוביק דנילוביץ':

כן.

משה ינאי:

עכשיו אני הבנתי את התבחינים כמו שאתה הבנת אותם, ופה אני נכנסתי לטעות עצמית. אני בוועדה האחרונה ביקשתי לשנות את התבחינים שיהיה 25% ההיקף הכספי, ו-75% הניקוד. ואז זה היה משנה את כל המעגל לגמרי.

רוביק דנילוביץ':

כן?

משה ינאי:

מאחר ויש פה עניין של לחץ של זמן, וזה מה שהסבירו לי בוועדה לפחות כל המקצוענים, לחץ של זמן שאנחנו לא הספקנו להעביר ואנחנו לא נעביר את הכסף בזמן, אז לסיבוב הזה זה מה שיהיה, לסיבוב הבא התבחין ישתנה.

רוביק דנילוביץ':

תודה. זכריה, אחר כך יעקב אוחיון, והיועץ המשפטי רוצה להעיר עוד הערה, כן. איזה אחווה בין חברי המועצה. כל הכבוד. כן.

זכריה אוהב שלום:

יוסי ויש שלי, מר יוסי שלי ידידי דיבר וגם דוד. הנושא הזה של ועדת תמיכות אני טוען, וזרקתי את זה ככה בוועדה, חסר כסף. לא רק לספורט, אלא לכולם. לא יתכן 200 ומשהו

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

אלף תושבים, אני אומר 190 ומשהו, אבל לא באתי להתווכח, לא יתכן שלא תהיה תוספת של 15-20 מיליון ₪ לתקציב. בשביל זה אנחנו בעיריית באר שבע. אפילו שאתה מדבר על חולון, חולון זה בפנים שמה. אנחנו באר שבע לבד.

יוסי שלי:

זה מה שאמרת.

זכריה אוהב שלום:

זה לא רק לספורט. אלא להוסיף לכולם. יש כסף, הגזבר הביא, מה אתה רוצה? מה?

רוביק דנילוביץ':

אני צריך לתמרן בין השאלה שלך מקודם לגבי הגירעון, ולגבי התוספת עכשיו, אני קצת קשה לי לראות איפה אני שם את עצמי. אבל בסדר, אני לוקח בחשבון,

זכריה אוהב שלום:

אתה מאמין לי? אני ככה חוסך לך 50 מיליון ₪.

רוביק דנילוביץ':

בבקשה, נשמח לשמוע.

זכריה אוהב שלום:

50 מיליון ככה,

יוסי שלי:

מה שהוא יגיד אתה לא תאהב אבל.

זכריה אוהב שלום:

"כיוונים" זה ה-30 מיליון הלך עליו, כבר חוסך. אני אגיד לך עוד?

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

ככה, ב...

יוסי שלי:

אז זהו, אמרתי. מה שהוא יגיד זה לא טוב.

זכריה אוהב שלום:

עכשיו בואו, באמת. בואו רציני. אם אנחנו באים והגשה שדיברנו גם על זה עם ראש העיר, ועם היועץ המשפטי, של מה מבקש משרד הפנים, הגשה שהרבה עמותות קשה להן להגיש, חלק מהעמותות לא יגישו והן לא יסיימו. למה קשה? כי זה עולה גם כסף. אותן עמותות הקטנות, שהזכיר גם יוסי, כמו שהזכירו פה, הן לא יגישו כי הם צריכים ללכת לשלם לרואה חשבון כסף כדי להגיש. אין כסף להגיש, כי הן, עם רואה חשבון, אותה עמותה תקבל 5,000 או 4,000 ש"ח, הרואה חשבון לוקח 2,000-1,500. אז מה? אז מעדיפים לוותר על התמיכה. הם מעדיפים לוותר על התמיכה. אז בואו, אני טוען לפני שאני אתן עוד כמה פרטים קטנים. תגיד, מה זה סודות שמה? אנחנו גם רוצים לשמוע.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו לוקחים את הדברים שלך ברצינות,

זכריה אוהב שלום:

תגידו לנו, נשמע גם. מה אתם מדברים לבד?

רוביק דנילוביץ':

... מי עונה לך, מי הכי מקצועי,

זכריה אוהב שלום:

מנכ"לית, תגידי נשמע אתכם.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו חוככים בדעתנו מי הכי מקצועי לענות לך על השאלה. אנחנו מתייחסים ברצינות,

עו"ד חיים טורקל:

לא, ביקשנו ממני גם להאריך קצת בתשובה.

רוביק דנילוביץ':

בחרנו בטורקל כי אותו אתה הכי מעריך ואתה אוהב לקבל ממנו תשובות,

זכריה אוהב שלום:

אני מעריך את כולם,

רוביק דנילוביץ':

אז אנחנו מנסים להשביע את רצונך.

זכריה אוהב שלום:

את כולם. חס ושלום. אל ת, לא בסדר. אני מעריך את כולם.

רוביק דנילוביץ':

אה, תודה.

עו"ד חיים טורקל:

לא, הוא אמר שאותי יותר.

זכריה אוהב שלום:

לא. כולם.

רוביק דנילוביץ':

אין אפילו.

זכריה אוהב שלום:

אני רוצה להציע גם הצעה לפני שאני אמשך הלאה. לא להגיד שנה הבאה, יוסי. מספיק עם השטויות שלכם. השנה. לא רוצים 15? 7 מיליון. למה? בואו קודם נשחרר את הכסף, ואפשר ... יש לנו בסך הכול בחודש יוני אנחנו. אז אפשר עוד חודש-חודשיים. ואני רוצה להציע הצעה, ואפילו להביא את זה להצבעה. להוסיף עוד 7 מיליון. יש....

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. זה לא על סדר היום.

זכריה אוהב שלום:

להוסיף כסף לתקציב של כל התמיכות. הספורט, כמו שנאמר, גם אני לא נגד. אבל לבוא, שמעתי, כמה ימים אחרי שהייתה פגישה עם אלונה פה, עליתי למעלה. הוא אומר לי: תשמע, היה קצת ויכוח, היא ביקשה 2.300 מיליון, ראש העיר אמר 1.700 מיליון, עשיתי איתה פשרה. ככה אני שמעתי, אני אומר לך.

רוביק דנילוביץ':

שמעת מפי?

זכריה אוהב שלום:

לא, חס ושלום.

רוביק דנילוביץ':

אה, או.קי. אני חייב שזה ייאמר לפרוטוקול.

זכריה אוהב שלום:

לא להגזים, לא להגזים.

רוביק דנילוביץ':

או.קי.

זכריה אוהב שלום:

לא להגזים. אבל יצא בדיוק, מה? עשה פשרה.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא. אני שמעתי שאמרו האנשים וזה גם בכתובים, שאני כאילו התחייבתי ל-2.5 מיליון, או ל-2.6,

זכריה אוהב שלום:

כן, לא, לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

אני מעולם לא התחייבתי על סכומים,

זכריה אוהב שלום:

אתה 1.700 מיליון אמרת אני אתן.

רוביק דנילוביץ':

כל סכום,

זכריה אוהב שלום:

היה ויכוח בין זה ל,

רוביק דנילוביץ':

אני כל דבר עם כל אגודה או עמותת ספורט, הכול דרך הקריטריונים, אני אומר לכולם בצורה מסודרת.

זכריה אוהב שלום:

לא משנה. אותו יהודי,

רוביק דנילוביץ':

יש ועדה, יש קריטריונים, בצורה מסודרת.

זכריה אוהב שלום:

אותו יהודי קלע.

רוביק דנילוביץ':

ומי שישב עם אלונה ברקת בחדר ב-4 עיניים, אז אותו יהודי, אני לא יודע מי הוא, לא היה נוכח בחדר אז הוא לא יכול להגיד.

עו"ד חיים טורקל:

אבל יש לזה גם הסבר.

זכריה אוהב שלום:

אבל אותו יהודי קלע בדיוק.

רוביק דנילוביץ':

אבל אנחנו יודעים שהוא יהודי אז אני צריך להתחיל לחפש אותו. רגע, חיים רצה לענות על מה שזכריה,

עו"ד חיים טורקל:

רק לגבי העניין הזה, זה שזה יצא במקרה, אתה ניסית לעשות 2.300, 1.700 יוצא באמצע 1.900, צריך להסביר את זה. על פי התבחינים הראשונים שהיו אמורים להיות, ועל פי התקציב ועל פי האגודות שבדרך כלל הגישו בקשות לתמיכה, האומדן היה 1.700 מיליון בערך להפועל באר שבע. בעקבות זה שהפועל באר שבע נשים לא הגישה בקשת תמיכה, והתקציב שלה שהוא תקציב "בילט", כלומר "אין", אי אפשר לשחק איתו לגבי התבחינים מפני שהוא על פי פסק דין שניתן בבג"צ, ה-300,000 של הפועל באר שבע נשים שלא הגישה בקשה, למעשה חולק בין כל תקציב הספורט של הכדורגל. ולכן לכל מי שהיה אמור משהו, עלה במשהו.

זכריה אוהב שלום:

אז 1,700 מיליון ועוד 300, זה 1,900.

עו"ד חיים טורקל:

לא, 300. ה-300 חולק בין כל הקבוצות לפי התבחינים. לפי האחוזים.

זכריה אוהב שלום:

אז למה עלה 250,

עו"ד חיים טורקל:

כי זה עלה 200,000 להפועל באר שבע.

זכריה אוהב שלום:

רגע. עכשיו, זה לגבי הנושא הזה. ואני מבקש שתתייחס לנושא הזה של התוספת לתקציב, להביא ועדת תמיכות, ועדת תקציב, ועדת תמיכות להעלות את התקציב. לגבי, אני לא הבנתי. הפועל באר שבע קיבלה 1.359 מיליון. כל הכבוד לתבחינים שהעלינו את זה גם ממש, נזכיר אותך, שהיה 50% וגם דוד הזכיר את זה. ואז משה אמר ש-70/30, ואני אמרתי 75/25 זה לא משנה. אי אפשר לבוא ולקחת מ-1.300 מיליון ל-1.900 מיליון. או אם זה 1.300 מיליון שהיה ב-2008, ב-2008 הפועל באר שבע קיבלה 1.359 מיליון. תמיכה מאושרת, ככה כתוב. לבוא למכבי באר שבע, ולקבל 600 נכון?

משה ינאי:

כן, 600 זכריה.

זכריה אוהב שלום:

איך זה יכול להיות?

רוביק דנילוביץ':

פשוט מאד. מועצת העיר הזו הצביעה על הקריטריונים ועל אמות המידה איך יחולקו על פי הענפים. ברגע שהרמתם את היד, אתם, בהחלטתכם לפני מספר חודשים, יש פול, זה הכסף, זאת השיטה, תרצו לשנות אותה, בעוד חודש וחצי חודשיים נשנה, תעבירו את ההערות עכשיו שלא נמצא את עצמנו עוד פעם מתווכחים, ואז נראה איך מחלקים את הכסף, נקודה.

זכריה אוהב שלום:

אני הצבעתי נגד אז אני לא יכול ב,

רוביק דנילוביץ':

בסדר. לא, אבל אתה שואל איך? אתה יודע איך.

זכריה אוהב שלום:

איך? לא. אבל לא שמו,

רוביק דנילוביץ':

אני רק רוצה לומר משהו לגבי הפועל באר שבע, כי גם דיבר על זה יוסי שלי. חבר'ה, ששש. חבר'ה, אתם גם חלקכם בלחץ האוהדים, בואו נזכיר טיפה נשכחות לפני שנה. בכלל, כשהלכנו למערכת הבחירות, ואותי היחידי הפכו להיות אויב הפועל באר שבע. כי אני לא התרפסתי, ואני לא הלכתי למשחקים, ואני לא הבטחתי שאני אעלה את התמיכות, אני לא הבטחתי שום דבר. והפכו אותי לאחד שהוא אויב, חס וחלילה, של, חס ושלום, של האגודה. ואני לא באתי עם שום מחויבות ושום הבטחות, באה בעלים של קבוצה ששמה השנה לפי מה שהיא אומרת ואני מאמין לה, כ-16 מיליון ₪. היא אומרת שלא יכול להיות שהתחייבו אליה בעבר, ואתם זוכרים מה הבאנו החלטת המועצה של לפני שנה ומשהו, הבטחות והתחייבויות קודמות, היא אומרת שהתחייבו בפניה ל-X כסף בכל שנה. אני אמרתי לה, וחלקכם גם דיבר על הנושא הזה כי האוהדים גם לוחצים. מה היא תלך הביתה? מה, העירייה לא תעזור לה? מה ומה ומה ומה וכולם שואלים שאלות. אז צריכים לקבל החלטה. לא רוצים לעזור לה? רוצים לקצץ לה? אני מזכיר לכם שהיו שנים, (חבר'ה, טל, אתה היום, ששש) היו שנים שהפועל באר שבע בעבר קיבלה גם 3 מיליון ₪. אפשר להוציא את זה מהרישומים. גם 3 קיבלו. אז הורדנו, יכול מאד להיות באגרסיביות רבה במשך השנים האחרונות. אבל בסך הכול גם אתם, אתם אומרים שאנחנו מייצגים את העם, אנחנו מייצגים את הציבור, זה כמו תיאטרון, מגיעים 10,000 אנשים למשחק, אז גם פה תצטרכו בסוף להחליט. הכי קל להגיד לי: ראש העיר, תוסיף לזה. ראש העיר, צריכים את הטקוואנדו, ראש העיר, צריכים את הסקווש, צריכים את הכדורעף. צריכים את הכדורסל, צריכים את הג'ודו, צריך הכול. צריך תוספת מסוימת? צריך לשקול, צריכים לראות איך עושים את זה בצורה נכונה. אבל בגדול, יש את הענפים הגדולים ואת הענפים הקטנים, יש את הדברים שיותר אנשים הולכים ויותר אנשים נכנסים אליהם, בסוף ההחלטה תתקבל פה. תרצו לקצץ, תרצו להוריד, נקצץ ונוריד. אבל כשיבואו לפה האוהדים של הקבוצה ויגידו את מה שיגידו, גם אתם תדעו להגיד ביושר, להסתכל ולהגיד: אנחנו קיבלנו החלטה. וזה בסדר. וזה בסדר. ולכן אני מציע שנבוא עכשיו לתבחינים החדשים, שנקבע את אמות המידה והקריטריונים, תגידו אתם, ואני מציע בכלל שכל אחד ישב בבית עכשיו, וזו העת, זאת התקופה שלא תגידו שלא אמרתי, קחו חודש ימים מהיום, תעבירו מה שקשור לספורט, יש גם נושאים אחרים, לוועדה. לוועדה המקצועית

תעבירו מה ההמלצה שלכם, ובהחלט ניקח את הדברים בחשבון.

זכריה אוהב שלום:

הוועדה המקצועית שומעת אותנו היום.

רוביק דנילוביץ':

סליחה?

זכריה אוהב שלום:

הוועדה המקצועית שומעת אותנו גם היום אז היא יכולה,

רוביק דנילוביץ':

לא, לא. אבל תעביר את הדברים שאתה אומר: אני רוצה יותר תן לטניס. אני רוצה יותר, אבל אתה רוצה לשנות תבחין? תגיד לי איך אתה,

עו"ד חיים טורקל:

דרך אגב זכריה, רק שתדעו. לפני חודש וחצי בערך, חודשיים, ניתן פסק דין,

רוביק דנילוביץ':

זה מעניין מה שהוא אומר.

עו"ד חיים טורקל:

ניתן פסק דין בבית משפט לעניינים מינהליים בבאר שבע בנושא של עיריית אשדוד. עיריית אשדוד בתבחינים שלה החליטה שבכל ענף ספורט, לדוגמא בכדורגל, תקבל רק הקבוצה הבכירה. כלומר עושים איזה שהיא בחינה על פי קריטריונים, קבוצה בכירה מקבלת את כל התקציב. הקבוצות הקטנות הלכו ועתרו לבית המשפט, ובית המשפט קבע, זו החלטת מועצה, זה מדיניות של המועצה והיא רשאית לעשות,

זכריה אוהב שלום:

בדיוק. החלטת מועצה,

עו"ד חיים טורקל:

נכון. בשביל זה התבחינים, זה המועד שאתם צריכים לקבוע את המדיניות שלכם.

משה ינאי:

אדוני, מה ש, משפט, אפשר?

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

משפט, קח.

משה ינאי:

בסך הכול מה שמבקשים פה אדוני, מה שמבקשים, התבחינים יתוקנו עד אוגוסט כמו שהתבקשנו ודיברנו על זה הרי כבר לפני כן. מה שבעצם מבקשים, בואו נחשוב ונשקול איך בעצם מוסיפים יותר תקציב בכדי שיהיה גם לתבחינים יותר קל. זאת אומרת לא להגיד: אנחנו נקצץ מפה נקצץ משם.

רוביק דנילוביץ':

הבנתי, ואת זה נוכל לקבל כהחלטה רק באישור תקציב 2011. בסדר?

משה ינאי:

שזה, שזה בסוף שנה.

רוביק דנילוביץ':

סוף שנה, כן. הוא לא יכול היה להחליט אני אתן כך וכך בלי שאתה מאשר את זה. נביא את זה, שמענו את הדברים, בוא נחשוב איך עושים את זה.

זכריה אוהב שלום:

למען האמת, גם אני לא שמתי לב אפילו שהצבעתי נגד, של ה-50/50. אבל זה תמוה. איך אפילו עם ה-50/50 אם הפועל באר שבע שנה שעברה, עם כל הכבוד, עם כל התבחינים מה שאמר ראש העיר, 1.300 מיליון, יורד חצי למכבי, שאני לא חסיד שלהם, אבל צריך את ההיגיון, תעשה את ההיגיון,

עו"ד חיים טורקל:

ההיגיון הוא פשוט, זכריה. עוגת התקציב נשארה אותו תקציב, עלו פשוט פאזה. כולם עלו פאזה.

רוביק דנילוביץ':

כן, זה לא רק זה. בואו, בואו. אני יודע שזה עוד קצת מעיק ועוד קצת מתיש, אבל בואו נגיד את הדברים כי הדברים נאמרים ואנחנו נדון בזה עוד פעם. יש הבדל בין קבוצת הפועל באר שבע למכבי באר שבע בכמות הקהל. בכסף שמוציאים על שחקנים. במספר השחקנים באגודת הנוער, בכל הפרמטרים האחרים. יש הבדל. זה לא רק ליגת העל וליגה לאומית. יש הרבה פרמטרים אחרים. והפרמטרים האלה חייבים לבוא לידי ביטוי.

זכריה אוהב שלום:

100%.

רוביק דנילוביץ':

מה קרה לנו, סליחה שנייה. מה קרה לנו עם כדורגל הנשים? אני רוצה שתחפשו לי אגודת כדורגל נשים בארץ שמקבלת 300,000 ₪, ומה עושים עם 300,000 ₪ בענף ספורט כדורגל נשים. על מה יש להוציא, תגידו לי?

זכריה אוהב שלום:

זה בית המשפט, מה זה.

רוביק דנילוביץ':

לא, לא חשוב. אני שואל שאלה, זה לא בית משפט.

עו"ד חיים טורקל:

זה לא בית משפט, זה הסכם שלנו, שוב.

רוביק דנילוביץ':

לכן זה גם צריך להיות פרופורציונאלי. כשאני אומר שחקנים, כמה שחקנים יש? כמה אוהדים מגיעים, רוכשים כרטיסים? כמה אנשים נהנים מהפעילות הזו?

יעקב אוחיון:

השאלה איך הם התחילו, גם,

רוביק דנילוביץ':

ולכן יש גם טעם בכל הנושא הזה של ה-50% מסביב.

יעקב אוחיון:

לא, אבל השאלה גם הפועל באר שבע לפני מספר שנים היו גם כן, לאט-לאט, עד שהם השתדרגו, עלו. אם עכשיו תתחיל לחסום אותם, אז מה?

רוביק דנילוביץ':

אז לא לחסום?

יעקב אוחיון:

לא לחסום. גם את מכבי, לכן אני אומר,

רוביק דנילוביץ':

אולי נוסיף להם גם כן?

יעקב אוחיון:

לא, אבל תסתכל בנתונים. באמת לא, לא נראה. אם באר שבע בליגה הלאומית הייתה ב-1.359, 2008 מיליון, היום אלה בליגה הלאומית מקבלים פחות מחצי. איך, מי קובע את ה...?

רוביק דנילוביץ':

כי הייתה, אני אגיד לך, זה השאלה רלבנטית וגם, אני יודע. עשו שינוי במערך הליגות ההתאחדות, והפועל מכבי באר שבע קפצה בעצם שתי ליגות, לא ליגה אחת. ניסים, תסביר את זה מקצועית. אתה צודק, אבל קרה משהו דרמטי בכדורגל הישראלי. כן.

ניסים סספורטס:

מה שחשוב להסביר זה שקודם כל לא השתנה בשקל הסכומים של כל קטגוריה. הרי יש את המדרג שמחולק ל-7 רמות. ברמה הראשונה זה כדורגל, שהוקצה סכום מסוים שלא השתנה בשקל משנה קודמת. אפשר לבדוק את זה, הסכומים. וכך הלאה בהתאחדות לכדורסל בקטגוריה 2, ו-3 זה היאבקות והתעמלות אמנותית וכל הדברים האלה. עכשיו, מה השוני? עד לפני שנה הייתה ליגה לאומית, ליגת על, ליגה לאומית, ליגה ארצית, ליגה א' וכך הלאה. היה שינוי של המדרג בהתאחדות לכדורגל, מחקו את הליגה הארצית כי עשו שינוי של מספר הקבוצות בליגה הראשונה, הגדילו את מספר הקבוצות בליגה, ולכן מכבי באר שבע, התמיכות מחולקות לפי המיקום של הקבוצות ב-1/1 של שנת התמיכה. ב-1/1/2008 הקבוצה של מכבי באר שבע הייתה בליגה א'. היא עלתה לליגה לאומית כי אין ליגה ארצית, ואז היא קפצה בעצם שתי ליגות. עכשיו אם לוקחים את הכסף ורואים את הפער, קבוצה בליגה א' מקבלת תסתכלו במספרים, סכום של 100 ומשהו נקודות. קבוצה בליגה לאומית מקבלת 450 נקודות. שנה שעברה הייתה קבוצה בליגה א' וקבוצה בליגה לאומית, אז סכום הנקודות היה קטן. השנה סכום הנקודות הוא גדול. אם אתה לוקח את סכום הכסף ומחלק בסכום

הנקודות שהוא גדול, ככל שהפערים בין הליגות גדולים, אז הכסף יותר הולך לגדולים.

יעקב אוחיון:

רגע אז זאת אומרת מהדברים שלך אני מבין ששנה הבאה, כי עכשיו מכבי בלאומית, נכון?

ניסים ספורטס:

השנה הם קיבלו כבר כמו לאומית.

יעקב אוחיון:

הם לא, עוד לא. מה זה 613?

ניסים ספורטס:

613 כי הם בליגה לאומית.

יעקב אוחיון:

לא, 1.300 מיליון זה, תראה. אלה קיבלו.

ניסים ספורטס:

מי, הפועל?

יעקב אוחיון:

שהיו ב,

רוביק דנילוביץ':

ההבדל בין הפועל למכבי היה תמיד שתי ליגות. בגלל שהגדילו את הליגות מכבי קפצו שתי ליגות. זה היה מהלך שהוא לא טבעי. אנחנו נערכנו, אנחנו לא שינינו לא את הכסף, לא שינינו. לא שינינו.

יעקב אוחיון:

רגע, ב-1/1 הם היו לאומית עכשיו, הזה? היו לאומית?

ניסים ספורטס:

נכון.

יעקב אוחיון:

אז מגיע להם כמו שבאר שבע הייתה בלאומית.

ניסים סספורטס:

אבל באר שבע לא, זה לא אותו דבר. כי סך הכול הכסף נשאר אותו דבר, דוגמא יש לך 100 ש. אבל אם כמות הנקודות משתנה, זה לא נשאר אותו דבר. כי ערך הנקודה כל שנה מתחלף. כי הסכום של הנקודות הוא זה שקובע,

רוביק דנילוביץ':

טוב, אני מציע בוא,

יעקב אוחיון:

אבל הוא עד כדי כך,

רוביק דנילוביץ':

בוא, שב עם ניסים אחר כך, הוא יסביר את כל הנושא כי אנחנו יורדים עכשיו לרזולוציה של נקודות לדעתי זה לא לעניין עכשיו. אני מציע, באמת מתוך חברות ואחריות לכל האגודות, הרי את השינוי לא נעשה. זה או לאשר או לא לאשר. תרצו לא לאשר, נעלה להצבעה. תגידו לא מאשרים? גם בסדר. אני חושב שזה לא נכון. בואו נאשר את הפרוטוקולים האלה, נתחיל לשחרר כסף לאנשים, אני כבר אומר. בואו תעבירו בתוך חודש ימים איזה שינויים אתם ממליצים לעשות, השאיפה שלנו להביא, בעזרת השם, ספטמבר-אוקטובר את השינויים על מנת שנוכל בתחילת שנה הבאה,

זכריה אוהב שלום:

אבל למה לא לעשות בחשיבה, שבוע הבא, חשיבה.

רוביק דנילוביץ':

מה? לא לאשר עכשיו?

זכריה אוהב שלום:

לא, לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

לא על זה אתה מדבר. על מה?

זכריה אוהב שלום:

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

חשיבה, אתה עם מהנדס העיר, לא מהנדס העיר, מהנדס העיר.

רוביק דנילוביץ':

המהנדס הוא לא חובב כדורגל. המהנדס הוא יותר בסקווש.

זכריה אוהב שלום:

היאבקות.

רוביק דנילוביץ':

חזק בסקווש.

זכריה אוהב שלום:

היועץ המשפטי והגזבר,

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

לאשר את זה אם אתם רוצים לאשר תאשרו,

רוביק דנילוביץ':

נו?

זכריה אוהב שלום:

ולעשות חשיבה להוסיף כסף עוד השנה.

רוביק דנילוביץ':

השנה?

זכריה אוהב שלום:

כן.

רוביק דנילוביץ':

השנה זה בעייתי אני כבר אומר. אני לא רואה, זכריה. אני, אתה רוצה שאני אתייחס ברצינות לדברים שלך או שסתם אני אגיד,

זכריה אוהב שלום:

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

לא, לא, לא. אני באמת רציני. באמת.

רוביק דנילוביץ':

אני באמת לקחתי ברצינות את ההערות שלך,

זכריה אוהב שלום:

תשמע, גם הבעיות,

רוביק דנילוביץ':

של יוסי שלי, ושל דוד בונפלד.

זכריה אוהב שלום:

בעיות הדת, גם בעיות אברכים, גם בעיות ספורט, כללית יש בעיה.

רוביק דנילוביץ':

זכריה, אנחנו בסוף יוני. אוטוטו אנחנו מכינים את תקציב 2011,

זכריה אוהב שלום:

כשרוצים עושים תוך חודש את הכול.

רוביק דנילוביץ':

אני יודע, אפשר לעשות הרבה. אנחנו רוצים גם לעשות יותר בחינוך ויותר ברווחה, מה לעשות? מה לעשות?

זכריה אוהב שלום:

הניירות ישנם, ההחלטה היא שלנו.

רוביק דנילוביץ':

בוא, לקחנו בחשבון וברצינות ואתם תראו את הנושא הזה לקראת,

זכריה אוהב שלום:

אותם שהביאו צפי, כמו הפועל באר שבע, סליחה או מכבי, הם טוענים ההוצאה שלהם 20 מיליון ₪. אם זה נבדק אחרי שנה,

רוביק דנילוביץ':

מה? אני לא הבנתי. מה זה התוצאה שלהם?

זכריה אוהב שלום:

הרי הולכים לבקרה, מודיעים שיש 23 מיליון ₪.

רוביק דנילוביץ':

מכבי?

זכריה אוהב שלום:

לא, הפועל, אני יודע מה?

רוביק דנילוביץ':

נו?

זכריה אוהב שלום:

בהוצאה בפועל,

רוביק דנילוביץ':

אה, או.קי. ניסים בוא.

זכריה אוהב שלום:

יוצא 15 מיליון. מה עושים עם זה?

אבי ורצמן:

מה זה לא לפי דוחות כספיים?

רוביק דנילוביץ':

שנייה. כן.

זכריה אוהב שלום:

אבל אתה בינתיים אישרת, ושילמת.

רוביק דנילוביץ':

רגע, ניסים מדבר, כן.

זכריה אוהב שלום:

אתה מוריד?

רוביק דנילוביץ':

תנו לניסים רק,

ניסים סספורטס:

הגזברות, צביה, בודקת את כל הנתונים הכספיים. זאת אומרת צריכים להביא דו"ח מבוקר ודו"ח מסוקר והכול, זה לא אולי יהיה. זה אם הם לא עשו את זה הם לא עומדים בקריטריונים, אז הם לא יכולים לקבל את זה.

זכריה אוהב שלום:

אבל הצפי שהפועל באר שבע, נניח

ניסים סספורטס:

לא מבקשים לפי צפי. לפי ביצוע.

זכריה אוהב שלום:

ביצוע של שנה שעברה?

ניסים סספורטס:

כן. תמיד זה הולך על פי שנה קודמת.

רוביק דנילוביץ':

אנחנו תמיד מאשרים של שנה קודמת. כי השנים של הספורט,

זכריה אוהב שלום:

לפי, לפי מה שבבקרה או לפי מה ש,

רו"ח תומר ביטון:

ביצוע שנה קודמת ואנחנו רואים שבתקציב של השנה זה לא פתאום עכשיו שהם הולכים לעשות 500,000 ₪ במקום 20 מיליון.

זכריה אוהב שלום:

בתקציב שלה. לא בבקרה.

רו"ח תומר ביטון:

בתקציב. אנחנו מסתכלים על התקציב שהיא מגישה,

זכריה אוהב שלום:

המאזן שלה.

רו"ח תומר ביטון:

ואת הביצוע. אנחנו, הפרמטר הוא בהתאם לביצוע בפועל, אבל אם התקציב היא מגישה עכשיו, היא התכוונה להשקיע 20 מיליון ₪ ועכשיו היא משקיעה רק 500,000 ₪, אז ברור שאנחנו לא ניקח את זה בחשבון.

יעקב אוחיון:

עכשיו מה עם שאר העמותות? מתי זה מגיע?

רוביק דנילוביץ':

במועצה הבאה. או.קי.?

זכריה אוהב שלום:

אז אפשר להביא גם את התוספת. משפט אחרון.

רוביק דנילוביץ':

כן.

יעקב אוחיון:

רגע.

רוביק דנילוביץ':

רגע, גדי, שנייה.

זכריה אוהב שלום:

דבר, מה אתה רוצה?

יעקב אוחיון:

לא, אני באמצע הייתי. רק, רגע. עכשיו אנחנו מעבירים סכומים כאלה גדולים שבאמת מגיע להם גם יותר. שאלה אם אין לך נציג גם מטעם העירייה שכמו שיוסי שלי אמר, פתאום קונים

שחקנים בסכומים גדולים, איזה מישהו שגם יהיה,

רוביק דנילוביץ':

לא, מה להתערב מקצועית?

יעקב אוחיון:

כן, תשמע. אתה נותן,

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל אי אפשר, אי אפשר.

יעקב אוחיון:

אתה נותן סכומים כאלה,

רוביק דנילוביץ':

לא, אי אפשר, אי אפשר.

יעקב אוחיון:

זה לא הולך? לא הולך ביחד?

זכריה אוהב שלום:

אל תגזים.

רוביק דנילוביץ':

חבר'ה, אנחנו גם ככה הסיפור הזה של לעקוב אחרי העמותות ולבקר לא פשוט בכלל. שלא תחשבו, יש גם גבול. מה, אני אכנס להם ל,

זכריה אוהב שלום:

לא, לא, לא.

רוביק דנילוביץ':

לשיקול המקצועי. לא יכול. כן, זכריה. רצית משהו אחרון?

זכריה אוהב שלום:

תראה,

גדי מאזוז:

הגיע זמן "קריאת שמע על המיטה", חבריה.

רוביק דנילוביץ':

כן. חבריה, עוד קצת. מה לעשות. יש הרבה נושאים.

זכריה אוהב שלום:

בוא נצביע, ונלך. מה אתה רוצה. אני בסיום,

משה ינאי:

אולי אפשר להביא עוד משהו למועצה הבאה קצת.

רוביק דנילוביץ':

כן. חבריה,

משה ינאי:

אולי אפשר לדחות דברים למועצה הבאה?

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא.

משה ינאי:

השעה היא כבר 23:00.

זכריה אוהב שלום:

אני טוען וטוען, שבאמת גם חוזר על זה על הספורט, ולא נראה לי הנושא של הפועל באר שבע מכבי, ובאמת טענתי את זה גם במועצה, בוועדה, לא בוועדה, במועצה הקודמת של התמיכות. שהוספנו להם 500,000 ₪, להפועל באר שבע מענק. ואז טענתי למה? זרקתי את המילה, למה ארז בדש שמה? זרקתי אז בזמנו. אני אומר: מה אמרתי? עכשיו, אני לא בא ואומר 1.900 מיליון. ה-1.900 מיליון אתה נותן להם יותר, אבל ההפרש בין מכבי אליהם זה ענק. זה לא יתכן בעולם. בשביל זה אני מתנגד לכל הנושא הזה.

רוביק דנילוביץ':

בסדר, תודה רבה. אני מציע להעלות להצבעה את סעיפים ו' ו-ז' בפרוטוקול. מי בעד? מי נגד? זכריה נגד. מי נמנע? יוסי שלי נמנע. תודה רבה, אושר.

החלטה: הוחלט לאשר (16 בעד 1-נגד זכריה אוהב שלום. 1-נמנע יוסי שלי) את פרוטוקול ועדת משנה לוועדה מקצועית לתמיכות מס' 4/209 מיום 25.5.10 שדנה בפרוטוקול ועדה מקצועית לתמיכות מס' 5/206 מיום 17.5.10 ואת פרוטוקול ועדת משנה לוועדה מקצועית לתמיכות מס' 5/226 מיום 9.6.10 שדנה בפרוטוקול ועדה מקצועית לתמיכות מס' 6/212 מיום 6.6.10.
לא נכחו בעת ההצבעה: כדורי אורה, ולרי מיגירוב, יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, דוד אורן, ד"ר ניצה היימן נוימן

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:

ח. פרוטוקול ועדת ספורט מס' 1/204 מיום 3.6.10

רוביק דנילוביץ':

סעיף ח' פרוטוקול ועדת ספורט מס' 1/204 מיום 3.6.10 מי בעד?

זכריה אוהב שלום:

רגע, מה מי בעד? מה מי בעד?

רוביק דנילוביץ':

ועדת ספורט.

זכריה אוהב שלום:

ועדת ספורט לא התכנסה מזמן, אני רוצה לדעת מה קורה.

משה בורוכוב:

...

רוביק דנילוביץ':

לא, לא, לא, לא, לא. יש יקיר באר שבע, חבר'ה. בואו. כן. אתה רוצה על ועדת ספורט?

זכריה אוהב שלום:

כן, מה זה? "כיוונים", לא "כיוונים"?

יעקב אוחיון:

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

מגיע מזל טוב ליו"ר הוועדה.

זכריה אוהב שלום:

מי זה יו"ר הוועדה?

יעקב אחיון:

החדש, יעקב, מזל טוב.

רוביק דנילוביץ':

יעקב דור,

יעקב אחיון:

בשעה טובה.

זכריה אוהב שלום:

אני רוצה לשמוע אותו.

רוביק דנילוביץ':

אה, בבקשה. מה אתה רוצה לשמוע?

יעקב אחיון:

כמה מילים, יעקב.

יעקב דור:

מה אתה רוצה לשמוע?

יעקב אחיון:

מה היה בוועדה? (מדברים ביחד)

יעקב דור:

הוועדה התכנסה בפעם הראשונה אחרי הרבה שנים, בוועדה, בוועדה באמת, אני אציג את אחת ההמלצות, הצגנו, אני מניח שקראת את ההמלצות, נכון? אתה קורא הכול.

זכריה אוהב שלום:

לא.

יעקב דור:

לא קראת.

יעקב אוחיון:

תן לו סיכום.

יעקב דור:

אנחנו באמת בוועדה המלצנו לשנות או לבדוק את נושא של סדרי העדיפויות בתחום הספורט שבבאר שבע. ראינו בעצם ש, ראינו כמו כולם בדיוק הנושאים שהעליתם אותם היום, שצריך למצוא פתרונות, הן ממקורות העירייה, וממקורות נוספים להגדיל את כל תחום הספורט, את כל ההקצבה. כי ההקצבה היום היא לא עומדת באותה רמה כמו בערים הגדולות, והמטרה היא בעצם ואני מסכים גם עם דוד בונפלד וגם עם יוסי,

זכריה אוהב שלום:

ואיתי.

יעקב דור:

אין מה לעשות, אנחנו צריכים פה בתוך העירייה לנסות לחפש דרכים לשנות את סדרי העדיפויות כך שיותר תקציבים יגיעו לספורט. זה המסר העיקרי. היו עוד מסרים, תשלם את הקריאה בהמשך.

רוביק דנילוביץ':

תודה, יעקב.

יעקב אוחיון:

תכניות לעתיד, משהו?

רוביק דנילוביץ':

אני רוצה לומר לך שמעולם ועדת הספורט לא הייתה פופולארית כמו היום כשאתה נכנסת לתפקיד.

זכריה אוהב שלום:

אני רוצה להגיד,

יוסי שלי:

אני, אני, אני רוצה,

רוביק דנילוביץ':

יוסי שלי ביקש.

יוסי שלי:

אז אני רציתי באמת לחזק את דבריך. אני חושב שהגיע לנו יו"ר של ועדה שגם מבין בספורט, ואני מקווה שלא תתייאש, ושלא תתייאש ושלא ייאשו אותך בפרוצדורה, ותביא אותם אליך ותחתים אותם, ותעשה את העבודה, זה לא קואליציה לא אופוזיציה. זה ספורט. ספורט זה אוניברסאלי, זה מונדיאל.

זכריה אוהב שלום:

אל תגיד זה לא קואליציה, לא אופוזיציה.

יעקב דור:

עוד הערה קטנה רק,

רוביק דנילוביץ':

תודה.

יעקב דור:

כולם מדברים על ספורט, אבל לוועדה לא הגיעו הרבה אנשים אז אני גם המלצתי את זה ב,

זכריה אוהב שלום:

לגבי, לגבי,

יעקב דור:

שנייה, המלצתי את זה במסקנות שאני ממליץ אם כל כך הרבה אנשים מדברים על ספורט, שיותר אנשים יגיעו לדיונים, ואז יש סיעור מוחות פורה, ואני מניח שנגיע לאיזה שהן החלטות והמלצות למועצת העיר, כך שנוכל באמת לעזור בשינוי המדיניות.

זכריה אוהב שלום:

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

הבנתי ממך, הבנתי ממך,

יעקב אחיון:

רגע, רגע, אני צוחק.

זכריה אוהב שלום:

תן רגע, אני מדבר. הבנתי ממך שאתם גם בעד להוסיף תקציב.

יעקב דור:

כמובן.

יוסי שלי:

הוא אמר את זה.

זכריה אוהב שלום:

אז על זה מצביעים עכשיו? הוספת תקציב.

רוביק דנילוביץ':

כן, טוב.

יעקב אחיון:

הוא אמר, לא. הוספת לא. לא, אולי הוא רוצה לשים מסך גם למונדיאל. לא, אני רק רציתי להגיד באמת מילה טובה ליעקב דור, ששיתוף הפעולה ביחד במחלקת ספורט עם "כיוונים" זה דבר שיוביל פה להישגים משמעותיים,

רוביק דנילוביץ':

תודה רבה.

יעקב אחיון:

כי "כיוונים" כבר הוכיחו את עצמם.

רוביק דנילוביץ':

אני מביא להצבעה את פרוטוקול ועדת ספורט מס' 1/204 מיום 3.6.10 מי בעד? מי נגד? מי נמנע? אושר פה אחד.

יוסי שלי:

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

אתה רואה, אתה רואה? אין אופוזיציה.

החלטה: הוחלט לאשר (19 בעד) את פרוטוקול ועדת ספורט מס' 1/204 מיום 3.6.10 לא נכחו בעת ההצבעה: כדורי אורה, ולרי מיגירוב, יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן

10. אישור פרוטוקולים של ועדות העירייה:

ט. פרוטוקול ועדה לעיטור יקיר באר שבע מס' 2/219 מיום 13.6.10

רוביק דנילוביץ':

סעיף ט'. פרוטוקול ועדה לעיטור יקיר העיר מס' 2/219 מיום 13.6.10. בבקשה.

יעקב אחיון:

מה זה? איפה זה?

רוביק דנילוביץ':

אני מזכיר לך רק שעכשיו יו"ר הוועדה הוא פחות פופולארי מיעקב דור. (מדברים ביחד)

זכריה אוהב שלום:

הכול ענייני, תאמין לי שענייני,

יעקב אחיון:

רגע, עד עכשיו יקיר העיר, מאיזה גיל זה היה? עד איזה גיל זה היה? מאיזה גיל?

יוסי שלי:

87.

יעקב אחיון:

מה 87? תגיד לי.

זכריה אוהב שלום:

אני הפריע לי,

יעקב אחיון:

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

לא, דווקא,

רוביק דנילוביץ':

רגע, זכריה מדבר.

יעקב אוחיון:

לא, אבל אני שאלתי לפניו. מה? רגע.

יוסי שלי:

גיל 14.

רוביק דנילוביץ':

אה, אתה ביקשת?

יעקב אוחיון:

אני, אני דיברתי.

רוביק דנילוביץ':

אני מתנצל.

יעקב אוחיון:

שאלתי שאלה. עד עכשיו,

יצחק מרציאנו:

זה בפרוטוקול, כתוב בפרוטוקול.

רוביק דנילוביץ':

לא הייתה הגבלה.

יעקב אוחיון:

לא הייתה הגבלה. ולמה דווקא גיל 60? מה? לא משנה, אני עדיין באמצע הדיון. כאילו מה העניין של גיל 60?

רוביק דנילוביץ':

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

הוועדה, לפני מספר שנים, ראש העיר הקודם הקים צוות שיעדכן את התקנון של יקיר העיר באר שבע. היו חילוקי דעות כי הרבה מאד אנשים מציעים שהם בשנות ה-40 או ה-50 לחייהם, ולא הרגישו שיש מטען כל כך כבד לאשר להם להיות יקיר העיר שזה משהו שצריך להיות מאד מכובד,

יעקב אוחיון:

אבל איפה אתה אמרת: תנו צ'אנס לצעירים, וזה. הפוך.

רוביק דנילוביץ':

אגב, אני אמרתי את הדברים, אני הייתי אז חבר הוועדה,

יוסי שלי:

שני אנשים,

רוביק דנילוביץ':

ואני אמרתי את הנושא הזה שלדעתי לא צריך להגביל בגיל.

יוסי שלי:

אבל אתה יכול, למשל יעקב שהוא צעיר הוא יכול להביא עוד בן אדם בן 48 וביחד הם 70.

רוביק דנילוביץ':

זה בקטגוריה מיוחדת.

יעקב אוחיון:

חבר המועצה הכי צעיר, מה?

יעקב זור:

והכי פורה.

רוביק דנילוביץ':

יש צוות מקצועי שבדק ברשויות האחרות מה קורה. יש רשויות שזה מגיל 70 ומעלה ויש 65 ומעלה, אנחנו אמרנו שזה מכובד יהיה מגיל 60 אלא אם כן יובא משהו שהוא יוצא דופן. לדוגמא, מישהו יביא איזה מדליה אולימפית, מישהו יעשה איזה הישג שהוא באמת מיוחד יוצא דופן והוא מתחת לגיל 60, יבוא לוועדה והוועדה תפעיל שיקול דעת.

יעקב אוחיון:

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

רגע, כמה בדרך כלל יש יקירי העיר בשנה?

רוביק דנילוביץ':

.7

יעקב אוחיון:

.7. בוא נעשה 5 מבוגרים, 2 צעירים.

רוביק דנילוביץ':

זה לא הולך ככה.

יוסי שלי:

ואחד ילד.

יעקב אוחיון:

תן טעם, תן צ'אנס לאנשים לעשות דברים.

רוביק דנילוביץ':

יש,

יעקב אוחיון:

ככה אתה מעודד את האנשים.

(מדברים ביחד)

רוביק דנילוביץ':

ויש הוקרות...

יוסי שלי:

והמספר הנוסף 12.

רוביק דנילוביץ':

אני חושב שזה הוגן וזה בסדר. זה התקבל על דעת כל חברי הוועדה.

אבי וורצמן:

עיריית באר שבע

ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

יעקב, חבר מועצה לא יכול להיות,

יעקב אוחיון:

לא, לאו דווקא. אתה יודע,

יוסי שלי:

זה אחרי הזמן כבר, זה עכשיו עד הבוקר.

רוביק דנילוביץ':

כן.

זכריה אוהב שלום:

זה רק לאנשים חיים?

יוסי שלי:

כן.

רוביק דנילוביץ':

לא, הוא שואל שאלה לעניין. כן. אנחנו החלטנו שזה רק לאנשים חיים.

זכריה אוהב שלום:

אבל ישנם אנשים שהלכו לעולמם,

יעקב אוחיון:

יש ועדת שמות.

רוביק דנילוביץ':

בעבר קיבלו.

זכריה אוהב שלום:

מגיע להם, מה? למה לא,

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל זכריה אני אגיד לך מה,

זכריה אוהב שלום:

הוועדה מחליטה, לא שאנחנו,

רוביק דנילוביץ':

זכריה, בעבר החליטו, נדמה לי בני"צ כרמל קיבל אחרי שהוא נפטר, אבל יש פה איזה משהו לא מכובד, ששש, חבר'ה, קצת להירגע. יש פה משהו לא מכובד ולא ראוי שבן אדם שכשהיה בחיים לא הוקרתם אותו ולא הבאתם אותו, (מדברים ביחד) רגע. אבל יש את ועדת שמות. אם יש באמת אדם שתרום חשובה למען העיר וכבר לא קיבל את יקיר העיר, אפשר להנציח אותו ברחוב, בכיכר, במוסד, בדברים האלה.

גדי מאזוז:

יעקב, "במיתתם נקראים חיים", לא?

זכריה אוהב שלום:

עכשיו לגבי הנושא הזה, מפעל חיים. מה זה מפעל חיים? מה, למה זה לא בוועדה? למה להביא נציגים?

יוסי שלי:

כל החיים שלו עבד במפעל, מקבל מפעל חיים.

זכריה אוהב שלום:

מפעל חיים זה יותר מיקיר העיר. זה לא פגיעה ביקיר העיר?

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל מפעל חיים כמו שנתנו אז ליעקב טרנר שנה שעברה. אדם שהוא קונצנזוס, שתרום, תרומה, שהוא מעל, ראוי לתת כל פעם למישהו שבאמת מחולל שינוי ברמה הבאר שבעית, ובולט מעל, זה יש איזה הסכמה. זה יכול להיות ארגון, זה יכול להיות תאגיד, שבאמת נותן תרומה שלא על מנת לקבל פרס וצריכים לדעת להוקיר.

יעקב אוחיון:

פה אין הבדל בגילאים, נכון?

רוביק דנילוביץ':

מה?

יעקב אוחיון:

פה אין הבדל בגילאים?

רוביק דנילוביץ':

תראה, בדרך כלל מפעל חיים נותנים לאדם שעבר כבוד דרך,

יוסי שלי:

מעל גיל 17.

זכריה אוהב שלום:

מי אלה שני חברי הוועדה?

רוביק דנילוביץ':

סליחה?

זכריה אוהב שלום:

"ימנה שני חברי ועדה ו-2 נציגי ציבור".

רוביק דנילוביץ':

כן, אנחנו הצענו,

זכריה אוהב שלום:

אז צריך שמות.

רוביק דנילוביץ':

יש כבר, אנחנו 3 חברי ועדה. אני, יוסי שלי, וליזה ניקולאיצ'וק, ואנחנו הוספנו, זה מה שכתוב בפרוטוקול? למפעל חיים ביקשנו להוסיף וזה אושר פה אחד, ועדה ציבורית שתהיה שופט בדימוס, את השופט יוסף רבי, ואת פרופ' רבקה כרמי נשיאת האוניברסיטה.

זכריה אוהב שלום:

ומה עם מי ש...

רוביק דנילוביץ':

סליחה?

זכריה אוהב שלום:

חבר ועדה,

יעקב אחיון:

רשום באופוזיציה מישהו, יש כבר את הוועדה הזאת?

רוביק דנילוביץ':

אין אופוזיציה בהרכב.

יעקב אחיון:

לא, יש אופוזיציה?

רוביק דנילוביץ':

יוסי שלי, אופוזיציה לוחמת ביקיר העיר.

זכריה אוהב שלום:

אה, וואי, שכחתי.

יעקב אחיון:

כן, בידיים טובות.

כדורי אורה:

ראש העיר, אבל אין בעניין הזה חריגים? זאת אומרת לא יכול להיות חריג אם הוא צעיר, נמרץ, שאפתן,

רוביק דנילוביץ':

כדורי אתה קצת היית, קצת, גם אתה הצטרפת. טוב.

כדורי אורה:

לא, כי אני אגיד לך מה. כי המועצה הזאת קודם כל היא לא חוקית, באמת עכשיו אני מדבר.

רוביק דנילוביץ':

למה?

כדורי אורה:

היא לא חוקית. כי לא יכול להיות שמזנון נסגר לפני שהמועצה נגמרה. חיילים הולכים על קיבתם. המזנון כבר נסגר. אז אי אפשר להמשיך את המועצה.

עיריית באר שבע
ישיבת מועצה מן המניין מספר 23, מיום רביעי, ד' תמוז תש"ע, 16.6.2010

גדי מאזוז:

מכינים ארוחת בוקר.

רוביק דנילוביץ':

טוב, אנחנו ניקח את זה לתשומת ליבנו.

טל אל על:

רוביק, אתה בדקת אבל שזאת לא מזימה של אבישג?

יוסי שלי:

אמרו שחברי המועצה...

רוביק דנילוביץ':

אני מציע להביא לאישור את פרוטוקול הוועדה לעיטור יקיר העיר באר שבע מס' 2/219 מיום 13.6.10. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? זכריה נגד. תודה.

יוסי שלי:

אמרו אבל שאכלו 40 קילו בורקס.

החלטה: הוחלט לאשר (17 בעד 1-נגד זכריה אוהב שלום) את פרוטוקול ועדה לעיטור יקיר באר שבע מס' 2/219 מיום 13.6.10.
לא נכחו בעת ההצבעה: ולרי מיגירוב, יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן, זאב פריימן, יצחק מרציאנו.

11. אישור מענקים במסגרת התקציב השוטף. (מצ"ב)

רוביק דנילוביץ':

סעיף 11, אישור מענקים במסגרת התקציב השוטף. מענקים אני מניח שאף אחד לא מתנגד?

זכריה אוהב שלום:

אני, אני מתנגד.

רוביק דנילוביץ':

מדוע?

זכריה אוהב שלום:

מתנגד לדיון. זה צריך לעבור ועדת כספים.

רוביק דנילוביץ':

לא, אבל אלה דברים שהם יוצאי דופן והם מאד חשובים. או.ק.

זכריה אוהב שלום:

אני אומר את שלי.

רוביק דנילוביץ':

מי בעד המענקים? מי נגד? זכריה נגד. מי נמנע? אושר, תודה רבה.

החלטה: הוחלט לאשר (17 בעד 1 נגד – זכריה אוהב שלום) את סעיף 11 - אישור מענקים במסגרת התקציב השוטף כפי שצורף.
לא נכחו בעת ההצבעה: ולרי מיגירוב, יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן, זאב פריימן, יצחק מרציאנו.

12. אישור הרכב ועדות העירייה וגופים עירוניים.

אישור הרכב ועדות העירייה וגופים עירוניים

ועדות חובה

ועדת מל"ח

עפ"י בקשת מחלקת הביטחון:
פרישת אבי שטרית, ממונה על הכבישים
פרישת ריטה סגל, ממונה על התברואה
מינוי נורית וקנין כנציגת בית החולים "סורוקה"

ועדת רכש ובלאי

עו"ד חיים טורקל או כל עו"ד אחר מטעם הלשכה המשפטית

רוביק דנילוביץ':

12. אישור הרכב ועדות העירייה וגופים עירוניים. אנחנו מדברים על רגע, דקה אחת. כן. ועדות חובה, ועדת מל"ח - עפ"י בקשת מחלקת הביטחון, פרישת אבי שטרית, ממונה על הכבישים, פרישת ריטה סגל, ממונה על התברואה, מינוי נורית וקנין כנציגת בית החולים "סורוקה". מי בעד? מי נגד? זכריה נגד. מי נמנע? תודה רבה.

החלטה: הוחלט לאשר (17 בעד 1-נגד – זכריה אוהב שלום) את סעיף 12 - אישור הרכב ועדות העירייה וגופים עירוניים. אנחנו מדברים על רגע, דקה אחת. כן. ועדות חובה, ועדת מל"ח - עפ"י בקשת מחלקת הביטחון, פרישת אבי שטרית, ממונה על הכבישים, פרישת ריטה סגל, ממונה על התברואה, מינוי נורית וקנין כנציגת בית החולים "סורוקה" לא נכחו בעת ההצבעה: ולרי מיגירוב, יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן, זאב פריימן, יצחק מרציאנו.

ועדת רכש ובלאי – עו"ד חיים טורקל או כל עו"ד אחר מטעם הלשכה המשפטית.

רוביק דנילוביץ':

ועדת רכש ובלאי. עו"ד חיים טורקל או כל עו"ד אחר מטעם הלשכה המשפטית. מי נגד? זכריה נגד. מי נמנע? תודה רבה.

החלטה: הוחלט (17 בעד 1 נגד- זכריה אוהב שלום) לאשר את הרכב ועדת רכש ובלאי – עו"ד חיים טורקל או כל עו"ד אחר מטעם הלשכה המשפטית.
לא נכחו בעת ההצבעה: ולרי מיגירוב, זאב פריימן, יצחק מרציאנו, יוסי דדוש, אילנה גינזבורג, ד"ר ניצה היימן נוימן.

הישיבה ננעלה.

רוביק דנילוביץ'
ראש העירייה

אבישג אבטובי
מנכ"ל העירייה